FI

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 21.12.2010
KOM(2010) 799 lopullinen

2010/0385 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEKSI

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

- **Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet**

Ehdotuksen tarkoituksena on mukauttaa yhteisiä markkinajärjestelyjä koskevaa neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007[1] ja tehdä ero komissiolle siirretyn säädösvallan ja täytäntöönpanovallan välillä, joista määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 290 ja 291 artiklassa.

Lisäksi tämä asetus sisältää kattavuuden vuoksi neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 koskevat muutosehdotukset, jotka komissio on jo toimittanut erikseen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Tämä parantaa yhteisen markkinajärjestelyn ymmärrettävyyttä kaikkien sidosryhmien kannalta.

- **Yleinen tausta**

Siirretty säädösvalta ja täytäntöönpanovalta

SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklassa erotetaan selkeästi toisistaan komissiolle siirretty valta antaa muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä säädöksiä ja komissiolle myönnetty valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä:

– SEUT-sopimuksen 290 artiklan mukaan lainsäätäjä voi siirtää komissiolle vallan antaa muita kuin lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäviä, soveltamisalaltaan yleisiä säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan lainsäätämisjärjestyksessä hyväksytyn säädöksen tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Komission näin antamia säädöksiä kutsutaan perussopimuksen mukaisesti ”delegoiduiksi säädöksiksi” (290 artiklan 3 kohta).

– SEUT-sopimuksen 291 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot toteuttavat kaikki tarvittavat kansallisen lainsäädäntönsä mukaiset toimenpiteet unionin oikeudellisesti velvoittavien säädösten täytäntöönpanemiseksi. Kyseisillä säädöksillä voidaan siirtää täytäntöönpanovalta komissiolle silloin kun ne edellyttävät yhdenmukaista täytäntöönpanoa. Komission näin antamia säädöksiä kutsutaan perussopimuksen mukaisesti ”täytäntöönpanosäädöksiksi” (291 artiklan 4 kohta).

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ehdotettu mukauttaminen uusiin SEUT-sopimuksen 290 ja 291 artiklasta johtuviin vaatimuksiin perustuu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisten komission nykyisten valtuuksien huolelliseen luokitteluun ”siirretyksi säädösvallaksi” ja ”täytäntöönpanovallaksi”. Luokittelun pohjana käytettiin komission nykyisten valtuuksiensa perusteella hyväksymiä täytäntöönpanotoimenpiteitä.

Kyseisen luokittelun jälkeen on laadittu ehdotusluonnos asetuksen (EY) N:o 1234/2007 tarkistamiseksi. Siinä lainsäätäjälle annetaan valta määritellä maatalouden

[1] EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

yhteisen markkinajärjestelyn keskeiset osat. Lainsäätäjä määrittelee yhteisen markkinajärjestelyn yleiset suuntaviivat ja sen perusteena olevat yleiset periaatteet. Lainsäätäjä vahvistaa esimerkiksi markkinoiden interventiotoimenpiteiden, tuotannon rajoittamista koskevien järjestelmien ja tukiohjelmien tavoitteet. Lainsäätäjä vahvistaa myös tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän käyttöönottoa koskevan periaatteen, kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevien sääntöjen perusteet sekä seuraamusten, vähennysten ja poissulkemisten soveltamista koskevan periaatteen. Lainsäätäjä säätää myös yksittäisten alojen erityissäännöksistä.

SEUT-sopimuksen 290 artiklan nojalla lainsäätäjä antaa komissiolle vallan täydentää tai muuttaa järjestelmässä tiettyjä, muita kuin sen keskeisiä osia. Komission antamalla delegoidulla säädöksellä voidaan siis määritellä täydentäviä osatekijöitä, jotka ovat tarpeen lainsäätäjän vahvistaman yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta. Komissio antaa delegoituja säädöksiä esimerkiksi vahvistaakseen edellytykset toimijoiden osallistumiselle johonkin järjestelmään, määritelläkseen todistuksen myöntämisestä johtuvat velvollisuudet ja päättääkseen tarvittaessa taloudellisesta tilanteesta riippuen, vaatiiko se todistusten myöntämiseksi vakuuksia. Vastaavasti lainsäätäjä siirtää komissiolle vallan toteuttaa toimenpiteitä, joilla vahvistetaan tuotteiden kelpoisuusedellytykset markkinoiden intervention suhteen. Lisäksi komissio voi antaa määritelmiä koskevia delegoituja säädöksiä.

SEUT-sopimuksen 291 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot vastaavat lainsäätäjän vahvistaman järjestelmän täytäntöönpanosta. On kuitenkin tarpeen varmistaa järjestelmän yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa. Sen vuoksi lainsäätäjä antaa komissiolle SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti täytäntöönpanovaltuuksia, jotka koskevat yhdenmukaisia edellytyksiä yhteisen markkinajärjestelyn täytäntöönpanemiseksi sekä yleistä tarkastuskehystä, joka jäsenvaltioiden on pantava täytäntöön.

Neuvoston valtuudet SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrätään, että neuvosto hyväksyy komission ehdotuksesta hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen (…) liittyvät toimenpiteet. Tämä määräys on poikkeus SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdasta, jonka mukaan säädettäessä ”yhteisestä maatalouden markkinajärjestelystä sekä muista yhteisen maatalous- ja kalastuspolitiikan tavoitteiden toteuttamisessa tarvittavista säännöksistä” noudatetaan tavallista lainsäätämisjärjestystä. Tämä asetelma kuvastaa Lissabonin sopimuksen mukaista yleistä suuntausta: tavallisesta lainsäätämisjärjestyksestä on tullut EU:n säädösten hyväksymisessä noudatettava standardimenettely.

Poikkeuksen muodostavaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa on sen vuoksi tarpeen tulkita suppeasti, jotta varmistetaan, että lainsäätäjä voi harjoittaa lainsäädäntövaltaansa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan nojalla. Tämä pitää sisällään lainsäätäjän oikeuden säännellä yhteisen maatalouspolitiikan perusteita ja tehdä poliittisia päätöksiä, jotka muovaavat sen rakennetta, välineitä ja vaikutuksia. Tätä taustaa vasten SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa määrättyä erityistä menettelyä olisi sovellettava ainoastaan, kun kyseisessä määräyksessä tarkoitettu kysymys ei ole osa lainsäätäjälle SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti varattuja perustavanlaatuisia poliittisia päätöksiä. Sen vuoksi SEUT-sopimuksen 43

artiklan 3 kohtaa ei pitäisi soveltaa silloin, kun tällainen kysymys liittyy *erottamattomasti* lainsäätäjän tekemien päätösten poliittiseen sisältöön.

Ehdotus perustuu näin ollen seuraaviin periaatteisiin:

– YMP:n rakenteelliset muuttujat ja perusteet ovat yksinomaan lainsäätäjän (Euroopan parlamentti ja neuvosto) päätettävissä. Esimerkiksi julkisen intervention (mukaan luettuina puitteet, joiden rajoissa komissio määrittelee tietyt interventiohinnat tarjouskilpailumenettelyllä) ja maito- ja sokerikiintiöjärjestelmien, jotka vahvistetaan asetuksella (EY) N:o 1234/2007, olisi säilyttävä lainsäätäjän vastuulla, sillä nämä seikat liittyvät erottamattomasti lainsäätäjän vahvistaman järjestelmän sisällön määritelmään ja kyseisen järjestelmän rajoihin.

– Neuvosto vastaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvistä toimenpiteistä, jotka eivät kuulu SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohdan soveltamisalaan. Komissio antaa SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan perusteella asetusehdotuksen, kun kyse on voin yksityiseen varastointiin myönnettävän pakollisen tuen edellytyksiä koskevista 21 artiklan säännöksistä, sokerialan tuotantotukea koskevista 99 artiklan säännöksistä, maito- ja maitotuotealan tukia koskevista 101 ja 102 artiklan säännöksistä, maitotuotteiden toimittamista koulujen oppilaille koskevista 108 artiklan säännöksistä, silkkiäistoukka-alan tukia koskevista 155 artiklan säännöksistä, vientitukia koskevan 273 artiklan säännöksistä ja elävien kasvien viennin vähimmäishintoja koskevan 281 artiklan säännöksistä. Asetusehdotuksissa esitetään mainittujen säännösten osalta, että neuvoston olisi SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti päätettävä tuen määrien, vientitukien ja viennin vähimmäishintojen vahvistamista koskevista edellytyksistä ja että komission olisi vahvistettava tällaisten tukien määrät, vientituet ja hintatasot täytäntöönpanosäädöksillä.

SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohta on autonomisena perustana säädösten hyväksymiselle neuvostossa. Kun SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, ehdotuksen kussakin asianomaisessa, yhteistä markkinajärjestelyä koskevassa säännöksessä viitataan kuitenkin selkeyden vuoksi (*à titre déclaratoire*) kyseiseen lausekkeeseen. Komissio toimittaa neuvostolle hyvissä ajoin ehdotukset, jotka on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 3 kohdan osalta tehtävä.

- **Voimassa olevat aiemmat säännökset**

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 290 ja 291 artikla.

- **Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin**

Ei koske tätä ehdotusta.

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

- **Intressitahojen kuuleminen**

- **Asiantuntijatiedon käyttö**

Intressitahojen kuulemista tai ulkopuolisia asiantuntijoita ei tarvittu, koska ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhdenmukaistamiseksi Lissabonin sopimuksen kanssa on toimielinten välinen asia, joka koskee kaikkia neuvoston asetuksia.

- **Vaikutusten arviointi**

Vaikutusten arviointi ei ollut tarpeen, koska ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 yhdenmukaistamiseksi Lissabonin sopimuksen kanssa on toimielinten välinen asia, joka koskee kaikkia neuvoston asetuksia.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

- **Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus**

Määritellä komissiolle siirretty säädösvalta ja komission täytäntöönpanovalta neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 osalta ja vahvistaa näiden säädösten vastaavat hyväksymismenettelyt.

Tähän ehdotukseen on sisällytetty seuraavat ehdotukset:

i) Euroopan parlamentin 23 päivänä marraskuuta antama lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) muuttamisesta Saksan alkoholimonopolin puitteissa myönnettävän tuen osalta (KOM(2010) 336 lopullinen);

ii) Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi neuvoston asetusten (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 1234/2007 muuttamisesta unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakelun osalta (KOM(2010) 486 lopullinen);

iii) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi kaupan pitämisen vaatimusten osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/010].

iv) Ehdotus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 muuttamiseksi maito- ja maitotuotealan sopimussuhteiden osalta [suunnittelujärjestelmän viite 2010/AGRI/026].

- **Oikeusperusta**

SEUT-sopimuksen 42 artiklan ensimmäinen alakohta ja 43 artiklan 2 kohta.

- **Toissijaisuusperiaate**

Maatalouspolitiikka kuuluu EU:n ja jäsenvaltioiden jaetun toimivallan aloihin. Se merkitsee sitä, että jollei EU anna alaa koskevia säännöksiä, toimivalta säilyy jäsenvaltioilla. Tämä ehdotus rajoittuu yhteisen markkinajärjestelyn mukauttamiseen Lissabonin sopimuksella käyttöön otettuihin uusiin vaatimuksiin. Tämä ehdotus ei näin ollen vaikuta unionin nykyiseen toimintamalliin.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

- **Sääntelytavan valinta**

Ehdotettu sääntelytapa: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus.

Muut sääntelytavat eivät soveltuisi seuraavasta syystä: suora soveltaminen johtuu YMP:n luonteesta, ja sen hallinnointia koskevat vaatimukset ovat YMP-lainsäädännön olennainen ominaispiirre.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Tästä toimenpiteestä ei aiheudu unionille lisämenoja.

5. LISÄTIEDOT

- **Yksinkertaistaminen**

Tämä ehdotus parantaa yhteisen markkinajärjestelyn ymmärrettävyyttä, sillä neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007 on muutettu huomattavasti.

2010/0385 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 42 artiklan ensimmäisen alakohdan ja 43 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen[2],

sen jälkeen, kun ehdotus on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[3],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä[4],

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1234/2007[5] on muutettu useita kertoja. Lissabonin sopimuksen voimaantulon vuoksi tarvitaan lisämuutoksia Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja erityisesti komissiolle annettujen valtuuksien yhdenmukaistamiseksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (perussopimuksen) 290 ja 291 artiklan kanssa. Muutosten laajuuden vuoksi on aiheellista kumota asetus (EY) N:o 1234/2007 ja korvata se uudella YMJ-asetuksella. Teknisen yksinkertaistamisen vuoksi tähän asetukseen on aiheellista sisällyttää kasvatuskauden 1972/1973 silkkiäistoukkien tuen myöntämisen yleisistä säännöistä 2 päivänä toukokuuta 1972 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 922/72[6]. Sen vuoksi asetus (ETY) N:o 922/72 olisi niin ikään kumottava.

(2) Neuvosto hyväksyy perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan nojalla hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet. Tässä asetuksessa olisi silloin, kun perussopimuksen 43 artiklan 3 kohtaa sovelletaan, mainittava selkeyden vuoksi erikseen, että neuvosto hyväksyy toimenpiteet kyseisen kohdan perusteella.

---

2 EUVL C […], […], s. […].
3 EUVL C […], […], s. […].
4 EUVL C […], […], s. […].
5 EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.
6 EYVL 106, 5.5.1972, s. 1.

(3) Tämän asetuksen olisi sisällettävä kaikki yhteisen markkinajärjestelyn keskeiset osat. Hintojen, maksujen, tukien ja määrällisten rajoitusten vahvistaminen liittyy joissakin tapauksissa erottamattomasti mainittuihin keskeisiin osiin.

(4) Komissiolla olisi oltava valta antaa delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti eräiden tämän asetuksen muiden kuin keskeisten osien täydentämiseksi tai muuttamiseksi. Olisi määriteltävä osat, joiden suhteen kyseistä toimivaltaa voidaan harjoittaa, samoin kuin edellytykset, joita kyseiseen säädösvallan siirtoon on sovellettava.

(5) Kiireellisen menettelyn käyttö olisi varattava poikkeuksellisiin tapauksiin, joissa on välttämätöntä reagoida tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin, tai jos markkinat häiriintyvät. Kiireellisen menettelyn valinta olisi perusteltava, ja tapaukset, joissa kiireellistä menettelyä olisi käytettävä, olisi täsmennettävä.

(6) Jäsenvaltioiden olisi perussopimuksen 291 artiklan nojalla oltava vastuussa tällä asetuksella luodun maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn, jäljempänä ’YMJ’, täytäntöönpanosta. Jotta varmistettaisiin YMJ:n yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa sekä vältettäisiin kilpailun vääristyminen tai syrjintä toimijoiden välillä, komissiolla olisi oltava valta hyväksyä täytäntöönpanosäädöksiä perussopimuksen 291 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Sen vuoksi komissiolle olisi kyseisen määräyksen nojalla siirrettävä täytäntöönpanovalta eritoten, kun kyseessä ovat yhdenmukaiset edellytykset, joiden mukaisesti markkinoiden interventiotoimenpiteitä sovelletaan, sekä yhdenmukaiset edellytykset tukijärjestelmien täytäntöönpanemiseksi ja kaupan pitämistä ja tuotantoa koskevien sääntöjen ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevien sääntöjen soveltamiseksi. Komission olisi määriteltävä myös tarkastusten vähimmäisominaisuudet, joita jäsenvaltioiden on sovellettava.

(7) Jotta varmistettaisiin yhteisellä markkinajärjestelyllä luotujen järjestelmien tehokkuus, komissiolle olisi annettava tarvittavat valtuudet myös markkinoita ohjaavien toimenpiteiden ja päivittäisten hallintotehtävien suhteen. Jotta varmistettaisiin yhteisen markkinajärjestelyn sujuva toiminta, komissiolle olisi annettava valtuudet säännellä myös eräitä teknisluonteisia kysymyksiä ja vahvistaa säännöt, jotka koskevat markkinatukikelpoisiin tuotteisiin ja toimijoihin liittyviä tiedonantoja, tietojen toimittamista ja raportointia, menettelyjä ja teknisiä perusteita. YMJ:n moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komission olisi niin ikään vahvistettava erityisesti päivämäärät, määräajat, valuuttakursseja koskevat määräytymisperusteet, edustavat ajanjaksot ja korot. Tukijärjestelmien osalta komissiolle olisi kyseisellä oikeusperustalla annettava erityisesti valtuudet vahvistaa tuki ja antaa sääntöjä ohjelmien hallinnosta, seurannasta ja arvioinnista, maksettujen tukien julkistamisesta sekä sosiaalisia järjestelmiä koskevien suunnitelmien toteuttamisesta. Komissiolla olisi oltava valtuudet määritellä tuen ja tukiennakoiden maksamiseen liittyvät menettelyt.

(8) Yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteiden saavuttamiseksi ja sen periaatteiden noudattamiseksi komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet antaa sääntöjä, jotka koskevat maidon, sokerin ja viinin tuotantoa rajoittavien järjestelmien hallintoa ja tarkastuksia, ja lisäksi sillä olisi oltava valta vahvistaa vakuuksien määrä, vahvistaa aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintää koskevat säännöt ja menettelyt sekä markkinatukea koskeviin sopimuksiin liittyvät säännöt.

(9) Komissiolle olisi viinialalla annettava valtuudet varmistaa, että alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevat hakemukset vastaavat tässä asetuksessa vahvistettuja vaatimuksia. Näin varmistetaan, että soveltaminen on yhtenäistä koko unionissa. Viinialan tuotteiden esittelyn ja merkintöjen suhteen komissiolle olisi annettava valtuudet antaa kaikki tarvittavat säännöt, jotka koskevat menettelyjä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.

(10) Jotta varmistettaisiin tällä asetuksella perustetun lainsäädäntökehyksen tavoitteiden saavuttaminen, komissiolle olisi annettava myös pysyvä valvontavalta eräisiin tuottajaorganisaatioiden, tuottajaryhmien, toimialakohtaisten organisaatioiden ja toimijaorganisaatioiden toimintoihin nähden. Jotta säilytettäisiin yhteisessä markkinajärjestelyssä määritelty rakenne ja sen olennaiset muuttujat, komissiolle olisi tämän lisäksi annettava valtuudet vahvistaa kaikki sellaisia poikkeuksellisia markkinatoimenpiteitä ja poikkeuksellisia hallintotoimenpiteitä koskevat tarvittavat säännöt, joiden tarkoituksena on ratkaista yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa esiintyvät kiireelliset ja ennakoimattomat ongelmat.

(11) Jollei muualla nimenomaisesti muuta säädetä, komission olisi annettava täytäntöönpanosäädökset [*asetuksen nimi*] annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o XX/XXXX mukaisesti.

(12) Komissiolla olisi oltava valta antaa täytäntöönpanosäädöksiä ilman komitean apua sellaisten tämän asetuksen mukaisten toimenpiteiden osalta, jotka edellyttävät nopeaa toimintaa tai koostuvat pelkästään yleisten säännösten soveltamisesta erityistilanteisiin ilman harkintavaltaa.

(13) Lisäksi komissiolla olisi oltava valta toteuttaa eräitä hallinto- tai johtotehtäviä, jotka eivät edellytä delegoitujen säädösten tai täytäntöönpanosäädösten hyväksymistä.

(14) Uudella YMJ-asetuksella tapahtuva korvaaminen ei saisi kyseenalaistaa vuosien mittaan yhteisen maatalouspolitiikan, jäljempänä ’YMP’, yhteydessä tehtyjä poliittisia päätöksiä. Tämän asetuksen tarkoituksena olisi näin ollen oltava ennen kaikkea komissiolle annettujen valtuuksien yhdenmukaistaminen perussopimuksen kanssa. Sillä ei tästä syystä pitäisi kumota tai muuttaa olemassa olevia säännöksiä, joiden nykyiset perusteet ovat voimassa, jolleivät kyseiset säännökset ole vanhentuneet, eikä ottaa käyttöön uusia välineitä tai toimenpiteitä. Poikkeukset tähän lähestymistapaan liittyvät elintarvikkeiden jakeluun unionin vähävaraisimmille henkilöille sekä Saksan alkoholimonopolin puitteissa myönnettyyn tukeen. Kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännökset vastaavat ehdotuksia, joita tehtiin laatupolitiikkaa koskevan kattavan tarkastelun yhteydessä.

(15) Viljalle, riisille, sokerille, kuivatulle rehulle, siemenille, oliiviöljylle ja syötäväksi tarkoitetuille oliiveille, pellavalle ja hampulle, hedelmille ja vihanneksille, banaaneille, maidolle ja maitotuotteille sekä silkkiäistoukille olisi vahvistettava markkinointivuodet, jotka on mukautettu ensisijassa kunkin mainitun tuotteen biologisiin tuotantosykleihin.

(16) Markkinoiden vakauttamiseksi ja kohtuullisen elintason varmistamiseksi maatalousväestölle eri aloilla on kehitetty erilaisia hintatukijärjestelmiä ja otettu samaan aikaan käyttöön suoran tuen järjestelmiä ottaen huomioon toisaalta kunkin alan erilaiset tarpeet ja toisaalta eri alojen riippuvuus toisistaan. Tällaisia toimenpiteitä

ovat vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-alojen tuotteiden julkiset interventiot tai tapauksen mukaan yksityisestä varastoinnista maksettavat tuet. Ottaen huomioon tavoitteet, joihin on pyritty asetukseen (EY) N:o 1234/2007 myöhemmin tehdyillä muutoksilla, erityisesti yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta asetuksia (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 320/2006, (EY) N:o 1405/2006, (EY) N:o 1234/2007, (EY) N:o 3/2008 ja (EY) N:o 479/2008 muuttamalla sekä asetukset (ETY) N:o 1883/78, (ETY) N:o 1254/89, (ETY) N:o 2247/89, (ETY) N:o 2055/93, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 2596/97, (EY) N:o 1182/2005 ja (EY) N:o 315/2007 kumoamalla 19 päivänä tammikuuta 2009 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 72/2009[7], ja siinä esitettyjen perustelujen pohjalta on näin ollen tarpeen säilyttää aiempiin välineisiin sisältyvät hintatukitoimenpiteet tekemättä merkittäviä muutoksia aiempaan oikeudelliseen tilanteeseen.

(17) Selkeyden ja avoimuuden vuoksi kyseisiä toimenpiteitä koskeville säännöksille olisi luotava yhteinen rakenne säilyttäen samalla kullakin alalla noudatettava politiikka. Tästä syystä on aiheellista tehdä ero viitehintojen ja interventiohintojen välillä.

(18) Viljaa, naudan- ja vasikanlihaa sekä maitoa ja maitotuotteita koskeviin yhteisiin markkinajärjestelyihin on sisältynyt säännöksiä, joiden mukaan neuvostolla oli valtuudet muuttaa hintatasoja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 37 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen. Hintajärjestelmien herkkyyden vuoksi olisi tehtävä selväksi, että perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukainen mahdollisuus muuttaa hintatasoja koskee kaikkia tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia aloja.

(19) Valkoisen sokerin ja raakasokerin vakiolaaduille olisi vahvistettava viitehinnat. Vakiolaatujen olisi vastattava unionissa tuotettujen sokerien keskimääräisiä edustavia ominaisuuksia, ja vakiolaadut olisi määritettävä sokerikaupassa käytettävien perusteiden mukaan. Vakiolaatuja olisi myös voitava tarkistaa erityisesti kaupallisten vaatimusten ja analyysitekniikan kehittymisen huomioon ottamiseksi.

(20) Jotta varmistetaan luotettavan tiedon saanti sokerin unionin markkinahinnoista, tässä asetuksessa olisi säädettävä hintaselvitysjärjestelmästä, jonka perusteella olisi määriteltävä valkoisen sokerin markkinahinnan tasot.

(21) Asetuksella (EY) N:o 72/2009 käyttöön otettujen muutosten perusteella käynnistetään tiettyinä aikoina vuodesta viljan, riisin, voin ja rasvattoman maitojauheen interventiojärjestelmä. Naudanliha-alan interventio-ostot olisi aloitettava ja lopetettava tietyn kauden markkinahintojen tason perusteella.

(22) Julkisten interventio-ostojen hintatasoa alennettiin aiemmin viljaa, riisiä ja naudanlihaa koskevissa yhteisissä markkinajärjestelyissä, ja se vahvistettiin samalla kun kyseisillä aloilla otettiin käyttöön suoran tuen järjestelmiä. Näiden järjestelmien mukainen tuki ja interventiohinnat liittyvät näin ollen kiinteästi toisiinsa. Maito- ja maitotuotealan tuotteiden osalta hintataso vahvistettiin kyseisen alan tuotteiden kulutuksen edistämiseksi ja kilpailukyvyn parantamiseksi. Kyseiset poliittiset päätökset ovat edelleen perusteltuja.

---

[7] EUVL L 30, 31.1.2009, s. 1.

(23) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta myydä julkisessa interventiossa ostetut tuotteet. Tällaiset toimenpiteet olisi toteutettava siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tavaroiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu.

(24) YMP:n tavoitteena on perussopimuksen 39 artiklan 1 kohdan mukaan markkinoiden vakauttaminen ja kohtuullisten kuluttajahintojen takaaminen. Elintarvikkeiden jakeluohjelma on vuosien mittaan tukenut menestyksekkäästi näiden molempien tavoitteiden saavuttamista. Sen olisi jatkossakin varmistettava YMP:n tavoitteiden täyttyminen ja autettava saavuttamaan koheesiotavoitteet. YMP:n perättäiset uudistukset ovat kuitenkin saaneet aikaan interventiovarastojen ja käytettävissä olevan tuotevalikoiman asteittaisen pienentymisen. Sen vuoksi olisi säädettävä, että myös markkinoilta tehtävät hankinnat ovat ohjelman pysyvä hankintalähde.

(25) Jotta varmistettaisiin moitteeton budjettihallinto ja jotta unionin ohjelman koheesioulottuvuutta voitaisiin täysimääräisesti hyödyntää, olisi säädettävä unionin tuelle vahvistetusta enimmäismäärästä ja jäsenvaltioiden osallistumisesta elintarvikkeiden jakeluohjelman rahoitukseen. Kokemus on lisäksi osoittanut, että ohjelma edellyttää pidemmän aikavälin näkemystä. Sen vuoksi komission olisi vahvistettava ohjelman täytäntöönpanemiseksi kolmivuotissuunnitelmia, ja jäsenvaltioiden olisi laadittava kansallisia elintarvikkeiden jakeluohjelmia, joissa esitetään jäsenvaltioiden tavoitteet ja painopisteet ohjelman suhteen, ravitsemukselliset näkökohdat mukaan luettuina. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä riittäviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia ja määrättävä sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä seuraamuksia varmistaakseen, että kolmivuotissuunnitelma pannaan täytäntöön sovellettavien sääntöjen mukaisesti.

(26) Jotta varmistettaisiin vähävaraisimmille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman avoin, johdonmukainen ja tehokas toiminta, komission olisi vahvistettava menettelyt kolmivuotissuunnitelmien hyväksymiseksi ja tarkistamiseksi sekä hyväksyttävä kyseiset suunnitelmat ja tarvittaessa niiden tarkistukset. Komission olisi vahvistettava myös kolmivuotissuunnitelmiin sisällytettäviä lisäosia koskevat säännökset, tuotteiden luovuttamista koskevat säännöt, interventiotuotteiden varastosta poistamiseen liittyvät menettelyt ja määräajat, jäsenvaltioiden väliset siirrot mukaan luettuina, ja säännöt, jotka koskevat kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien ja vuotuisten täytäntöönpanokertomusten muotoa. Lisäksi, jotta varmistettaisiin kolmivuotissuunnitelmien yhdenmukainen täytäntöönpano jäsenvaltioissa, komission olisi vahvistettava menettelyt hyväntekeväisyysjärjestöille aiheutuneiden, jäsenvaltioiden tukikelpoisiksi katsomien kustannusten korvaamiseksi, mukaan luettuina määräajat ja määrärahojen enimmäismäärät, tarjouskilpailussa noudatettavat edellytykset ja elintarvikkeisiin ja niiden luovuttamiseen sovellettavat edellytykset. Tämän lisäksi komission olisi hyväksyttävä säännöt, joissa vahvistetaan tarkastuksia koskevat jäsenvaltioiden velvollisuudet, maksuja koskevat menettelyt ja määräajat, niiden noudattamatta jättämisen vuoksi tehtävät vähennykset sekä kirjanpitosäännökset ja kansallisten interventioelinten hoitamat tehtävät, myös jäsenvaltioiden välisten siirtojen tapauksessa.

(27) Maitomarkkinoiden tasapainottamiseksi ja markkinahintojen vakauttamiseksi tässä asetuksessa säädetään tuen myöntämisestä tiettyjen voituotteiden yksityiseen varastointiin. Komissiolle olisi lisäksi annettava valtuudet päättää tuen myöntämisestä

valkoisen sokerin, tietynlaisten oliiviöljyjen, tiettyjen naudan- ja vasikanlihatuotteiden, sianlihan sekä lampaan- ja vuohenlihan yksityiseen varastointiin.

(28) Naudanliha-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla sovellettavia unionin ruhojen luokitteluasteikkoja tarvitaan hintojen seurantaan ja interventiojärjestelyjen soveltamiseen kyseisillä aloilla. Lisäksi ne edistävät markkinoiden avoimuuden parantamista koskevan tavoitteen saavuttamista.

(29) Eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamisesta aiheutuvat vapaan liikkuvuuden rajoitukset voivat aiheuttaa hankaluuksia tiettyjen tuotteiden markkinoilla yhdessä tai useammassa jäsenvaltiossa. Kokemus osoittaa, että vakavat markkinahäiriöt, kuten kulutuksen tai hintojen huomattava lasku, voivat johtua kansanterveyteen tai eläinten terveyteen kohdistuvien riskien aiheuttamasta kuluttajien luottamuksen menettämisestä.

(30) Naudan- ja vasikanlihan, maidon ja maitotuotteiden, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan osalta sovellettavien poikkeuksellisten markkinatukitoimenpiteiden olisi liityttävä suoraan tautien leviämisen estämiseksi hyväksyttyihin terveyttä ja eläinlääkintää koskeviin toimenpiteisiin tai johduttava niistä. Ne olisi toteutettava jäsenvaltioiden pyynnöstä vakavien häiriöiden välttämiseksi kyseisillä markkinoilla.

(31) Olisi säädettävä komission mahdollisuudesta toteuttaa tarvittaessa erityisiä interventiotoimenpiteitä, jotta voidaan reagoida tehokkaasti ja tuloksellisesti markkinahäiriöiden uhkaan vilja-alalla, jotta voidaan estää julkisen intervention laajamittainen soveltaminen riisialalla tietyillä unionin alueilla tai korvata luonnonkatastrofeista johtuva paddy- eli raakariisin puute.

(32) Jotta unionin sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöille varmistettaisiin kohtuullinen elintaso, olisi vahvistettava vähimmäishinta vakiolaatua vastaavalle kiintiösokerijuurikkaalle, ja tämä vakiolaatu olisi määriteltävä.

(33) Sokeriyritysten ja sokerijuurikkaan viljelijöiden oikeuksien ja velvollisuuksien tasapainon varmistamiseksi tarvitaan erityisiä välineitä. Sen vuoksi olisi vahvistettava toimialakohtaisia sopimuksia koskevat vakiosäännökset.

(34) On vaikea vahvistaa koko unionille yhtenäisiä sokerijuurikkaan ostoehtoja, koska luonnolliset, taloudelliset ja tekniset olosuhteet ovat moninaiset. Toimialalla on jo sokerijuurikkaan viljelijöiden yhdistysten ja sokeriyritysten välisiä sopimuksia. Sen vuoksi puitesäännöksissä olisi määriteltävä ainoastaan sekä sokerijuurikkaan viljelijöiden että sokeriteollisuuden vaatimat vähimmäisvaatimukset, joilla varmistetaan sokerimarkkinoiden moitteeton toiminta ja mahdollisuus poiketa tietyistä säännöistä toimialan sisäisillä sopimuksilla.

(35) Tässä asetuksessa olisi säädettävä sokerialalla sovellettavasta tuotantomaksusta, jolla voidaan rahoittaa aiheutuvia menoja.

(36) Olisi säädettävä mahdollisuudesta päättää poistaa sokeria markkinoilta niin kauan kuin on tarpeen markkinoiden tasapainottamiseksi, jotta sokerimarkkinoiden rakenteellinen tasapaino voidaan pysyttää viitehintaa lähellä olevalla hintatasolla.

(37) Elävien kasvien, naudan- ja vasikanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan sekä munien ja siipikarjanlihan osalta olisi säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä, jotka helpottavat tarjonnan mukauttamista markkinoiden tarpeisiin. Tällaiset toimenpiteet voivat edistää markkinoiden vakauttamista ja kohtuullisen elintason varmistamista alalla toimivalle maatalousväestölle.

(38) Tuotannon määrällinen rajoitus on ollut keskeinen markkinapolitiikan väline sokerialalla. Syyt, joiden vuoksi yhteisö otti aikoinaan käyttöön tuotantokiintiöjärjestelmät sokerialalla, ovat edelleen olemassa.

(39) Tässä asetuksessa säädetyssä sokerikiintiöjärjestelmässä olisi erityisesti säilytettävä kiintiöiden oikeudellinen asema, sillä Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kiintiöjärjestelmä on sokerialan markkinoita säätelevä mekanismi, jolla pyritään saavuttamaan yleisen edun kannalta tärkeitä tavoitteita.

(40) Tässä asetuksessa olisi säädettävä mahdollisuudesta mukauttaa sokerikiintiöitä kansallisten kiintiöiden uudelleenjakoa koskevien jäsenvaltioiden päätösten mukaisiksi.

(41) Ottaen huomioon tarve sallia tietty kansallinen joustovara jalostusteollisuuden sekä sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelyn rakenteellisen mukauttamisen osalta kiintiöiden soveltamisaikana olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta muuttaa yritysten kiintiöitä tietyissä rajoissa rajoittamatta kuitenkaan rakenneuudistusrahaston toimintaa välineenä.

(42) Jotta ylijäämäsokeri ei vääristäisi sokerimarkkinoita, komission olisi voitava tiettyjen perusteiden mukaisesti säätää siitä, että ylijäämäsokeri, -isoglukoosi tai -inuliinisiirappi siirretään seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon. Siinä tapauksessa, että sovellettavat edellytykset eivät joidenkin määrien osalta täyty, säädetään myös ylijäämämaksusta, jotta kyseiset markkinatilannetta uhkaavat määrät eivät kasaantuisi.

(43) Maitokiintiöjärjestelmä olisi säilytettävä vuoteen 2015 asti, jolloin sen voimassaolo päättyy, samoin kuin suoraan kulutukseen kerättyihin tai myytyihin tietyn takuukynnyksen ylittäviin maitomääriin sovellettava maksu.

(44) Ero maidon toimitusten ja suoramyynnin välillä olisi säilytettävä, ja järjestelmää olisi sovellettava tilakohtaisten viiterasvapitoisuuksien ja rasvapitoisuuden kansallisen viitearvon perusteella. Viljelijöiden olisi sallittava tietyin edellytyksin siirtää tilakohtaisia kiintiöitään väliaikaisesti. Lisäksi olisi säilytettävä periaate, jonka mukaan tilakohtainen viitemäärä siirretään ostajalle, vuokralaiselle tai perijälle, silloin kun tila myydään, vuokrataan tai siirretään perintönä, samalla kun olisi pidettävä voimassa poikkeukset periaatteeseen, jonka mukaan kiintiöt ovat tilasidonnaisia, jotta voidaan jatkaa maidontuotannon rakenneuudistusta jatkamiseksi ja parantaa ympäristön tilaa. Olisi vahvistettava säännöt, joiden mukaan jäsenvaltioilla on kiintiöiden erilaisten siirtotapojen mukaan ja puolueettomin perustein mahdollisuus siirtää osa siirretyistä määristä kansalliseen varantoon.

(45) Maidosta ja muista maitotuotteista perittävä ylijäämämaksu olisi vahvistettava ennaltaehkäisevälle tasolle, ja jäsenvaltioiden olisi suoritettava se heti, kun kansallinen kiintiö ylittyy. Tämän jälkeen jäsenvaltion olisi jaettava maksuvelvoite sellaisten

tuottajien kesken, jotka ovat myötävaikuttaneet ylitykseen. Näiden tuottajien olisi maksettava jäsenvaltiolle osuutensa maksusta, joka johtuu käytettävissä olevan määrän ylittämisestä. Jäsenvaltioiden olisi suoritettava Euroopan maatalouden tukirahastolle (maataloustukirahasto) kansallisen kiintiönsä ylittävää osuutta vastaava maksu, josta vähennetään kiinteä 1 prosentin suuruinen määrä, jotta voidaan ottaa huomioon konkurssitapaukset tai tiettyjen tuottajien lopullinen kyvyttömyys suorittaa osuutensa maksusta.

(46) Maitokiintiöjärjestelmän päätarkoitus, eli asianomaisten markkinoiden kysynnän ja tarjonnan välisen epätasapainon ja siitä johtuvan rakenteellisen ylijäämän vähentäminen ja tästä seuraava markkinoiden tasapainottaminen, on näyttänyt heikentävän markkinasuuntautuneisuutta, koska se on vääristänyt tuottajien reagointia hintasignaaleihin ja estänyt tuotannon tehostamista hidastamalla rakenneuudistusta. On säädetty maitokiintiöiden asteittaisesta poistamisesta yhden prosentin vuosittaisin lisäyksin kutakin markkinointivuotta kohti markkinointivuodesta 2009/2010 markkinointivuoteen 2013/2014. Jäsenvaltioille olisi alan uudelleenjärjestelyn puitteissa annettava 31 päivään maaliskuuta 2014 asti mahdollisuus myöntää täydentävää kansallista tukea tiettyjen rajojen puitteissa. Asetukseen (EY) N:o 1234/2007, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 248/2008[8], sisällytetyt kiintiöiden korotukset ja yhden prosentin vuotuinen korotus yhdessä muiden muutosten kanssa, joilla pienennetään maidon ylijäämämaksun todennäköisyyttä, merkitsevät, että mikäli yhden prosentin vuotuisia korotuksia sovelletaan markkinointivuodesta 2009/2010 markkinointivuoteen 2013/2014, nykyisten tuotantotapojen perusteella ylijäämämaksun riski on ainoastaan Italialla. Kaikkien jäsenvaltioiden nykyiset tuotantotavat huomioon ottaen kiintiön korotus on näin ollen kohdistettu Italian hyväksi tämän riskin välttämiseksi.

(47) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetään erilaisista tukijärjestelmistä. Kuivatun rehun sekä pellavan ja hampun järjestelmässä on säädetty jalostustuista kyseisten alojen sisämarkkinoiden sääntelemiseksi. Asetuksella (EY) N:o 72/2009 tehtyjen muutosten seurauksena ja yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009[9] mukaisesti tukea myönnetään kuivatulle rehulle 1 päivään huhtikuuta 2012 asti ja pitkille pellavakuiduille, lyhyille pellavakuiduille ja hamppukuiduille markkinointivuoteen 2011/2012 asti. Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 72/2009, säädettyä perunatärkkelyskiintiöiden järjestelmää ja asiaankuuluvaa vähimmäishintaa sovelletaan ainoastaan markkinointivuoden 2011/2012 loppuun asti.

(48) Maitomarkkinoiden tasapainottamiseksi ja maidon ja maitotuotteiden markkinahintojen vakauttamiseksi on tarpeen toteuttaa toimenpiteitä, joilla lisätään maitotuotteiden myyntimahdollisuuksia. Tässä asetuksessa olisi säädettävä markkinointitukien myöntämistä maitotuotteiden tiettyihin käyttötarkoituksiin. Lisäksi olisi säädettävä, että maidon kulutuksen edistämiseksi nuorten parissa unionin olisi

---

[8] EUVL L 76, 19.3.2008, s. 6.
[9] EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

vastattava osittain niistä kustannuksista, joita aiheutuu koulujen oppilaille toimitettavaa maitoa koskevan tuen myöntämisestä.

(49) Olisi säädettävä mahdollisuudesta myöntää tuotantotukea silloin, kun tiettyjen teollisuuden, kemian tai lääketeollisuuden tuotteiden valmistus edellyttää toimenpiteiden toteuttamista tiettyjen sokerituotteiden käyttöön saattamiseksi.

(50) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti humalan pinta-alatuki on irrotettu tuotannosta 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen. Jotta humalan tuottajaorganisaatiot voisivat jatkaa toimintaansa entiseen tapaan, olisi erityisesti säädettävä, että kyseisissä jäsenvaltioissa vastaavat määrät on käytettävä samoihin toimintoihin.

(51) Unionin rahoitusosuutta, joka vastaa prosenttiosuutta, jonka jäsenvaltiot voivat pidättää suorasta tuesta asetuksen (EY) N:o 73/2009 mukaisesti, tarvitaan hyväksyttyjen toimijaorganisaatioiden kannustamiseksi laatimaan toimintaohjelmia oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamiseksi. Tästä syystä tässä asetuksessa olisi säädettävä unionin tuesta, jota myönnetään kyseisissä toimintaohjelmissa toteutettaville toimille osoitetun ensisijaisuuden mukaan.

(52) Tässä asetuksessa tehdään ero toisaalta hedelmien ja vihannesten, joihin kuuluvat kaupan pidettävät hedelmät ja vihannekset sekä jalostukseen tarkoitetut hedelmät ja vihannekset, ja toisaalta hedelmä- ja vihannesjalosteiden välillä. Tuottajaorganisaatioita, toimintaohjelmia ja unionin taloudellista tukea koskevia sääntöjä sovelletaan ainoastaan hedelmiin ja vihanneksiin ja yksinomaan jalostukseen tarkoitettuihin hedelmiin ja vihanneksiin.

(53) Tuottajaorganisaatiot ovat hedelmä- ja vihannesalan järjestelmän perustoimijoita. Koska kysyntä keskittyy entistä enemmän, tuottajien markkina-aseman vahvistamiseksi on edelleen taloudellisesti välttämätöntä keskittää tarjontaa kyseisten organisaatioiden avulla. Tarjonnan keskittämisen olisi oltava vapaaehtoista, ja sen on osoitettava hyödyllisyytensä niiden palvelujen laajuuden ja tehokkuuden kautta, joita tuottajaorganisaatiot jäsenilleen tarjoavat. Koska tuottajaorganisaatiot toimivat yksinomaan jäsentensä edun mukaisesti, niiden olisi katsottava toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja puolesta.

(54) Hedelmien ja vihannesten tuotanto on vaikeasti ennakoitavaa, ja tuotteet helposti pilaantuvia. Vähäisetkin ylijäämät voivat häiritä markkinoita merkittävästi. Sen vuoksi olisi otettava käyttöön kriisinhallintatoimenpiteitä. Tuottajaorganisaatioiden kiinnostavuuden lisäämiseksi kyseiset toimenpiteet olisi sisällytettävä toimintaohjelmiin.

(55) Hedelmien ja vihannesten tuotannossa ja kaupan pitämisessä olisi otettava huomioon ympäristönäkökohdat, myös viljelymenetelmien osalta, sekä käytetyistä tarvikkeista huolehtiminen sekä markkinoilta poistettujen tuotteiden hävittäminen, erityisesti vesien laadun suojelun, luonnon monimuotoisuuden säilyttämisen ja maisemanhoidon osalta.

(56) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden jäsenvaltioiden, tiettyjen unionin syrjäisimpien alueiden tai Egeanmeren pienten saarten hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmien, jotka haluavat saada tuottajaorganisaation aseman tämän asetuksen mukaisesti, olisi voitava saada

siirtymäaika, jonka kuluessa niille voidaan myöntää kansallista ja unionin taloudellista tukea tiettyjä tuottajaryhmän sitoumuksia vastaan.

(57) Jotta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioilla olisi suurempi vastuu erityisesti tekemistään taloudellisista päätöksistä ja jotta niille myönnettyjä julkisia varoja suunnattaisiin tulevaisuutta ajatellen, olisi vahvistettava tällaisten varojen käyttöedellytykset. Tuottajaorganisaatioiden toimintarahastojen rahoitus on syytä toteuttaa yhteisrahoituksena. Rahoituksen kohteita olisi voitava erityistapauksissa laajentaa. Toimintarahastosta olisi rahoitettava ainoastaan hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmia. Unionin menojen hallitsemiseksi toimintarahaston perustaville tuottajaorganisaatioille myönnettävälle tuelle olisi asetettava yläraja.

(58) Alueilla, joilla hedelmä- ja vihannesalan tuotannon organisointi on vähäistä, olisi sallittava kansallisen täydentävän tuen myöntäminen. Unionin olisi korvattava nämä tuet jäsenvaltioille, jotka ovat rakenteellisista syistä erityisen epäedullisessa asemassa.

(59) Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja kustannusten vähentämiseksi toimintarahastojen osalta tukikelpoisia menoja koskevat menettelyt ja säännöt olisi mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava maaseudun kehittämisohjelmia koskevien menettelyjen ja sääntöjen kanssa edellyttämällä, että jäsenvaltiot laativat toimintaohjelmia koskevan kansallisen strategian.

(60) Hedelmien ja vihannesten vähäiseen kulutukseen lasten keskuudessa on suotavaa puuttua lisäämällä pysyvästi hedelmien ja vihannesten osuutta lasten ruokavaliossa vaiheessa, jossa heidän ruokailutottumuksensa muotoutuvat. Sen vuoksi olisi säädettävä unionin tuesta, jolla osarahoitetaan hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteiden toimittamista lapsille kouluihin ja jolla osarahoitetaan myös eräitä asiaan liittyviä logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, mainonta-, seuranta- ja arviointikustannuksia. Asianmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi jäsenvaltioiden, jotka haluavat hyödyntää kouluhedelmäjärjestelmää, olisi laadittava ennakolta kansallinen strategia. Strategian olisi sisällettävä muun muassa luettelo tukikelpoisista tuotteista, jotka on valittu objektiivisin perustein, mukaan lukien kausiluonteisuus, tuotteiden saatavuus tai ympäristönäkökohdat.

(61) Jotta varmistettaisiin kouluhedelmäjärjestelmän moitteeton budjettihallinto, olisi säädettävä unionin tuelle vahvistetusta enimmäismäärästä ja yhteisrahoituksen enimmäisosuuksista. Unionin tukea ei pitäisi käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien rahoitusta. Talousarviorajoitusten vuoksi jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava korvata rahoitusosuutensa kouluhedelmäjärjestelmässä yksityiseltä sektorilta saatavilla rahoitusosuuksilla. Järjestelmän tehostamiseksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä liitännäistoimenpiteistä, joihin jäsenvaltiot voisivat myöntää kansallista tukea.

(62) On tärkeää säätää viinialan tukitoimenpiteistä, joilla voidaan vahvistaa kilpailurakenteita. Vaikka kyseisten toimenpiteiden rahoitus ja määrittely on unionin tehtävä, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus valita tarvittavat toimenpiteet omia alueitaan varten ottaen tarvittaessa huomioon alueelliset erityispiirteensä ja sisällyttää ne kansallisiin tukiohjelmiinsa. Näiden ohjelmien täytäntöönpanon pitäisi olla jäsenvaltioiden vastuulla.

(63) Kansallisten tukiohjelmien yhtenä tärkeimpänä tukikelpoisena toimenpiteenä olisi oltava unionin viinien menekinedistäminen ja markkinointi kolmansissa maissa. Määrärahoja olisi edelleen myönnettävä rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen, koska nämä toimet vaikuttavat alaan positiivisesti. Tukea olisi myönnettävä myös alalle tehtäviin investointeihin, joilla pyritään parantamaan yritysten taloudellista suorituskykyä sinällään. Sivutuotteiden tislaustuen olisi oltava niiden jäsenvaltioiden käytettävissä, jotka haluavat käyttää tällaista välinettä viinin laadun varmistamiseen samalla ympäristöä suojellen.

(64) Ennaltaehkäisevien välineiden, joita ovat satovakuutus, sijoitusrahastot ja rypäleiden korjaaminen raakana, olisi oltava viinialan tukiohjelmissa tukikelpoisia, jotta tuottajia kannustettaisiin toimimaan kriisitilanteissa vastuullisesti.

(65) Jäsenvaltiot voivat eri syistä pitää parempana myöntää viljelijöille tuotannosta irrotettua tukea tilatukijärjestelmässä. Tämä mahdollisuus olisikin jätettävä jäsenvaltioiden ratkaistavaksi, ja tilatukijärjestelmän erityispiirteiden vuoksi tällaisten siirtojen olisi oltava peruuttamattomia, ja niiden perusteella olisi vastaavasti supistettava kansallisille viinialan tukiohjelmille varattuja määrärahoja seuraavina vuosina.

(66) Viinialaa olisi tuettava myös Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005[10] mukaisista rakennetoimenpiteistä. Jotta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset määrärahat lisääntyisivät, määrärahoja olisi siirrettävä asteittain sen talousarvioon, kun kyse on riittävän suurista määristä.

(67) Jäsenvaltioiden olisi voitava panna toimialakohtaisten organisaatioiden tekemät päätökset täytäntöön viinimarkkinoiden toimivuuden parantamiseksi. Päätösten perusteella ei pitäisi kuitenkaan voida toteuttaa menettelyjä, jotka voivat vääristää markkinoita.

(68) Viinin ylituotanto on pahentunut unionissa, kun uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskieltoa on rikottu. Unionissa on merkittävä määrä laittomia istutuksia, jotka synnyttävät epätervettä kilpailua ja pahentavat viinialan ongelmia. Tämä ongelma on ratkaistava.

(69) Vaikka uusien viljelmien väliaikainen istutuskielto on vaikuttanut jonkin verran viinimarkkinoiden tarjonnan ja kysynnän tasapainoon, se on samanaikaisesti luonut esteitä kilpailukykyisille tuottajille, jotka tarvitsevat joustavuutta kasvaneeseen kysyntään vastaamiseksi. Koska markkinatasapainoa ei ole vielä saavutettu ja koska raivausjärjestelmän kaltaisten liitännäistoimenpiteiden vaikutus näkyy viipeellä, on tärkeää pitää uusien viljelmien istutuskielto voimassa 31 päivään joulukuuta 2015, jolloin se olisi lopullisesti lakkautettava, jotta kilpailukykyiset tuottajat voivat vapaasti toimia markkinaedellytysten mukaisesti. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus jatkaa tätä kieltoa alueillaan 31 päivään joulukuuta 2018 saakka, jos ne katsovat sen tarpeelliseksi.

---

[10] EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

(70) Olisi sallittava edelleenkin jonkin verran liikkumavaraa esimerkiksi kansallisten tai alueellisten varantojen järjestelmien muodossa, jotta parannettaisiin viinintuotantokyvyn hallintaa ja edistettäisiin paikkausistutusoikeuksien tehokasta käyttöä, mikä puolestaan lieventäisi väliaikaisen istutuskiellon vaikutusta.

(71) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Viinin yhteiseen markkinajärjestelyyn kuuluviin viinialan tuotteisiin olisi periaatteessa sovellettava valtiontukea koskevia perussopimuksen määräyksiä. Raivauspalkkiota ja eräisiin tukiohjelmiin liittyviä toimenpiteitä koskevissa säännöksissä ei kuitenkaan pitäisi sinänsä estää kansallisten tukien myöntämistä samaan tarkoitukseen.

(72) Viinialan tilatukijärjestelmään sisällyttämiseksi kaikkien aktiivisessa tuotannossa olevien viininviljelyalojen olisi oltava tukikelpoisia tilatukijärjestelmässä, josta säädetään asetuksessa (EY) N:o 73/2009.

(73) Maatalousalaksi luettavalle mehiläishoidolle on ominaista tuotantoedellytysten ja -tasojen monimuotoisuus sekä taloudellisten toimijoiden hajaannus ja epäyhtenäisyys niin tuotannon kuin kaupan pitämisen vaiheissa. Lisäksi varroapunkin lisääntyminen viime vuosina useissa jäsenvaltioissa ja tämän tuholaisen hunajantuotannolle aiheuttamat vaikeudet edellyttävät, että unionin toimia jatketaan, sillä varroapunkkia ei voida kokonaan hävittää ja se on käsiteltävä sallituilla tuotteilla. Näissä olosuhteissa ja mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi unionissa on tarpeen laatia joka kolmas vuosi kansalliset ohjelmat, joihin sisältyy tekninen apu, varroapunkin torjunta, siirtohoidon järkeistäminen, unionin mehiläiskannan lisääminen sekä yhteistyö mehiläishoitoa ja siitä saatavia tuotteita koskevien tutkimusohjelmien kanssa mehiläistuotteiden tuotannon ja kaupan pitämisen yleisten edellytysten parantamiseksi. Unionin tulisi osallistua kansallisten ohjelmien rahoitukseen.

(74) Silkkiäistoukkien kasvatukseen tarkoitettu unionin tuki olisi myönnettävä yhtä käytettyä silkkiäismunalaatikkoa kohden.

(75) Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien vaatimusten soveltaminen voi parantaa tuotannon ja kaupan pitämisen taloudellisia edellytyksiä sekä tuotteiden laatua. Näin ollen tällaisten vaatimusten soveltaminen on tuottajien, kauppiaiden ja kuluttajien edun mukaista.

(76) Maataloustuotteiden laatupolitiikasta annetun komission tiedonannon[11] ja siitä käydyn keskustelun seurauksena katsotaan, että ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset on aiheellista säilyttää kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi.

(77) Jotta taattaisiin, että kaikki tuotteet ovat laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia, ja rajoittamatta säännöksiä, joita on annettu elintarvikealalla ja erityisesti yleisessä elintarvikelainsäädännössä, josta säädetään elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden

[11] KOM(2009) 234 lopullinen.

turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä 28 päivänä tammikuuta 2002 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 178/2002[12], ja sen periaatteita ja vaatimuksia, edellä mainitussa komission tiedonannossa suunniteltu kaupan pitämisen yleinen perusvaatimus olisi asianmukainen tuotteille, joihin ei sovelleta ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia. Jos tällaiset tuotteet ovat jonkin tapauskohtaisesti sovellettavan kansainvälisen standardin mukaisia, kyseiset tuotteet olisi katsottava kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisiksi.

(78) Eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset ovat tärkeässä asemassa kilpailuedellytysten määräytymisen kannalta. Sen vuoksi on aiheellista vahvistaa kyseisten alojen ja/tai tuotteiden osalta määritelmät, nimitykset ja myyntinimitykset, joita olisi käytettävä unionissa vain sellaisten tuotteiden kaupan pitämiseksi, jotka ovat vastaavien vaatimusten mukaisia.

(79) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 on säilytetty aiemmissa yhteisissä markkinajärjestelyissä vahvistettu kaupan pitämisen vaatimuksiin sovellettava alakohtainen lähestymistapa. On aiheellista ottaa käyttöön horisontaalisia säännöksiä.

(80) Asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 komissiolle on tähän asti annettu valtuudet antaa kaupan pitämisen vaatimuksia koskevat säännökset. Vaatimusten yksityiskohtaisen teknisen luonteen vuoksi ja koska on jatkuvasti tarpeen parantaa niiden tehokkuutta ja mukauttaa niitä kauppatapojen kehitykseen, on aiheellista ulottaa tämä lähestymistapa kaikkiin kaupan pitämisen vaatimuksiin samalla kun täsmennetään perusteet, jotka on otettava huomioon asiaa koskevia sääntöjä vahvistettaessa.

(81) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi sovellettava, jotta markkinoille voitaisiin toimittaa standardoitua ja tyydyttävää laatua olevia tuotteita. Niiden olisi koskettava erityisesti määritelmiä, luokittelua, tarjontamuotoa ja pakkausmerkintöjä, pakkaamista, tuotantotapaa, säilyttämistä, kuljettamista, tuottajia koskevia tietoja, eräiden aineiden pitoisuuksia, asiaan liittyviä hallinnollisia asiakirjoja, varastointia, varmentamista, kaupan pitämistä ja määräaikoja.

(82) Ottaen huomioon kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja olisi erityisesti oltava mahdollista määritellä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla maataloustuotannon paikkaa koskevat tarkoituksenmukaiset merkinnät ottaen samalla huomioon joidenkin alojen erityispiirteet varsinkin jalostettujen maataloustuotteiden osalta.

(83) Ala- tai tuotekohtaisia kaupan pitämisen vaatimuksia määritellessään komission olisi otettava huomioon kuluttajien odotukset, kunkin alan erityispiirteet ja kansainvälisten elinten suositukset.

(84) Tämän lisäksi olisi säädettävä tarpeen mukaan toteutettavista erityistoimenpiteistä, jotka liittyvät erityisesti analyysimenetelmiin, jotta voidaan välttää väärinkäytökset, jotka liittyvät kuluttajille esitettyjen tuotteiden laatuun ja aitouteen.

(85) Kaupan pitämisen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi olisi säädettävä tarkastuksista ja seuraamuksista tapauksissa, joissa asiaan liittyviä velvollisuuksia ei ole noudatettu. Jäsenvaltioiden olisi otettava vastuu tällaisista tarkastuksista.

---

[12] EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1.

(86) Kaupan pitämisen vaatimuksia olisi periaatteessa sovellettava kaikkiin unionissa kaupan pidettäviin tuotteisiin.

(87) On aiheellista säätää kolmansista maista tuotaviin tuotteisiin sovellettavista erityissäännöistä, joiden mukaan eräissä kolmansissa maissa voimassa olevat erityissäännökset saattavat antaa perusteet poiketa kaupan pitämisen vaatimuksista, jos niiden vastaavuus yhteisön lainsäädännön kanssa voidaan taata.

(88) Levitettävien rasvojen osalta on aiheellista ottaa käyttöön jäsenvaltioiden mahdollisuus antaa tai pitää voimassa eräitä, laatutasoja koskevia kansallisia sääntöjä.

(89) Viiniä koskevia säännöksiä olisi sovellettava ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyt sopimukset.

(90) On aiheellista vahvistaa rypälelajikkeiden luokittelua koskevat säännöt, joiden mukaan enemmän kuin 50 000 hehtolitraa vuodessa tuottavien jäsenvaltioiden olisi edelleen oltava vastuussa niiden rypälelajikkeiden luokittelusta, joista viinin valmistaminen on sallittua niiden alueilla. Eräät rypälelajikkeet olisi jätettävä luokittelun ulkopuolelle.

(91) On aiheellista määritellä tietyt viininvalmistusmenetelmät ja viinintuotantoon liittyvät rajoitukset, jotka koskevat erityisesti viinin leikkaamista ja tietynlaisen kolmansista maista peräisin olevan rypäleen puristemehun, viinirypälemehun ja tuoreiden rypäleiden käyttöä. Kansainväliset vaatimukset täyttääkseen komission olisi pääsääntöisesti nojauduttava Kansainvälisen viinijärjestön (OIV) suosittelemiin viininvalmistusmenetelmiin.

(92) Jäsenvaltioille olisi annettava viinialalla lupa rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käyttö ja soveltaa tiukempia rajoituksia alueellaan tuotettuihin viineihin sekä sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäyttö erikseen vahvistettavin edellytyksin.

(93) Laatuviinien käsite perustuu unionissa muun muassa viinin maantieteelliseen alkuperään liittyviin erityisominaisuuksiin. Kuluttaja tunnistaa tällaiset viinit niille myönnetyistä suojatuista alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä. Jotta asianomaisten tuotteiden laatuväitteitä tukeva kehys olisi avoin ja kehittyneempi, olisi otettava käyttöön järjestelmä, jossa alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevat hakemukset tutkitaan noudattaen lähestymistapaa, jota sovelletaan unionin horisontaalisessa laatupolitiikassa muihin elintarvikkeisiin kuin viiniin ja väkeviin alkoholijuomiin maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006[13] mukaisesti.

(94) Alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisten laatuominaisuuksien säilyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa tässä suhteessa tiukempia sääntöjä.

(95) Jotta viinin maantieteelliset merkinnät ja alkuperänimitykset saisivat suojan unionissa, ne olisi hyväksyttävä ja rekisteröitävä unionin tasolla. Jotta varmistetaan, että

---

[13] EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

nimitykset täyttävät tässä asetuksessa säädetyt edellytykset, asianomaisen jäsenvaltion kansallisten viranomaisten olisi tutkittava hakemukset noudattaen yhteisiä vähimmäisvaatimuksia, joihin kuuluu kansallinen menettely, jossa voidaan esittää hakemusta koskevia vastaväitteitä. Komission olisi sen jälkeen tutkittava hakemukset varmistaakseen, ettei niissä ole selkeitä virheitä ja että unionin lainsäädäntö ja soveltamisjäsenvaltion ulkopuolisten sidosryhmien etu otetaan huomioon.

(96) Suojaa olisi voitava hakea kolmansien maiden alkuperänimityksille ja maantieteellisille merkinnöille, jotka ovat suojattuja alkuperämaassaan.

(97) Rekisteröintimenettelyssä olisi annettava kaikille jäsenvaltion tai kolmannen maan luonnollisille tai oikeushenkilöille, joiden oikeutettua etua asia koskee, mahdollisuus käyttää oikeuksiaan esittämällä vastaväitteensä.

(98) Rekisteröidyillä alkuperänimityksillä ja maantieteellisillä merkinnöillä olisi oltava suoja sellaista käyttöä vastaan, joka hyödyntää perusteettomasti edellytykset täyttävien tuotteiden mainetta. Rehellisen kilpailun edistämiseksi ja kuluttajien harhauttamisen estämiseksi suojan olisi koskettava myös tuotteita ja palveluja, jotka eivät kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomat tuotteet mukaan luettuina.

(99) Tiettyjä merkintöjä on käytetty unionissa perinteisesti, ja ne antavat kuluttajille viinien erityispiirteistä ja laadusta tietoja, jotka täydentävät alkuperänimityksistä ja maantieteellisistä merkinnöistä ilmeneviä tietoja. Tällaiset perinteiset merkinnät olisi voitava suojata unionissa sisämarkkinoiden toimivuuden ja rehellisen kilpailun varmistamiseksi sekä sen välttämiseksi, että kuluttajia johdettaisiin harhaan.

(100) Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden kuvauksella, nimityksellä ja tarjontamuodolla voi olla merkittävä vaikutus niiden markkinoitavuuteen. Jäsenvaltioiden viinituotteiden merkintöjä koskevan lainsäädännön erot voivat haitata sisämarkkinoiden toimintaa. Sen vuoksi olisi vahvistettava säännöt, joissa otetaan huomioon kuluttajien ja tuottajien oikeutetut edut. Tästä syystä on aiheellista säätää unionin merkintäsäännöistä.

(101) Jos muodostuu tai on vaarassa muodostua maitotuotteiden ylijäämiä, jotka aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, olisi myönnettävä tukea eläinten rehuksi tarkoitetulle unionissa tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle. Kaseiinin ja kaseinaattien käyttöä juuston valmistuksessa koskevien sääntöjen tarkoituksena on torjua mainitusta tukijärjestelmästä mahdollisesti aiheutuvat haittavaikutukset ottaen huomioon se, että korvaaminen kaseiinilla ja kaseinaateilla on vahingollista juustoille, ja siten vakauttaa markkinoita.

(102) Tässä asetuksessa keskitytään politiikan päämäärien saavuttamiseksi eri tyyppisiin organisaatioihin, erityisesti yhteisen toiminnan kohteena olevien tuotteiden markkinoiden vakauttamiseksi sekä niiden laadun parantamiseksi ja takaamiseksi. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 asiaa koskevat säännökset perustuvat jäsenvaltioiden tai tietyin edellytyksin komission tunnustamiin organisaatioihin. Kyseiset säännökset olisi pidettävä voimassa.

(103) Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen toiminnan tehostamiseksi ja toivottavan vakauden varmistamiseksi markkinoilla jäsenvaltioiden olisi sallittava tietyin edellytyksin laajentaa kyseisen alueen tuottajaorganisaation tai liiton vahvistamien, erityisesti tuotantoa, kaupan pitämistä ja ympäristönsuojelua koskevien sääntöjen soveltamisala koskemaan kyseisen alueen tuottajaorganisaatioon kuulumattomia tuottajia.

(104) Erityisesti hedelmä- ja vihannesalalla olisi voitava myöntää erityishyväksyntä organisaatioille, jotka todistavat olevansa riittävän edustavia ja jotka toteuttavat käytännön toimia perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi. Tuottajaorganisaatioiden ja niiden liittojen antamien sääntöjen soveltamisalan laajentamista ja siitä aiheutuvien kustannusten jakamista koskevia säännöksiä olisi tavoitteiden samankaltaisuuden vuoksi sovellettava myös toimialakohtaisiin järjestöihin. Tupakka-alan toimialakohtaisiin organisaatioihin olisi sovellettava vastaavaa lähestymistapaa.

(105) [Tuotannon järkiperäisen kehityksen varmistamiseksi ja siten maitotuottajien kohtuullisen elintason takaamiseksi tuottajien neuvotteluvoimaa jalostajiin nähden olisi vahvistettava, jotta lisäarvo jakautuisi tasaisemmin toimitusketjussa. Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi olisi hyväksyttävä perussopimuksen 42 artiklan ja 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti säännös, jonka mukaan maidontuottajat voivat perustaa tuottajaorganisaatioita tai niiden liittoja neuvottelemaan meijereiden kanssa sopimusehdoista, hinnat mukaan luettuina, yhteisesti jäsentensä koko tuotannosta tai sen osasta. Maitomarkkinoiden tehokkaan kilpailun säilyttämiseksi tätä mahdollisuutta olisi sovellettava asianmukaisin määrällisin rajoin. Myös tuottajaorganisaatioiden olisi siksi oltava YMJ:n mukaisesti hyväksyttäviä

(106) EU:n tasolla on otettu käyttöön sääntöjä joidenkin alojen toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnalle. Näillä organisaatioilla voi olla merkittävä asema toimitusketjun toimijoiden välisen vuoropuhelun ja parhaiden käytänteiden edistämisessä sekä markkinoiden avoimuuden lisäämisessä. Tällaisia sääntöjä olisi sovellettava myös maito- ja maitotuotealalla, ja niitä voitaisiin täydentää tällaisten organisaatioiden asemaa selkeyttävillä säännöksillä kilpailulainsäädännön mukaisesti samalla kuitenkin varmistaen, etteivät ne vääristä kilpailua tai sisämarkkinoita eivätkä estä yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa.]

(107) Tietyillä aloilla, lukuun ottamatta aloja, joiden osalta nykyisissä säännöissä säädetään tuottaja- tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksynnästä, jäsenvaltiot saattavat haluta hyväksyä tällaisia kansalliseen lainsäädäntöön perustuvia organisaatioita sikäli kuin tämä on unionin lainsäädännön mukaista.

(108) Sisämarkkinat edellyttävät kauppajärjestelmän käyttöönottoa unionin ulkorajoilla. Kauppajärjestelmän olisi sisällettävä tuontitulli- ja vientitukijärjestelmä, ja sen olisi periaatteessa vakautettava unionin markkinat. Kauppajärjestelmän olisi perustuttava Uruguayn kierroksen monenvälisissä kauppaneuvotteluissa tehtyihin sitoumuksiin.

(109) Kauppavirtojen seuranta on ensisijaisesti hallinnointia koskeva asia, ja se olisi hoidettava joustavasti. Päätös todistuksia koskevista vaatimuksista olisi tehtävä ottaen huomioon todistusten tarve kyseisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta.

(110) Maailman kauppajärjestön (WTO) sopimusten mukaisiin maataloustuotteisiin sovellettavat tullit vahvistetaan yleensä yhteisessä tullitariffissa. Joidenkin vilja- ja riisialojen tuotteiden osalta on kuitenkin lisämekanismien käyttöönoton vuoksi tarpeen säätää mahdollisuudesta tehdä poikkeuksia.

(111) Tiettyjen maataloustuotteiden tuonnista unionin markkinoille aiheutuvien mahdollisten epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi tällaisten tuotteiden tuonnista olisi maksettava lisätulli, jos tietyt edellytykset täyttyvät.

(112) On aiheellista avata ja hallinnoida tietyin edellytyksin perussopimuksen mukaisesti tehdyistä kansainvälisistä sopimuksista tai muista säädöksistä johtuvia tuontitariffikiintiöitä.

(113) Sekoituksiin sovellettavien tuontimaksujen tavoitteena on varmistaa viljan, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien sekoituksia koskevan tullijärjestelmän moitteeton toiminta.

(114) Tässä asetuksessa määritellään puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin perinteinen hankintatarve markkinointivuotta kohden. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia olisi unionin jalostusteollisuuden hankintojen varmistamiseksi myönnettävä kunkin markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena vain päätoimisille puhdistamoille perinteisen hankintatarpeen asettamissa rajoissa.

(115) Jotta laittomat hamppuviljelmät eivät häiritsisi kuiduntuotantoon tarkoitetun hampun yhteistä markkinajärjestelyä, tässä asetuksessa olisi säädettävä hampun ja hampunsiementen tuonnin valvonnasta sen varmistamiseksi, että tällaiset tuotteet tarjoavat tietyt takeet tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC) osalta. Lisäksi muiden kuin kylvämiseen tarkoitettujen hampunsiementen tuontiin olisi edelleenkin sovellettava valvontajärjestelmää, johon sisältyy kyseisten tuojien hyväksymisjärjestelmä.

(116) Tullijärjestelmä mahdollistaa luopumisen kaikista muista suojatoimenpiteistä unionin ulkorajoilla. Sisämarkkina- ja tullimekanismi voi kuitenkin poikkeuksellisissa olosuhteissa osoittautua riittämättömäksi. Unionin olisi tällöin voitava viipymättä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotta unionin markkinat eivät jäisi ilman suojaa mahdollisesti aiheutuvia häiriöitä vastaan. Tällaisten toimenpiteiden olisi oltava unionin kansainvälisten sitoumusten mukaisia.

(117) Olisi säädettävä mahdollisuudesta kieltää sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö. Sen vuoksi on aiheellista säätää mahdollisuudesta keskeyttää sisäisen ja ulkoisen jalostusmenettelyn käyttö tällaisissa tilanteissa.

(118) Unionin osallistuminen tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tiettyjen tuotteiden kansainväliseen kauppaan olisi voitava turvata säätämällä mahdollisuudesta myöntää kolmansiin maihin suuntautuvalle viennille unionin hintojen ja maailmanmarkkinahintojen väliseen erotukseen perustuvaa WTO-sitoumusten mukaista vientitukea. Tuettuun vientiin olisi sovellettava arvoon ja määrään perustuvia rajoituksia.

(119) Vientitukia vahvistettaessa olisi arvoon perustuvien rajoitusten noudattaminen varmistettava valvomalla, että tuet maksetaan maataloustukirahaston sääntöjen mukaisesti. Valvontaa voidaan helpottaa vientitukien pakollisella

ennakkovahvistuksella, samalla kun sallitaan eriytetyn vientituen osalta ennalta vahvistetun määräpaikan muuttaminen sen maantieteelliseen alueen sisällä, jolla sovelletaan yhtenäistä vientituen määrää. Jos määräpaikkaa muutetaan, olisi maksettava todelliseen määräpaikkaan sovellettavaa vientitukea siten, että enimmäismäärä on ennalta vahvistettuun määräpaikkaan sovellettava tuen määrä.

(120) Määrällisten rajoitusten noudattaminen olisi varmistettava luotettavan ja tehokkaan seurantajärjestelmän avulla. Vientitukien myöntämisen edellytyksenä olisi tätä varten oltava vientitodistus. Vientitukia olisi myönnettävä käytettävissä olevien enimmäismäärien rajoissa kunkin tuotteen tilanteen mukaan. Kyseiseen sääntöön olisi sallittava poikkeuksia vain perussopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen tuotteiden osalta, joihin ei sovelleta määrärajoituksia. Olisi säädettävä mahdollisuudesta poiketa hallintoa koskevien sääntöjen tiukasta noudattamisesta sellaisen tukea saavan viennin osalta, joka ei todennäköisesti ylitä vahvistettuja määriä.

(121) Elävien nautaeläimien viennin osalta olisi säädettävä, että vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin lainsäädännössä vahvistettujen säännösten noudattamista.

(122) Maataloustuotteet voivat tietyissä tapauksissa saada erityistuontikohtelun kolmansissa maissa, jos nämä tuotteet ovat tiettyjen laatuominaisuuksien ja/tai hintaedellytysten mukaisia. Hallinnollinen yhteistyö tuojana olevan kolmannen maan ja unionin viranomaisten välillä on tarpeen tällaisen järjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi. Tämän vuoksi tuotteiden mukana olisi oltava unionissa myönnetty todistus.

(123) Kukkasipulien viennillä kolmansiin maihin on suuri taloudellinen merkitys unionille. Kyseisen viennin säilyminen ja kehittyminen voidaan varmistaa vakauttamalla tässä kaupassa sovellettavat hinnat. Tässä asetuksessa olisi sen vuoksi säädettävä vähimmäishinnat kyseisten tuotteiden viennille.

(124) Perussopimuksen 42 artiklan mukaisesti maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan perussopimuksen kilpailusääntöjä koskevan luvun määräyksiä vain siltä osin kuin perussopimuksen 43 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti ja niissä määrättyä menettelyä noudattaen unionin lainsäädännössä määritetään. Valtiontukea koskevien säännösten on ilmoitettu olevan laajalti sovellettavissa. Lisäksi tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 päivänä heinäkuuta 2006 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1184/2006[14] määriteltiin erityisesti yrityksiin sovellettavien perustamissopimuksen sääntöjen soveltaminen. Koska tavoitteena on vahvistaa kattavat yhteiset markkinapoliittiset säännöt, tässä asetuksessa on aiheellista säätää kyseisistä säännöistä.

(125) Kilpailusääntöjä, jotka koskevat perussopimuksen 101 artiklassa tarkoitettuja sopimuksia, päätöksiä ja menettelytapoja sekä määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä, olisi sovellettava maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan, jollei

[14] EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

niiden soveltaminen estä kansallisten maatalouden markkinajärjestelyjen toimintaa tai vaaranna YMP:n tavoitteiden saavuttamista.

(126) Sellaisten maataloustuottajien yhteenliittymien asemaan, jotka nimenomaan pyrkivät tuottamaan tai pitämään kaupan maataloustuotteitaan yhteisesti tai käyttämään yhteisiä laitoksia, on sovellettava erityistä lähestymistapaa, jollei tällaisella yhteisellä toiminnalla estetä kilpailua tai vaaranneta perussopimuksen 39 artiklan tavoitteiden saavuttamista.

(127) Sen välttämiseksi, että YMP:n kehittäminen vaarantuisi, sekä asianomaisten yritysten oikeusturvan ja tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi olisi, ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen toimivalta tutkia komission päätöksiä, ainoastaan komissiolla oltava toimivalta ratkaista, ovatko perussopimuksen 101 artiklassa tarkoitetut sopimukset, päätökset ja menettelytavat YMP tavoitteiden mukaisia.

(128) Kansallisen tuen myöntäminen voi vaarantaa yhteisiin hintoihin perustuvien sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin olisi sen vuoksi pääsääntöisesti sovellettava valtiontukea koskevia perussopimuksen määräyksiä. Tietyissä tilanteissa olisi sallittava poikkeuksia. Tällaisia poikkeuksia sovellettaessa komission olisi voitava laatia luettelo nykyisistä, uusista tai ehdotetuista kansallisista tuista, annettava jäsenvaltioille aiheellisia huomautuksia ja ehdotettava niille sopivia toimenpiteitä.

(129) Suomi ja Ruotsi ovat liittymisestään lähtien saaneet myöntää tukea porojen ja porotuotteiden tuotantoon ja markkinoille saattamiseen kyseisen alan erityisen taloudellisen tilanteen vuoksi. Lisäksi Suomi saa erityisten ilmasto-olosuhteidensa vuoksi myöntää komission suostumuksella tukea tietyille määrille siemeniä ja tietyille määrille siemenviljaa, jotka on tuotettu yksinomaan Suomessa.

(130) Jotta perustelluissa kriisitapauksissa voitaisiin toimia myös vuoden 2012 tukiohjelmissa määrätyn erityiseen tislaustoimenpiteeseen myönnettävän väliaikaisen tuen päätyttyä, jäsenvaltioiden olisi voitava myöntää tukea erityiseen tislaustoimenpiteeseen niin, että kokonaismäärärahat eivät ylitä 15:tä prosenttia jäsenvaltion vuosittaisten kansallisessa tukiohjelmassa varattujen määrärahojen vastaavasta arvosta. Tällaisesta tuesta olisi ilmoitettava komissiolle, ja se olisi hyväksyttävä tämän asetuksen nojalla ennen sen myöntämistä.

(131) Sokerijuurikkaan viljelijät kohtaavat erityisen vakavia sopeutumisongelmia jäsenvaltioissa, joiden sokerikiintiöitä supistetaan merkittävästi. Tällöin asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetty sokerijuurikkaan viljelijöille myönnettävä unionin siirtymäkauden tuki ei täysin riitä viljelijöiden vaikeuksien ratkaisemiseen. Sen vuoksi jäsenvaltioille, jotka ovat vähentäneet sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006[15] liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistettua sokerikiintiötään yli 50 prosenttia, olisi annettava lupa myöntää tukea sokerijuurikkaan viljelijöille unionin siirtymäkauden tuen soveltamisaikana. Sen varmistamiseksi, etteivät jotta jäsenvaltiot myönnä sokerijuurikkaan viljelijöille näiden tarpeita suurempaa valtiontukea, valtiontuen kokonaismäärän määrittämiseksi olisi edelleen edellytettävä komission hyväksyntää

[15] EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

lukuun ottamatta Italiaa, jossa eniten tuottavan sokerijuurikkaan osalta voidaan arvioida tarvittavan 11 euroa tuotettua sokerijuurikastonnia kohti markkinaehtoihin sopeutumiseksi uudistuksen jälkeen. Lisäksi olisi pidettävä voimassa järjestelyt, joiden ansiosta sokerijuurikkaan viljelijät voivat hyötyä valtiontuesta suoraan tai epäsuorasti, ottaen huomioon Italiassa todennäköisesti ilmenevät erityisongelmat.

(132) Suomessa sokerijuurikasta viljellään erityisissä maantieteellisissä ja ilmastollisissa oloissa, jotka sokeriuudistuksen yleisten vaikutusten ohella haittaavat tätä alaa. Kyseisen jäsenvaltion olisi sen vuoksi sallittava myöntää sokerijuurikkaan viljelijöilleen pysyvästi riittävä määrä valtiontukea.

(133) Saksan alkoholimonopolinsa puitteissa myöntämää tukea koskevien erityissääntöjen oli määrä olla voimassa 31 päivään joulukuuta 2010 asti. Monopolin myymät määrät ovat vähentyneet vuodesta 2003 alkaen, ja panimot ja niiden raaka-ainetta toimittavat pienet ja keskisuuret yritykset ovat aloittaneet valmistautumisen vapaille markkinoille siirtymiseksi. Koska sopeutumisaikaa tarvitaan kuitenkin enemmän, monopolin ja kyseisille tuensaajille myönnettävän tuen asteittaista käytöstä poistamista koskevaa määräaikaa on tarpeen jatkaa 31 päivään joulukuuta 2013 asti. Joidenkin pientislaamojen, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamoiden käyttäjien ja hedelmäosuuskuntien tislaamoiden, jotka paikallisia raaka-aineita käyttämällä edistävät erityisesti perinteisen maiseman ja luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä, pitäisi saada tukea monopolista vielä 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, jolloin monopoli olisi lakkautettava. Tätä tarkoitusta varten Saksan olisi toimitettava vuodesta 2013 lähtien vuotuinen asteittaista luopumista koskeva suunnitelma.

(134) Jos jokin jäsenvaltio haluaa tukea alueellaan toimenpiteitä maidon ja maitotuotteiden kulutuksen edistämiseksi unionissa, olisi säädettävä mahdollisuudesta rahoittaa tällaisia toimenpiteitä perimällä maidontuottajilta kansallisella tasolla myynninedistämismaksua.

(135) [Muodollisia kirjallisia sopimuksia koskevan EU:n lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltiot voivat omien sopimusoikeudellisten järjestelmiensä mukaisesti asettaa kyseisten sopimusten käyttämisen pakolliseksi, kunhan se tapahtuu EU:n oikeuden mukaisesti ja siten, että varmistetaan erityisesti sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton toiminta. Toissijaisuusperiaatteen mukaisesti ja koska tilanteet vaihtelevat suuresti eri puolilla unionia, tällainen päätös olisi jätettävä jäsenvaltioille Sopimusten vähimmäisvaatimusten varmistamiseksi ja sisämarkkinoiden ja yhteisen markkinajärjestelyn asianmukaisen toiminnan turvaamiseksi olisi EU:n tasolla kuitenkin vahvistettava tällaisten sopimusten käyttöä koskevat perusedellytykset. Koska joidenkin meijeriosuuskuntien perussääntöön saattaa sisältyä vaikutukseltaan vastaavia sääntöjä, nämä osuuskunnat olisi yksinkertaisuuden vuoksi vapautettava sopimusten laatimista koskevasta velvoitteesta. Jotta varmistetaan valitun järjestelmän tehokkuus, sitä olisi sovellettava myös silloin, kun välittäjäosapuolet keräävät maidon tuottajilta ja toimittavat sen jalostajille.]

(136) Unionin humalamarkkinoiden nykytilasta ja kehitysnäkymistä tarvitaan asianmukaista tietoa. Tästä syystä olisi säädettävä kaikkien unionissa tuotetun humalan toimitussopimusten rekisteröinnistä.

(137) Viinintuotantokyvyn hallinnan parantamiseksi jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle viinitilarekisteriin perustuva tuotantokykyään koskeva selvitys. Jotta

jäsenvaltiot toimittaisivat selvityksen, tuki rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen rajoitetaan selvityksen toimittaneihin jäsenvaltioihin. Viininvalmistuksessa käytettävien rypäleiden, rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien olisi toimitettava joka vuosi satoilmoitus, jotta asiaankuuluvien poliittisten ja hallinnollisten valintojen tekemiseksi olisi käytettävissä tarvittavat tiedot. Jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä muiden kauppiaiden kuin vähittäiskauppiaiden on ilmoitettava hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrät.

(138) Olisi säädettävä, että kaikkien tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien viinialan tuotteiden mukana on oltava unionissa liikkuessa saateasiakirja, jotta niiden jäljitettävyys olisi riittävä erityisesti kuluttajansuojan kannalta.

(139) On aiheellista säätää tietyin edellytyksin ja tiettyjen tuotteiden osalta toimenpiteistä, jotka toteutetaan, jos markkinat häiriintyvät tai ovat vaarassa häiriintyä sisämarkkinahintojen tai maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen huomattavien muutosten vuoksi.

(140) Tämän asetuksen noudattamisen varmistamisen tulisi olla jäsenvaltioiden viranomaisten vastuulla, ja olisi vahvistettava järjestelyt, jotta komissio voi valvoa ja varmistaa, että asetusta noudatetaan erityisesti viinialalla.

(141) On tarpeen ottaa käyttöön maatalousperäistä etyylialkoholia koskevia erityistoimenpiteitä, joiden avulla voidaan kerätä taloudellisia tietoja ja analysoida tilastotietoja markkinoiden seurannan mahdollistamiseksi. Siltä osin kuin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinat liittyvät etyylialkoholin markkinoihin yleensä, on syytä saada tietoja myös muun kuin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinoista.

(142) Unionin olisi rahoitettava jäsenvaltioille tämän asetuksen soveltamisesta johtuvista velvollisuuksista aiheutuvia menoja yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005[16] mukaisesti.

(143) Jotta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaiset viinialalla käytettävissä olevat määrärahat lisääntyisivät, määrärahoja olisi siirrettävä asteittain kyseisen asetuksen mukaiseen talousarvioon, kun kyse on riittävän suurista määristä.

(144) Komissiolle olisi annettava valtuudet toteuttaa tarvittavat toimenpiteet erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi hätätilanteissa.

(145) Koska maataloustuotteiden yhteismarkkinat kehittyvät jatkuvasti, jäsenvaltioiden ja komission olisi annettava toisilleen kaikki tällaiseen kehitykseen liittyvät tiedot ja vahvistettava keinot tällaisesta kehityksestä ilmoittamiseksi.

(146) Jotta voidaan välttää tässä asetuksessa säädettyjen etujen väärinkäyttö, näitä etuja ei saisi myöntää tai ne olisi tapauksen mukaan peruutettava, jos todetaan, että vaadittavat

---

[16] EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.

edellytykset näiden etujen saamiseksi on luotu keinotekoisesti ja tämän asetuksen tavoitteiden vastaisesti.

(147) Tässä asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien noudattamisen varmistamiseksi on tarpeen tehdä tarkastuksia ja, jollei velvollisuuksia ole noudatettu, soveltaa hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia, sekä antaa vakuuksien asettamiseen ja vapauttamiseen liittyviä sääntöjä, joilla varmistetaan YMP:n mukaisen yhden yhteisen markkinajärjestelyn moitteeton hallinnointi. Kyseisten säännösten olisi sisällettävä aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintä ja tämän asetuksen soveltamisesta johtuvat jäsenvaltioiden raportointivelvoitteet.

(148) Useiden alakohtaisten markkinoita ohjaavien toimenpiteiden voimassaoloaika päättyy asetuksen (EY) N:o 1234/2007 nojalla vuonna 2012. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 kumoamisen jälkeen asiaa koskevien säännösten soveltamista olisi jatkettava kyseisten järjestelmien voimassaolon päättymiseen asti.

(149) Komission olisi vahvistettava kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamiseen liittyvän oikeusvarmuuden varmistamiseksi päivämäärä, jona tiettyjä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä lakataan soveltamasta asianomaiseen alaan.

(150) Jotta varmistettaisiin joustava siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyistä hedelmä- ja vihannesalan järjestelyistä tämän asetuksen säännöksiin, komissiolle olisi annettava valtuudet vahvistaa siirtymätoimenpiteitä.

(151) Tätä asetusta olisi sovellettava sen voimaantulopäivästä alkaen. Säännöstä, jolla luodaan kaupan pitämisen yleisvaatimus, olisi kuitenkin sovellettava vasta [yhden vuoden kuluttua asetuksen voimaantulosta],

(152) [Kun kyseessä ovat maito- ja maitotuotealan sopimussuhteet sekä tuottaja- ja toimialakohtaiset organisaatiot, tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat perusteltuja maitoalan markkinoiden nykyisen taloudellisen tilanteen ja toimitusketjun rakenteen kannalta. Sen vuoksi niitä olisi sovellettava riittävän kauan (sekä ennen maitokiintiöiden lakkauttamista että sen jälkeen), jotta niiden vaikutukset olisivat mahdollisimman tehokkaita. Toimenpiteiden kauaskantoisuuden vuoksi niiden olisi kuitenkin oltava luonteeltaan tilapäisiä, ja niiden toimivuutta ja soveltamisen jatkamista olisi arvioitava uudelleen. Nämä näkökohdat olisi sisällytettävä komission kertomuksiin, joissa se tarkastelee maitomarkkinoiden kehitystä ja yhteistuotantosopimusten tekemiseksi tuottajille tarjottavia kannustimia ja jotka se toimittaa viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018,]

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

PERUSTELUT 2

1. EHDOTUKSEN TAUSTA 2

2. ASIANOMAISTEN OSAPUOLTEN KUULEMINEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI 5

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT 5

4. Talousarviovaikutukset 6

5. LISÄTIEDOT 6

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (YMJ-asetus) 7

I OSA JOHDANTOSÄÄNNÖKSET 38

II OSA SISÄMARKKINAT 41

I OSASTO MARKKINAINTERVENTIOT 41

I LUKU Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi 41

I jakso Julkisia interventioita ja yksityistä varastointia koskevat johdantosäännökset 41

II jakso Julkinen interventio 44

I alajakso Yleiset säännökset 44

II alajakso Ostojen aloittaminen 44

III alajakso Interventiohinnat 46

IV alajakso Interventiomyynti 47

[V alajakso Jakelu unionin vähävaraisimmille henkilöille 48

III jakso Yksityinen varastointi 52

I alajakso Pakollinen tuki 52

II alajakso Vapaaehtoinen tuki 52

IV jakso Julkista interventiota ja yksityistä varastointia koskevat yhteiset säännökset 55

I alajakso Yleiset säännökset 55

II alajakso Ruhojen luokittelua koskevat erityiset säännökset 60

II LUKU Erityiset interventiotoimenpiteet 63

I jakso Poikkeukselliset markkinatukitoimenpiteet 63

II jakso Vilja- ja riisialojen toimenpiteet 64

III jakso Sokerialan toimenpiteet 65

IV jakso Tarjonnan mukauttaminen 68

III LUKU Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät 70

I jakso Yleiset säännökset 70

II jakso Sokeri 70

I alajakso Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi 70

II alajakso Kiintiön ylittäminen 72

III jakso Maito 74

I alajakso Yleiset säännökset 74

II alajakso Kiintiön myöntäminen ja hallinnointi 76

III alajakso Kiintiön ylittäminen 81

IV jakso Sokeri- ja maitokiintiöitä koskevat menettelysäännöt 85

I alajakso Sokerikiintiöitä koskevat menettelysäännöt 85

II alajakso Maitokiintiöitä koskevat menettelysäännöt 86

V jakso Viinialan tuotantokyky 88

I alajakso Laittomat istutukset 88

II alajakso Istutusoikeuksien siirtymäjärjestely 90

III alajakso Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi 96

IV LUKU Tukijärjestelmät 97

I jakso Tuotantotuki sokerialalla 97

II jakso Tuet maito- ja maitotuotealalla 97

I alajakso Tuki erityiskäyttöön 97

II alajakso Juuston tuotantoedellytykset 99

III alajakso Tuki maitotuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille 100

IV jakso Tuet humala-alalla 102

V jakso Tuet oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla 103

VI jakso Hedelmä- ja vihannesalan tuet 105

I alajakso Tuottajaryhmät 105

II alajakso Toimintarahastot ja -ohjelmat 107

III alajakso Kouluhedelmäjärjestelmä 114

VII jakso Viinialan tukiohjelmat 117

I alajakso Johdantosäännökset 117

II alajakso Tukiohjelmien toimittaminen ja sisältö 118

III alajakso Erityiset tukitoimenpiteet 120

IV alajakso Menettelysäännökset 126

VIII jakso Mehiläishoitoalaa koskevat erityissäännökset 127

IX jakso Tuet silkkiäistoukka-alalla 129

II OSASTO KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT 131

[I LUKU Kaupan pitämistä koskevat säännöt 131

I jakso Kaupan pitämisen vaatimukset 131

I alajakso Johdantosäännökset 131

II alajakso Kaupan pitämisen yleisvaatimus 131

III alajakso Ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset 132

IV alajakso Tuontiin ja vientiin liittyvät kaupan pitämisen vaatimukset 138

V alajakso Yhteiset säännökset 139

II jakso Alkuperänimitykset, maantieteelliset merkinnät ja perinteiset merkinnät viinialalla 140

I alajakso Johdantosäännökset 140

II alajakso Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät 141

III alajakso Perinteiset merkinnät ... 153

III jakso Merkinnät ja esittely viinialalla ... 155

II LUKU Tuottajaorganisaatiot, tuottajaryhmät, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot ... 160

I jakso Yleiset periaatteet ... 160

II jakso Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita sekä tuottajaryhmiä koskevat säännöt ... 165

I alajakso Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt ja hyväksyntä ... 165

II alajakso Tuottajaorganisaatioiden liitto ja tuottajaryhmät ... 167

III alajakso Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen koskemaan talousalueen tuottajia ... 169

IV alajakso Hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaiset organisaatiot ... 171

III jakso Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt viinialalla ... 174

IV jakso Tupakka-alan toimialakohtaisia organisaatioita koskevat säännöt ... 176

[V jakso ... 177

Maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatiot ... 177

VI jakso Menettelysäännöt ... 178

III OSA KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA ... 180

I LUKU Yleiset säännökset ... 180

II LUKU Tuonti ... 181

I jakso Tuontitodistukset ... 181

II jakso Tuontitullit ja maksut ... 184

III jakso Tuontikiintiön hallinnointi ... 188

IV jakso Eräitä tuotteita koskevat erityissäännökset ... 191

I alajakso Tuontia koskevat erityissäännökset vilja- ja riisialalla ... 191

II alajakso Sokerin tuontijärjestelyt ... 192

III alajakso Hampun tuontia koskevat erityissäännökset ... 193

IV alajakso Humalan tuontia koskevat erityissäännökset ... 194

V jakso Suojatoimenpiteet ja sisäinen jalostus ... 195

III LUKU Vienti ... 197

I jakso Vientitodistukset ... 197

II jakso Vientituet ... 199

III jakso Vientikiintiön hallinnointi maito- ja maitotuotealalla ... 204

IV jakso Erityistuontikohtelu kolmansissa maissa ... 205

V jakso Eläviä kasveja koskevat erityissäännökset ... 205

VI jakso Ulkoinen jalostus ... 206

IV OSA KILPAILUSÄÄNNÖT ... 207

I LUKU Yrityksiin sovellettavat säännöt ... 207

II LUKU Valtiontukisäännöt ... 213

V OSA USEITA TAI YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET ... 217

I LUKU Useita aloja koskevat erityissäännökset ... 217

I jakso Häiriöt markkinoilla ... 217

II jakso Kertomukset ... 218

II LUKU YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET ... 219

I jakso Humala ... 219

II jakso Viini ... 220

III jakso Maito ja maitotuotteet ... 223

IV jakso Etyylialkoholi ... 225

VI OSA YLEISET SÄÄNNÖKSET ... 227

VII OSA TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET ... 231

I LUKU Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset ... 231

II LUKU Siirtymä- ja loppusäännökset ... 233

LIITE I LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA I osa: Vilja 236

II osa: Riisi 239

III osa: Sokeri 240

IV osa: Kuivattu rehu 240

V osa: Siemenet 241

VI osa: Humala 242

VII osa: Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit 242

VIII osa: Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu 242

IX osa: Hedelmät ja vihannekset 243

X osa: Hedelmä- ja vihannesjalosteet 243

XI osa: Banaanit 246

XII osa: Viini 246

XIII osa: Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä 247

XIV osa: Raakatupakka 247

XV osa: Naudanliha 247

XVI osa: Maito ja maitotuotteet 248

XVII osa: Sianliha 248

XVIII osa: Lampaan- ja vuohenliha 249

XIX osa: Munat 249

XX osa: Siipikarjanliha 250

XXI osa: Muut tuotteet 250

LIITE II LUETTELO TUOTTEISTA, JOILLE ON VAHVISTETTU 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUJA ERITYISTOIMENPITEITÄ I osa: Maatalousperäinen etyylialkoholi 258

II osa: Mehiläistuotteet 258

III osa: Silkkiäistoukat 258

LIITE III 2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT I osa: Riisialan määritelmät 259

II osa: Sokerialan määritelmät 262

III osa: Humala-alan määritelmät 263

IV osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät 263

V osa: Naudanliha-alan määritelmät 266

VI osa: Maito- ja maitotuotealan määritelmät 266

VII osa: Muna-alan määritelmät 266

VIII osa: Siipikarjanliha-alan määritelmät 267

IX osa: Mehiläishoitoalan määritelmät 268

LIITE IV 8 ARTIKLAN 1 JA 3 KOHDASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU 270

LIITE V 34 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT 272

LIITE VI 50 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen 276

LIITE VII SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 53 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT I 278

LIITE VIII 59 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET KIINTIÖT MAIDON JA MUIDEN MAITOTUOTTEIDEN TUOTANNOLLE 281

LIITE IX 63 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS..... 283

LIITE X 136 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT 284

LIITE XI 159 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET ORGANISAATIOT 285

LIITE XII 163 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET 286

I osa. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha 286

I. Määritelmä 286

II. Myyntinimikkeet 286

II osa. Rypäletuotteet..... 289

III osa. Maito ja maitotuotteet 296

IV osa. CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito 298

V osa. Siipikarja-alan tuotteet 301

VI osa. Levitettävät rasvat..... 303

VII osa. Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät 306

II osassa tarkoitettu liitteen XII lisäys Viininviljelyvyöhykkeet..... 307

LIITE XIII I osa Väkevöiminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen eräillä viininviljelyvyöhykkeillä 312

II osa Rajoitukset..... 316

LIITE XIV TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 218 JA 224 ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA 319

LIITE XV 242 JA 244 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT 321

LIITE XVI 243 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET..... 323

LIITE XVII VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALOJEN TAVARALUETTELO 16 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN I osa: Vilja 324

II osa: Riisi 328

III osa: Sokeri 330

IV osa: Maito 333

V osa: Munat 336

LIITE XVIII LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN 337

LIITE XIX 314 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRÄRAHAT MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN VIININTUOTANTOALUEILLA 338

LIITE XX 325 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO 339

I OSA

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavien alojen tuotteita, joista säädetään tarkemmin liitteessä I, koskeva yhteinen markkinajärjestely:

a) vilja, liitteessä I oleva I osa;

b) riisi, liitteessä I oleva II osa;

c) sokeri, liitteessä I oleva III osa;

d) kuivattu rehu, liitteessä I oleva IV osa;

e) siemenet, liitteessä I oleva V osa;

f) humala, liitteessä I oleva VI osa;

g) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit, liitteessä I oleva VII osa;

h) pellava ja hamppu, liitteessä I oleva VIII osa;

i) hedelmät ja vihannekset, liitteessä I oleva IX osa;

j) hedelmä- ja vihannesjalosteet, liitteessä I oleva X osa;

k) banaanit, liitteessä I oleva XI osa;

l) viini, liitteessä I oleva XII osa;

m) elävät kasvit ja kukkaviljelytuotteet, liitteessä I oleva XIII osa, jäljempänä ’elävien kasvien ala’;

n) raakatupakka, liitteessä I oleva XIV osa;

o) naudanliha, liitteessä I oleva XV osa;

p) maito ja maitotuotteet, liitteessä I oleva XVI osa;

q) sianliha, liitteessä I oleva XVII osa;

r) lampaan- ja vuohenliha, liitteessä I oleva XVIII osa;

s) munat, liitteessä I oleva XIX osa;

t) siipikarjanliha, liitteessä I oleva XX osa;

u) muut tuotteet, liitteessä I oleva XXI osa.

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan seuraavilla aloilla, jotka luetellaan ja tarvittaessa määritellään tarkemmin liitteessä II, toteutettavat erityistoimenpiteet:

a) maatalousperäinen etyylialkoholi, liitteessä II oleva I osa, jäljempänä ’maatalousperäinen etyylialkoholiala’;

b) mehiläistuotteet, liitteessä II oleva II osa, jäljempänä ’mehiläishoitoala ’;

c) silkkiäistoukat, liitteessä II oleva III osa.

3. CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäähdytettyjen perunoiden osalta sovelletaan IV osan II lukua.

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa sovelletaan liitteessä III vahvistettuja tiettyjä aloja koskevia määritelmiä.

2. Tässä asetuksessa tarkoitetaan

a) ’viljelijällä’ asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan a alakohdassa määriteltyä viljelijää;

b) ’maksajavirastolla’ jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 1290/2005 mukaisesti nimeämää elintä tai nimeämiä elimiä;

c) ’interventiohinnalla’ hintaa, jolla tuotteet on ostettava julkisessa interventiossa.

3 artikla

Markkinointivuodet

Vahvistetaan seuraavat markkinointivuodet:

a) tietyn vuoden 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta banaanialalla;

b) 1 päivästä huhtikuuta seuraavan vuoden 31 päivään maaliskuuta:

i) kuivarehualalla;

ii) silkkiäistoukka-alalla;

c) 1 päivästä heinäkuuta seuraavan vuoden 30 päivään kesäkuuta:

i) vilja-alalla;

ii) siemenalalla;

iii) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alalla;

iv) pellava- ja hamppualalla;

v) maito ja maitotuotealalla;

d) 1 päivästä elokuuta seuraavan vuoden 31 päivään heinäkuuta viinialalla;

e) 1 päivästä syyskuuta seuraavan vuoden 31 päivään elokuuta riisialalla;

f) 1 päivästä lokakuuta seuraavan vuoden 30 päivään syyskuuta sokerialalla.

Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio vahvistaa tarvittaessa kyseisten tuotteiden markkinointivuodet delegoiduilla säädöksillä.

4 artikla

Siiretty säädösvalta

Komissio voi kunkin alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi ja markkinatilanteen muutoksiin reagoimiseksi päivittää liitteessä III olevassa I osassa vahvistettuja määritelmiä delegoiduilla säädöksillä.

5 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä

a) vahvistaa riisin muuntokurssit jalostuksen eri vaiheissa, jalostuskustannukset ja sivutuotteiden arvon;

b) hyväksyä kaikki muuntokurssien soveltamista koskevat tarvittavat toimenpiteet.

II OSA

SISÄMARKKINAT

I OSASTO

MARKKINAINTERVENTIOT

I LUKU

Julkiset interventiot ja yksityinen varastointi

I JAKSO

JULKISIA INTERVENTIOITA JA YKSITYISTÄ VARASTOINTIA KOSKEVAT JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

6 artikla

Soveltamisala

1. Tässä luvussa vahvistetaan säännöt, joita sovelletaan tarvittaessa julkisiin interventio-ostoihin ja tukiin, joita myönnetään yksityiseen varastointiin, seuraavilla aloilla:

   a) vilja;

   b) riisi;

   c) sokeri;

   d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

   e) naudanliha;

   f) maito ja maitotuotteet;

   g) sianliha;

   h) lampaan- ja vuohenliha.

2. Tässä luvussa tarkoitetaan:

a) ’viljalla’ unionissa korjattua viljaa;

b) ’maidolla’ unionissa tuotettua lehmänmaitoa;

c) ’kermalla’ suoraan ja yksinomaan maidosta saatua kermaa.

7 artikla

EU:n alkuperä

Julkisia interventio-ostoja voidaan soveltaa ainoastaan unionista peräisin oleviin tuotteisiin, ja yksityisen varastoinnin tukea voidaan myöntää ainoastaan tällaisille tuotteille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 6 artiklan 2 kohdan soveltamista.

8 artikla

Viitehinnat

1. Edellä 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille, joihin sovelletaan interventiotoimenpiteitä, vahvistetaan seuraavat viitehinnat:

a) vilja-alalla 101,31 euroa tonnilta;

b) paddy- eli raakariisin osalta 150 euroa tonnilta vakiolaadulle sellaisena kuin se määritellään liitteessä IV olevassa A kohdassa;

c) sokerialalla:

i) valkoinen sokeri: 404,4 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen;

ii) raakasokeri: 335,2 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen;

d) naudanliha-alalla 2 224 euroa tonnilta urospuolisten nautojen laatuluokkaan R3 kuuluville ruhoille 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon mukaisesti;

e) maito- ja maitotuotealalla:

i) 246,39 euroa 100 kilogrammalta voita;

ii) 169,80 euroa 100 kilogrammalta rasvatonta maitojauhetta;

f) sianliha-alalla 1 509,39 euroa tonnilta sikojen vakiolaatuisille ruhoille, jotka on määritelty painon ja vähärasvaisen lihan osuuden perusteella 34 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun unionin sianruhojen luokitteluasteikon mukaisesti seuraavasti:

i) ruhot, joiden paino on vähintään 60 kilogrammaa mutta alle 120 kilogrammaa: luokka E liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti;

ii) ruhot, joiden paino on vähintään 120 kilogrammaa mutta enintään 180 kilogrammaa: luokka R liitteessä V olevan B kohdan II kohdan mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt viljan ja riisin viitehinnat koskevat purkamatonta varastoon toimitettua tuotetta tukkuportaassa. Nämä viitehinnat koskevat kaikkia 30 artiklassa tarkoitettuja unionin interventiokeskuksia.

3. Edellä 1 kohdan c alakohdan i ja ii alakohdassa säädettyjä viitehintoja sovelletaan liitteessä IV olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen pakkaamattomaan sokeriin, vapaasti tehtaalla.

4. Tämän artiklan 1 kohdassa vahvistettuja viitehintoja voidaan perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen muuttaa tuotannon ja markkinoiden kehityksen perusteella.

9 artikla

Sokerimarkkinoiden hintaselvitykset

Komissio ottaa täytäntöönpanosäädöksillä käyttöön sokerimarkkinoilla esiintyviä hintoja koskevan tietojärjestelmän, johon kuuluu sokerimarkkinoiden hintatasojen julkaisemista koskeva järjestelmä.

Järjestelmän perustana ovat valkoista sokeria tuottavien yritysten tai muiden sokerikauppaan osallistuvien toimijoiden toimittamat tiedot. Näitä tietoja käsitellään luottamuksellisina.

Komissio varmistaa, että julkaistavista tiedoista ei voida tunnistaa yksittäisten yritysten tai toimijoiden hintoja.

II JAKSO

JULKINEN INTERVENTIO

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

10 artikla

Julkiseen interventioon hyväksytyt tuotteet

Julkista interventiota sovelletaan seuraaviin tuotteisiin tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määrittämien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

a) tavallinen vehnä, durumvehnä, ohra, maissi ja durra;

b) paddy- eli raakariisi;

c) tuore tai jäähdytetty naudanliha, joka kuuluu CN-koodeihin 0201 10 00 ja 0201 20 20–0201 20 50;

d) unionin hyväksymässä yrityksessä suoraan ja yksinomaan pastöroidusta kermasta tuotettu voi, jonka voirasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia ja vesipitoisuus enintään 16 painoprosenttia;

e) ensiluokkainen rasvaton maitojauhe, joka on tehty sumutusmenetelmällä maidosta unionissa hyväksytyssä yrityksessä ja jonka valkuaisainepitoisuus on vähintään 34,0 painoprosenttia rasvattomasta kuiva-aineesta.

II ALAJAKSO

OSTOJEN ALOITTAMINEN

11 artikla

Julkiset interventiojaksot

Julkinen interventio on mahdollista seuraavasti:

a) viljalle 1 päivästä marraskuuta 31 päivään toukokuuta;

b) paddy- eli raakariisille 1 päivästä huhtikuuta 31 päivään heinäkuuta;

c) naudan- ja vasikanlihalle koko markkinointivuoden ajan;

d) voille ja rasvattomalle maitojauheelle 1 päivästä maaliskuuta 31 päivään elokuuta.

12 artikla

Julkisen intervention avaaminen

1. Edellä 11 artiklassa tarkoitettujen jaksojen aikana julkinen interventio

   a) on avoinna tavalliselle vehnälle,

   b) on avoinna durumvehnälle, ohralle, maissille, durralle, paddy- eli raakariisille, sokerille, voille ja rasvattomalle maitojauheelle 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin intervention enimmäismääriin asti,

   c) avataan naudan- ja vasikanlihalle komission toimesta täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, jos 34 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun unionin ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu naudanlihan keskimääräinen markkinahinta jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella on edustavan ajanjakson ajan alle 1 560 euroa tonnilta.

2. Komissio keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun naudan- ja vasikanlihan julkisen intervention ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, jos kyseisessä kohdassa säädetyt edellytykset eivät edustavan ajanjakson aikana enää täyty.

13 artikla

Intervention enimmäismäärät

1. Julkisille interventio-ostoille vahvistetaan seuraavat enimmäismäärät:

   a) durumvehnän, ohran, maissin, durran ja raakariisin osalta 0 tonnia 11 artiklan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla asianomaisilla jaksoilla;

   b) voin osalta 30 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla;

   c) rasvattoman maitojauheen osalta 109 000 tonnia kullakin 11 artiklan d alakohdassa tarkoitetulla jaksolla.

2. Komissio voi 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta päättää täytäntöönpanosäädöksillä julkisen intervention jatkamisesta mainitussa kohdassa tarkoitettujen määrien yli, jos markkinatilanne ja erityisesti markkinahintojen kehitys niin edellyttää.

III ALAJAKSO

INTERVENTIOHINNAT

14 artikla

Interventiohinnat

1. Interventiohinnan on

   a) tavallisen vehnän osalta vastattava viitehintaa kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän puitteissa 11 artiklan a alakohdassa vahvistettuna interventiojaksona;

   b) voin osalta oltava 90 prosenttia viitehinnasta 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisissa rajoissa tarjottujen määrien osalta,

   c) rasvattoman maitojauheen osalta vastattava viitehintaa 13 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisissa rajoissa tarjottujen määrien osalta.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tarjouskilpailumenettelyjä noudattaen seuraavien tuotteiden interventiohinnat ja interventiomäärät:

   a) tavallinen vehnä niiden määrien osalta, jotka ylittävät kolmen miljoonan tonnin tarjotun enimmäismäärän 11 artiklan a alakohdan mukaisena interventiojaksona;

   b) durumvehnä, ohra, maissi, durra ja raakariisi 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

   c) naudan- ja vasikanliha;

   d) voi niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa vahvistetun rajan, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja

   e) rasvaton maitojauhe niiden tarjottujen määrien osalta, jotka ylittävät 13 artiklan 1 kohdan c alakohdassa vahvistetun rajan, 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Erityisissä olosuhteissa komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä rajoittaa tarjouskilpailumenettelyt johonkin jäsenvaltioon tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle, tai interventiohinnat ja interventiomäärät voidaan vahvistaa jollekin jäsenvaltiolle tai jonkin jäsenvaltion jollekin alueelle tilastoitujen keskimääräisten markkinahintojen perusteella.

3. Edellä 2 kohdan mukaisten tarjouskilpailumenettelyjen mukaisesti vahvistettu enimmäisostohinta saa olla

   a) viljan ja raakariisin osalta enintään yhtä suuri kuin vastaavat viitehinnat;

   b) naudan- ja vasikanlihan osalta enintään jossakin jäsenvaltiossa tai jonkin jäsenvaltion jollakin alueella tilastoitu keskimääräinen markkinahinta, johon

lisätään komission täytäntöönpanosäädöksillä puolueettomin perustein vahvistama määrä;

c) voin osalta enintään 90 prosenttia viitehinnasta;

d) rasvattoman maitojauheen osalta enintään yhtä suuri kuin viitehinta.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdassa

a) tarkoitettujen interventiohintojen on viljan osalta oltava riippumattomia laadullisista syistä johtuvista hinnankorotuksista tai -alennuksista; ja

b) tarkoitettuja interventiohintoja on raakariisin osalta korotettava tai laskettava vastaavasti, jos maksajavirastolle tarjottujen tuotteiden laatu eroaa liitteessä IV olevassa A kohdassa määritellystä vakiolaadusta. Lisäksi komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä interventiohinnan korotuksia ja alennuksia, jotta varmistetaan tuotannon suuntaaminen tiettyihin lajikkeisiin.

IV ALAJAKSO

INTERVENTIOMYYNTI

15 artikla

Yleiset periaatteet

Julkisessa interventiossa ostetut tuotteet on myytävä siten, että vältetään markkinahäiriöt ja varmistetaan tavaroiden tasapuolinen saanti ja ostajien tasapuolinen kohtelu sekä noudattaen perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia sitoumuksia.

16 artikla

Sokerin myynti

Maksajavirastot saavat myydä julkisessa interventiossa ostetun sokerin vain hinnalla, joka on korkeampi kuin siksi markkinointivuodeksi vahvistettu viitehinta, jona myynti tapahtuu.

Jotta voitaisiin kuitenkin reagoida erityisiin tilaisuuksiin myydä interventiovarastoja markkinoita häiritsemättä, komissio voi delegoiduilla säädöksillä päättää, että maksajavirastot

a) saavat myydä sokeria ensimmäisessä kohdassa tarkoitetulla viitehinnalla tai sitä alemmalla hinnalla, jos sokeri on tarkoitettu

i) käytettäväksi rehuna; tai

ii) vietäväksi joko jalostamattomana tai jalostettuna perussopimuksen liitteessä I tai tämän asetuksen liitteessä XVII olevassa III osassa luetelluiksi tuotteiksi; tai

iii) 55 artiklassa tarkoitettuun teolliseen käyttöön;

b) luovuttavat hallussaan olevan jalostamattoman sokerin unionin sisämarkkinoilla ihmisravintona käytettäväksi hyväntekeväisyysjärjestöille, jotka kyseinen jäsenvaltio on tunnustanut tai tapauksissa, joissa jokin jäsenvaltio ei ole tunnustanut yhtään tällaista järjestöä, jotka komissio on tunnustanut, kulloistakin viitehintaa alemmalla hinnalla tai ilmaiseksi jaettavaksi osana yksittäisiä hätäapuoperaatioita.

[V ALAJAKSO

JAKELU UNIONIN VÄHÄVARAISIMMILLE HENKILÖILLE

17 artikla

Unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakeluohjelma

1. Otetaan käyttöön ohjelma, jonka turvin unionin vähävaraisimmille henkilöille voidaan jakaa elintarvikkeita jäsenvaltioiden nimeämien järjestöjen välityksellä. Tätä tarkoitusta varten on asetettava saataville interventiovarastoissa olevia tuotteita, tai jos elintarvikkeiden jakeluun soveltuvia interventiovarastoja ei ole käytettävissä, elintarvikkeita on ostettava markkinoilta.

   Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä ohjelmaa varten ’vähävaraisimmilla henkilöillä’ tarkoitetaan fyysisiä henkilöitä, jotka ovat yksittäisiä henkilöitä tai tällaisten henkilöiden muodostamia perheitä tai ryhmiä, joiden sosiaalisen ja taloudellisen riippuvuuden tilanne todetaan tai tunnustetaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vahvistamien tukikelpoisuuskriteerien perusteella tai niiden kriteerien mukaan, joita nimetyt järjestöt soveltavat ja jotka ovat kyseisten toimivaltaisten viranomaisten hyväksymiä.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua 1 kohdassa säädettyyn ohjelmaan, on toimitettava komissiolle elintarvikkeiden jakeluohjelmat, jotka sisältävät seuraavat tiedot:

   a) yksityiskohtaiset tiedot ohjelman pääpiirteistä ja tavoitteista;

   b) nimetyt järjestöt;

   c) pyynnöt kolmivuotiskauden aikana jaettavien elintarvikkeiden määristä ja muut tarpeelliset tiedot.

   Jäsenvaltioiden on valittava elintarvikkeet objektiivisin perustein ottaen huomioon ravintoarvot ja jaettavaksi soveltuvuuden. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle EU:sta peräisin olevat elintarvikkeet.

3. Komissio hyväksyy kolmivuotissuunnitelmat jäsenvaltioiden 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tiedoksi antamien pyyntöjen sekä muiden tarpeellisiksi katsottujen tietojen perusteella.

   Kussakin kolmivuotissuunnitelmassa on vahvistettava unionin vuotuiset jäsenvaltiokohtaiset määrärahat ja jäsenvaltioiden vuotuiset

vähimmäisrahoitusosuudet. Ohjelman toista ja kolmatta vuotta koskevat määrärahat ovat ohjeellisia.

Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on vahvistettava 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetut pyynnöt vuosittain. Vahvistusten jälkeen komissio päättää kunakin seuraavana vuonna lopullisista määrärahoista käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

Jos kolmivuotissuunnitelman sisältämiä tuotteita ei ole sen jäsenvaltion interventiovarastoissa, jossa tällaisia tuotteita tarvitaan, kolmivuotissuunnitelmassa on määrättävä niiden siirtämisestä jäsenvaltioista, joiden interventiovarastoissa niitä on.

Kolmivuotissuunnitelmaa voidaan tarkistaa sen täytäntöönpanoon vaikuttavan kehityksen perusteella.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden nimeämät järjestöt eivät voi olla kaupallisia yrityksiä.

Elintarvikkeet on luovutettava kyseisille järjestöille maksutta.

Vähävaraisimmille henkilöille suunnattu elintarvikkeiden jakelu on hoidettava

a) ilmaiseksi; tai

b) hintaan, joka ei missään tapauksessa ole nimetyille järjestöille toimen toteuttamisesta aiheutuneiden kustannusten oikeuttamaa tasoa korkeampi, lukuun ottamatta kustannuksia, jotka voidaan kattaa 7 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdan nojalla.

5. Ohjelmaan osallistuvien jäsenvaltioiden on

a) toimitettava komissiolle vuosikertomus ohjelman täytäntöönpanosta;

b) tiedotettava komissiolle riittävän ajoissa kehityksestä, joka vaikuttaa elintarvikkeiden jakeluohjelmien täytäntöönpanoon.

6. Unioni osallistuu ohjelman mukaisten tukikelpoisten kustannusten rahoitukseen. Tämä yhteisrahoitus ei saa

a) kokonaisuudessaan ylittää 500:aa miljoonaa euroa varainhoitovuodessa; eikä

b) ylittää 75:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, tai 90:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista koheesiorahoitukseen vuosina 2007–2013 oikeutetuissa jäsenvaltiossa, jotka luetellaan komission päätöksen 2006/596/EY[17] liitteessä I.

7. Ohjelman mukaisia tukikelpoisia kustannuksia ovat

a) interventiovarastoista poistettujen tuotteiden kustannukset;

---

[17] EUVL L 243, 6.9.2006, s. 47.

b) markkinoilta hankittujen elintarvikkeiden kustannukset; ja

c) kustannukset, jotka aiheutuvat tuotteiden kuljettamisesta jäsenvaltioiden interventiovarastojen välillä tarvittaessa.

Toimivaltaiset kansalliset viranomaiset voivat pitää seuraavia kustannuksia tukikelpoisina niiden rahoitusvarojen rajoissa, jotka ovat käytettävissä kussakin jäsenvaltiossa kolmivuotissuunnitelman täytäntöönpanoa varten:

a) kustannukset, jotka aiheutuvat elintarvikkeiden kuljettamisesta nimettyjen järjestöjen varastoihin;

b) seuraavat nimetyille järjestöille aiheutuvat kustannukset, siltä osin kuin ne liittyvät suoraan suunnitelman täytäntöönpanoon:

i) hallinnolliset kustannukset;

ii) nimettyjen järjestöjen varastojen ja lopullisten jakelupisteiden väliset kuljetuskustannukset; ja

iii) varastointikustannukset.

8. Jäsenvaltioiden on tehtävä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia varmistaakseen, että suunnitelma on pantu täytäntöön sovellettavia sääntöjä noudattaen, ja säädettävä sääntöjenvastaisuustapauksissa sovellettavista seuraamuksista.

9. Maininta ”Euroopan unionin tuki” ja Euroopan unionin tähtikuvio on merkittävä selkeästi näkyvällä tavalla suunnitelmien nojalla jaettavien elintarvikkeiden pakkauksiin sekä jakelupisteisiin.

10. Unionin ohjelma ei estä soveltamasta unionin lainsäädännön mukaisia kansallisia ohjelmia, joissa jaetaan elintarvikkeita vähävaraisimmille henkilöille.

18 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen 17 artiklassa säädettyyn ohjelmaan osoitettujen määrärahojen tehokkaan käytön komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä tavan, jolla lasketaan resurssien yleinen kohdentaminen, mukaan luettuina interventiotuotteiden sekä elintarvikkeiden markkinoilta hankkimiseen käytettävien rahoitusvarojen jakautuminen jäsenvaltioiden kesken. Se määrittelee myös interventiovarastoista poistettujen tuotteiden kirjanpitoarvon sekä menettelyn resurssien uudelleenjakamiseksi jäsenvaltioiden kesken kolmivuotissuunnitelmaan mahdollisesti tehtyjen tarkistusten seurauksena.

2. Varmistaakseen 17 artiklassa säädettyyn ohjelmaan osoitettujen määrärahojen tehokkaan käytön ja turvatakseen toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet komissio antaa delegoiduilla säädöksillä avulla säännökset, joissa vaaditaan tarjouskilpailumenettelyn käyttöä kaikissa elintarvikkeiden jakeluohjelmien toteuttamiseen liittyvissä toimissa, säännökset, jotka koskevat tarjouskilpailuun

osallistujien asettamia vakuuksia sekä säännökset seuraamuksista, vähennyksistä ja poissulkemisista, joita jäsenvaltioiden on sovellettava erityisesti tuotteiden interventiovarastoista poistamista koskevien määräaikojen noudattamatta jättämisten ja kolmivuotissuunnitelman toteuttamiseen liittyvien vakavien puutteiden tai sääntöjenvastaisuuksien suhteen.

19 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä säännökset 17 artiklassa tarkoitettujen kolmivuotissuunnitelman ja kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi. Mainittujen säädösten on koskettava seuraavia seikkoja:

a) yksityiskohtaiset säännöt ja menettelyt kolmivuotissuunnitelmien hyväksymiseksi ja tarkistamiseksi, sovellettavat määräajat mukaan luettuina;

b) kolmivuotissuunnitelmien hyväksyminen ja niihin tehtävät tarkistukset sekä 17 artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut lopulliset määrärahat;

c) säännökset lisäosista, jotka kolmivuotissuunnitelmissa on oltava, säännöt elintarvikkeiden luovuttamiseksi sekä menettelyt ja määräajat, joita sovelletaan interventiotuotteiden varastoista poistamisiin ja siirtoihin jäsenvaltioiden välillä;

d) säännökset täytäntöönpanoa koskevien vuosikertomusten sekä kansallisten elintarvikkeiden jakeluohjelmien muodosta;

e) yksityiskohtaiset säännöt, joita sovelletaan 17 artiklan 7 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjen kustannusten korvaamiseen, rahoitusta koskevat enimmäismäärät ja määräajat mukaan luettuina;

f) tarjouspyynnöissä noudatettavat yhdenmukaiset edellytykset, elintarvikkeisiin ja niiden luovutukseen sovellettavat edellytykset mukaan luettuina;

g) säännökset hallinnollisista ja fyysisistä tarkastuksista, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä;

h) yhdenmukaiset säännökset, jotka koskevat maksumenettelyjä ja -määräaikoja sekä sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä sovellettavia vähennyksiä, kirjanpitosäännökset ja jäsenvaltioiden välisiä siirtoja koskevat menettelyt, mukaan luettuna kuvaus tehtävistä, jotka asianomaisten kansallisten interventioelinten on hoidettava;

i) yhdenmukaiset edellytykset 17 artiklan 9 kohdan täytäntöönpanemiseksi.]

III JAKSO

YKSITYINEN VARASTOINTI

I ALAJAKSO

PAKOLLINEN TUKI

20 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin on myönnettävä tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

i) unionin hyväksymässä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotettu suolaton voi, jonka rasvapitoisuus on vähintään 82 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia ja jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia;

ii) unionissa hyväksytyssä yrityksessä kermasta tai maidosta tuotettu suolattu voi, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 painoprosenttia, johon käytetyn maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus on enintään 2 painoprosenttia, jonka vesipitoisuus on enintään 16 painoprosenttia ja jonka suolapitoisuus on enintään 2 painoprosenttia.

21 artikla

Voita koskevat edellytykset ja tuen taso

Neuvosto hyväksyy voille myönnettävän tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

II ALAJAKSO

VAPAAEHTOINEN TUKI

22 artikla

Tukikelpoiset tuotteet

1. Seuraavien tuotteiden yksityiseen varastointiin voidaan myöntää tukea tässä jaksossa säädetyin edellytyksin sekä komission 31 ja 32 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyttyjen lisävaatimusten ja -edellytysten mukaisesti:

a) valkoinen sokeri;

b) oliiviöljy;

c) unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikolla luokiteltujen 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen täysikasvuisten nautaeläinten tuore tai jäähdytetty liha, joka varastoidaan ruhoina, puoliruhoina, saman ruhon neljänneksinä, etuneljänneksinä tai takaneljänneksinä;

d) sianliha;

e) lampaan- ja vuohenliha.

Täysikasvuisten nautaeläinten lihan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi komissio voi muuttaa delegoiduilla säädöksillä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä tuotteiden luetteloa markkinatilanteen sitä vaatiessa.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa säädetyn julkisen varastoinnin tuen joko ennakolta tai tarjouskilpailumenettelyllä.

23 artikla

Valkoista sokeria koskevat myöntämisedellytykset

1. Komissio voi markkinatilanteen huomioon ottaen päättää myöntää täytäntöönpanosäädöksillä tukea valkoisen sokerin varastointia varten yrityksille, joille on myönnetty sokerikiintiö, jos unionissa noteerattu valkoisen sokerin keskihinta on edustavan ajanjakson ajan alhaisempi kuin viitehinta ja todennäköisesti pysyy mainitulla tasolla.

2. Markkinointivuoden aikana 1 kohdan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 45 tai 56 artiklassa säädettyjä varastointitoimenpiteitä.

24 artikla

Oliiviöljyä koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä sallia jäsenvaltioiden tehdä sopimuksia hyväksymiensä, riittävät takeet tarjoavien elimien kanssa näiden kaupan pitämän oliiviöljyn varastoimisesta, jos unionin joidenkin alueiden markkinoilla esiintyy vakavia häiriöitä muun muassa silloin, kun edustavana ajanjaksona noteerattu markkinoiden keskihinta on alhaisempi kuin

a) 1 779 euroa tonnilta ekstra-neitsytoliiviöljyn osalta; tai

b) 1 710 euroa tonnilta neitsytoliiviöljyn osalta; tai

c) 1 524 euroa tonnilta sellaisen oliivilamppuöljyn osalta, jonka vapaiden happojen aste on 2; määrästä vähennetään 36,70 euroa tonnilta kutakin vapaiden happojen lisäastetta kohden.

25 artikla

Naudanliha-alan tuotteita koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää varastointitukea, kun 34 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikon perusteella noteerattu unionin markkinoiden keskihinta on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

26 artikla

Sianlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää sianruhojen varastointitukea, kun unionin markkinoiden keskihinta, joka on vahvistettu kussakin jäsenvaltiossa unionin edustavilla markkinoilla noteerattujen ja kunkin jäsenvaltion sikakarjan suhteellista merkitystä ilmaisevilla kertoimilla painotettujen hintojen perusteella, on alle 103 prosenttia viitehinnasta ja tulee todennäköisesti pysymään tällä tasolla.

27 artikla

Lampaan- ja vuohenlihaa koskevat myöntämisedellytykset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää tukea lampaan- ja vuohenlihan varastointitukea, kun lampaan- ja vuohenlihan markkinatilanne osoittautuu erityisen vaikeaksi yhdellä tai useammalla seuraavista hinnanmäärittelyalueista:

a) Iso-Britannia;

b) Pohjois-Irlanti;

c) jokainen jäsenvaltio erikseen, Yhdistynyttä kuningaskuntaa lukuun ottamatta.

IV JAKSO

JULKISTA INTERVENTIOTA JA YKSITYISTÄ VARASTOINTIA KOSKEVAT YHTEISET SÄÄNNÖKSET

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

28 artikla

Varastointia koskevat säännöt

1. Maksajavirastot eivät saa varastoida ostamiaan tuotteita sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan ne kuuluvat, jollei komissio ole antanut siihen ennakolta lupaa 32 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

   Tätä artiklaa sovellettaessa Belgian ja Luxemburgin alueita pidetään yhtenä jäsenvaltiona.

2. Lupa on myönnettävä, jos varastointi on välttämätöntä, ottaen huomioon seuraavat seikat:

   a) varastointimahdollisuudet ja -vaatimukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja muissa jäsenvaltioissa;

   b) kaikki varastoinnista aiheutuvat lisäkustannukset jäsenvaltiossa, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ja kuljetuksesta aiheutuvat lisäkustannukset.

3. Lupa varastointiin kolmannessa maassa myönnetään vain, jos varastointi toisessa jäsenvaltiossa aiheuttaa 2 kohdassa säädetyt perusteet huomioon ottaen huomattavia vaikeuksia.

4. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut tiedot todetaan kaikkien jäsenvaltioiden kuulemisen jälkeen.

5. Mitään tulleja ja mitään yhteisen maatalouspolitiikan mukaisesti myönnettäviä tai kannettavia määriä ei sovelleta tuotteisiin, jotka

   a) kuljetetaan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetyn luvan perusteella; tai

   b) siirretään yhdeltä maksajavirastolta toiselle.

6. Edellä 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti toimiva maksajavirasto on vastuussa niistä tuotteista, jotka varastoidaan sen jäsenvaltion alueen ulkopuolelle, jonka lainkäyttövaltaan se kuuluu.

7. Jos maksajaviraston hallussaan pitämiä tuotteita, jotka ovat sen jäsenvaltion ulkopuolella, jonka lainkäyttövaltaan maksajavirasto kuuluu, ei tuoda takaisin tämän jäsenvaltion alueelle, tuotteet on myytävä varastointipaikkakunnalle vahvistetuin tai vahvistettavin hinnoin ja ehdoin.

29 artikla

Tarjouskilpailumenettelyä koskevat säännöt

Tarjouskilpailumenettelyjen on taattava kaikille asianosaisille yhtäläinen osallistumismahdollisuus.

Tarjouksia valittaessa etusijalle asetetaan unionille edullisimmat tarjoukset. Sopimus voidaan aina jättää tekemättä.

30 artikla

Viljan ja riisin interventiokeskukset

1. Ottaakseen huomioon unionin vilja- ja riisialalla toimivat erilaiset varastointilaitokset ja varmistaakseen toimijoiden asianmukaisen osallistumisen julkiseen interventioon komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä vaatimukset, jotka interventiokeskusten ja julkiseen interventioon ostettujen tuotteiden varastointipaikkojen on täytettävä, mukaan luettuina varastointipaikkojen vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen ja sellaisten teknisten vaatimusten asettaminen, jotka liittyvät haltuun otettujen tuotteiden pitämiseen hyvässä kunnossa ja luovuttamiseen varastointijakson lopussa.

2. Komissio nimeää täytäntöönpanosäädöksillä vilja- ja riisialojen interventiokeskukset ottaen huomioon seuraavat seikat:

   a) keskusten sijainti kyseisten tuotteiden ylijäämäalueilla;

   b) riittävien tilojen ja teknisten laitteistojen saatavuus;

   c) suotuisa tilanne kuljetusvälineiden suhteen.

   Interventiokeskuksia voidaan nimetä kullekin viljalajille.

31 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä vaatimukset ja edellytykset, jotka 10 artiklassa tarkoitettujen julkiseen interventioon ostettavien ja yksityisen varastoinnin tuen järjestelmässä varastoitavien tuotteiden on täytettävä tässä asetuksessa vahvistettujen vaatimusten lisäksi. Kyseisten vaatimusten ja edellytysten tavoitteena on varmistaa ostettujen ja varastoitujen tuotteiden tukikelpoisuus ja laatu laaturyhmien,

laatuluokkien, luokkien, määrien, pakkausten ja merkintöjen, enimmäisiän, säilytyksen sekä vaiheen, johon tuotteen interventiohinta ja tuki liittyvät, osalta.

2. Komissio voi vilja- ja paddy- eli raakariisialojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 14 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut laadullisista syistä sovellettavat hinnankorotukset ja -alennukset sekä ostojen että myyntien osalta.

3. Komissio voi naudanliha-alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset, jotka koskevat maksajavirastojen velvollisuutta leikkauttaa naudanliha kokonaisuudessaan luuttomaksi haltuunoton jälkeen ja ennen lopullista varastointia.

4. Ottaakseen huomioon unionin interventiovarastoihin liittyvät erilaiset tilanteet ja varmistaakseen toimijoiden riittävän osallistumisen julkiseen interventioon komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

   a) vaatimukset, jotka interventiovarastojen on täytettävä kyseisessä järjestelmässä ostettavien muiden tuotteiden kuin viljan ja riisin osalta, mukaan luettuina varastointipaikkojen vähimmäisvarastointikapasiteetin vahvistaminen ja sellaisten teknisten vaatimusten asettaminen, jotka liittyvät haltuun otettujen tuotteiden pitämiseen hyvässä kunnossa ja luovuttamiseen varastointijakson lopussa;

   b) säännökset, jotka liittyvät jäsenvaltioiden varastoihin jääneiden pienten määrien myyntiin, joka on toteutettava niiden omalla vastuulla soveltamalla samaa menettelyä kuin mitä unioni soveltaa; ja joilla sallitaan sellaisten määrien asettaminen suoramyyntiin, joita ei ole mahdollista pakata uudelleen tai joiden laatu on heikentynyt.

5. Varmistaakseen, että yksityisellä varastoinnilla saadaan toivottu markkinavaikutus, komissio

   a) antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset maksettavan tuen määrän alentamiseksi;

   b) voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, jotka koskevat ennakkomaksun myöntämistä ja täytettäviä vaatimuksia.

6. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteet petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi. Kyseisiin toimenpiteisiin voi kuulua asianomaisten toimijoiden estäminen osallistumasta julkiseen interventioon tai yksityisen varastoinnin tukeen suhteessa havaittuihin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin.

7. Turvatakseen julkiseen interventioon tai yksityisen varastoinnin toimenpiteisiin osallistuvien toimijoiden oikeudet ja velvollisuudet komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä tarvittavat säännökset, jotka koskevat

   a) tavaroiden tasapuolisen saannin ja toimijoiden tasapuolisen kohtelun varmistavien tarjouskilpailumenettelyjen käyttöä;

b) toimijoiden sijoittautumista ja arvonlisäverovelvolliseksi hakeutumista;

c) sellaisen vakuuden asettamista, jolla taataan, että toimijoiden velvollisuudet täytetään;

d) vakuuden pidättämistä kokonaisuudessaan tai osittain, jos mainittua velvollisuutta ei noudateta.

8. Komissio voi tuotteiden teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi mukauttaa delegoiduilla säädöksillä liitteessä IV olevassa B osassa vahvistettuja sokerin vakiolaatuja.

32 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä tarvittavat säännökset tämän luvun yhdenmukaiseksi soveltamiseksi unionissa. Mainitut säännöt voivat koskea erityisesti seuraavia seikkoja:

a) tuotteiden kelpoisuuden vahvistamiseksi sovellettavat testit ja menetelmät;

b) naudan- ja vasikanlihan osalta sellaisen edustavan ajanjakson määrittely, jonka aikana markkinahinnat on noteerattava 12 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan soveltamiseksi;

c) menettelyt ja edellytykset, jotka koskevat julkisessa interventiossa ostettavien tuotteiden toimitusta, tarjoajan vastuulla olevia kuljetuskustannuksia ja maksajavirastojen toteuttamaa tuotteiden haltuunottoa ja maksamista;

d) luuttomaksi leikkaamiseen liittyvät eri toimet;

e) edellä 28 artiklassa tarkoitettu lupa varastointiin sen jäsenvaltion alueen ulkopuolella, jossa tuotteet on ostettu ja varastoitu;

f) julkisessa interventiossa ostettujen tuotteiden myyntiä tai luovuttamista koskevat edellytykset, jotka liittyvät erityisesti myyntihintoihin, varastosta poistamisen edellytyksiin ja tarvittaessa varastosta poistettujen tuotteiden myöhempään käyttöön tai määräpaikkaan;

g) tuen vahvistaminen 20 artiklassa tarkoitetuille tuotteille;

h) sokerin ja oliiviöljyn osalta sellaisen edustavan ajanjakson määrittely, jonka aikana markkinahinnat on noteerattava 23 ja 24 artiklan soveltamiseksi;

i) edellä 26 artiklassa tarkoitettujen sianlihan edustavien markkinoiden luettelon hyväksyminen;

j) jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen ja hakijan välisten sopimusten tekeminen ja niiden sisältö;

k) yksityiseen varastointiin asettaminen ja siinä pitäminen sekä varastosta poistaminen;

l) yksityisen varastoinnin kesto ja edellytykset, joita on noudatettava sopimuksissa mainittuja aikoja pidennettäessä tai lyhennettäessä;

m) edellytykset, joiden mukaisesti voidaan päättää yksityisen varastointisopimuksen kattamien tuotteiden saattamisesta uudelleen markkinoille tai myymisestä;

n) kiinteään hintaan tapahtuvissa ostoissa tai yksityisen varastoinnin kiinteähintaisen tuen myöntämisessä noudatettaviin menettelyihin liittyvät säännöt;

o) tarjouskilpailumenettelyjen käyttö niin julkisen intervention kuin yksityisen varastoinnin yhteydessä erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

   i) tarjousten jättäminen ja tarvittaessa hakemusta tai tarjousta koskeva vähimmäismäärä;

   ii) asetettavien vakuuksien määrä;

   iii) tarjousten toimittaminen komissiolle;

p) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden suorittamia tiettyjen tuotteiden hintaselvityksiä;

q) säännökset tarkastuksista, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä;

r) tiedot, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

33 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Komissio antaa ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua täytäntöönpanosäädökset, jotka koskevat

a) edellä 13 artiklan 1 kohdassa ja 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädettyjen enimmäismäärien ja määrällisten rajoitusten noudattamista;

b) siirtymistä 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tarjouskilpailumenettelyyn tavallisen vehnän osalta.

II ALAJAKSO

RUHOJEN LUOKITTELUA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

34 artikla

Union asteikot ja tarkastukset

1. Unionin ruhojen luokitteluasteikkoja sovelletaan liitteessä V vahvistettujen sääntöjen mukaisesti seuraavilla aloilla:

   a) täysikasvuisten nautaeläinten ruhoista saatu naudanliha;

   b) muiden sikojen kuin siitossikojen ruhoista saatu sianliha.

   Lampaan- ja vuohenliha-alalla jäsenvaltiot voivat soveltaa unionin lampaanruhojen luokitteluasteikkoa liitteessä V olevan C kohdan sääntöjen mukaisesti.

2. Täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen luokittelua koskevat paikalla tehtävät tarkastukset suorittaa unionin puolesta unionin tarkastuskomitea, joka koostuu komission asiantuntijoista ja jäsenvaltioiden nimeämistä asiantuntijoista. Komitea antaa komissiolle ja jäsenvaltioille kertomuksen tehdyistä tarkastuksista.

   Unioni vastaa tehdyistä tarkastuksista johtuvista kustannuksista.

35 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Ottaakseen huomioon teknisen kehityksen ja alojen tarpeet komissio voi delegoiduilla säädöksillä mukauttaa ja päivittää liitteessä V vahvistettuja määritelmiä sekä säännöksiä, jotka koskevat täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen, sianruhojen ja lampaanruhojen luokittelua, tunnistamista ja tarjontamuotoa.

2. Jotta eri tuotteiden tarjontamuodot voitaisiin yhtenäistää markkinoiden avoimuuden, hintojen seurannan sekä tapauksen mukaan naudanliha-, sianliha- ja lampaanliha-aloilla julkisten interventioiden ja yksityisen varastoinnin muodossa toteutettavien markkinoiden interventiojärjestelmien parantamiseksi, komissio voi delegoiduilla säädöksillä

   a) antaa säännöksiä, jotka koskevat ruhojen luokittelua, kokoluokittelua (automaattiset luokittelutekniikat mukaan luettuina), tunnistamista, punnitsemista ja merkintöjä;

   b) vahvistaa säännöksiin poikkeuksia ja asianomaisia tuotteita koskevia lisäsäännöksiä, mukaan luettuina säännökset, jotka koskevat naudanliha-alalla lihakkuusluokkia ja rasvaisuutta ja lampaanliha-alalla painoa, lihan väriä ja rasvaisuutta;

c) vahvistaa säännöt unionin keskihintojen laskemiseksi ja toimijoiden velvollisuudet toimittaa naudan-, sian- ja lampaanruhoja koskevia tietoja, jotka liittyvät erityisesti markkinoihin ja edustaviin hintoihin;

d) vahvistaa interventiota ja yksityistä varastointia varten muita sääntöjä, jotka voivat koskea erityisesti

i) liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa säädettyjä toimenpiteitä, jotka teurastamoiden on toteutettava;

ii) poikkeuksia, joita voidaan myöntää pyynnöstä jäsenvaltioiden teurastamoille, joissa teurastetaan vähän nautaeläimiä;

e) määritellä kevyiden karitsojen ruhoihin sovellettavat kriteerit;

f) tarkistaa säännöllisesti painotuskertoimia.

3. Ottaakseen huomioon unionissa todetut erityispiirteet komissio voi delegoiduilla säädöksillä

a) sallia jäsenvaltioiden jakaa kukin liitteessä V olevan A kohdan III kohdassa säädetyistä täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen lihakkuus- ja rasvaisuusluokista enintään kolmeen alaluokkaan;

b) säätää markkinahintojen toteamista varten muunlaisesta ruhojen ja puoliruhojen tarjontamuodosta kuin se, joka vahvistetaan liitteessä V olevan A kohdan IV kohdassa;

c) sallia jäsenvaltioiden olla soveltamatta sianruhojen luokitteluasteikkoa ja käyttää painon ja vähärasvaisen lihan osuuden lisäksi muita arviointiperusteita;

d) antaa lisäsäännöksiä ja -vaatimuksia, mukaan luettuina seuraavat:

i) luvan antaminen jäsenvaltioille säätää sianruhojen erilaisesta tarjontamuodosta, jos jokin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

– niiden alueella tavanomaisesti noudatettu kauppatapa eroaa vakiotarjontamuodosta,

– se on oikeutettua teknisten vaatimusten kannalta,

– ruhoista on poistettu yhdenmukaisesti nahka;

ii) luvan antaminen jäsenvaltioille hyväksyä erilaisia lampaanruhojen tarjontamuotoja, jos vakiotarjontamuotoa ei käytetä;

e) säätää, että jäsenvaltioiden on sovellettava hallinnollisia seuraamuksia, joilla ehkäistään rikkomuksia, joita ovat esimerkiksi leimojen ja ruhotunnistelappujen väärentäminen ja vilpillinen käyttö tai se, että luokituksen tekee henkilöstö, jolla ei ole siihen lupaa.

4. Varmistaakseen, että täysikasvuisten nautaeläinten, sikojen ja lampaiden ruhot luokitellaan tarkasti ja luotettavasti, komissio säätää delegoiduilla säädöksillä, että luokituksen voi tehdä vain henkilöstö, jolla on siihen asianmukainen pätevyys.

5. Luokitteluasteikon luotettavuuden varmistamiseksi komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä säännökset, jotka koskevat tehtäviä tarkastuksia ja riittämättömästä soveltamisesta johtuvia seuraamuksia.

6. Varmistaakseen, että unionin tarkastuskomitea täyttää tavoitteensa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä määritellä sen tehtävät ja muodostamisen.

36 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat

a) naudan-, sian- ja lampaanruhoihin sovellettavien unionin luokitteluasteikkojen täytäntöönpanoa erityisesti seuraavien seikkojen osalta:

   i) luokitustulosten ilmoittaminen;

   ii) paikalla tehtävät tarkastukset, tarkastuskertomukset ja seurantatoimet;

   iii) unionin tarkastuskomitean unionin puolesta suorittamat täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen luokittelua koskevat paikalla tehtävät tarkastukset;

b) jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia täsmällisiä tietoja erityisesti naudan-, sian- ja lampaanruhojen hintojen osalta;

c) hintoja toteavia teurastamoita ja muita elimiä sekä alueita, joilla naudanliha-alan hinnat todetaan, koskevien tietojen toimittamista;

d) unionin tarkastuskomitean unionin puolesta suorittamat täysikasvuisten nautaeläinten ja lampaiden ruhojen hintaselvityksiä koskevat paikalla tehtävät tarkastukset.

II LUKU

Erityiset interventiotoimenpiteet

I JAKSO

POIKKEUKSELLISET MARKKINATUKITOIMENPITEET

37 artikla

Eläintaudit

1. Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä ottaakseen huomioon unionin sisäisen ja kolmansien maiden kanssa käytävän kaupan rajoitukset, joita saattaa aiheutua eläintautien leviämisen estämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä.

   Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä toimenpiteitä voidaan toteuttaa seuraavilla aloilla:

   a) naudanliha;

   b) maito ja maitotuotteet;

   c) sianliha;

   d) lampaan- ja vuohenliha;

   e) munat;

   f) siipikarjanliha.

2. Edellä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt toimenpiteet toteutetaan kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

   Ne voidaan toteuttaa vain, jos kyseinen yksi tai useampi jäsenvaltio on toteuttanut pikaisesti terveys- ja eläinlääkintätoimenpiteitä taudin pysäyttämistä varten, ja ne voidaan toteuttaa ainoastaan niin laajoina ja niin pitkän aikaa kuin on ehdottomasti tarpeen asianomaisten markkinoiden tukemiseksi.

38 artikla

Kuluttajien luottamuksen menettäminen

Komissio voi toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä siipikarjanliha- ja muna-aloilla poikkeuksellisia markkinatukitoimenpiteitä ottaakseen huomioon vakavat markkinahäiriöt,

jotka liittyvät suoraan kansanterveyden tai eläinten terveyden riskeistä johtuvaan kuluttajien luottamuksen menettämiseen.

Nämä toimenpiteet toteutetaan kyseisen yhden tai useamman jäsenvaltion pyynnöstä.

39 artikla

Rahoitus

1. Unioni osallistuu 37 ja 38 artiklassa tarkoitettujen poikkeuksellisten toimenpiteiden rahoitukseen osuudella, joka on 50 prosenttia jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.

   Suu- ja sorkkataudin torjumiseksi naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha- sekä lampaan- ja vuohenliha-aloilla unioni osallistuu rahoitukseen kuitenkin osuudella, joka on 60 prosenttia tällaisista menoista.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tuottajat osallistuvat jäsenvaltioille aiheutuviin menoihin, siitä ei seuraa kilpailun vääristymistä eri jäsenvaltioiden tuottajien kesken.

II JAKSO

VILJA- JA RIISIALOJEN TOIMENPITEET

40 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet vilja-alalla

1. Reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin komissio voi markkinatilanteen vaatiessa toteuttaa delegoiduilla säädöksillä, jotka annetaan tarvittaessa kiireellisessä menettelyssä, erityisiä interventiotoimenpiteitä vilja-alalla. Tällaisia interventiotoimenpiteitä voidaan toteuttaa erityisesti, jos yhdellä tai useammalla unionin alueella markkinahinnat laskevat tai uhkaavat laskea suhteessa interventiohintaan.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet. Kyseiset toimenpiteet voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

41 artikla

Erityiset markkinatoimenpiteet riisialalla

1. Reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin riisialalla komissio voi toteuttaa delegoiduilla säädöksillä, jotka annetaan tarvittaessa kiireellisessä menettelyssä, erityisiä toimenpiteitä

a) estääkseen tämän osan I luvun II jaksossa säädetyn julkisen intervention laajamittaisen soveltamisen tietyillä unionin alueilla;

b) korvatakseen luonnonkatastrofeista johtuvan paddy- eli raakariisin puutteen.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet. Kyseiset toimenpiteet voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

III JAKSO

SOKERIALAN TOIMENPITEET

42 artikla

Sokerijuurikkaan vähimmäishinta

1. Kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta on 26,29 euroa tonnilta markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua vähimmäishintaa sovelletaan liitteessä IV olevassa B kohdassa määriteltyyn vakiolaatuiseen sokerijuurikkaaseen.

3. Kiintiösokerin valmistukseen tarkoitettuja, sokerin valmistukseen soveltuvia kiintiösokerijuurikkaita ostavien sokeriyritysten on maksettava vähintään vähimmäishinta, jota mukautetaan korottamalla tai alentamalla hintaa, jos juurikkaat poikkeavat vakiolaadusta.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja korotuksia ja alennuksia sovelletaan komission 46 artiklan a alakohdan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen sääntöjen mukaisesti hinnan mukauttamiseksi silloin, kun sokerijuurikkaan todellinen laatu eroaa vakiolaadusta.

4. Niiden sokerijuurikasmäärien osalta, jotka vastaavat teollisuudelle tarkoitetun sokerin tai ylijäämäsokerin määriä, joihin sovelletaan 57 artiklassa säädettyä ylijäämämaksua, asianomaisen sokeriyrityksen on mukautettava ostohintaa siten, että se on vähintään yhtä suuri kuin kiintiösokerijuurikkaan vähimmäishinta.

43 artikla

Toimialakohtaiset sopimukset

1. Toimialakohtaisten sopimusten ja toimitussopimusten on oltava 3 kohdan ja komission 46 artiklan b alakohdan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen ostoehtojen mukaisia erityisesti sokerijuurikkaan osto-, toimitus-, haltuunotto- ja maksuehtojen osalta.

2. Sokerijuurikkaan ja -ruo'on ostoehtoihin sovelletaan näiden raaka-aineiden unionin viljelijöiden ja unionin sokeriyritysten välisiä toimialakohtaisia sopimuksia.

3. Toimitussopimuksessa on tehtävä ero sen mukaan, tulevatko sokerijuurikkaasta valmistettavat sokerimäärät olemaan

   a) kiintiösokeria; vai

   b) kiintiön ulkopuolista sokeria.

4. Kunkin sokeriyrityksen on toimitettava jäsenvaltiolle, jossa se tuottaa sokeria, seuraavat tiedot:

   a) edellä 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sokerijuurikasmäärät, joista ne ovat tehneet toimitussopimukset ennen kylvöä, sekä sopimuksen perustana oleva sokeripitoisuus;

   b) vastaava arvioitu saanto.

   Jäsenvaltiot voivat vaatia lisätietoja.

5. Sokeriyritysten, jotka eivät ole allekirjoittaneet ennen kylvöä toimitussopimuksia kiintiöjuurikkaan vähimmäishintaan sokerikiintiötään vastaavasta juurikasmäärästä, jota on tapauksen mukaan mukautettu 45 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistetulla ennaltaehkäisevällä markkinoiltapoiston kertoimella, on maksettava kaikesta sokeriksi jalostamastaan sokerijuurikkaasta ainakin kiintiöjuurikkaan vähimmäishinta.

6. Toimialakohtaisissa sopimuksissa voidaan asianomaisen jäsenvaltion luvalla poiketa 3, 4 ja 5 kohdasta.

7. Jos toimialakohtaisia sopimuksia ei ole, kyseisen jäsenvaltion on toteutettava asianomaisten osapuolten etujen suojaamiseksi tarvittavat, tämän asetuksen kanssa yhteensopivat toimenpiteet.

44 artikla

Tuotantomaksu

1. Sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottaville yrityksille myönnetyistä 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista sokeri-, isoglukoosi- ja inuliinisiirappikiintiöistä peritään tuotantomaksu.

2. Tuotantomaksu on 12 euroa tonnilta kiintiösokeria ja -inuliinisiirappia. Isoglukoosin tuotantomaksu on 50 prosenttia sokeriin sovellettavasta tuotantomaksusta.

3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdan mukaisesti maksettu tuotantomaksu kokonaisuudessaan alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä suhteessa niiden asianomaisen markkinointivuoden kiintiöön.

Yritysten on suoritettava maksut ennen asianomaisen markkinointivuoden helmikuun loppua.

4. Unionin sokeri- ja inuliinisiirappiyritykset voivat vaatia, että sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijät tai juurisikurin toimittajat vastaavat enintään 50 prosentista asianomaisesta tuotantomaksusta.

45 artikla

Sokerin poistaminen markkinoilta

1. Jotta markkinoiden rakenteellinen tasapaino säilyisi viitehintaa lähellä olevalla hintatasolla, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää poistaa markkinoilta tietyn markkinointivuoden osalta kiintiöiden mukaisesti tuotetut sokeri- tai isoglukoosimäärät, jotka ylittävät tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän, ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat unionin sitoumukset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu markkinoiltapoiston enimmäismäärä lasketaan kullekin yritykselle, jolla on kiintiö, kertomalla sen kiintiö kertoimella, jonka komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä odotettavissa olevan markkinakehityksen perusteella viimeistään edellisen markkinointivuoden 16 päivänä maaliskuuta.

   Ajantasaisen markkinakehityksen perusteella komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää viimeistään kyseisen markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta joko mukauttaa kerrointa tai, jos kerrointa ei ole vahvistettu ensimmäisen alakohdan mukaisesti, vahvistaa kertoimen.

3. Kunkin yrityksen, jolle on myönnetty kiintiö, on varastoitava omalla kustannuksellaan seuraavan markkinointivuoden alkuun saakka kiintiön mukaisesti tuotetut sokerimäärät, jotka ylittävät 2 kohdan mukaisesti lasketun enimmäismäärän. Jonakin markkinointivuonna markkinoilta poistettuja sokeri- tai isoglukoosimääriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

   Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä sokerialan odotettavissa olevan markkinakehityksen huomioon ottaen, että kuluvana ja/tai seuraavana markkinointivuonna markkinoilta poistettua sokeria tai isoglukoosia pidetään kokonaan tai osittain

   a) ylijäämäsokerina tai -isoglukoosina, jota voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai isoglukoosina; tai

   b) väliaikaisena kiintiötuotantona, josta osa voidaan varata vientiä varten noudattaen perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvia unionin sitoumuksia.

4. Jos unionin sokeritarjonta on riittämätön, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää, että tietty määrä markkinoilta poistettua sokeria voidaan myydä unionin markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä.

5. Jos markkinoilta poistettua sokeria pidetään seuraavan markkinointivuoden ensimmäisenä sokerintuotantona, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kyseisen markkinointivuoden vähimmäishinta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri voidaan käyttää teollisuudelle tarkoitettuna sokerina tai se viedään tämän artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan vähimmäishintaa koskevia 42 artiklan vaatimuksia ei sovelleta.

Jos markkinoilta poistettu sokeri myydään unionin markkinoilla ennen markkinoiltapoistamisjakson päättymistä 4 kohdan mukaisesti, sokerijuurikkaan viljelijöille maksetaan kuluvan markkinointivuoden vähimmäishinta.

46 artikla

Siirretty säädösvalta

Ottaakseen huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistaakseen, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä

a) edellä 42 artiklan 3 kohdan mukaisesti sovellettavista hintojen mukautuksista;

b) edellä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista toimitussopimuksista ja ostoehdoista;

c) perusteista, joita sokeriyritykset soveltavat myöntäessään sokerijuurikkaan myyjille juurikasmäärät, joista on tehtävä ennen kylvöä toimitussopimukset 43 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

IV JAKSO

TARJONNAN MUKAUTTAMINEN

47 artikla

Toimenpiteet, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin

Jotta ammattialajärjestöjä ja ammattialojen yhteisiä järjestöjä rohkaistaisiin toteuttamaan toimia, joilla helpotetaan tarjonnan mukauttamista markkinoiden vaatimuksiin, lukuun ottamatta markkinoilta poistamiseen liittyviä toimia, komissio voi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä seuraavat elävien kasvien, naudanlihan, sianlihan, lampaan- ja vuohenlihan, munien ja siipikarjanlihan aloja koskevat toimenpiteet:

a) toimenpiteet, joilla pyritään parantamaan laatua;

b) toimenpiteet, joilla pyritään edistämään tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen parempaa järjestelyä;

c) toimenpiteet, joilla pyritään helpottamaan markkinahintojen kehityksen seurantaa;

d) toimenpiteet, joilla pyritään käytettävien tuotantokeinojen tuntemuksen perusteella mahdollistamaan lyhyen ja pitkän aikavälin ennusteiden laatiminen.

48 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa 47 artiklassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon osalta tarvittavat menettelyjä ja teknisiä vaatimuksia koskevat säännöt.

III LUKU

Tuotannon rajoittamista koskevat järjestelmät

I JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

49 artikla

Kiintiöjärjestelmät ja tuotantokyky

1. Kiintiöjärjestelmä koskee seuraavia tuotteita:

   a) jäljempänä 58 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut maito ja muut maitotuotteet;

   b) sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi.

2. Jos tuottaja ylittää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa kiintiöjärjestelmissä sovellettavan kiintiön eikä käytä sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin ylijäämiä 54 artiklassa säädetyllä tavalla, näistä määristä peritään ylijäämämaksu, jollei II ja III jaksossa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

3. Viinialalla tuotantokykyä koskevia sääntöjä sovelletaan laittomien istutusten, siirtymäjärjestelmän mukaisten istutusoikeuksien ja raivausjärjestelmän osalta V jakson säännösten mukaisesti.

II JAKSO

SOKERI

I ALAJAKSO

KIINTIÖN MYÖNTÄMINEN JA HALLINNOINTI

50 artikla

Kiintiön myöntäminen

1. Sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantokiintiöt kansallisella tai alueellisella tasolla vahvistetaan liitteessä VI.

2. Jäsenvaltioiden on myönnettävä kiintiö kullekin alueelleen sijoittautuneelle sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle, joka on hyväksytty 51 artiklan mukaisesti.

Kunkin yrityksen kiintiö on yhtä suuri kuin sille markkinointivuodeksi 2007/2008 asetuksen (EY) N:o 318/2006 mukaisesti myönnetty kiintiö.

3. Jos kiintiö myönnetään sokeriyritykselle, jolla on useampia kuin yksi tuotantoyksikkö, jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet, jotka ne katsovat tarpeellisiksi sokerijuurikkaan ja -ruo'on viljelijöiden etujen huomioon ottamiseksi.

51 artikla

Hyväksytyt yritykset

1. Jäsenvaltion on pyynnöstä myönnettävä hyväksyntä sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia tuottavalle yritykselle tai näitä tuotteita joksikin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun luetteloon sisältyväksi tuotteeksi jalostavalle yritykselle, jos yritys täyttää seuraavat edellytykset:

   a) se todistaa, että sillä on ammattimainen tuotantokapasiteetti;

   b) se lupautuu toimittamaan tarvittavat tiedot ja hyväksyy tähän asetukseen liittyvät tarkastukset;

   c) sen hyväksyntää ei ole keskeytetty eikä peruutettu.

2. Hyväksytyn yrityksen on toimitettava seuraavat tiedot sille jäsenvaltiolle, jonka alueella sokerijuurikas tai -ruoko korjataan tai jossa puhdistaminen tapahtuu:

   a) sokerijuurikkaan tai -ruo'on määrät, joista on tehty toimitussopimus, sekä arvioitu sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja sokerin vastaava saanto hehtaaria kohden;

   b) tiedot, jotka koskevat sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja raakasokerin suunniteltuja ja tosiasiallisia toimituksia sekä sokerintuotantoa ja sokerivarastoja;

   c) myydyn valkoisen sokerin määrät sekä vastaavat hinnat ja ehdot.

52 artikla

Kansallisten kiintiöiden mukauttaminen

Komissio mukauttaa delegoiduilla säädöksillä liitteessä VI vahvistettuja kiintiöitä jäsenvaltioiden 53 artiklan mukaisesti tekemien päätösten johdosta.

53 artikla

Kansallisen kiintiön uudelleen jakaminen ja kiintiöiden alentaminen

1. Jäsenvaltio saa alentaa alueelleen sijoittautuneelle yritykselle myönnettyä sokeri- tai isoglukoosikiintiötä enintään 10 prosenttia markkinointivuonna 2008/2009 ja sitä seuraavana markkinointivuonna. Tällöin jäsenvaltioiden on sovellettava puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita.

2. Jäsenvaltiot voivat siirtää kiintiöitä yritysten välillä liitteessä VII vahvistettuja sääntöjä noudattaen sekä ottaen huomioon kunkin osapuolen ja erityisesti sokerijuurikkaan tai sokeriruo'on viljelijöiden edut.

3. Kyseisen jäsenvaltion on myönnettävä 1 ja 2 kohdan mukaisesti alennetut määrät yhdelle tai useammalle alueelleen sijoittautuneelle yritykselle riippumatta siitä, onko niillä kiintiö.

II ALAJAKSO

KIINTIÖN YLITTÄMINEN

54 artikla

Soveltamisala

Sokeri, isoglukoosi tai inuliinisiirappi, jota tuotetaan jonakin markkinointivuonna 50 artiklassa tarkoitetun kiintiön ulkopuolella, voidaan

a) käyttää 55 artiklassa tarkoitettujen tiettyjen tuotteiden tuotantoon;

b) siirtää seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon 56 artiklan mukaisesti;

c) käyttää syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää varten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen [ex (EY) N:o 247/2006 III osaston] mukaisesti; tai

d) viedä komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaman määrällisen rajoituksen puitteissa ja perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten sitoumuksia noudattaen.

Muihin määriin sovelletaan 57 artiklassa tarkoitettua ylijäämämaksua.

55 artikla

Teollisuudelle tarkoitettu sokeri

1. Teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi on varattava jonkin 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen tuotantoon silloin kun

a) siitä on tehty ennen markkinointivuoden loppua toimitussopimus sellaisen tuottajan ja käyttäjän välillä, joille molemmille on myönnetty hyväksyntä 51 artiklan mukaisesti; ja

b) se on toimitettu käyttäjälle viimeistään seuraavan markkinointivuoden 30 päivänä marraskuuta.

2. Komissio voi teknisen kehityksen huomioon ottaakseen laatia delegoiduilla säädöksillä luettelon tuotteista, joiden tuotannossa saa käyttää teollisuudelle tarkoitettua sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

Luettelo sisältää muun muassa seuraavat tuotteet:

a) bioetanoli, alkoholi, rommi, elävä hiiva sekä levitteiksi tarkoitettujen ja "Rinse appelstroopiksi" jalostettavien siirappien määrät;

b) tietyt teollisuustuotteet, jotka eivät sisällä sokeria mutta joiden valmistuksessa käytetään sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia;

c) tietyt kemian- tai lääketeollisuuden tuotteet, jotka sisältävät sokeria, isoglukoosia tai inuliinisiirappia.

56 artikla

Ylijäämäsokerin siirtäminen

1. Kukin yritys voi päättää siirtää sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappikiintiönsä ylittävän tuotantonsa kokonaan tai osittain siten, että se luetaan seuraavan markkinointivuoden tuotantoon. Tätä koskeva päätös on peruuttamaton, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 3 kohdan soveltamista.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen tehneiden yritysten on

a) ilmoitettava kyseiselle jäsenvaltiolle ennen tämän jäsenvaltion määrittelemää päivämäärää

– siirrettävän sokeriuo'on määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 15 päivän elokuuta välisenä aikana,

– siirrettävän sokerin tai inuliinisiirapin muut määrät kuluvan markkinointivuoden 1 päivän helmikuuta ja 15 päivän elokuuta välisenä aikana;

b) sitouduttava varastoimaan siirrettävät määrät omalla kustannuksellaan kuluvan markkinointivuoden loppuun asti.

3. Jos yrityksen lopullinen tuotanto on kyseisenä markkinointivuonna pienempi kuin 1 kohdan mukaisen päätöksen tekohetkellä tehty arvio, siirrettyä määrää voidaan mukauttaa taannehtivasti viimeistään seuraavan markkinointivuoden 31 päivänä lokakuuta.

4. Siirrettyjä määriä pidetään ensimmäisinä seuraavan markkinointivuoden kiintiössä tuotettavina määrinä.

5. Markkinointivuoden aikana tämän artiklan mukaisesti varastoituun sokeriin ei saa soveltaa muita 23 tai 45 artiklan mukaisia varastointitoimenpiteitä.

57 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu peritään seuraavien tuotteiden määristä:

   a) minä tahansa markkinointivuonna tuotettu ylijäämäsokeri, -isoglukoosi ja -inuliinisiirappi lukuun ottamatta seuraavan markkinointivuoden kiintiötuotantoon siirrettyjä ja 56 artiklan mukaisesti varastoituja määriä tai 54 artiklan c ja d alakohdassa tarkoitettuja määriä;

   b) teollisuudelle tarkoitettu sokeri, isoglukoosi ja inuliinisiirappi, josta ei ole komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamaan määräpäivään mennessä toimitettu selvitystä, jonka mukaan se on valmistettu joksikin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuksi tuotteeksi;

   c) sokeri ja isoglukoosi, joka on poistettu markkinoilta 45 artiklan mukaisesti ja jonka osalta 45 artiklan 3 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia ei ole noudatettu.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ylijäämämaksun riittävän korkealle tasolle, jotta estetään 1 kohdassa tarkoitettujen määrien kasaantuminen.

3. Jäsenvaltion on perittävä 1 kohdassa tarkoitettu ylijäämämaksu alueelleen sijoittautuneilta yrityksiltä niiden 1 kohdassa tarkoitettujen tuotantomäärien mukaan, jotka on todettu näiden yritysten osalta kyseisenä markkinointivuonna.

III JAKSO

MAITO

I ALAJAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

58 artikla

Määritelmät

1. Tässä jaksossa tarkoitetaan

   a) ’maidolla’ yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ’muilla maitotuotteilla’ muita maitotuotteita kuin maitoa, erityisesti rasvatonta maitoa, kermaa, voita, jogurttia ja juustoa, jotka muunnetaan tarvittaessa maitoekvivalentiksi soveltamalla niihin kertoimia, jotka komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä;

c) ’tuottajalla’ viljelijää, jonka tila sijaitsee jonkin jäsenvaltion maantieteellisellä alueella ja joka tuottaa ja pitää kaupan maitoa tai joka valmistautuu harjoittamaan tällaista toimintaa hyvin pian;

d) ’tilalla’ asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan b alakohdassa määriteltyä tilaa;

e) ’ostajalla’ yritystä tai ryhmittymää, joka ostaa maitoa tuottajalta:

– kerätäkseen, pakatakseen, varastoidakseen, jäähdyttääkseen tai jalostaakseen maitoa, myös toimeksiantona,

– myydäkseen maidon yhdelle tai useammalle maitoa tai muita maitotuotteita käsittelevälle tai jalostavalle yritykselle;

f) ’toimituksella’ kaikkia tuottajan suorittamia maidon, ei kuitenkaan muiden maitotuotteiden, toimituksia ostajalle riippumatta siitä, hoitaako kuljetuksen tuottaja, ostaja, nämä tuotteet käsittelevä tai jalostava yritys taikka jokin kolmas osapuoli;

g) ’suoramyynnillä’ tuottajan suorittamaa maidon myyntiä tai siirtoa suoraan kuluttajalle sekä tuottajan suorittamaa muiden maitotuotteiden myyntiä tai siirtoa;

h) ’kaupan pitämisellä’ maidon toimittamista taikka maidon tai muiden maitotuotteiden suoramyyntiä;

i) ’tilakohtaisella kiintiöllä’ tuottajan kiintiötä kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1 päivänä huhtikuuta;

j) ’kansallisella kiintiöllä’ kullekin jäsenvaltiolle vahvistettua 59 artiklassa tarkoitettua kiintiötä;

k) ’käytettävissä olevalla kiintiöllä’ tuottajien 31 päivänä maaliskuuta käytettävissä olevaa kiintiötä sen kahdentoista kuukauden jakson aikana, jolle ylijäämämaksu on laskettu, ottaen huomioon kaikki kyseisen kahdentoista kuukauden jakson aikana tehdyt, tässä asetuksessa säädetyt siirrot, myynnit, muuntamiset ja väliaikaiset uudelleenjaot.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa annetun määritelmän suhteen ostajana pidetään samalla maantieteellisellä alueella sijaitsevien ostajien ryhmittymää, joka tekee jäsentensä lukuun ylijäämämaksun suorittamisen kannalta tarpeellisia hallinnollisia ja kirjanpidollisia toimia. Tätä varten Kreikka katsotaan yhdeksi ainoaksi maantieteelliseksi alueeksi, ja se voi pitää julkista toimielintä ostajaryhmittymänä.

3. Varmistaakseen erityisesti, ettei mikään kaupan pidettävä maito- tai muu maitotuotemäärä jää kiintiöjärjestelmän ulkopuolelle, komissio voi 1 kohdan f alakohdassa esitettyä ’toimituksen’ määritelmää noudattaen mukauttaa

’suoramyynnin’ määritelmää 80 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä.

4. Varmistaakseen, että maitokiintiöjärjestelmä kattaa kaikki erityistilanteet, komissio vahvistaa 80 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaisesti antamillaan delegoiduilla säädöksillä järjestelmän toimintaan liittyviä erityismääritelmiä.

II ALAJAKSO

KIINTIÖN MYÖNTÄMINEN JA HALLINNOINTI

59 artikla

Kansalliset kiintiöt

1. Seitsemän 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkavan peräkkäisen kahdentoista kuukauden jakson, jäljempänä ’kahdentoista kuukauden jakso’, aikana kaupan pidettävien maidon ja muiden maitotuotteiden kansalliset tuotantokiintiöt vahvistetaan liitteessä VIII.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kiintiöt jaetaan tuottajien kesken 60 artiklan mukaisesti tekemällä ero toimitusten ja suoramyynnin välillä. Kansallisen kiintiön ylittäminen määritellään kansallisella tasolla kussakin jäsenvaltiossa tämän jakson mukaisesti eriteltynä toimitusten ja suoramyynnin osalta.

3. Liitteessä VIII esitetyt kansalliset kiintiöt vahvistetaan, jollei markkinoiden yleistilanteen vuoksi mahdollisesti tehtävästä tarkistuksesta ja tietyissä jäsenvaltioissa vallitsevista erityisolosuhteista muuta johdu.

4. Bulgarian, Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Romanian, Slovenian ja Slovakian kansalliseen kiintiöön on sisällyttävä kaikki maito tai maitomäärää vastaavat tuotteet, jotka on toimitettu ostajalle tai myyty suoraan, riippumatta siitä, onko ne tuotettu tai pidetty kaupan mainituissa maissa sovellettavan siirtymätoimenpiteen puitteissa.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännöt, jotka liittyvät tämän artiklan yhdenmukaiseen täytäntöönpanoon jäsenvaltioissa. Kyseiset säännöt voivat koskea menettelyjä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.

60 artikla

Tilakohtaiset kiintiöt

1. Tuottajien tilakohtaisen kiintiön tai tilakohtaisten kiintiöiden on 1 päivänä huhtikuuta 2008 vastattava heidän 31 päivän maaliskuuta 2008 mukaisia tilakohtaisia kiintiöitään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 päivänä huhtikuuta 2008 tapahtuneita kiintiöiden siirtoja, myyntejä ja muuntamisia.

2. Tuottajalla voi olla käytössään yksi tai kaksi tilakohtaista kiintiötä, joista toinen on toimituksia ja toinen suoramyyntiä varten. Ainoastaan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi muuntaa tuottajan kiintiöiden välistä jakoa tuottajan perustellusta pyynnöstä.

3. Jos tuottajalla on kaksi kiintiötä, tuottajan mahdollinen ylijäämämaksu lasketaan erikseen kummankin kiintiön osalta.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä korottaa 59 artiklassa tarkoitetun Suomen kansallisen kiintiön toimituksia koskevan osuuden enintään 200 000 tonniin korvauksena suomalaisille SLOM-tuottajille. Tämä unionin lainsäädännön mukaisesti jaettava varanto on käytettävä yksinomaan sellaisten tuottajien hyväksi, joiden kohdalla Euroopan unioniin liittyminen on vaikuttanut haitallisesti oikeuteen aloittaa tuotanto uudelleen.

5. Jäljempänä 64 artiklassa säädetyn kansallisen varannon täydentämiseksi mahdollisesti tehdyt vähennykset huomioon ottaen tilakohtaisia kiintiöitä mukautetaan tarvittaessa kunkin kyseessä olevan kahdentoista kuukauden jakson osalta, jotta tilakohtaisten toimituskiintiöiden summa ja tilakohtaisten suoramyyntikiintiöiden summa ei missään jäsenvaltiossa ylitä 62 artiklan mukaisesti mukautettua vastaavaa kansallista kiintiötä.

61 artikla

Kansallisessa varannossa olevien kiintiöiden jako

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä säännöt, joiden mukaisesti 64 artiklassa säädetyssä kansallisessa varannossa olevat määrät voidaan joko kokonaisuudessaan tai osittain jakaa tuottajille komissiolle ilmoitettavien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

62 artikla

Kiintiöiden hallinnointi

1. Komissio mukauttaa 81 artiklan a alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten kiintiöiden jakoa toimitusten ja suoramyynnin kesken kunkin jäsenvaltion ja kunkin jakson osalta ennen kyseisen jakson päättymistä ottaen huomioon tuottajien esittämät pyynnöt tilakohtaisten toimitus- ja suoramyyntikiintiöiden muuntamisesta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain ennen komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamia päivämääriä ja komission täytäntöönpanosäädöksillä 316 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistamia sääntöjä noudattaen tiedot, joita tarvitaan

   a) tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun mukautuksen tekemiseksi;

   b) kunkin jäsenvaltion maksaman ylijäämämaksun laskemiseksi.

3. Tätä artiklaa koskevat säännöt vahvistetaan 80 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä ja 81 artiklan g alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

63 artikla

Rasvapitoisuus

1. Kullekin tuottajalle on vahvistettava viiterasvapitoisuus, jota sovelletaan tälle tuottajalle myönnettyyn tilakohtaiseen toimituskiintiöön.

2. Tuottajille 31 päivänä maaliskuuta 2008 60 artiklan 1 kohdan mukaisesti myönnettyjen kiintiöiden osalta 1 kohdassa tarkoitettu viiterasvapitoisuus on sama kuin kyseiseen kiintiöön mainittuna päivänä sovellettu viiterasvapitoisuus.

3. Viiterasvapitoisuutta muutetaan 60 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen muuntamisten yhteydessä ja hankittaessa, siirrettäessä tai väliaikaisesti siirrettäessä kiintiöitä noudattaen niitä sääntöjä, jotka komissio hyväksyy 81 artiklan b alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä.

4. Rasvapitoisuus, jota sovelletaan uusiin tuottajiin, joiden tilakohtainen toimituskiintiö on myönnetty kokonaisuudessaan kansallisesta varannosta, vahvistetaan komission 81 artiklan b alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä hyväksymien sääntöjen mukaisesti.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tilakohtaista viiterasvapitoisuutta mukautetaan tarvittaessa tämän asetuksen tullessa voimaan ja sen jälkeen aina tarvittaessa kunkin kahdentoista kuukauden jakson alussa, jotta kunkin jäsenvaltion tilakohtaisten edustavien rasvapitoisuuksien painotettu keskiarvo ei ylitä liitteessä IX vahvistettua viiterasvapitoisuutta yli 0,1 grammalla kiloa kohden.

64 artikla

Kansallinen varanto

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava kansallinen varanto liitteessä VIII vahvistetuille kansallisille kiintiöille erityisesti 61 artiklassa säädettyjä jakoja varten. Kansallista varantoa täydennetään tarvittaessa ottamalla takaisin 65 artiklassa säädetyt määrät, peruuttamalla osa 69 artiklassa säädetyistä siirroista tai tekemällä kaikista tilakohtaisista kiintiöistä tasavähennyksiä. Kyseisten kiintiöiden alkuperäinen käyttötarkoitus (toimitukset tai suoramyynti) säilyy.

2. Mahdolliset jäsenvaltiolle myönnetyt lisäkiintiöt sisällytetään ilman eri toimenpiteitä kansalliseen varantoon ja jaetaan toimituksiin ja suoramyyntiin ennakoitavissa olevien tarpeiden mukaisesti.

3. Kansallisessa varannossa olevilla kiintiöillä ei ole viiterasvapitoisuutta.

65 artikla

Toiminnan harjoittamatta jättäminen

1. Kun tilakohtaisia kiintiöitä hallussaan pitävä luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei enää täytä jonkin kahdentoista kuukauden jakson aikana 58 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä, vastaavat määrät on siirrettävä kansalliseen varantoon viimeistään seuraavan kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta, jollei kyseinen henkilö ryhdy uudelleen 58 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaiseksi tuottajaksi ennen mainittua päivää.

   Jos tällainen henkilö ryhtyy uudelleen tuottajaksi viimeistään määrien poistamista seuraavan toisen kahdentoista kuukauden jakson lopussa, häneltä otettu tilakohtainen kiintiö palautetaan hänelle kokonaan tai osittain viimeistään hakupäivää seuraavana 1 päivänä huhtikuuta.

2. Jos tuottajat eivät pidä kaupan vähintään 85:tä prosenttia tilakohtaisesta kiintiöstään vähintään yhden kahdentoista kuukauden jakson aikana, jäsenvaltiot voivat päättää, onko käyttämätön kiintiö siirrettävä kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

   Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset, joiden mukaisesti kiintiö jaetaan uudelleen kyseisille tuottajille, jos nämä jatkavat kaupan pitämistä.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta ylivoimaisen esteen tapauksissa eikä asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka vaikuttavat tilapäisesti kyseisten tuottajien tuotantokapasiteettiin ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten tunnustamia.

66 artikla

Väliaikaiset siirrot

1. Jäsenvaltioiden on kunkin kahdentoista kuukauden jakson loppuun mennessä sallittava, että tuottajat siirtävät kyseisen jakson aikana väliaikaisesti osan tilakohtaisista kiintiöistä, jotka ovat niiden käytettävissä mutta joita ne eivät aio käyttää.

   Jäsenvaltiot voivat säännellä siirtoja tuottajaluokkien tai maidontuotantorakenteiden perusteella, rajoittaa ne koskemaan ainoastaan ostajia tai rajoittaa ne alueiden sisäisiksi, sallia 65 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa koko kiintiön siirtämisen ja määrittää, missä määrin siirtäjä voi uusia siirtoja.

2. Kukin jäsenvaltio voi päättää olla panematta 1 kohtaa täytäntöön toisen tai molempien seuraavista tekijöistä perusteella:

   a) tarve helpottaa rakenteellisia muutoksia ja mukautuksia;

   b) pakottava hallinnollinen tarve.

67 artikla

Kiintiöiden siirrot maa-alueen mukana

1. Tilakohtaiset kiintiöt siirtyvät tilan mukana sen haltuunsa ottavalle tuottajalle, kun tila myydään, vuokrataan tai se siirtyy perintönä, ennakkoperintönä tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka jäsenvaltio määrittelee ottaen huomioon maidontuotantoon käytettävän pinta-alan tai muut objektiiviset perusteet ja tarvittaessa osapuolten välisen sopimuksen. Se osa kiintiöstä, jota ei siirretä tilan mukana, lisätään kansalliseen varantoon.

2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 1 kohdan mukaisesti maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, ettei kiintiötä siirretä tilan mukana.

3. Kun maa-alue siirretään viranomaisille ja/tai kun julkinen etu niin vaatii tai kun siirto tapahtuu muista kuin maatalouteen perustuvista syistä, jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan tarvittavat toimenpiteet osapuolten oikeutettujen etujen turvaamiseksi ja ennen kaikkea se, että tällaisesta maa-alueesta luopuvat tuottajat voivat halutessaan jatkaa maidontuotantoa.

4. Jos maanvuokraussopimus päättyy ilman, että sen jatkaminen on mahdollista vastaavilla ehdoilla, tai tilanteissa, joilla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, ja jos osapuolet eivät pääse keskenään sopimukseen, kyseiset tilakohtaiset kiintiöt siirretään osittain tai kokonaan määrät haltuunsa ottavalle tuottajalle noudattaen säännöksiä, jotka jäsenvaltio antaa osapuolten oikeutetut edut huomioon ottaen.

68 artikla

Erityiset siirtotoimenpiteet

1. Jotta maidontuotannon rakenneuudistus onnistuisi tai ympäristöä voitaisiin parantaa, jäsenvaltiot voivat noudattaen yksityiskohtaisia sääntöjä, jotka ne vahvistavat ottaen huomioon osapuolten oikeutetut edut

   a) myöntää tuottajille, jotka sitoutuvat lopettamaan pysyvästi maidontuotantonsa kokonaan tai osittain, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä maksettavan korvauksen ja siirtää näin vapautuneet tilakohtaiset kiintiöt kansalliseen varantoon;

   b) määritellä objektiivisin perustein edellytykset, joilla toimivaltainen viranomainen tai sen nimeämä elin voi myöntää tuottajille maksua vastaan kahdentoista kuukauden jakson alussa tilakohtaiset kiintiöt, jotka ovat vapautuneet lopullisesti muilta tuottajilta edellisen kahdentoista kuukauden jakson päättyessä edellä mainitun maksun suuruista, yhtenä tai useampana vuotuisena eränä suoritettua korvausta vastaan;

   c) keskittää ja valvoa kiintiöiden siirtoja, joiden mukana ei siirry maa-alueita;

d) säätää, että tuottajalle myönnetään kyseinen tilakohtainen kiintiö silloin, kun maa-alue on siirretty ympäristön parantamiseksi, jos maa-alueesta luopuva tuottaja haluaa jatkaa maidontuotantoa;

e) määritellä objektiivisin perustein alueet tai keräilyalueet, joilla sallitaan kiintiöiden lopulliset siirrot ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä maidontuotannon rakenteen parantamiseksi;

f) sallia tuottajan toimivaltaiselle viranomaiselle tai sen nimeämälle elimelle osoittamasta hakemuksesta kiintiöiden lopullisen siirron ilman vastaavien maa-alueiden siirtämistä ja päinvastoin maidontuotannon rakenteen parantamiseksi tilalla tai tuotannon laajaperäistämisen edistämiseksi.

2. Edellä 1 kohta voidaan panna täytäntöön kansallisella tasolla, sopivalla alueellisella tasolla tai erityisillä keräilyalueilla.

69 artikla

Kiintiöistä tehtävä vähennys

1. Jäsenvaltiot voivat 67 ja 68 artiklassa tarkoitettujen siirtojen yhteydessä vähentää objektiivisin perustein osan tilakohtaisista kiintiöistä kansalliseen varantoon.

2. Jos kiintiöt on siirretty tai siirretään 67 ja 68 artiklan mukaisesti sitä vastaavan maa-alueen mukana tai ilman sitä maanvuokrauksella tai muuna siirtona, jolla on vastaavia oikeudellisia vaikutuksia, jäsenvaltiot voivat päättää objektiivisin perustein ja sen varmistamiseksi, että kiintiöt jaetaan yksinomaan tuottajille, palautuuko siirretty kiintiö kokonaan tai osittain kansalliseen varantoon ja millä edellytyksillä tämä tapahtuu.

70 artikla

Tuki kiintiöiden hankkimiseen

Mikään viranomainen ei saa myöntää kiintiöiden hankintaan suoraan liittyvää taloudellista tukea kiintiöiden myyntiin, siirtoon tai jakamiseen tämän jakson mukaisesti.

III ALAJAKSO

KIINTIÖN YLITTÄMINEN

71 artikla

Ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksu, joka peritään kansallisen kiintiön ulkopuolella kaupan pidettävästä maidosta ja muista maitotuotteista, vahvistetaan II alajakson mukaisesti.

Maksun määrä 100:aa kilogrammaa maitoa kohden on 27,83 euroa.

Kuitenkin 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen osalta maidon ylijäämämaksuksi, joka peritään, jos toimitetun maidon määrä on enemmän kuin 106 prosenttia 1 päivänä huhtikuuta 2008 alkaneen kahdentoista kuukauden jakson aikana sovellettavasta kansallisesta toimituskiintiöstä, vahvistetaan 150 prosenttia toisessa alakohdassa tarkoitetusta maksusta.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010 alkavien kahdentoista kuukauden jaksojen aikana on toimitusten osalta perittävä ylijäämämaksu maidosta, jota pidetään kaupan II alajakson mukaisesti vahvistetun kansallisen kiintiön ulkopuolella, kun kiintiöstä on ensin vähennetty 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 30 päivästä marraskuuta 2009 alkaen kansalliseen varantoon vapautetut ja siellä kyseisen kahdentoista kuukauden jakson 31 päivään maaliskuuta asti pidetyt toimitusten tilakohtaiset kiintiöt.

3. Jäsenvaltioiden on maksettava unionille erikseen toimitusten ja suoramyynnin osalta määritellyn kansallisen kiintiön ylityksestä johtuva ylijäämämaksu. Niiden on maksettava siitä 99 prosenttia maataloustukirahastolle kyseistä kahdentoista kuukauden jaksoa seuraavan 16 päivän lokakuuta ja 30 päivän marraskuuta välisenä aikana.

4. Jäsenvaltion on käytettävä 2 kohdan soveltamisen tuloksena saatavan ylijäämämaksun määrän ja 1 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisen tuloksena saatavan määrän välinen erotus maitoalan rakenneuudistustoimenpiteiden rahoittamiseen.

5. Jos 1 kohdassa säädettyä ylijäämämaksua ei ole maksettu määräpäivään mennessä, komissio vähentää tämän asetuksen 81 artiklan d alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä, kuultuaan asetuksella (EY) N:o 1290/2005 perustettua maatalousrahastojen komiteaa, maksamatta jäänyttä ylijäämämaksua vastaavan määrän asetuksen (EY) N:o 1290/2005 14 artiklassa ja 15 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista kuukausittaisista maksuista. Ennen kuin komissio tekee päätöksensä, se ilmoittaa asiasta asianomaiselle jäsenvaltiolle, jonka on ilmoitettava kantansa viikon kuluessa. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 17 artiklaa ei sovelleta.

72 artikla

Tuottajien maksuosuus ylijäämämaksusta

Ylijäämämaksu jaetaan kokonaisuudessaan 73 ja 76 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 59 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen kansallisten kiintiöiden kulloisenkin ylityksen.

Tuottajien on maksettava jäsenvaltiolle 62, 63 ja 73 artiklan mukaisesti laskettu maksuosuutensa ylijäämämaksusta pelkästään sillä perusteella, että ne ovat ylittäneet käytettävissä olevat kiintiönsä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 73 artiklan 2 kohdan ja 76 artiklan 1 kohdan soveltamista.

Kahdentoista kuukauden jaksojen aikana, jotka alkavat 1 päivänä huhtikuuta 2009 ja 1 päivänä huhtikuuta 2010, toimituksia koskeva ylijäämämaksu on jaettava kokonaisuudessaan 73 ja 76 artiklan mukaisesti niiden tuottajien kesken, jotka ovat osaltaan aiheuttaneet 71 artiklan 2 kohtaa sovellettaessa vahvistetun kansallisen kiintiön ylityksen.

73 artikla

Toimituksia koskeva ylijäämämaksu

1. Ylijäämämaksun lopullista tilittämistä varten kunkin tuottajan toimittamia määriä korotetaan tai alennetaan todellisen rasvapitoisuuden ja viiterasvapitoisuuden mahdollisen eron huomioon ottamiseksi.

   Kansallisella tasolla ylijäämämaksu lasketaan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tarkistetun toimitusten kokonaismäärän perusteella.

2. Kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sen jälkeen, kun kansallisen toimituskiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta, joko suhteessa kunkin tuottajan tilakohtaisiin kiintiöihin tai jäsenvaltioiden vahvistamin objektiivisin perustein

   a) joko kansallisella tasolla sen määrän perusteella, jolla kunkin tuottajan kiintiö on ylittynyt;

   b) tai ensin ostajakohtaisesti ja tämän jälkeen tarvittaessa kansallisella tasolla.

   Kun sovelletaan 71 artiklan 1 kohdan kolmatta alakohtaa, jäsenvaltioiden on vahvistettaessa kunkin tuottajan maksuosuutta maksun määrästä, joka on maksettava mainitussa alakohdassa tarkoitetun korkeamman määrän soveltamisen vuoksi, varmistettava, että tämän osuuden maksavat vastuussa olevat tuottajat toisiinsa suhteutetuin maksuosuuksin kyseisen jäsenvaltion vahvistamien objektiivisten perusteiden mukaisesti.

74 artikla

Ostajien tehtävät

1. Ostajat vastaavat ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden perimisestä kyseisiltä tuottajilta ja maksavat jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle ennen määräaikaa ja noudattaen menettelyä, jotka komissio vahvistaa 81 artiklan d, f ja g alakohdan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä, maksuosuudet, jotka vähennetään ylityksen aiheuttaneille tuottajille maksetusta maidon hinnasta tai jotka peritään muulla asianmukaisella tavalla.

2. Jos yksi ostaja korvaa yhden tai useamman muun ostajan joko kokonaan tai osittain, meneillään olevan kahdentoista kuukauden jakson loppuajan osalta otetaan huomioon tuottajien käytettävissä olevat tilakohtaiset kiintiöt sen jälkeen, kun niistä on vähennetty jo toimitetut määrät ja niiden rasvapitoisuus on otettu huomioon. Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun tuottaja siirtyy yhdeltä ostajalta toiselle.

3. Jos tuottajan toimittamat määrät ylittävät viitekauden aikana kyseisen tuottajan käytettävissä olevan kiintiön, asianomainen jäsenvaltio voi päättää, että ostaja vähentää osan maidon hinnasta kaikkien sellaisten kyseisen tuottajan toimitusten osalta, jotka ylittävät kiintiön, ennakkona tuottajan maksuosuudesta jäsenvaltion vahvistamien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jäsenvaltio voi vahvistaa erityisjärjestelyjä, jotta ostajat pystyisivät vähentämään tämän ennakon, jos tuottajat toimittavat useille ostajille.

75 artikla

Hyväksyntä

Ostajan asema edellyttää ennakkohyväksyntää, jonka jäsenvaltio myöntää komission 80 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

76 artikla

Suoramyyntiä koskeva ylijäämämaksu

1. Suoramyynnin yhteydessä kunkin tuottajan ylijäämämaksua koskeva maksuosuus vahvistetaan jäsenvaltion päätöksellä sopivalla alueellisella tai kansallisella tasolla sen jälkeen, kun suoramyyntiin varatun kansallisen kiintiön käyttämätön osa on jaettu uudelleen tai jätetty jakamatta.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava myytyjen tai luovutettujen maitotuotteiden valmistukseen myydyn, luovutetun tai käytetyn maidon kokonaismäärästä maksettavaa ylijäämämaksua koskevan tuottajien maksuosuuden laskentaperusta komission vahvistamien perusteiden mukaisesti.

3. Rasvapitoisuuden tarkistamista ei oteta huomioon ylijäämämaksun lopullista tilitystä suoritettaessa.

77 artikla

Liikaa maksetut tai maksamattomat määrät

1. Kun ylijäämämaksu on maksettava ja tuottajilta peritty maksuosuus on suurempi kuin kyseinen maksu toimitusten ja suoramyynnin yhteydessä, jäsenvaltio voi

   a) käyttää ylijäämän kokonaan tai osittain 68 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen; ja/tai

   b) jakaa sen kokonaan tai osittain tuottajille, jotka

      i) kuuluvat etuoikeutettuihin luokkiin, jotka jäsenvaltio on ottanut käyttöön komission vahvistamien objektiivisten perusteiden ja määräaikojen mukaisesti, tai

ii) ovat joutuneet poikkeukselliseen tilanteeseen, joka aiheutuu kansallisesta säännöksestä, joka ei liity tässä luvussa säädettyyn maitoa ja muita maitotuotteita koskevaan kiintiöjärjestelmään.

2. Jos on todettu, ettei ylijäämämaksua ole tarpeen maksaa, ostajien tai jäsenvaltion mahdollisesti perimät ennakot on palautettava viimeistään seuraavan kahdentoista kuukauden jakson lopussa.

3. Jos ostaja ei ole noudattanut velvoitetta periä tuottajien maksuosuutta ylijäämämaksusta 74 artiklan mukaisesti, jäsenvaltio voi periä maksamattomat määrät suoraan tuottajalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta seuraamuksia, joita se voi soveltaa sääntöjä rikkoneeseen ostajaan.

4. Jos tuottaja tai ostaja ei noudata maksuja koskevaa määräaikaa, jäsenvaltiolle on maksettava komission vahvistama viivästyskorko.

IV JAKSO

SOKERI- JA MAITOKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

I ALAJAKSO

SOKERIKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

78 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 51 artiklassa tarkoitetut yritykset noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä yritysten hyväksynnän myöntämistä ja peruuttamista koskevat säännöt sekä hallinnollisia seuraamuksia koskevat perusteet.

2. Ottaakseen huomioon sokerialan erityispiirteet ja varmistaakseen, että kaikkien osapuolten edut otetaan asianmukaisesti huomioon, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä lisämääritelmiä, jotka voivat koskea sokerin, isoglukoosin ja inuliinisiirapin tuotantoa, jonkin yrityksen tuotantoa ja edellytyksiä, jotka liittyvät myyntiin syrjäisimmille alueille.

3. Varmistaakseen, että sokerijuurikkaan viljelijät on liitetty tiiviisti päätökseen, joka koskee tietyn tuotantomäärän siirtämistä, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt sokerin siirtämiseksi.

79 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä 51 artiklassa tarkoitettujen yritysten osalta säännöt, jotka koskevat

a) yritysten tekemiä hyväksymishakemuksia, hyväksyttyjen yritysten pitämiä rekistereitä ja tietoja, jotka hyväksyttyjen yritysten on toimitettava;

b) tarkastuksia, jotka jäsenvaltioiden on tehtävä hyväksytyille yrityksille;

c) jäsenvaltioiden komissiolle ja hyväksytyille yrityksille osoittamia tiedonantoja;

d) raaka-aineiden toimittamista yrityksille, toimitussopimukset ja lähetysluettelot mukaan luettuina;

e) vastaavuutta 54 artiklan a alakohdassa tarkoitetun sokerin suhteen;

f) syrjäisimpien alueiden erityistä hankintajärjestelmää;

g) edellä 54 artiklan d alakohdassa tarkoitettua vientiä;

h) jäsenvaltioiden yhteistyötä tehokkaiden tarkastusten varmistamiseksi;

i) edellä 56 artiklassa säädettyjen päivämäärien muuttamista;

j) ylijäämämäärän vahvistamista, tiedonantoja ja 57 artiklassa tarkoitetun ylijäämämaksun suorittamista.

II ALAJAKSO

MAITOKIINTIÖITÄ KOSKEVAT MENETTELYSÄÄNNÖT

80 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että maitokiintiöjärjestelmä täyttää tavoitteensa, joita ovat erityisesti tilakohtaisen kiintiön tehokas käyttö ja maksun moitteeton laskenta, periminen ja käyttö, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat

   a) kiintiön väliaikaisia ja lopullisia muunnoksia;

   b) maksun laskentamenetelmiä;

   c) käyttämättömän kiintiön uudelleenjakoa;

   d) vähimmäisrajaa rasvapitoisuuden tarkistamiseksi;

e) tuottajien velvollisuuksia toimittaa hyväksytyille ostajille;

f) ostajien hyväksymistä;

g) liikaa maksetun määrän uudelleenjakamista koskevia puolueettomia perusteita;

h) järjestelmän toimintaan liittyviä erityisiä määritelmiä;

i) ’suoramyynnin’ määritelmän mukauttamista ottaen huomioon 58 artiklan 1 kohdan f alakohdassa annettu toimituksen määritelmä.

2. Varmistaakseen, että toimijat ja jäsenvaltiot noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

a) seuraamuksia silloin, kun tuottajat tai ostajat eivät noudata velvollisuuksiaan erityisesti maksun suorittamisen määräaikojen, hyväksytylle ostajalle toimittamisen, toimituksista ja suoramyynnistä raportoimisen, virheellisten ilmoitusten toimittamisen ja rekisterien ylläpitämisen suhteen;

b) sellaisiin jäsenvaltioihin sovellettavia seuraamuksia, jotka eivät täytä 62 artiklan 2 kohdassa säädettyjä velvollisuuksiaan.

81 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännöt, jotka koskevat

a) kiintiön lopullisia muunnoksia ja kansallisen kiintiön jakamista toimitusten ja suoramyynnin kesken;

b) tilakohtaisen kiintiön rasvapitoisuuskertoimen vahvistamista, rasvapitoisuuden tarkistamista ja kansallisen kiintiön rasvapitoisuuden ylittymisen kirjaamista;

c) maitoekvivalenttien vahvistamista;

d) määräaikaa ja sovellettavaa valuuttakurssia koskevaa määräytymisperustetta, jotka liittyvät maksun suorittamiseen ja liikaa maksetun määrän uudelleenjakamiseen, sekä ennakoiden vähentämistä tapauksissa, joissa määräaikoja ei ole noudatettu;

e) maksun viivästymisen tapauksessa sovellettavia korkoja, maksun asianmukaista perimistä ja Euroopan maatalouden tukirahastolle suoritettavan maksun ulkopuolelle jäävän yhden prosentin maksun käyttämistä;

f) uusista määritelmistä tiedottamista tuottajille, tilakohtaisen kiintiön tiedoksiantoa ja maksusta ilmoittamista;

g) maitoalan maksujärjestelmän soveltamista koskevien tietojen toimittamista;

h) toimituksia koskevien tilitysten ja suoramyynti-ilmoitusten laatimista;

i) ostajien ja tuottajien velvollisuutta laatia ilmoituksia, pitää kirjaa ja toimittaa tietoja;

j) toimituksia ja suoramyyntiä koskevia tarkastuksia.

V JAKSO

VIINIALAN TUOTANTOKYKY

I ALAJAKSO

LAITTOMAT ISTUTUKSET

82 artikla

31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat

1. Tuottajien on tarpeen mukaan raivattava omalla kustannuksellaan alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen.

2. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tislauksesta peräisin olevista tuotteista ei kuitenkaan saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

3. Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät ole noudattaneet kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden aiemmin määräämiä seuraamuksia.

4. Jäljempänä 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta tässä artiklassa säädettyihin velvoitteisiin.

83 artikla

Ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen

1. Tuottajien on tarpeen mukaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 säännönmukaistettava alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998, ja suoritettava siitä maksu.

   Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta aloihin, jotka on säännönmukaistettu asetuksen neuvoston (EY) N:o 1493/1999[18] 2 artiklan 3 kohdan perusteella, tämän kuitenkaan vaikuttamatta tilien tarkastamista ja hyväksymistä koskeviin menettelyihin.

---

[18] EYVL L 179, 14.7.1999, s. 1.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetun maksun suuruuden määrittää jäsenvaltio. Sen on oltava vähintään yhtä suuri kuin vastaavan istutusoikeuden keskimääräinen arvo asianomaisella alueella kaksinkertaisena.

3. Siihen asti, kun 1 kohdassa tarkoitettu sääntöjenmukaistaminen on tehty, mainitussa kohdassa tarkoitetuilta alueilta saadut rypäleet ja rypäleistä saadut tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen ainoastaan tislausta varten, jonka kustannuksista tuottaja yksinään vastaa. Tuotteista ei saa valmistaa alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 80 tilavuusprosenttia.

4. Tuottajan on raivattava omalla kustannuksellaan 1 kohdassa tarkoitetut laittomat alat, joita ei ole säännönmukaistettu kyseisen kohdan mukaisesti viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009.

   Jäsenvaltioiden on määrättävä tuottajille, jotka eivät noudata kyseistä raivausvelvoitetta, seuraamuksia noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden perusteella.

   Siihen asti, kun ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu raivaus on suoritettu, 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

5. Jäljempänä 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015 ei vaikuta 3 ja 4 kohdassa säädettyihin velvoitteisiin.

84 artikla

Liikkeeseen luovuttamattomien ja tislattujen tuotteiden tarkistus

1. Edellä 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 3 ja 4 kohdan osalta jäsenvaltioiden on pyydettävä todiste siitä, ettei kyseisiä tuotteita ole luovutettu liikkeeseen tai, jos kyseiset tuotteet tislataan, tislaussopimusten esittämistä.

2. Jäsenvaltioiden on tarkistettava, että tuotteita ei ole luovutettu liikkeeseen tai että ne on tislattu, kuten 1 kohdassa tarkoitetaan. Jos edellytyksiä ei ole noudatettu, niiden on määrättävä seuraamuksia.

3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tislausvelvoitteen alaiset alat ja vastaavat alkoholimäärät.

85 artikla

Liitännäistoimenpiteet

Edellä 83 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin aloihin niin kauan kuin niitä ei ole säännönmukaistettu ja 82 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin aloihin ei saa soveltaa mitään kansallisia eikä unionin tukitoimenpiteitä.

86 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että tuottajat noudattavat tämän alajakson mukaisia velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa säännöksiä 84 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista liikkeeseen luovuttamattomista tuotteista ja seuraamuksista, joita jäsenvaltiot voivat määrätä, ellei mainittuja velvollisuuksia noudateta.

2. Varmistaakseen, että laittomat istutukset havaitaan ja poistetaan tehokkaasti, komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä tukitoimenpiteisiin osoitettavien unionin määrärahojen vähentämiseksi tapauksissa, joissa jäsenvaltiot eivät noudata velvollisuuttaan toimittaa tietoja laittomista istutuksista.

87 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat säännökset, jotka koskevat

a) jäsenvaltioiden tiedonantoja;

b) komission asetuksen (EY) N:o 1227/2000[19] mukaisiin jäsenvaltioiden tiedonantoihin liittyvien lisätietojen keruuta;

c) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tällaisia tarkastuksia koskevien tietojen toimittamista komissiolle.

II ALAJAKSO

ISTUTUSOIKEUKSIEN SIIRTYMÄJÄRJESTELY

88 artikla

Kesto

Tätä alajaksoa sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015.

[19] EYVL L 143, 16.6.2000, s. 1.

89 artikla

Viiniköynnösten siirtymävaiheen istutuskielto

1. Jäljempänä 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden istutus kielletään, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 166 artiklan ja erityisesti sen 4 kohdan soveltamista.

2. Kielletään myös 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavien rypälelajikkeiden varttaminen muihin kuin kyseisessä artiklassa tarkoitettuihin rypälelajikkeisiin.

3. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, kyseisissä kohdissa tarkoitetut istutukset ja varttamiset sallitaan, jos ne liittyvät

   a) 90 artiklassa säädettyyn uuden viljelmän istutusoikeuteen;

   b) 91 artiklassa säädettyyn paikkausistutusoikeuteen;

   c) 92 ja 93 artiklassa säädettyyn varannosta myönnettävään istutusoikeuteen.

4. Edellä 3 kohdassa tarkoitetut istutusoikeudet myönnetään hehtaareina.

5. Jäsenvaltiot voivat päättää pitää 1 kohdassa tarkoitetun kiellon voimassa alueellaan tai osissa aluettaan enintään 31 päivään joulukuuta 2018 saakka. Tällöin asianomaisessa jäsenvaltiossa sovelletaan vastaavasti tässä alajaksossa ja erityisesti tässä artiklassa säädettyjä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevia sääntöjä.

90 artikla

Uusien viljelmien istutusoikeudet

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää uusien viljelmien istutusoikeuksia tuottajille sellaisten alueiden osalta

   a) jotka on tarkoitettu uusille viljelmille, kun kyseessä on yleisen edun vuoksi toteutettavaa maanjakoa tai pakkolunastusta koskevat toimenpiteet, jotka hyväksytään voimassa olevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

   b) jotka on tarkoitettu kokeellisiin tarkoituksiin;

   c) jotka on tarkoitettu emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatukseen; tai

   d) joista saatavat viini tai viinituotteet on tarkoitettu yksinomaan viininviljelijän talouden omaan kulutukseen.

2. Uusien viljelmien istutusoikeudet on käytettävä

   a) sen tuottajan toimesta, jolle ne on myönnetty;

   b) ennen niiden myöntämisvuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä;

   c) niihin tarkoituksiin, joihin ne on myönnetty.

91 artikla

Uudelleenistutusoikeudet

1. Jäsenvaltioiden on myönnettävä uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka ovat raivanneet viiniköynnöstä kasvavan alan.

   Raivatut alat, joista on myönnetty raivauspalkkiota asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston III luvun IV a jakson III alajakson mukaisesti, eivät kuitenkaan luo uudelleenistutusoikeuksia.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää uudelleenistutusoikeuksia tuottajille, jotka sitoutuvat raivaamaan viiniköynnöstä kasvavan alan. Tällöin sitoumuksenalainen ala on raivattava kolmen vuoden kuluessa siitä, kun uudet viiniköynnökset, joihin on myönnetty uudelleenistutusoikeudet, on istutettu.

3. Myönnettyjen uudelleenistutusoikeuksien on vastattava raivatun alan todellista satotasoa.

4. Uudelleenistutusoikeudet on käytettävä tilalla, jolle ne on myönnetty. Jäsenvaltiot voivat lisäksi säätää, että uudelleenistutusoikeuksia saa käyttää ainoastaan raivatuilla alueilla.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi päättää, että uudelleenistutusoikeus voidaan siirtää kokonaan tai osittain toiselle tilalle samassa jäsenvaltiossa seuraavissa tapauksissa:

   a) osa kyseisestä tilasta siirretään tälle toiselle tilalle;

   b) toisen tilan alat on tarkoitettu

      i) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien tuotantoon; tai

      ii) viiniköynnösten perusrunkojen emokasvien kasvatukseen.

   Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen poikkeuksien soveltaminen ei johda tuotantokyvyn yleiseen kasvuun niiden alueella varsinkaan silloin, kun siirtäminen tapahtuu kastelemattomilta aloilta kastelluille aloille.

6. Edellä 1–5 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin uudelleenistutusoikeuksien kaltaisiin oikeuksiin, jotka on saatu unionin tai kansallisen aiemman lainsäädännön nojalla.

7. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 4 artiklan 5 kohdan mukaisesti myönnetyt uudelleenistutusoikeudet on käytettävä siinä säädetyissä määräajoissa.

92 artikla

Istutusoikeuksien kansallinen ja alueellinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on tuotantokyvyn hallinnoinnin parantamiseksi luotava istutusoikeuksien kansallinen tai alueellinen varanto.

2. Jäsenvaltiot, jotka ovat luoneet istutusoikeuksien kansallisen tai alueellisen varannon asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti, voivat säilyttää varantonsa niin kauan kuin ne soveltavat istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä tämän alajakson mukaisesti.

3. Seuraavat istutusoikeudet on siirrettävä kansalliseen tai alueelliseen varantoon, jos niitä ei käytetä säädetyssä määräajassa:

   a) uusien viljelmien istutusoikeudet;

   b) uudelleenistutusoikeudet;

   c) varannosta myönnetyt istutusoikeudet.

4. Tuottajat voivat siirtää uudelleenistutusoikeuksia kansalliseen tai alueelliseen varantoon. Jäsenvaltioiden on määriteltävä siirron edellytykset ja siitä kansallisista varoista mahdollisesti maksettava korvaus ottaen huomion asianomaisten oikeutetut edut.

5. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta varantojärjestelmää, jos ne voivat osoittaa alueellaan jo olevan tehokas vaihtoehtoinen järjestelmä istutusoikeuksien hallinnoimiseksi. Vaihtoehtoinen järjestelmä saa tarvittaessa poiketa tämän alajakson asiaa koskevista säännöksistä.

   Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös jäsenvaltioihin, jotka lopettavat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti perustetun kansallisen tai alueellisen varannon toiminnan.

93 artikla

Istutusoikeuksien myöntäminen varannosta

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää varannosta oikeuksia

   a) maksutta alle 40-vuotiaille tuottajille, joilla on riittävä ammattitaito ja pätevyys ja jotka ovat perustamassa ensimmäistä tilaansa maatalousyrittäjänä;

   b) kansallisiin tai tapauksen mukaan alueellisiin varoihin suoritettavaa maksua vastaan tuottajille, jotka aikovat käyttää oikeudet sellaisten viinitilojen istuttamiseen, joiden tuotteilla on taatut markkinat.

   Jäsenvaltioiden on määriteltävä vahvistamisperusteet ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun maksun määrälle, joka voi vaihdella kyseessä olevan viinitilan aiotun lopputuotteen mukaan ja sen mukaan, paljonko on jäljellä

siirtymäkautta, jonka aikana sovelletaan 89 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyä uusien viljelmien istutuskieltoa.

2. Kun varannosta myönnettyjä istutusoikeuksia käytetään, jäsenvaltioiden on varmistettava, että

   a) sijainti sekä käytettävät lajikkeet ja viljelymenetelmät ovat sellaisia, että niillä voidaan taata tuotannon mukautuvan markkinoiden vaatimuksiin;

   b) sadot vastaavat alueen keskiarvoa erityisesti silloin, kun kastelemattomilta aloilta peräisin olevat istutusoikeudet käytetään kastelluilla aloilla.

3. Varannosta myönnetyt istutusoikeudet, joita ei ole käytetty ennen niiden myöntämisvuotta seuraavan toisen viinivuoden päättymistä, menetetään ja ne siirretään takaisin varantoon.

4. Varannossa olevat istutusoikeudet, joita ei ole myönnetty ennen niiden varantoon siirtämisvuotta seuraavan viidennen viinivuoden päättymistä, raukeavat.

5. Jos jäsenvaltiossa on alueellisia varantoja, se voi antaa sääntöjä, joissa sallitaan istutusoikeuksien siirto alueellisten varantojen välillä. Jos jäsenvaltiossa on sekä alueellisia että kansallisia varantoja, se voi myös sallia kyseisten varantojen väliset siirrot.

   Siirroissa voidaan soveltaa vähennyskerrointa.

94 artikla

De minimis -sääntö

Tätä alajaksoa ei sovelleta jäsenvaltioissa, joissa ei ole sovellettu yhteisön istutusoikeuksien järjestelyä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2007.

95 artikla

Tiukemmat kansalliset säännöt

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa uusien viljelmien istutusoikeuksien tai uudelleenistutusoikeuksien myöntämisen osalta tiukempia kansallisia sääntöjä. Jäsenvaltiot saavat vaatia, että hakemuksia ja niihin sisällytettäviä tietoja on täydennettävä muilla tuotantokyvyn kehityksen seurantaan tarvittavilla tiedoilla.

96 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Tuotantokyvyn kasvun välttämiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä

   a) laatia luettelon tilanteista, joissa raivaus ei luo uudelleenistutusoikeuksia;

b) antaa säännöt istutusoikeuksien siirroista varantojen välillä;

c) kieltää sellaisen viinin tai sellaisten viinituotteiden kaupan pitämisen, joka tai jotka on tarkoitettu yksinomaan viininviljelijän perheen omaan kulutukseen.

2. Raivausta harjoittavien tuottajien tasavertaisesta kohtelusta huolehtiakseen komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä raivauksen tehokkuuden varmistamiseksi silloin, kun myönnetään uudelleenistutusoikeuksia.

3. Unionin varojen sekä unionin viinin tunnistamisen, lähtöisyyden ja laadun suojaamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä

a) säätää sellaisen jäsenvaltioiden keräämiin näytteisiin perustuvan isotooppitietoja sisältävän tietokannan perustamisesta, joka auttaa havaitsemaan petoksia, sekä jäsenvaltioiden omia tietokantoja koskevista säännöistä;

b) antaa sääntöjä valvontaelimistä ja niiden keskinäisestä avunannosta;

c) antaa sääntöjä jäsenvaltioiden saamien tulosten yleisestä käytöstä;

d) antaa sääntöjä seuraamusten soveltamisesta poikkeuksellisissa olosuhteissa.

97 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

a) uusien istutusoikeuksien myöntämistä, kirjaamis- ja tiedoksiantovelvollisuudet mukaan luettuina;

b) uudelleenistutusoikeuksien siirtoa, vähennyskerroin mukaan luettuna;

c) jäsenvaltioiden pitämiä rekistereitä ja komissiolle osoitettavia tiedonantoja, varantojärjestelmän mahdollinen valinta mukaan luettuna;

d) istutusoikeuksien myöntämistä varannosta;

e) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tällaisia tarkastuksia koskevien tietojen toimittamista komissiolle;

f) jäsenvaltioiden tekemää ilmoitusta aikeesta soveltaa 89 artiklan 5 kohtaa alueellaan.

III ALAJAKSO

KAUPAN PITÄMISTÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT VIININ YHTEISMARKKINOIDEN TOIMINNAN TEHOSTAMISEKSI JA VAKAUTTAMISEKSI

98 artikla

Kaupan pitämistä koskevat säännöt viinin yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi

1. Viinin ja myös rypäleiden, rypäleen puristemehujen ja viinien, joista ne ovat peräisin, yhteismarkkinoiden toiminnan tehostamiseksi ja vakauttamiseksi tuottajajäsenvaltiot voivat erityisesti 210 artiklan 3 kohdassa ja 227 artiklassa tarkoitettujen toimialakohtaisten organisaatioiden tekemien päätösten mukaisesti vahvistaa kaupan pitämistä koskevia sääntöjä tarjonnan sääntelemiseksi.

   Näiden sääntöjen tulee olla tavoitteeseen nähden oikeasuhtaisia eivätkä ne saa

   a) liittyä mihinkään liiketoimeen asianomaisen tuotteen ensimmäisen markkinoille saattamisen jälkeen;

   b) sallia hintojen edes ohjeellista vahvistamista tai suosittamista;

   c) jäädyttää liian suurta osuutta vuosikerrasta, joka muutoin olisi saatavilla;

   d) antaa mahdollisuutta kieltäytyä antamasta kansallisia ja unionin todistuksia, joita tarvitaan viinien liikkeeseen luovuttamiseen ja kaupan pitämiseen, jos kaupan pitämisessä noudatetaan edellä mainittuja sääntöjä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut säännöt on saatettava toimijoiden tietoon julkaisemalla ne kokonaisuudessaan asianomaisen jäsenvaltion virallisessa julkaisussa.

3. Jäljempänä 227 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua raportointivelvoitetta sovelletaan myös jäsenvaltioiden tämän artiklan mukaisesti tekemiin päätöksiin tai toteuttamiin toimiin.

IV LUKU

Tukijärjestelmät

I JAKSO

TUOTANTOTUKI SOKERIALALLA

99 artikla

Tuotantotuki

1. Liitteessä I olevan III osan b–e kohdassa luetelluille sokerialan tuotteille voidaan myöntää tuotantotukea, jos 55 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistukseen ei ole saatavilla ylijäämäsokeria tai tuontisokeria taikka ylijäämäisoglukoosia tai ylijäämäinuliinisiirappia maailmanmarkkinahintaan.

2. Neuvosto hyväksyy 1 kohdassa tarkoitetun tuotantotuen vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

100 artikla

Myöntämisen edellytykset

Ottaakseen huomioon kiintiöön kuulumattoman sokerin unionin markkinoiden erityispiirteet komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä tässä jaksossa tarkoitettujen tuotantotukien myöntämisen edellytykset.

II JAKSO

TUET MAITO- JA MAITOTUOTEALALLA

I ALAJAKSO

TUKI ERITYISKÄYTTÖÖN

101 artikla

Tuki eläinten rehuksi tarkoitetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä päättää myöntää tukea eläinten rehuksi tarkoitetulle

unionissa tuotetulle rasvattomalle maidolle ja rasvattomalle maitojauheelle 103 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemiensä edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti.

Tässä artiklassa kirnupiimä ja kirnupiimäjauhe rinnastetaan rasvattomaan maitoon ja rasvattomaan maitojauheeseen.

2. Neuvosto hyväksyy tukimäärien vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

102 artikla

Tuki kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle

1. Jos maitotuotteiden ylijäämiä muodostuu tai on vaarassa muodostua ja ne aiheuttavat tai ovat vaarassa aiheuttaa vakavan epätasapainon markkinoilla, komissio voi päättää täytäntöönpanosäädöksillä myöntää tukea unionissa tuotetulle, kaseiiniksi ja kaseinaateiksi jalostetulle rasvattomalle maidolle komission 103 artiklan mukaisesti annetuilla täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemien tällaista maitoa ja siitä valmistettuja kaseiinia ja kaseinaatteja koskevien edellytysten ja tuotevaatimusten mukaisesti.

2. Neuvosto hyväksyy tukimäärien vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

103 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 101 ja 102 artiklassa tarkoitettujen tukien tavoitteet saavutetaan, komissio voi määritellä delegoiduilla säädöksillä tuotteet, joille kyseisiä tukia voidaan myöntää, ja vahvistaa edellytykset ja vaatimukset, jotka liittyvät tuotteiden käyttöön ja tuotteita käyttävien yritysten hyväksyntään ja hyväksynnän peruuttamiseen tuen hakemista varten.

2. Varmistaakseen, että rasvaton maito ja rasvaton maitojauhe, joille myönnetään 101 ja 102 artiklassa säädettyä tukea, käytetään suunniteltuun tarkoitukseen, komissio voi määritellä delegoiduilla säädöksillä rekisterit, joita yritysten on pidettävä.

3. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio

   a) vaatii delegoiduilla säädöksillä vakuuden asettamista, jos tuesta maksetaan ennakkoa ja jos toimijat osallistuvat tarjouskilpailuun rasvattoman maitojauheen ostamiseksi julkisesta interventiosta;

   b) voi ottaa delegoiduilla säädöksillä käyttöön seuraamuksia, jos toimijat eivät noudata järjestelmän sääntöjä tai jos haetun ja maksetun tuen määrä on aiheellista korkeampi.

104 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki 101 ja 102 artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti vahvistaa

a) tuen määrään käytetyn rasvattoman maidon laadun perusteella tehtävät mukautukset;

b) pakkausvaatimukset, pakkauksiin merkittävät tiedot ja irtotavarana siirrettäviä tuotteita koskevat vaatimukset;

c) rehujen toimittamista koskevat vaatimukset;

d) jäsenvaltioiden tehtävänä olevat tarkastukset ja käytettävät analyyttiset testit;

e) hakemuksia, maksupyyntöjä ja tuen maksamista koskevat menettelyt;

f) menettelyt, joita sovelletaan, kun rasvatonta maitojauhetta luovutetaan julkisesta interventiosta rehuna käytettäväksi.

II ALAJAKSO

JUUSTON TUOTANTOEDELLYTYKSET

105 artikla

Kaseiinin ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa

1. Jos tukea maksetaan 102 artiklan mukaisesti, kaseiinien ja kaseinaattien käyttö juuston valmistuksessa voi edellyttää ennakkolupaa, joka myönnetään vain, jos tällainen käyttö on tuotteiden valmistamisen välttämätön edellytys.

2. Tässä alajaksossa

   a) ’juustolla’ tarkoitetaan CN-koodiin 0406 kuuluvia tuotteita, jotka valmistetaan unionin alueella;

   b) ’kaseiineilla ja kaseinaateilla’ tarkoitetaan CN-koodeihin 3501 10 90 ja 3501 90 90 kuuluvia tuotteita, jotka käytetään sellaisenaan tai seoksena.

106 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että 102 artiklassa tarkoitetut tavoitteet saavutetaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

a) edellä 105 artiklassa tarkoitetulta kaseiinin ja kaseinaattien käytöltä edellytettävää ennakkolupaa;

b) kaseiinin ja kaseinaattien käytön rajoittamista kaseiinin ja kaseinaattien juustoihin sekoituksen enimmäisprosenttiosuuteen objektiivisten perusteiden mukaisesti ottaen huomioon tekniseltä kannalta välttämättömät seikat;

c) seuraamusten määräämistä, silloin kun kaseiinia ja kaseinaattia käytetään ilman lupaa.

107 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat 105 artiklassa tarkoitettua kaseiinin ja kaseinaattien käyttöä ja erityisesti

a) edellytykset, joiden mukaan jäsenvaltioiden on myönnettävä kaseiinin ja kaseinaattien käyttöä koskevat luvat;

b) velvollisuudet, joita a alakohdan mukaisesti luvan saaneiden yritysten on noudatettava;

c) jäsenvaltioiden tehtävänä olevat tarkastukset ja ylläpidettävät rekisterit.

III ALAJAKSO

TUKI MAITOTUOTTEIDEN TOIMITTAMISEKSI KOULUJEN OPPILAILLE

108 artikla

Maitotuotteiden toimittaminen koulujen oppilaille

1. Koulujen oppilaille toimitettaville tietyille jalostetuille maitotuotteille, jotka kuuluvat CN-koodeihin 0401, 0403, 0404 90 ja 0406 tai CN-koodiin 2202 90, myönnetään unionin tukea.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn unionin tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden toimittamiseksi koulujen oppilaille. Jäsenvaltiot voivat rahoittaa kansallisen tukensa maitoalalla kerätyillä maksuilla tai maitoalan muunlaisen osallistumisen avulla.

3. Neuvosto hyväksyy kaikille maidoille myönnettävän unionin tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Edellä 1 kohdassa säädettyä unionin tukea myönnetään enintään 0,25 litralta maitoekvivalenttia oppilasta kohti päivässä.

109 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet ottaakseen huomioon maitotuotteiden kulutustottumusten kehityksen ja maitotuotteiden markkinoiden innovaatiot ja kehityksen.

2. Komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä tuen myöntämisen edellytykset varmistaakseen, että soveltuvat tuensaajat ja hakijat ovat oikeutettuja 108 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen.

   Varmistaakseen, että hakijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi, mukaan luettuina

   a) tukijärjestelmään osallistumista koskevan oikeuden pidättäminen;

   b) toimien toteutumisen takaavan vakuuden asettaminen, jos tuesta maksetaan ennakko; ja

   c) seuraamusten soveltaminen vilpillisen toiminnan torjumiseksi.

3. Varmistaakseen, että tuki heijastuu hintaan, jolla tuotteita asetetaan tukijärjestelmässä saataville, komissio voi säätää delegoiduilla säädöksillä säännöistä, jotka koskevat hintaseurannan käyttöönottoa tukijärjestelmässä.

4. Tukijärjestelmää koskevaa tietoisuutta edistääkseen komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää, että oppilaitokset tiedottavat unionin asemasta järjestelmän tukijana.

110 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) tukikelpoista enimmäismäärää;

b) edellä 109 artiklan 3 kohdan mukaisen hintaseurannan hallinnointia;

c) hakijoiden, tukihakemusten ja maksujen hyväksyntää;

d) tarkastuksia;

e) järjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä;

f) tietojen toimittamista komissiolle.

IV JAKSO

TUET HUMALA-ALALLA

111 artikla

Tuet tuottajaorganisaatioille

1. Unioni rahoittaa 209 artiklan mukaisesti tunnustetuille humala-alan tuottajaorganisaatioille maksettavan tuen kyseisessä artiklassa tarkoitettujen tavoitteiden rahoittamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyille tuottajaorganisaatioille maksettavan unionin vuotuisen rahoituksen määrä on Saksan osalta 2 277 000 euroa.

112 artikla

Siiretty säädösvalta

Varmistaakseen, että tuilla rahoitetaan 209 artiklassa tarkoitettuja tavoitteita, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

a) tukihakemuksia, mukaan luettuina määräaikoja ja saateasiakirjoja koskevat säännöt;

b) tukioikeutta, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat tukikelpoisia humalan viljelyaloja ja kullekin tuottajaorganisaatiolle maksettavien määrien laskentaa;

c) aiheettomasti suoritettujen maksujen yhteydessä sovellettavat seuraamukset.

113 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) tuen maksamista;

b) tarkastuksia.

V JAKSO

TUET OLIIVIÖLJY- JA SYÖTÄVÄKSI TARKOITETTUJEN OLIIVIEN ALALLA

114 artikla

Tuet toimijaorganisaatioille

1. Unioni rahoittaa 212 artiklassa määriteltyjen toimijaorganisaatioiden kolmivuotisia toimintaohjelmia yhdellä tai useammalla seuraavista aloista:

   a) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan markkinoiden seuranta ja hallinnointi;

   b) oliivinviljelyn ympäristövaikutusten parantaminen;

   c) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantaminen;

   d) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien jäljitettävyysjärjestelmä sekä laadun varmentaminen ja suojaaminen, erityisesti loppukuluttajille myytävien oliiviöljyjen laadun tarkkailu kansallisten viranomaisten valvonnassa;

   e) toimijaorganisaatioiden toteuttamia oliiviöljyn laadun parantamiseen tähtääviä toimia koskevien tietojen levittäminen.

2. Toimintaohjelmille maksettavan unionin vuotuisen rahoituksen määrät ovat seuraavat:

   a) 11 098 000 euroa Kreikan osalta;

   b) 576 000 euroa Ranskan osalta; ja

   c) 35 991 000 euroa Italian osalta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille toimintaohjelmille myönnettävä unionin rahoitusosuuden enimmäismäärä on samansuuruinen kuin jäsenvaltioiden määristä pidättämä osuus. Rahoitusta voidaan myöntää tukikelpoisiin kustannuksiin seuraavien enimmäismäärien rajoissa:

   a) 100 prosenttia 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuilla aloilla toteutettavien toimien osalta;

   b) 100 prosenttia käyttöomaisuuteen liittyvien investointien ja 75 prosenttia 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla alalla toteutettavien muiden toimien osalta;

   c) 75 prosenttia sellaisten toimintaohjelmien osalta, joita toteuttavat hyväksytyt toimijaorganisaatiot vähintään kahdesta tuottajajäsenvaltiosta ainakin kolmessa kolmannessa maassa tai ei-tuottajajäsenvaltiossa 1 kohdan d ja e alakohdassa

tarkoitetuilla aloilla, ja 50 prosenttia muiden näillä aloilla toteutettavien toimien osalta.

Jäsenvaltio myöntää lisärahoitusta, jonka määrä voi olla enintään 50 prosenttia kustannuksista, jotka eivät saa unionin rahoitusta.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että edellytykset unionin rahoituksen myöntämiseksi täyttyvät, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten erityissäännösten soveltamista, joita komissio voi antaa 318 artiklan mukaisesti. Tässä tarkoituksessa niiden on tarkastettava toimintaohjelmat ja toteutettava suunnitelma, joka sisältää riskianalyysin perusteella määriteltyyn otokseen perustuvia tarkastuksia ja joka koskee vähintään 30:tä prosenttia tuottajaorganisaatioista vuodessa ja kaikkia muita toimijaorganisaatioita, jotka saavat unionin rahoitusta tämän artiklan nojalla.

115 artikla

Siiretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että 114 artiklassa säädetyt tuet täyttävät oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotannon laadun parantamista koskevat tavoitteensa komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

   a) edellytyksiä toimijaorganisaatioiden hyväksymiseksi ja tällaisen hyväksynnän keskeyttämiseksi tai peruuttamiseksi;

   b) toimenpiteitä, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta;

   c) unionin rahoituksen jakautumista erityisiin toimenpiteisiin;

   d) toimia ja kustannuksia, joille ei voida myöntää unionin rahoitusta;

   e) toimintaohjelmien valintaa ja hyväksymistä.

2. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää

   a) vakuuden asettamista, jos tuesta maksetaan ennakko;

   b) seuraamusten soveltamista havaittujen sääntöjenvastaisuuksien yhteydessä.

116 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) ohjelman menojen seurantaa;

b) toimintaohjelmien toteuttamista ja tällaisiin ohjelmiin tehtäviä muutoksia;

c) tuen maksamista, tukiennakot mukaan luettuina;

d) tuensaajien raportointia toimintaohjelmista;

e) tarkastuksia;

f) jäsenvaltioiden raportointia komissiolle.

VI JAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TUET

I ALAJAKSO

TUOTTAJARYHMÄT

117 artikla

Tuki tuottajaryhmille

1. Siirtymäkaudella, joka on myönnetty 217 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat myöntää tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten muodostetuille hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmille

   a) tukea edistääkseen niiden perustamista ja helpottaakseen niiden hallinnoimista;

   b) tukea joko suoraan tai luottolaitosten välityksellä tarkoituksena kattaa osa hyväksymisen saamiseksi tarvittavista investoinneista, jotka on esitetty 217 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa hyväksymissuunnitelmassa.

2. Unioni korvaa 1 kohdassa tarkoitetun tuen sellaisten komission delegoiduilla säädöksillä 118 artiklan nojalla myöhemmin antamien sääntöjen mukaisesti, jotka koskevat tällaisten toimenpiteiden rahoitusta, myös kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä unionin rahoitusosuutta.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki määritetään kunkin tuottajaryhmän osalta sen kaupan pidetyn tuotannon arvon perusteella, ja se on tasoltaan:

   a) ensimmäisenä vuonna 10 prosenttia, toisena vuonna 10 prosenttia, kolmantena vuonna 8 prosenttia, neljäntenä vuonna 6 prosenttia ja viidentenä vuonna 4 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat liittyneet Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen; ja

   b) ensimmäisenä vuonna 5 prosenttia, toisena vuonna 5 prosenttia, kolmantena vuonna 4 prosenttia, neljäntenä vuonna 3 prosenttia ja viidentenä vuonna 2 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta perussopimuksen 349 artiklassa

tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006[20] 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla Egeanmeren pienillä saarilla.

Näitä tasoja voidaan alentaa suhteessa kynnyksen ylittävän kaupan pidetyn tuotannon arvoon. Tuottajaryhmälle maksettavalle tuelle voidaan minä tahansa vuotena asettaa yläraja.

118 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmille myönnetyn tuen tehokkaan ja kohdennetun käytön komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat

a) tuottajaryhmän hyväksymissuunnitelmien rahoittamista;

b) kynnyksiä ja enimmäismääriä sekä yhteisön rahoitusosuutta tuen osalta;

c) tuen laskentaperustetta, tuottajaryhmän kaupan pidetyn tuotannon arvo mukaan luettuna;

d) tuottajaryhmien tukikelpoisuutta;

e) tuottajaryhmän päätoimintaa;

f) hyväksyntäsuunnitelmien sisältöä, esittämistä ja hyväksymistä;

g) edellytyksiä, joiden mukaisesti tuottajaryhmät voivat pyytää hyväksyntäsuunnitelmiin muutoksia;

h) investointitukea;

i) tuottajaryhmien sulautumisia ja tuen jatkamista.

119 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) tukihakemuksia, tuen maksut mukaan luettuina;

b) hyväksyntäsuunnitelmien toteuttamista;

c) hyväksynnän seurauksia.

---

[20] EUVL L 265, 26.9.2006, s. 1.

II ALAJAKSO

TOIMINTARAHASTOT JA -OHJELMAT

120 artikla

Toimintarahastot

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatiot voivat perustaa toimintarahaston. Toimintarahastoa rahoitetaan

   a) jäsenten tai tuottajaorganisaation omilla maksuosuuksilla;

   b) unionin taloudellisella tuella, jota voidaan myöntää tuottajaorganisaatioille niiden ehtojen ja edellytysten mukaisesti, jotka vahvistetaan komission 126 ja 127 artiklan mukaisesti antamissa delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä.

2. Toimintarahastosta rahoitetaan ainoastaan jäsenvaltioiden 125 artiklan mukaisesti hyväksymiä toimintaohjelmia.

121 artikla

Toimintaohjelmat

1. Hedelmä- ja vihannesalan toimintaohjelmilla on oltava vähintään kaksi 209 artiklan c alakohdassa tarkoitetuista tai seuraavista tavoitteista:

   a) tuotannonsuunnittelu;

   b) tuotteiden laadun parantaminen;

   c) tuotteiden kaupallisen arvon lisääminen;

   d) tuotteiden menekin edistäminen riippumatta siitä, ovatko kyseessä tuoretuotteet vai jalosteet;

   e) ympäristötoimenpiteet ja ympäristöystävälliset tuotantomenetelmät, myös luonnonmukainen maatalous;

   f) kriisinehkäisy ja -hallinta.

2. Kriisinehkäisyllä ja -hallinnalla on pyrittävä välttämään hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla esiintyvät kriisit ja ratkaisemaan ne seuraavin toimenpitein:

   a) markkinoiltapoisto;

   b) hedelmien ja vihannesten korjaaminen raakana tai korjaamatta jättäminen;

c) menekinedistäminen ja tiedotus;

d) koulutustoimenpiteet;

e) satovakuutus;

f) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukeminen.

Enintään kolmannes toimintaohjelman menoista saa liittyä kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin, kolmannessa alakohdassa tarkoitettu pääoman takaisinmaksu ja korko mukaan luettuina.

Kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi tuottajaorganisaatiot voivat ottaa kaupallisin ehdoin myönnettäviä lainoja. Tässä tapauksessa pääoman takaisinmaksu ja lainoista perittävä korko voivat muodostaa osan toimintaohjelmasta, ja sille voidaan siten myöntää 122 artiklan mukaista unionin taloudellista tukea. Kriisinehkäisyn ja -hallinnan erityistoimet on rahoitettava joko tällaisin lainoin tai suoraan mutta ei molempia käyttäen.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että

a) toimintaohjelmat sisältävät vähintään kaksi ympäristötointa; tai

b) toimintaohjelmien menoista vähintään 10 prosentilla katetaan ympäristötoimia.

Ympäristötoimien on oltava asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa maatalouden ympäristötuille asetettujen vaatimusten mukaisia.

Kun vähintään 80 prosenttia tuottajaorganisaation kaikista tuottajajäsenistä on sitoutunut yhteen tai useampaan samanlaiseen edellä mainitussa säännöksessä tarkoitettuun maatalouden ympäristösitoumukseen, on kukin näistä sitoumuksista laskettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuksi ympäristötoimeksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuille ympäristötoimille myönnettävällä tuella on katettava toimesta aiheutuvat lisäkustannukset ja tulon menetykset.

[4. Edellä 3 kohtaa sovelletaan Bulgariassa ja Romaniassa vasta 1 päivästä tammikuuta 2011.]

5. Ympäristöpaineita lisäävät investoinnit ovat sallittuja vain, jos on otettu käyttöön tehokkaat järjestelyt ympäristön suojaamiseksi näiltä paineilta.

122 artikla

Unionin taloudellinen tuki

1. Unionin taloudellisen tuen määrä on yhtä suuri kuin 120 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tosiasiallisesti suoritettujen maksuosuuksien määrä, mutta kuitenkin enintään 50 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuneista menoista.

2. Unionin taloudellinen tuki voi olla enintään 4,1 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvosta.

Prosenttiosuutta voidaan kuitenkin korottaa 4,6 prosenttiin kaupan pidetyn tuotannon arvosta edellyttäen, että määrä, joka ylittää 4,1 prosenttia kaupan pidetyn tuotannon arvosta, käytetään yksinomaan kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin.

3. Tuottajaorganisaation pyynnöstä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 60 prosenttia, kun kyse on toimintaohjelmasta tai sen osasta, joka täyttää vähintään yhden seuraavista edellytyksistä:

a) sen jättää useampi unionin tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa eri jäsenvaltioissa kansainvälistä toimintaa;

b) sen jättää yksi tai useampi tuottajaorganisaatio, joka harjoittaa toimialakohtaisesti toteutettavia toimia;

c) se koskee yksinomaan tukea neuvoston asetuksen (ETY) N:o 834/2007[21] soveltamisalaan kuuluville luonnonmukaisesti tuotetuille tuotteille;

d) sen esittää tuottajaorganisaatio jossakin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen Euroopan unioniin liittyneessä jäsenvaltiossa ja se koskee enintään vuoden 2013 loppuun kestäviä toimenpiteitä;

e) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka jättää hyväksytty tuottajaorganisaatio, joka on sulautunut toiseen hyväksyttyyn tuottajaorganisaatioon;

f) se on ensimmäinen toimintaohjelma, jonka hyväksytty tuottajaorganisaatioiden liitto jättää;

g) sen jättää tuottajaorganisaatio jäsenvaltiossa, jossa tuottajaorganisaatiot pitävät kaupan alle 20:tä prosenttia hedelmien ja vihannesten tuotannosta;

h) sen jättää tuottajaorganisaatio jollakin unionin syrjäisimmistä alueista;

i) se kattaa ainoastaan erityistuen toimille, joiden tarkoituksena on edistää hedelmien ja vihannesten kulutusta oppilaitoksissa olevien lasten keskuudessa.

4. Edellä 1 kohdassa säädetty prosenttiosuus on 100 prosenttia, kun on kyse markkinoilta poistettavista hedelmistä ja vihanneksista, joiden osuus voi olla enintään 5 prosenttia kunkin tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon määrästä ja jotka poistetaan markkinoilta

a) ilmaisjakeluna jäsenvaltioiden tätä tarkoitusta varten hyväksymille hyväntekeväisyysorganisaatioille tai -säätiöille niiden toimintaan sellaisten henkilöiden hyväksi, joita kansallisessa lainsäädännössä pidetään oikeutettuina valtion apuun erityisesti elämiseen tarvittavien varojen puutteellisuuden takia;

---

[21] EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

b) ilmaisjakeluna rangaistuslaitoksille, kouluille, oppilaitoksille ja lasten lomaleireille sekä jäsenvaltioiden nimeämille sairaaloille ja vanhainkodeille, jotka toteuttavat tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että näin jaetut määrät ovat niiden tavallisesti ostamien määrien lisänä.

123 artikla

Kansallinen taloudellinen tuki

1. Kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joilla tuottajien järjestäytymisaste hedelmä- ja vihannessektorilla on erityisen alhainen, jäsenvaltiot voivat komission täytäntöönpanosäädöksillä myöntämällä luvalla asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä maksaa tuottajaorganisaatioille kansallista taloudellista tukea, joka on suuruudeltaan enintään 80 prosenttia 120 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista maksuosuuksista. Tällä tuella täydennetään toimintarahastosta myönnettävää tukea.

2. Unioni voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä korvata 1 kohdassa tarkoitetun kansallisen taloudellisen tuen, kun kyseessä ovat jäsenvaltioiden alueet, joiden hedelmä- ja vihannestuotannon arvosta alle 15 prosenttia pidetään kaupan tuottajaorganisaatioiden kautta ja joiden hedelmä- ja vihannestuotanto edustaa vähintään 15:tä prosenttia niiden maatalouden kokonaistuotannosta. Komissio päättää kyseisestä korvauksesta täytäntöönpanosäädöksillä.

124 artikla

Toimintaohjelmien kansallinen säännöstö ja kansallinen strategia

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kansallinen säännöstö 121 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja toimia koskevien yleisten edellytysten aikaansaamiseksi. Säännöstössä on edellytettävä erityisesti, että tällaisten toimien on täytettävä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 asianomaiset vaatimukset, myös sen 5 artiklassa säädetyt täydentävyyttä, johdonmukaisuutta ja vaatimustenmukaisuutta koskevat vaatimukset.

   Jäsenvaltion on toimitettava kansallista säännöstöään koskeva ehdotuksensa komissiolle, joka voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vaatia siihen muutoksia kolmen kuukauden kuluessa, jos se havaitsee, ettei ehdotus mahdollista niiden tavoitteiden saavuttamista, jotka on asetettu perussopimuksen 191 artiklassa ja kuudennessa ympäristöä koskevassa unionin toimintaohjelmassa. Myös toimintaohjelmista rahoitettavien yksittäisten tilojen investointien on oltava mainittujen tavoitteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava hedelmä- ja vihannesmarkkinoilla toteutettaville kestäville toimintaohjelmille kansallinen strategia. Strategiaan on sisällyttävä seuraavat osatekijät:

   a) tilanneanalyysi vahvuuksien ja heikkouksien osalta sekä kehitysmahdollisuuksista;

   b) perusteet valituille ensisijaisille toimille;

c) toimintaohjelmien tavoitteet sekä välineet ja suoritusindikaattorit;

d) toimintaohjelmien arviointi;

e) tuottajaorganisaatioiden raportointivelvollisuudet.

Kansallisen strategian on sisällettävä myös 1 kohdassa tarkoitettu kansallinen säännöstö.

3. Jäsenvaltioihin, joissa ei ole hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita, ei sovelleta 1 ja 2 kohtaa.

125 artikla

Toimintaohjelmien hyväksyminen

1. Toimintaohjelman luonnos on jätettävä toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, joiden on hyväksyttävä tai hylättävä se tai vaadittava sen muuttamista tämän alajakson säännösten mukaiseksi.

2. Tuottajaorganisaatioiden on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi arvio kunkin vuoden toimintarahaston suuruudesta ja esitettävä tälle asianmukaiset perusteet, jotka pohjautuvat toimintaohjelmaa koskeviin arvioihin, kuluvan vuoden ja mahdollisesti edellisten vuosien menoihin sekä tarvittaessa arvioihin tulevan vuoden tuotantomääristä.

3. Jäsenvaltion on ilmoitettava tuottajaorganisaatiolle tai tuottajaorganisaatioiden liitolle unionin taloudellisen tuen ennakoitu määrä 122 artiklassa vahvistettuja enimmäismääriä noudattaen.

4. Unionin taloudellinen tuki maksetaan toimintaohjelman kattamista järjestelmistä aiheutuneiden menojen perusteella. Samoista toimista voidaan maksaa ennakkoa takauksen tai vakuuden asettamista vastaan.

5. Jotta tuottajaorganisaatio voisi saada unionin taloudellisen tuen loppuosan, sen on annettava jäsenvaltiolle tiedoksi edellisen vuoden lopullisten menojen määrä asianmukaisesti asiakirjoin todistettuna.

6. Toimintaohjelman sekä tuottajien, tuottajaorganisaatioiden ja unionin sille antaman rahoituksen on kestettävä vähintään kolme ja enintään viisi vuotta.

126 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioille myönnetyn tuen tehokkaan, kohdennetun ja kestävän käytön komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt, jotka koskevat

a) toimintarahastoja ja toimintaohjelmia, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

i) toimintarahastojen rahoitusta ja käyttöä;

ii) toimintaohjelmien sisältöä, hyväksymistä ja muuttamista;

iii) toimintaohjelman toimenpiteiden, toimien tai menojen tukikelpoisuutta ja täydentäviä kansallisia sääntöjä tältä osin;

iv) toimintaohjelmien ja maaseudun kehittämisohjelmien välistä suhdetta;

v) osittaisia toimintaohjelmia;

vi) toimintaohjelmien seurantaa ja arviointia;

b) toimintaohjelmien kansallista säännöstöä ja kansallista strategiaa, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

i) kansallisen säännöstön ja kansallisen strategian rakennetta ja sisältöä;

ii) kansallista säännöstöä ja kansallisia strategioita koskevaa seurantaa, arviointia ja viestintää;

c) unionin taloudellista tukea, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

i) unionin taloudellisen tuen laskentaperustetta, erityisesti tuottajaorganisaation kaupan pidetyn tuotannon arvoa;

ii) tuen laskennassa sovellettavia viitekausia;

iii) taloudellisen tuen osuuksien vähennyksiä tukihakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;

iv) vakuuksien asettamista ja menettämistä ennakkomaksujen tapauksessa;

d) kriisiehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteitä, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

i) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden valintaa;

ii) markkinoiltapoiston määritelmää;

iii) markkinoilta poistettujen tuotteiden käyttötarkoituksia;

iv) markkinoiltapoiston enimmäistukea;

v) markkinoiltapoiston yhteydessä annettavia ennakkoilmoituksia;

vi) kaupan pidetyn tuotannon määrän laskentaa markkinoiltapoiston tapauksessa;

vii) EU:n tunnuksen merkitsemistä ilmaisjakeluun tarkoitettujen tuotteiden pakkauksiin;

viii) markkinoilta poistettujen tuotteiden vastaanottajia koskevia edellytyksiä;

ix) raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen määritelmiä;

x) raakana korjaamisen ja korjaamatta jättämisen soveltamisedellytyksiä;

xi) satovakuutuksen tavoitteita;

xii) epäsuotuisan ilmastollisen tapahtuman määritelmää;

xii) sijoitusrahastojen perustamisesta aiheutuvien hallinnollisten kustannusten tukemisen edellytyksiä;

e) kansallista taloudellista tukea, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

i) tuottajien järjestäytymisastetta;

ii) toimintaohjelmien muutoksia;

iii) taloudellisen tuen osuuksien vähennyksiä taloudellista tukea koskevien hakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;

iv) vakuuksien asettamista, vapauttamista ja menettämistä ennakkomaksujen tapauksessa;

v) unionin korvauksen enimmäisosuutta kansallisen taloudellisen tuen osalta.

127 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) toimintarahastojen hallinnointia ja toimintarahastojen arvioitujen määrien ilmoittamista;

b) toimintaohjelmien toimittamista, määräajat ja vaaditut saateasiakirjat mukaan luettuina;

c) toimintaohjelmien muotoa;

d) edellä 126 artiklan a alakohdan vi alakohdan mukaisen kansallisten strategioiden ja toimintaohjelmien seurannan ja arvioinnin hallinnointia;

e) jäsenvaltioiden tuottajaorganisaatioille ja tuottajaorganisaatioiden liitoille toimittamia ilmoituksia hyväksytyn tuen määristä;

f) tukihakemuksia ja tuen maksuja, tuen ennakkomaksut tai osittaiset maksut mukaan luettuina;

g) lainoja kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteiden rahoittamiseksi;

h) kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista markkinoiltapoiston tapauksessa;

i) kuljetus-, lajittelu- ja pakkauskustannuksia ilmaisjakelun tapauksessa;

j) menekinedistämis-, tiedotus- ja koulutustoimenpiteitä kriisinehkäisyn ja kriisinhallinnan tapauksessa;

k) satovakuutustoimenpiteiden hallinnointia;

l) kriisinehkäisy- ja kriisinhallintatoimenpiteisiin myönnettävää valtiontukea koskevia säännöksiä;

m) lupaa maksaa kansallista taloudellista tukea;

n) kansallisen taloudellisen tuen hakemista ja maksamista;

o) kansallisen taloudellisen tuen korvaamista.

III ALAJAKSO

KOULUHEDELMÄJÄRJESTELMÄ

128 artikla

Tuki hedelmä- ja vihannestuotteiden, hedelmä- ja vihannesjalostetuotteiden sekä banaanituotteiden toimittamiseen lapsille

1. Unionin tukea myönnetään komission 129 ja 130 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määritellyin edellytyksin

   a) hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteiden toimittamiseen lapsille kouluihin, mukaan luettuina esikoulut, muut esiasteen opetusta antavat laitokset sekä alemman ja ylemmän perusasteen oppilaitokset; ja

   b) eräisiin asiaan liittyviin logistiikka-, jakelu-, laitteisto-, mainonta-, seuranta- ja arviointikustannuksiin.

2. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat osallistua järjestelmään, on laadittava ennakolta sen täytäntöönpanoa varten kansallisen tai alueellisen tason strategia, johon sisältyy erityisesti niiden järjestelmän talousarvio, mukaan lukien unionin rahoitusosuus ja kansallinen rahoitusosuus, kesto, kohderyhmä, tukikelpoiset tuotteet ja asianomaisten sidosryhmien osallistuminen. Niiden on myös säädettävä liitännäistoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen järjestelmän tehokkuuden kannalta.

3. Jäsenvaltioiden on strategiaansa laatiessaan laadittava luettelo hedelmä- ja vihannesalan, hedelmä- ja vihannesjalostealan sekä banaanialan tuotteista, jotka voivat saada tukea niiden järjestelmästä. Luetteloon ei saa kuitenkaan sisällyttää tuotteita, jotka on jätetty ulkopuolelle komission 129 artiklan mukaisesti antamilla delegoiduilla säädöksillä toteutetulla toimenpiteellä. Niiden on valittava tuotteensa objektiivisten kriteerien perusteella, joihin voivat kuulua kausiluonteisuus, tuotteiden

saatavuus tai ympäristönäkökohdat. Tässä yhteydessä jäsenvaltiot voivat asettaa etusijalle EU:sta peräisin olevat tuotteet.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun unionin tuen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se saa olla enintään 90 miljoonaa euroa kouluvuotta kohden; ja

b) se saa olla enintään 50 prosenttia 1 kohdassa tarkoitetuista toimituskustannuksista ja muista asiaan liittyvistä kustannuksista tai enintään 75 prosenttia tällaisista kustannuksista neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006[22] 5 artiklan 1 kohdan mukaisilla lähentymistavoitteen perusteella tukikelpoisilla alueilla tai perussopimuksen 349 artiklassa tarkoitetuilla syrjäisimmillä alueilla; ja

c) se ei saa kattaa muita kustannuksia kuin 1 kohdassa tarkoitetut toimituskustannukset ja muut asiaan liittyvät kustannukset.

5. Edellä 1 kohdassa säädetty unionin tuki jaetaan kullekin jäsenvaltiolle objektiivisten kriteerien perusteella, jotka perustuvat 6–10-vuotiaiden lasten osuuteen jäsenvaltiossa. Järjestelmään osallistuvat jäsenvaltiot saavat kuitenkin kukin vähintään 175 000 euroa unionin tukea. Järjestelmään osallistuvien jäsenvaltioiden on haettava unionin tukea vuosittain strategiansa perusteella. Komissio päättää jäsenvaltioiden hakemusten perusteella tuen lopullisesta jakautumisesta käytettävissä olevien talousarviomäärärahojen rajoissa.

6. Edellä 1 kohdassa säädettyä unionin tukea ei saa käyttää korvaamaan olemassa olevien kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien tai muiden, hedelmiä sisältävien koulujakelujärjestelmien rahoitusta. Jos jäsenvaltiolla kuitenkin on jo järjestelmä, joka olisi tämän artiklan nojalla oikeutettu unionin tukeen, ja se aikoo laajentaa tai tehostaa sitä, myös järjestelmän kohderyhmän, keston tai tukikelpoisten tuotteiden osalta, unionin tukea voidaan myöntää edellyttäen, että 4 kohdan b alakohdan mukaisia rajoja noudatetaan unionin tuen koko kansallisesta rahoitusosuudesta muodostaman osuuden osalta. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on ilmoitettava strategiassaan, miten se aikoo laajentaa tai tehostaa järjestelmäänsä.

7. Unionin tuen lisäksi jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteiden toimittamiseen ja asiaan liittyviin kustannuksiin. Nämä kustannukset voidaan kattaa myös yksityisen sektorin rahoitusosuuksilla. Jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea myös 2 kohdassa tarkoitettujen liitännäistoimenpiteiden rahoittamiseen.

8. Unionin kouluhedelmäjärjestelmä ei saa rajoittaa unionin lainsäädännön mukaisten erillisten kansallisten kouluhedelmäjärjestelmien soveltamista.

9. Unioni voi asetuksen (EY) N:o 1290/2005 5 artiklan mukaisesti rahoittaa myös tiedotus-, seuranta- ja arviointitoimenpiteitä, jotka liittyvät kouluhedelmäjärjestelmään, mukaan luettuina toimet, joilla pyritään lisäämään yleistä tietoisuutta siitä, sekä asiaan liittyviä verkottumistoimenpiteitä.

---

[22] EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

129 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Lasten terveellisiä ruokailutottumuksia edistääkseen komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

   a) tuotteita, joille ei voida myöntää tukea kyseisestä järjestelmästä;

   b) järjestelmän kohderyhmää;

   c) kansallisia tai alueellisia strategioita, joita jäsenvaltioiden on laadittava tukea saadakseen, liitännäistoimenpiteet mukaan luettuina;

   d) tuen hakijoiden hyväksymistä ja valintaa.

2. Varmistaakseen unionin varojen tehokkaan ja kohdennetun käytön komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

   a) tuen alustavaa jakautumista jäsenvaltioiden kesken, menettelyä tuen uudelleenjakamiseksi jäsenvaltioiden kesken saatujen hakemusten perusteella ja järjestelmän sääntöjen noudattamatta jättämisen vuoksi sovellettavien vähennysten perusteella;

   b) tukikelpoisia kustannuksia, mukaan luettuna mahdollisuus vahvistaa tällaisille kustannuksille enimmäismäärä;

   c) seurantaa ja arviointia.

3. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio hyväksyy delegoiduilla säädöksillä toimenpiteitä petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisemiseksi, mukaan luettuina järjestelmään osallistumista koskevan oikeuden pidättäminen ja hyväksynnän peruuttaminen.

4. Järjestelmää koskevaa tietoisuutta edistääkseen komissio voi delegoiduilla säädöksillä edellyttää, että tuensaajat tiedottavat unionin asemasta järjestelmän tukijana.

130 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) tuen lopullista jakautumista jäsenvaltioiden kesken;

b) tukihakemuksia ja maksuja;

c) tarkastuksia;

d) järjestelmän julkistamiseen liittyviä menetelmiä sekä siihen liittyviä verkottumistoimenpiteitä;

e) tietojen toimittamista komissiolle.

VII JAKSO

VIINIALAN TUKIOHJELMAT

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

131 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat sitä, miten unionin varoja myönnetään jäsenvaltioille ja sitä, miten jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisiä varoja kansallisissa tukiohjelmissa, jäljempänä 'tukiohjelmat', viinialan erityisten tukitoimenpiteiden rahoittamiseksi.

132 artikla

Yhteensopivuus ja johdonmukaisuus

1. Tukiohjelmien on oltava unionin lainsäädännön mukaisia ja johdonmukaisia unionin toimien, politiikkojen ja painopisteiden kanssa.

2. Jäsenvaltiot ovat vastuussa tukiohjelmista, ja niiden on varmistettava, että tukiohjelmat ovat sisäisesti johdonmukaisia ja että ne laaditaan ja pannaan täytäntöön puolueettomasti ottaen huomioon asianomaisten tuottajien taloudellinen tilanne ja tarve välttää tuottajien perusteetonta eriarvoista kohtelua.

   Jäsenvaltiot ovat vastuussa siitä, että tarvittavista tarkastuksista, tarkistuksista ja seuraamuksista säädetään ja että ne suoritetaan, jollei tukiohjelmia ole noudatettu.

3. Tukea ei myönnetä

   a) tutkimushankkeisiin tai toimenpiteisiin tutkimushankkeiden tukemiseksi;

   b) toimenpiteisiin, jotka sisältyvät asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisiin jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmiin.

II ALAJAKSO

TUKIOHJELMIEN TOIMITTAMINEN JA SISÄLTÖ

133 artikla

Tukiohjelmien toimittaminen

1. Kunkin liitteessä X tarkoitetun tuottajajäsenvaltion on toimitettava komissiolle ehdotus viisivuotiseksi tukiohjelmaksi, joka sisältää tämän jakson mukaisia toimenpiteitä.

   Neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008[23] 5 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toimitettujen tukiohjelmien soveltamista jatketaan tämän asetuksen mukaisesti.

   Tukiohjelmien tukitoimenpiteet on laadittava jäsenvaltion sopivimmaksi katsomalla maantieteellisellä tasolla. Tukiohjelmasta on ennen sen komissiolle jättämistä järjestettävä kuuleminen toimivaltaisten viranomaisten ja asianmukaisen alueellisen tason organisaatioiden kanssa.

   Kukin jäsenvaltio voi toimittaa yhden tukiohjelmaehdotuksen, joka voi olla mukautettu alueellisten erityispiirteiden mukaan.

2. Tukiohjelmaa voi soveltaa kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on toimitettu komissiolle.

   Jos komissio kuitenkin toteaa täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, että toimitettu ohjelma ei ole tässä jaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle jäsenvaltiolle. Tällöin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle tarkistettu tukiohjelma. Tarkistettua tukiohjelmaa voi soveltaa kahden kuukauden kuluttua sen tiedoksi antamisesta, ellei se ole vieläkin yhteensopimaton, missä tapauksessa sovelletaan tätä alakohtaa.

3. Edellä 2 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin jäsenvaltioiden toimittamien tukiohjelmien muutoksiin.

4. Jäljempänä 134 artiklaa ei sovelleta, jos jäsenvaltion ainoa tukiohjelmatoimenpide käsittää 137 artiklassa tarkoitetun tilatukijärjestelmään tehtävän tukioikeuksien siirron. Tällaisessa tapauksessa 308 artiklan 5 kohtaa sovelletaan vain sen vuoden osalta, jona varainsiirto tapahtuu, eikä 308 artiklan 6 kohtaa sovelleta.

---

[23] EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.

134 artikla

Tukiohjelmien sisältö

Tukiohjelmiin on sisällyttävä seuraavaa:

a) ehdotettujen toimenpiteiden yksityiskohtainen kuvaus ja määrälliset tavoitteet;

b) kuulemisten tulokset;

c) arvio ohjelman teknisistä, taloudellisista, ympäristöllisistä ja sosiaalisista vaikutuksista;

d) toimenpiteiden täytäntöönpanon aikataulu;

e) yleinen rahoitusselvitys, josta ilmenevät käytettävät määrärahat ja määrärahojen alustava jakosuunnitelma toimenpiteiden välillä liitteessä X esitettyjen enimmäismäärien rajoissa;

f) seurannassa ja arvioinnissa käytettävät perusteet ja määrälliset indikaattorit sekä tukiohjelman asianmukaisen ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toteutettavat toimet; ja

g) tukiohjelman täytäntöönpanosta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja laitokset.

135 artikla

Tukikelpoiset toimenpiteet

1. Tukiohjelmaan on sisällytettävä yksi tai useampia seuraavista toimenpiteistä:

   a) 137 artiklan mukainen tilatukijärjestelmän tuki;

   b) 138 artiklan mukainen menekinedistäminen;

   c) 139 artiklan mukaiset viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen;

   d) 140 artiklan mukainen rypäleiden korjaaminen raakana;

   e) 141 artiklan mukaiset sijoitusrahastot;

   f) 142 artiklan mukainen satovakuutus.

   g) 143 artiklan mukaiset investoinnit;

   h) 144 artiklan mukainen sivutuotteiden tislaus;

   i) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w artiklan mukainen viinin tislaaminen alkoholijuomaksi;

j) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 x artiklan mukainen erityinen tislaustoimenpide;

k) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukainen tiivistetyn rypäleen puristemehun käyttö.

2. Tukiohjelmiin ei saa sisältyä muita kuin tämän asetuksen 137–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa lueteltuja toimenpiteitä.

136 artikla

Tukiohjelmia koskevat yleiset säännöt

1. Liitteessä X esitetään käytettävissä olevien unionin varojen jakautuminen ja talousarviorajat.

2. Unionin tukea voidaan myöntää ainoastaan 133 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukiohjelman jättämisen jälkeen aiheutuneisiin tukikelpoisiin menoihin.

3. Jäsenvaltiot eivät saa osallistua unionin tukiohjelmissa rahoittamien toimenpiteiden kustannuksiin.

4. Poiketen siitä, mitä 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää kansallista tukea 138, 142 ja 143 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin valtiontukea koskevien unionin sääntöjen mukaisesti.

Valtiontukea koskevissa unionin säännöissä vahvistettua tuen enimmäismäärää sovelletaan julkisen rahoituksen kokonaismäärään, johon sisältyy sekä unionin että kansallinen rahoitus.

III ALAJAKSO

ERITYISET TUKITOIMENPITEET

137 artikla

Tilatukijärjestelmä ja tuki viininviljelijöille

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää tukea viininviljelijöille myöntämällä heille asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osaston 1 luvun mukaisia tukioikeuksia kyseisen asetuksen liitteessä VII olevan O kohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, on sisällytettävä tämä tuki tukiohjelmiinsa, myös tilatukijärjestelmään tehtävien myöhempien varainsiirtojen osalta, muuttamalla kyseisiä ohjelmia 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kun 1 kohdan mukainen tuki on myönnetty, se

a) jää tilatukijärjestelmään eikä ole enää käytettävissä eikä sitä anneta käyttöön 133 artiklan 3 kohdan mukaisesti toimenpiteisiin, jotka on lueteltu tämän asetuksen 138–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa tukiohjelmien tulevina toimintavuosina;

b) vähentää vastaavassa suhteessa tämän asetuksen 138–144 artiklassa ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklassa lueteltuihin toimenpiteisiin käytettävissä olevia määrärahoja tukiohjelmissa.

138 artikla

Menekinedistäminen kolmansien maiden markkinoilla

1. Tämän artiklan mukainen tuki kattaa kolmansissa maissa toteutettavat unionin viinejä koskevat tiedotus- ja menekinedistämistoimet, joilla parannetaan yhteisön viinien kilpailukykyä kyseisissä maissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut toimet koskevat viinejä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä tai joihin on merkitty rypälelajike.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin voi kuulua ainoastaan

a) PR-toimintaa ja menekinedistämistä tai mainontaa, jossa korostetaan erityisesti unionin tuotteiden hyviä ominaisuuksia, etenkin laatua, turvallisuutta tai ympäristöystävällisyyttä;

b) osallistumista kansainvälisesti merkittäviin tapahtumiin, messuihin tai näyttelyihin;

c) tiedotuskampanjoita erityisesti unionin alkuperänimitysten, maantieteellisten merkintöjen ja luonnonmukaisen tuotannon järjestelmistä;

d) laajempien markkinointimahdollisuuksien kannalta tarpeellisia uusia markkinoita koskevia tutkimuksia;

e) tiedotus- ja menekinedistämistoimien tulosten arviointitutkimuksia.

4. Unionin rahoitusosuus on menekinedistämistoimissa enintään 50 prosenttia tukikelpoisista menoista.

139 artikla

Viinitilojen rakenneuudistus ja uusiin lajikkeisiin siirtyminen

1. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen liittyvien toimenpiteiden tarkoituksena on parantaa viinintuottajien kilpailukykyä.

2. Viinitilojen rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä tuetaan tämän artiklan mukaisesti vain, jos jäsenvaltiot toimittavat tuotantokykyään koskevan selvityksen 304 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen myönnettävä tuki voi kattaa ainoastaan yhden tai useamman seuraavista toimista:

   a) uusiin lajikkeisiin siirtyminen, joka voi tapahtua myös uudelleen varttamalla;

   b) viinitilojen uudelleensijoittaminen;

   c) viinitilan hoitotekniikoiden parantaminen.

   Tukea ei voida myöntää tavanomaiseen uudistamiseen yli-ikäisillä viinitiloilla.

4. Tuki viinitilojen rakenneuudistukseen ja uusiin lajikkeisiin siirtymiseen voidaan myöntää ainoastaan seuraavilla tavoilla:

   a) tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen;

   b) rakenneuudistuksesta ja uusiin lajikkeisiin siirtymisestä aiheutuviin kustannuksiin osallistuminen.

5. Kun kyseessä on 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuottajille toimenpiteen täytäntöönpanosta aiheutuneiden tulonmenetysten korvaaminen, korvaus voi olla enintään 100 prosenttia asianomaisista menetyksistä, ja se voidaan myöntää jommallakummalla seuraavista tavoista:

   a) sen estämättä, mitä istutusoikeuksien siirtymäjärjestelyä koskevassa II osan I osaston III luvun V jakson II alajaksossa säädetään, vanhojen ja uusien viiniköynnösten samanaikaiselle esiintymiselle myönnetty lupa, joka voi olla voimassa enintään kolme vuotta kestävän vahvistetun kauden, voi olla voimassa enintään istutusoikeuksia koskevan siirtymäjärjestelyn päättymiseen saakka;

   b) taloudellinen korvaus.

6. Unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen todellisista kustannuksista voi olla enintään 50 prosenttia. Asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla unionin rahoitusosuus rakenneuudistuksen ja uusiin lajikkeisiin siirtymisen kustannuksista voi olla enintään 75 prosenttia.

140 artikla

Rypäleiden korjaaminen raakana

1. Tämän artiklan soveltamiseksi rypäleiden raakana korjaamisella tarkoitetaan raakojen rypäleterttujen hävittämistä tai poistamista kokonaan siten, että kyseiseltä alalta ei tule lainkaan satoa.

2. Rypäleiden raakana korjaamiseen myönnettävällä tuella pyritään palauttamaan tarjonnan ja kysynnän tasapaino unionin viinimarkkinoilla markkinakriisien ehkäisemiseksi.

3. Tuki rypäleiden raakana korjaamiseen voidaan myöntää kiinteämääräisenä hehtaaritukena, jonka asianomainen jäsenvaltio määrittää.

   Tuki voi olla enintään 50 prosenttia rypäleterttujen hävittämisestä tai poistamisesta aiheutuvien suorien kustannusten ja tulonmenetysten summasta.

4. Asianomaisten jäsenvaltioiden on otettava käyttöön puolueettomiin perusteisiin perustuva järjestelmä varmistaakseen, ettei rypäleiden raakana korjaaminen johda siihen, että yksittäisen viinintuottajan saama korvaus ylittää 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetut enimmäismäärät.

141 artikla

Sijoitusrahastot

1. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitetulla tuella autetaan tuottajia, jotka haluavat ottaa vakuutuksen markkinaheilahteluja vastaan.

2. Sijoitusrahastojen perustamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää väliaikaisena ja alenevana tukena rahaston hallintokustannusten kattamiseksi.

142 artikla

Satovakuutus

1. Satovakuutukseen myönnettävällä tuella suojataan tuottajien tuloja silloin kun luonnonkatastrofit, epäsuotuisat sääolot, taudit tai tuholaiset vaikuttavat niihin.

2. Satovakuutusta varten voidaan myöntää tukea unionin taloudellisena tukena, joka saa olla enintään

   a) 80 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut luonnonkatastrofeihin rinnastettavien epäsuotuisten sääolojen aiheuttamien menetysten varalta;

   b) 50 prosenttia vakuutusmaksuista, jotka tuottaja on maksanut seuraavien varalta:

      i) a alakohdassa tarkoitetut menetykset ja muut epäsuotuisten sääolojen aiheuttamat menetykset;

      ii) eläinten, kasvitautien tai tuholaisten aiheuttamat menetykset.

3. Tukea voidaan myöntää satovakuutusta varten vain, jos asianomaiset vakuutuskorvaukset eivät korvaa tuottajalle yli sataa prosenttia tulonmenetyksistä

ottaen huomioon muut korvaukset, joita tuottaja on mahdollisesti saanut muista vakuutettuun riskiin liittyvistä tukijärjestelmistä.

4. Satovakuutukseen myönnettävä tuki ei saa vääristää vakuutusmarkkinoiden kilpailua.

143 artikla

Investoinnit

1. Tukea voidaan myöntää sellaisille aineellisille tai aineettomille investoinneille viininvalmistuslaitteisiin, viininvalmistamojen infrastruktuuriin ja viinin kaupan pitämiseen, jotka parantavat yrityksen yleistä suorituskykyä ja koskevat yhtä tai useampaa seuraavista:

   a) liitteessä XII olevassa II osassa tarkoitettujen tuotteiden tuotanto tai kaupan pitäminen;

   b) liitteessä XII olevassa II osassa tarkoitettuihin tuotteisiin liittyvä uusien tuotteiden, prosessien tai teknologioiden kehittely.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu enimmäistuki rajoitetaan koskemaan mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY[24] tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä ja keskisuuria yrityksiä. Kokorajoitusta ei sovelleta enimmäistuen osalta Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Ranskan merentakaisten departementtien ja asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla. Enimmäistuki-intensiteetti puolitetaan, kun on kyse suosituksen 2003/361/EY liitteessä olevan I osaston 2 artiklan 1 kohdan piiriin kuulumattomista yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 750 työntekijää tai joiden liikevaihto on alle 200 miljoonaa euroa.

   Tukea ei saa myöntää vaikeuksissa oleville yrityksille, sellaisina kuin ne määritellään vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja niiden rakenteiden uudistamiseksi myönnettävää valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa[25].

3. Tukikelpoisiksi menoiksi ei lasketa asetuksen (EY) N:o 1698/2005 71 artiklan 3 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettuja menoja.

4. Unionin rahoitusosuuteen tukikelpoisista investointikustannuksista sovelletaan seuraavia tuen enimmäismääriä:

   a) 50 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1083/2006 mukaisiksi lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

   b) 40 prosenttia muilla kuin lähentymistavoitealueiksi luokitelluilla alueilla;

---

24 EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36.
25 EYVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

c) 75 prosenttia asetuksen (EY) N:o 247/2006 mukaisiksi syrjäisimmiksi alueiksi luokitelluilla alueilla;

d) 65 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1405/2006 tarkoitettujen Egeanmeren pienten saarten alueilla.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen sovelletaan soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 72 artiklaa.

144 artikla

Sivutuotteiden tislaustuki

1. Tukea voidaan myöntää viiniyttämisen sivutuotteiden vapaaehtoiseen tai pakolliseen tislaukseen, joka on suoritettu liitteessä XIII olevan II osan D jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti.

   Myönnettävän tuen määrä vahvistetaan tuotetun alkoholin tilavuusprosenttia ja hehtolitraa kohti. Tukea ei makseta tislattavissa sivutuotteissa olevalle alkoholimäärälle, joka ylittää 10 prosenttia tuotetun viinin sisältämästä alkoholimäärästä.

2. Tuen enimmäismäärät perustuvat keräys- ja käsittelykustannuksiin, ja komissio vahvistaa ne 147 artiklan mukaisesti antamillaan täytäntöönpanosäädöksillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

145 artikla

Täydentävät ehdot

Jos viljelijän todetaan milloin tahansa kolmen vuoden aikana rakenneuudistusta ja uusiin lajikkeisiin siirtymistä koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta tai milloin tahansa yhden vuoden aikana rypäleiden raakana korjaamista koskevassa tukiohjelmassa maksettujen tukien suorittamisesta jättäneen noudattamatta tilallaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 ja 22–24 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta viljelijästä suoraan johtuvan toiminnan tai laiminlyönnin seurauksena, tukea alennetaan tai se peruutetaan osittain tai kokonaan noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja viljelijä on tapauksen mukaan velvoitettava maksamaan se takaisin kyseisissä säännöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

IV ALAJAKSO

MENETTELYSÄÄNNÖKSET

146 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että tukiohjelmien tavoitteet saavutetaan ja että unionin varoja käytetään kohdennetusti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt,

a) jotka koskevat vastuuta menoista päivän, jona tukiohjelmat vastaanotetaan ja jona tukiohjelmiin tehdään muutoksia sekä niiden soveltamisen alkamispäivän välisenä aikana;

b) jotka koskevat tukitoimenpiteiden tukikelpoisuuskriteereitä, tukikelpoisten menojen ja toimien tyyppiä, tukeen kelpaamattomia toimenpiteitä ja toimenpidekohtaista tuen enimmäistasoa;

c) jotka koskevat tukiohjelmien muuttamista sen jälkeen, kun ne ovat tulleet sovellettaviksi;

d) jotka koskevat ennakkomaksuihin liittyviä vaatimuksia ja kynnyksiä, mukaan luettuna vaatimus vakuudesta, jos tuesta maksetaan ennakko;

e) jotka sisältävät yleisiä säännöksiä ja määritelmiä tämän jakson soveltamiseksi;

f) joiden tarkoituksena on välttää tukitoimenpiteiden väärinkäyttö, mukaan luettuina rajoitukset hankkeiden kaksinkertaisen rahoituksen estämiseksi;

g) joiden mukaan tuottajien on vedettävä markkinoilta viiniyttämisen sivutuotteet ja jotka koskevat ylimääräisen hallintotaakan välttämiseksi kyseiseen velvollisuuteen myönnettäviä poikkeuksia sekä tislaajien vapaaehtoista sertifiointia koskevia säännöksiä;

h) joissa vahvistetaan vaatimukset, mukaan luettuina erityistarkastukset, joihin jäsenvaltioiden on sitouduttava tukitoimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi, sekä rajoitukset ja tarkastukset johdonmukaisuuden varmistamiseksi tukitoimenpiteiden soveltamisalan kanssa;

i) jotka koskevat maksujen keskeyttämistä komission toimesta silloin, kun jäsenvaltio ei ole noudattanut ilmoituksiin liittyviä vaatimuksia tai jos ilmoitus vaikuttaa virheelliseltä;

j) jotka koskevat tuensaajille suoritettavia maksuja, mukaan luettuina vakuutusedustajien välityksellä suoritettava maksut 142 artiklassa säädetyn tuen tapauksessa, aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperimistä, kansallisia seuraamuksia ja tuen saamista varten keinotekoisesti luotuja tilanteita.

147 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) tukiohjelmien ilmoittamiseen liittyviä vaatimuksia, mukaan luettuina ilmoituksen sisältö, muoto, aikataulu, määräajat ja ilmoitusmenettely, ja vastaava rahoitussuunnittelu, myös ohjelmien tarkistamisen osalta;

b) valtiontukeen liittyviä tiedonantoja;

c) haku- ja valintamenettelyjä;

d) tuettujen toimien arviointia;

e) rypäleiden raakana korjaamiseen ja sivutuotteiden tislaukseen myönnettävän tuen laskentaa ja maksamista;

f) varainhoitoa koskevia vaatimuksia ja jäsenvaltioiden tekemiä tukitoimenpiteiden tarkastuksia;

g) toimenpiteiden yhtenäisyyttä koskevia sääntöjä;

h) sääntöjen noudattamatta jättämisen toteamiseen ja tukimäärien alentamiseen, peruuttamiseen tai takaisinmaksamiseen 145 artiklan soveltamiseksi liittyviä sääntöjä.

VIII JAKSO

MEHILÄISHOITOALAA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

148 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltiot voivat mehiläistuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien yleisten edellytysten parantamiseksi laatia kolmen vuoden ajan sovellettavan kansallisen ohjelman, jäljempänä ’mehiläishoito-ohjelma’.

2. Jäsenvaltiot voivat maksaa kansallisia erityistukia, joita myönnetään rakenteellisten tai luonnonolojen vuoksi epäedullisessa asemassa olevien mehiläistarhojen suojelemiseksi tai talouskehitysohjelmien osana, tuotantoon tai kaupan pitämiseen myönnettäviä tukia lukuun ottamatta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava kyseisistä tuista komissiolle samalla kun ne toimittavat sille mehiläishoito-ohjelmansa 152 artiklan mukaisesti.

149 artikla

Mehiläishoito-ohjelma

Seuraavat toimenpiteet voivat sisältyä mehiläishoito-ohjelmaan:

a) mehiläishoitajille ja mehiläishoitajien ryhmittymille annettava tekninen apu;

b) varroapunkin torjunta;

c) siirtohoidon järkeistäminen;

d) hunajan fysikaalis-kemiallisia ominaisuuksia määrittäviä laboratorioita koskevat tukitoimenpiteet;

e) tukitoimenpiteet unionin mehiläiskantojen lisäämiseksi;

f) yhteistoiminta mehiläishoitoalaa ja mehiläistuotteita koskevan soveltavan tutkimuksen ohjelmien toteuttamiseen erikoistuneiden tahojen kanssa.

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitetut toimenpiteet eivät kuulu mehiläishoito-ohjelmien piiriin.

150 artikla

Tutkimus mehiläishoitoalan tuotannon ja kaupan pitämisen rakenteesta

Voidakseen päästä osallisiksi 151 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta osarahoituksesta jäsenvaltion on suoritettava tutkimus mehiläishoitoalan rakenteesta alueellaan sekä tuotannon että kaupan pitämisen osalta.

151 artikla

Rahoitus

1. Unioni osallistuu mehiläishoito-ohjelmien rahoitukseen 50 prosenttiin asti niistä jäsenvaltioille aiheutuvista menoista.

2. Jäsenvaltioiden on suoritettava mehiläishoito-ohjelmien osana toteutettuihin toimiin liittyvät menot kunakin vuonna 15 päivään lokakuuta mennessä.

152 artikla

Kuuleminen

Mehiläishoito-ohjelma on laadittava läheisessä yhteistyössä mehiläishoitoalan edustavien järjestöjen ja osuuskuntien kanssa. Se on toimitettava komissiolle hyväksyttäväksi.

153 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen mehiläishoitoon myönnettyjen unionin varojen kohdennetun käytön komissio voi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

a) sääntöjä kansallisten ohjelmien sisältöön liittyvistä velvollisuuksista ja 150 artiklassa tarkoitetuista tutkimuksista; ja

b) edellytykset unionin rahoitusosuuden jakamiseksi kullekin osallistujajäsenvaltiolle muun muassa unionin mehiläispesien kokonaismäärän perusteella.

154 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä

a) antaa sääntöjä, jotka koskevat jäsenvaltioiden kansallisista ohjelmistaan ja näihin ohjelmiin tehdyistä mukautuksista tekemää ilmoitusta, seurantasuunnitelmat mukaan luettuina;

b) antaa sääntöjä, joilla varmistetaan, että mehiläishoito-ohjelmista rahoitettaviin toimenpiteisiin ei myönnetä samanaikaisesti tukea jostakin muusta unionin järjestelmästä, ja sääntöjä käyttämättömien varojen uudelleenjakamiseksi;

c) hyväksyä jäsenvaltioiden toimittamia mehiläishoito-ohjelmia, unionin rahoitusosuuden jakaminen mukaan luettuna;

d) päivittää mehiläispesien määrää koskevia tilastoja jäsenvaltioilta saatujen tietojen perusteella.

IX JAKSO

TUET SILKKIÄISTOUKKA-ALALLA

155 artikla

Silkkiäistoukkien kasvattajille myönnettävä tuki

1. Unionin tukea myönnetään unionissa kasvatetuille CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluville silkkiäistoukille ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluville silkkiäismunille.

2. Tukea myönnetään silkkiäistoukkien kasvattajille käytettyä silkkiäismunalaatikkoa kohden edellyttäen, että laatikot sisältävät myöhemmin määritettävän vähimmäismäärän silkkiäismunia ja että toukkien kasvatus on suoritettu asianmukaisesti loppuun.

3. Jäsenvaltioilla on oikeus myöntää tukea ainoastaan kasvattajille, jotka ovat hankkineet silkkiäismunalaatikot hyväksytystä laitoksesta ja jotka ovat toimittaneet tuotetut kokongit kasvatuksen päätyttyä hyväksyttyyn laitokseen.

4. Neuvosto hyväksyy yhtä käytettyä silkkiäismunalaatikkoa kohden myönnettävän tuen vahvistamiseen liittyvät toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

156 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen unionin varojen tehokkaan käytön komissio voi antaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat

a) silkkiäismunien vähimmäismäärää ja muita edellytyksiä, jotka liittyvät 155 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun asianmukaiseen kasvatukseen;

b) edellytyksiä, joita 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen hyväksyttyjen laitosten on noudatettava.

157 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) tukihakemuksia ja saateasiakirjoja;

b) tuen vähennyksiä hakemusten myöhässä jättämisen tapauksessa;

c) jäsenvaltioiden 155 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin hyväksyttyihin laitoksiin tekemiä tarkastuksia;

d) jäsenvaltioiden ilmoituksia.

II OSASTO

KAUPAN PITÄMISTÄ JA TUOTTAJAORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

[I LUKU

Kaupan pitämistä koskevat säännöt

I JAKSO

KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

158 artikla

Soveltamisala

Tässä jaksossa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen yleisvaatimusta sekä liitteessä I lueteltujen tuotteiden ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitetun maatalousperäisen etyylialkoholin kaupan pitämisen ala- ja/tai tuotekohtaisia vaatimuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta liitteessä I lueteltuihin tuotteisiin ja liitteessä II olevassa I osassa tarkoitettuun maatalousperäiseen etyylialkoholiin sovellettavien muiden säännösten sekä eläinlääkintä- ja elintarvikealalla annettujen säännösten, joiden tarkoituksena on taata hygienia- ja terveysvaatimusten noudattaminen ja ihmisten ja eläinten terveyden suojelu, soveltamista.

II ALAJAKSO

KAUPAN PITÄMISEN YLEISVAATIMUS

159 artikla

Kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisuus

1. Tätä asetusta sovellettaessa tuote on kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukainen, jos se on laadultaan virheetön, aito ja myyntikelpoinen.

2. Tämän asetuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, joille ei ole vahvistettu III alajaksossa ja neuvoston direktiiveissä 2000/36/EY[26], 2001/112/EY[27], 2001/113/EY[28], 2001/114/EY[29], 2001/110/EY[30] ja 2001/111/EY[31] tarkoitettuja kaupan pitämisen vaatimuksia ja jotka ovat valmiita myytäviksi ihmisravintona asetuksen (EY) N:o 178/2002 3 artiklan 7 kohdassa tarkoitetussa vähittäiskaupassa, voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos ne ovat kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaisia.

3. Kaupan pidettäväksi tarkoitettu tuote katsotaan kaupan pitämisen yleisvaatimuksen mukaiseksi, jos se on jonkin liitteessä XI luetellun kansainvälisen organisaation vahvistaman standardin mukainen.

160 artikla

Siirretty säädösvalta

Komissio voi markkinatilanteen muutoksiin reagoimiseksi ja alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa ja muuttaa delegoiduilla säädöksillä 159 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kaupan pitämisen yleisvaatimukseen liittyviä edellytyksiä ja kyseisen artiklan 3 kohdassa tarkoitettua vaatimuksenmukaisuutta koskevia sääntöjä sekä säätää poikkeuksista kyseisten edellytysten ja sääntöjen osalta.

III ALAJAKSO

ALA- TAI TUOTEKOHTAISET KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

161 artikla

Yleisperiaate

Tuotteita, joille on vahvistettu ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset, voidaan pitää kaupan unionissa ainoastaan kyseisten vaatimusten mukaisesti.

162 artikla

Vahvistaminen ja sisältö

1. Kuluttajien odotusten huomioon ottamiseksi sekä maataloustuotteiden tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvien taloudellisten edellytysten ja maataloustuotteiden laadun parantamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa kaupan

---

26 EYVL L 197, 3.8.2000, s. 19.
27 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 58.
28 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 67.
29 EYVL L 15, 17.1.2002, s. 19.
30 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 47.
31 EYVL L 10, 12.1.2002, s. 53.

pitämisen vaatimuksia 158 artiklassa tarkoitettujen alojen ja/tai tuotteiden osalta kaikissa kaupan pitämisen vaiheissa, kuten myös poikkeuksia ja vapautuksia tällaisten vaatimusten soveltamisen osalta, varmistaakseen jatkuvasti muuttuviin markkinaolosuhteisiin ja kuluttajakysyntään mukautumisen, ottaakseen huomioon kansainvälisten standardien kehityksen ja estääkseen tuoteinnovoinnin jarruttamisen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut kaupan pitämisen vaatimukset voivat liittyä tapauksen mukaan vaatimuksiin, jotka koskevat

a) määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä, jotka ovat muita kuin tässä asetuksessa säädettyjä, ja luetteloita ruhoista ja ruhonosista, joihin sovelletaan liitettä XII;

b) luokittelukriteereitä, kuten luokittelua, painoa, kokoluokittelua, ikää ja kategorioita;

c) kasvilajiketta, eläinrotua tai kaupallista tyyppiä;

d) esittelyä, myyntinimityksiä, kaupan pitämisen pakollisiin vaatimuksiin liittyviä pakkausmerkintöjä, pakkaamista, pakkaamoihin sovellettavia sääntöjä, merkitsemistä, käärimistä, satovuotta ja tiettyjen termien käyttöä;

e) ulkonäön, koostumuksen, lihakkuuden ja tuotteen ominaisuuksien kaltaisia kriteereitä;

f) tuotannossa käytettäviä aineita tai ainesosia mukaan luettuina niiden määrä, puhtaus ja yksilöiminen;

g) maataloustuotannon ja tuotantomenetelmän tyyppiä mukaan luettuina viininvalmistusmenetelmät ja niihin liittyvät hallinnolliset säännöt, sekä toimintakiertoa;

h) puristemehun ja viinin leikkaamista mukaan luettuina näiden määritelmät, sekoittaminen ja rajoitukset;

i) säilytysmenetelmää ja -lämpötilaa;

j) maataloustuotannon paikkaa ja/tai alkuperää;

k) keruutiheyttä, toimittamista, säilyttämistä ja käsittelyä;

l) tuottajan ja/tai teollisuuslaitoksen, jossa tuote on valmistettu tai käsitelty, tunnistamista tai rekisteröintiä;

m) vesipitoisuuden prosenttiosuutta;

n) eräiden aineiden ja/tai käytäntöjen käyttörajoituksia;

o) erityiskäyttöä;

p) kaupallisia asiakirjoja, saateasiakirjoja ja rekistereitä;

q) varastointia, kuljetusta;

r) varmentamismenettelyä;

s) edellytyksiä sellaisten tuotteiden myynnille, hallussapidolle, liikkuvuudelle ja käytölle, jotka eivät ole 1 kohdassa tarkoitettujen ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten ja/tai 163 artiklassa tarkoitettujen määritelmien, nimitysten ja myyntinimitysten mukaisia, sekä sivutuotteiden hävittämiselle;

t) määräaikoja;

u) jäsenvaltioiden tiedoksiantoja, eri laitosten tiedonantoja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja sääntöjä, jotka koskevat tilastotietojen saamista eri tuotteiden markkinoista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut ala- tai tuotekohtaiset kaupan pitämisen vaatimukset vahvistetaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa [*maataloustuotteiden laatujärjestelmiä koskeva asetus*] säädettyjen vapaaehtoisia laatuilmaisuja koskevien säännösten soveltamista ja ottaen huomioon

a) asianomaisten tuotteiden erityispiirteet;

b) tarve varmistaa edellytykset näiden tuotteiden sujuvalle markkinoille saattamiselle;

c) kuluttajien tarve saada riittäviä ja avoimia tuotetietoja mukana luettuna maataloustuotannon paikka, joka on määriteltävä tapauskohtaisesti asianmukaisella maantieteellisellä tasolla;

d) tapauksen mukaan menetelmät, joita käytetään näiden tuotteiden fysikaalisten, kemiallisten ja aistinvaraisten ominaisuuksien määrittämiseen;

e) kansainvälisten elinten hyväksymät standardisuositukset.

163 artikla

Määritelmät, nimitykset ja/tai myyntinimitykset eräiden alojen ja/tai tuotteiden osalta

1. Liitteessä XII säädettyjä määritelmiä, nimityksiä ja/tai myyntinimityksiä sovelletaan seuraaviin aloihin tai tuotteisiin:

a) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

b) viini,

c) naudan- ja vasikanliha,

d) ihmisravinnoksi tarkoitetut maito ja maitotuotteet;

e) siipikarjanliha;

f) ihmisravinnoksi tarkoitetut levitettävät rasvat.

2. Liitteessä XII säädettyä määritelmää, nimitystä ja/tai myyntinimitystä saa käyttää unionissa vain sellaisen tuotteen kaupan pitämiseksi, joka on liitteessä XII säädettyjen vastaavien vaatimusten mukainen.

3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa liitteessä XII säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten osalta mitä tahansa tarvittavia muutoksia, poikkeuksia tai vapautuksia kuluttajakysyntään mukautumiseksi, teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi ja tuoteinnovoinnin jarruttamisen estämiseksi.

164 artikla

Sallitut poikkeamat

Komissio voi alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä kuhunkin vaatimukseen sovellettavan sallitun poikkeaman, jonka ylittyessä koko tuote-erää pidetään vaatimuksen vastaisena.

165 artikla

Viininvalmistusmenetelmät

1. Jos Kansainvälinen viinijärjestö (OIV) on suositellut ja julkaissut tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä ja sääntöjä, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti, olisi sovellettava kyseisiä menetelmiä ja sääntöjä.

   Jos OIV ei ole suositellut ja julkaissut mitään menetelmiä tai sääntöjä, komissio vahvistaa 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetut menetelmät ja säännöt.

   Siihen asti kun säännöt vahvistetaan, käytetään asianomaisen jäsenvaltion sallimia menetelmiä ja sääntöjä.

2. Tuotettaessa ja säilytettäessä viinialan tuotteita unionissa saa käyttää vain niitä viininvalmistusmenetelmiä, jotka ovat sallittuja liitteen XIII mukaisesti ja joista säädetään 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa ja 168 artiklan 2 ja 3 kohdassa.

   Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta

   a) viinirypälemehuun ja tiivistettyyn viinirypälemehuun;

   b) viinirypälemehun valmistukseen tarkoitettuun rypäleen puristemehuun ja tiivistettyyn rypäleen puristemehuun.

   Viininvalmistusmenetelmiä saa käyttää ainoastaan kyseisten tuotteiden asianmukaisen valmistuksen, säilytyksen tai jälkikäsittelyn varmistamiseksi.

   Viinialan tuotteet on tuotettava unionissa noudattaen liitteessä XIII vahvistettuja asiaankuuluvia rajoituksia.

Unionissa ei saa pitää kaupan liitteessä XII olevassa II osassa lueteltuja viinialan tuotteita, jotka on valmistettu viininvalmistusmenetelmällä, joka ei ole sallittu unionissa tai tapauksen mukaan kansallisella tasolla, tai jotka ovat liitteessä XIII vahvistettujen rajoitusten vastaisia.

3. Salliessaan 162 artiklan 2 kohdan g alakohdassa tarkoitetun viininvalmistusmenetelmän komissio

a) ottaa huomioon OIV:n suosittelemat ja julkaisemat viininvalmistus- ja määritysmenetelmät ja sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole vielä sallittuja, koekäytön tulokset;

b) ottaa huomioon ihmisten terveyden suojelemisen;

c) ottaa huomioon mahdolliset riskit siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan odotusten ja käsitysten suhteen, sekä tällaisten riskien poistamiseen käytettävien tiedotusmenetelmien saatavuuden ja käytettävyyden;

d) varmistaa, että viinin luonnolliset ja olennaiset ominaisuudet säilyvät eikä asianomaisen tuotteen koostumus muutu merkittävästi;

e) varmistaa, että ympäristöstä huolehtimisen osalta noudatetaan hyväksyttävää vähimmäistasoa;

f) noudattaa liitteessä XIII vahvistettuja viininvalmistusmenetelmiä ja rajoituksia koskevia yleisiä sääntöjä.

166 artikla

Viininvalmistuksessa käytettävät rypälelajikkeet

1. Liitteessä XII olevassa II osassa luetellut unionissa tuotettavat tuotteet on valmistettava tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltavista rypälelajikkeista.

2. Jäsenvaltioiden on luokiteltava rypälelajikkeet, joita niiden alueella saa istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten, jollei 3 kohdasta muuta johdu.

Jäsenvaltiot voivat luokitella ainoastaan rypälelajikkeet, jotka ovat seuraavien edellytysten mukaisia:

a) lajike kuuluu *Vitis vinifera* -lajiin tai on peräisin *Vitis vinifera* -lajin ja muiden *Vitis*-suvun lajien välisestä risteytyksestä;

b) lajike ei kuulu seuraaviin lajikkeisiin: Noah, Othello, Isabelle, Jacquez, Clinton ja Herbemont.

Jos jokin rypälelajike poistetaan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokittelusta, kyseisen lajikkeen raivaus on suoritettava 15 vuoden kuluessa luokittelusta poistamisesta.

3. Jäsenvaltioille, joiden viinintuotanto on enintään 50 000 hehtolitraa viinivuodessa, laskettuna viiden edeltävän viinivuoden keskituotoksesta, myönnetään vapautus 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta luokitteluvelvoitteesta.

Myös ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa jäsenvaltioissa saa kuitenkin istuttaa, uudelleenistuttaa ja varttaa viininvalmistusta varten ainoastaan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisia rypälelajikkeita.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisestä ja kolmannesta alakohdasta sekä 3 kohdan toisesta alakohdasta poiketen jäsenvaltio voi sallia seuraavien rypälelajikkeiden istutuksen, uudelleenistutuksen ja varttamisen tieteellisiin ja kokeellisiin tarkoituksiin:

a) luokittelemattomat rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta;

b) muut kuin 2 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohdan mukaiset rypälelajikkeet 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden osalta.

5. Alat, joille on istutettu 2, 3 tai 4 kohdan vastaisesti viinintuotantoon tarkoitettuja rypälelajikkeita, on raivattava.

Tällaisia aloja ei ole kuitenkaan pakko raivata, jos kyseinen tuotanto on tarkoitettu yksinomaan viinintuottajan oman talouden käyttöön.

6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tuottajat noudattavat 2–5 kohdan säännöksiä.

167 artikla

Viinin erityiskäyttö

Edellä 166 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista saatua viiniä, joka ei ole minkään liitteessä XII olevassa II osassa vahvistetun luokan mukaista, saa käyttää ainoastaan viinintuottajan oman talouden kulutukseen, viinietikan valmistukseen tai tislaukseen, lukuun ottamatta pullotettuja viinejä, jotka voidaan todistaa pullotetuiksi ennen 1 päivää syyskuuta 1971.

168 artikla

Eräitä tuotteita ja/tai aloja koskevat kansalliset säännöt

1. Sen estämättä, mitä 162 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa levitettävien rasvojen laatutasoja koskevat kansalliset sääntönsä. Näissä säännöissä on sallittava laatutasojen arviointi erityisesti käytettyjä raaka-aineita, tuotteiden organoleptisiä ominaisuuksia sekä fyysistä ja mikrobiologista säilyvyyttä koskevin perustein.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa hyödyntävien jäsenvaltioiden on varmistettava, että mainituissa kansallisissa säännöissä vahvistettuja perusteita

noudattavien toisten jäsenvaltioiden tuotteissa voidaan syrjimättömin edellytyksin käyttää ilmaisuja, joissa kyseisten perusteiden ilmoitetaan täyttyvän mainittujen sääntöjen perusteella.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin viininvalmistusmenetelmien käyttöä tai kieltää niiden käytön ja säätää tiukemmista rajoituksista unionin lainsäädännössä sallituille, alueellaan tuotetuille viineille vahvistaakseen suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien sekä kuohuviinien ja väkevien viinien olennaisten ominaisuuksien säilymistä.

   Jäsenvaltioiden on ilmoitettava nämä rajoitukset ja kiellot komissiolle, joka antaa ne tiedoksi muille jäsenvaltioille.

3. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisten viininvalmistusmenetelmien, jotka eivät ole sallittuja, koekäytön edellytyksin, jotka komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä 4 kohdan mukaisesti.

4. Komissio voi moitteettoman ja avoimen soveltamisen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, jotka koskevat 1, 2 ja 3 kohdan soveltamista ja 3 kohdassa tarkoitetuin kokeellisin menetelmin saatujen tuotteiden hallussapitoa, liikkuvuutta ja käyttöä.

IV ALAJAKSO

TUONTIIN JA VIENTIIN LIITTYVÄT KAUPAN PITÄMISEN VAATIMUKSET

169 artikla

Yleiset säännökset

Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden ja eräiden maataloustuotteiden erityisluonteen huomioon ottamiseksi määritellä delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla tuontituotteiden katsotaan noudattavan unionin kaupan pitämisen vaatimuksia vastaavalla tasolla ja joiden ansiosta voidaan toteuttaa toimenpiteitä 161 artiklasta poikkeamiseksi, sekä vahvistaa säännöt, jotka koskevat kaupan pitämisen vaatimusten soveltamista unionista vietäviin tuotteisiin.

170 artikla

Viinin tuontia koskevat erityissäännökset

1. Jollei perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, viinien alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja päällysmerkintöjä koskevia säännöksiä, jotka esitetään tämän luvun II jakson II alajaksossa ja tämän asetuksen 163 artiklassa tarkoitetuissa määritelmissä ja myyntinimityksissä, sovelletaan unioniin tuotaviin, CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 kuuluviin tuotteisiin.

2. Jollei perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyissä sopimuksissa toisin määrätä, tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tuotteet on tuotettava OIV:n suosittelemilla ja julkaisemilla tai unionin tämän asetuksen mukaisesti ja tämän asetuksen nojalla annettujen toimenpiteiden perusteella sallimilla viininvalmistusmenetelmillä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnin edellytyksenä on

a) komission julkaisemaan luetteloon sisältyvän toimivaltaisen viranomaisen tuotteen alkuperämaassa antama todistus siitä, että 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä noudatetaan;

b) tuotteen alkuperämaan nimeämän elimen tai viranomaisen laatima määritystodistus, jos tuotteet on tarkoitettu suoraan ihmisravinnoksi.

V ALAJAKSO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

171 artikla

Kansalliset tarkastukset

Jäsenvaltioiden on tehtävä riskianalyysin perusteella tarkastuksia sen tarkistamiseksi, ovatko tuotteet tässä jaksossa säädettyjen sääntöjen mukaisia, ja sovellettava asianmukaisia hallinnollisia seuraamuksia.

172 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä antaa kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet ja erityisesti

a) vahvistaa säännöt kaupan pitämisen yleisvaatimuksen täytäntöönpanolle;

b) vahvistaa säännöt liitteessä XII säädettyjen määritelmien ja myyntinimitysten täytäntöönpanolle;

c) laatia liitteessä XII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista tuotteista luettelon niiden ohjeellisten luetteloiden perusteella, joissa olevia tuotteita jäsenvaltiot pitävät alueellaan vastaavina tuotteina kuin liitteessä XII olevan III osan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja liitteessä XII olevan VI osan kuudennen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tuotteet ja jotka jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle;

d) vahvistaa säännöt ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten täytäntöönpanolle mukaan luettuina yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat näytteidenottoa ja tuotteiden koostumuksen määrittämiseksi käytettäviä menetelmiä;

e) vahvistaa säännöt, joiden perusteella voidaan todeta, onko tuotteita käsitelty sallittujen viininvalmistusmenetelmien vastaisesti;

f) vahvistaa säännöt, jotka koskevat ala- tai tuotekohtaisten kaupan pitämisen vaatimusten noudattamista koskevia tarkastuksia;

g) vahvistaa säännöt, jotka koskevat sallitun poikkeaman vahvistamista;

h) antaa säännöksiä, jotka liittyvät vaatimusten noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä vastuussa oleviin viranomaisiin, tarkastusten sisältöön ja suoritustiheyteen sekä kaupan pitämisen vaiheeseen, jossa kyseiset tarkastukset on tehtävä;

i) antaa 169 artiklassa säädetyn poikkeuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat toimenpiteet.]

II JAKSO

ALKUPERÄNIMITYKSET, MAANTIETEELLISET MERKINNÄT JA PERINTEISET MERKINNÄT VIINIALALLA

I ALAJAKSO

JOHDANTOSÄÄNNÖKSET

173 artikla

Soveltamisala

1. Tässä jaksossa vahvistettuja alkuperänimityksiä, maantieteellisiä merkintöjä ja perinteisiä merkintöjä koskevia sääntöjä sovelletaan liitteessä XII olevan II osan 1, 3–6, 8, 9, 11, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen perustana on

   a) seuraavien tahojen oikeutettujen etujen suojelu:

      i) kuluttajat; ja

      ii) tuottajat;

   b) kyseisten tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistaminen; ja

   c) laatutuotteiden tuotannon edistäminen ja kansallisten laatupoliittisten toimenpiteiden salliminen.

II ALAJAKSO

ALKUPERÄNIMITYKSET JA MAANTIETEELLISET MERKINNÄT

174 artikla

Määritelmät

1. Tässä alajaksossa tarkoitetaan

   a) ’alkuperänimityksellä’ alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

      i) sen laatu ja ominaisuudet johtuvat olennaisesti tai yksinomaan tietystä maantieteellisestä ympäristöstä luontoineen ja inhimillisine tekijöineen;

      ii) sen tuotannossa käytetyt rypäleet tulevat yksinomaisesti kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

      iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

      iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista;

   b) ’maantieteellisellä merkinnällä’ alueen, tietyn paikan tai poikkeustapauksissa maan nimeä, jota käytetään kuvaamaan 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, joka on seuraavien vaatimusten mukainen:

      i) sen erityinen laatu, maine tai muut ominaisuudet johtuvat kyseisestä maantieteellisestä alkuperästä;

      ii) vähintään 85 prosenttia sen tuotannossa käytetyistä rypäleistä tulee yksinomaan kyseiseltä maantieteelliseltä alueelta;

      iii) sen tuotanto tapahtuu kyseisellä maantieteellisellä alueella; ja

      iv) se on saatu *Vitis vinifera* -lajiin kuuluvista rypälelajikkeista tai *Vitis vinifera* -lajin ja muiden Vitis-suvun lajien välisestä risteytyksestä.

2. Tiettyjä perinteisesti käytettyjä nimiä pidetään alkuperänimityksinä, jos ne

   a) kuvaavat viiniä;

   b) viittaavat maantieteelliseen nimeen;

   c) ovat 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdan vaatimusten mukaisia; ja

   d) käyvät läpi menettelyn, jossa myönnetään tässä alajaksossa säädetty alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja.

3. Alkuperänimitykset ja maantieteelliset merkinnät, mukaan luettuina kolmansissa maissa sijaitseviin maantieteellisiin alueisiin liittyvät nimitykset ja merkinnät, voidaan suojata unionissa tässä alajaksossa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

175 artikla

Suojahakemusten sisältö

1. Hakemuksen, jolla haetaan nimelle suojaa alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, on sisällettävä tekninen asiakirja, jossa on

   a) suojattava nimi;

   b) hakijan nimi ja osoite;

   c) 2 kohdassa tarkoitettu eritelmä; ja

   d) yhtenäinen asiakirja, jossa esitetään yhteenveto 2 kohdassa tarkoitetusta eritelmästä.

2. Eritelmän tarkoituksena on antaa asianomaisille osapuolille mahdollisuus tarkistaa alkuperänimitykseen tai maantieteelliseen merkintään liittyvät tuotantoedellytykset.

   Siinä on oltava vähintään

   a) suojattava nimi;

   b) viini(e)n kuvaus:

      i) kun kyse on viineistä, joilla on alkuperänimitys, niiden tärkeimmät analyyttiset ja aistinvaraiset ominaisuudet;

      ii) kun kyse on viineistä, joilla on maantieteellinen merkintä, niiden tärkeimmät analyyttiset ominaisuudet sekä arviointi tai ilmoitus niiden aistinvaraisista ominaisuuksista;

   c) viini(e)n valmistuksessa mahdollisesti käytettävät erityiset viininvalmistusmenetelmät ja viini(e)n valmistusta koskevat rajoitukset;

   d) asianomaisen maantieteellisen alueen rajaus;

   e) enimmäistuotos hehtaaria kohden;

   f) maininta rypälelajikkeesta tai -lajikkeista, jo(i)sta viini(t) on saatu;

   g) tiedot 174 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tai tarvittaessa 174 artiklan 1 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetusta yhteydestä;

   h) unionin tai kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut vaatimukset tai, jos jäsenvaltiot niin säätävät, suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää hallinnoivan organisaation vahvistamat

vaatimukset, ottaen huomioon, että vaatimusten on oltava puolueettomia ja syrjimättömiä sekä unionin lainsäädännön mukaisia;

i) eritelmää koskevien säännösten noudattamisen tarkistamisesta huolehtivien viranomaisten tai laitosten nimet, osoitteet ja tehtävät.

176 artikla

Suojan hakeminen kolmannessa maassa sijaitsevalle maantieteelliselle alueelle

1. Jos suojahakemus koskee kolmannessa maassa sijaitsevaa maantieteellistä aluetta, sen on sisällettävä 175 artiklassa säädetyt tiedot sekä todiste siitä, että kyseinen nimitys on suojattu alkuperämaassaan.

2. Hakemus on toimitettava komissiolle siten, että hakija toimittaa sen suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä.

3. Suojahakemus on tehtävä jollakin unionin virallisista kielistä tai sen mukana on oltava virallinen käännös jollekin kyseisistä virallisista kielistä.

177 artikla

Hakijat

1. Alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa voivat hakea tuottajaryhmät tai poikkeustapauksissa yksittäiset tuottajat. Muut osapuolet, joita asia koskee, voivat olla osallisina hakemuksessa.

2. Tuottaja voi jättää hakemuksen ainoastaan tuottamansa viinin suojaamiseksi.

3. Jos nimi tarkoittaa jotakin rajat ylittävää maantieteellistä aluetta tai rajat ylittävään maantieteelliseen alueeseen liittyvää perinteistä nimeä, voidaan jättää yhteinen hakemus.

178 artikla

Alustava kansallinen menettely

1. Edellä 174 artiklan mukaisiin hakemuksiin, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaa unionista peräisin oleville viineille, sovelletaan tämän artiklan mukaista alustavaa kansallista menettelyä.

2. Suojaa koskeva hakemus on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jonka alueelta alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on peräisin.

3. Jäsenvaltion on tutkittava suojaa koskeva hakemus sen tarkistamiseksi, onko se tässä alajaksossa vahvistettujen edellytysten mukainen.

Jäsenvaltion on toteutettava kansallinen menettely hakemuksen julkaisemiseksi asianmukaisesti ja vahvistettava julkaisemista seuraava, vähintään kahden kuukauden pituinen ajanjakso, jonka aikana kaikki luonnolliset tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat kyseisessä jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet kyseiseen jäsenvaltioon, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla jäsenvaltiolle asianmukaisesti perustellun lausuman.

4. Jos jäsenvaltio katsoo, että alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä ei ole asiaankuuluvien vaatimusten mukainen taikka että se on yhteensopimaton unionin lainsäädännön kanssa yleisesti, sen on hylättävä hakemus.

5. Jos jäsenvaltio katsoo asiaankuuluvien vaatimusten täyttyvän,

   a) sen on julkaistava yhtenäinen asiakirja ja eritelmä ainakin internetissä; ja

   b) toimitettava komissiolle suojaa koskeva hakemus, joka sisältää seuraavat tiedot:

      i) hakijan nimi ja osoite;

      ii) 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu yhtenäinen asiakirja;

      iii) jäsenvaltion ilmoitus siitä, että se katsoo hakijan jättämän hakemuksen olevan edellytysten mukainen; ja

      iv) viittaus a alakohdassa tarkoitettuun julkaisemiseen.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut tiedot on toimitettava jollakin unionin virallisista kielistä tai niiden mukana on oltava virallinen käännös jollekin kyseisistä virallisista kielistä.

6. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 118 f artiklan ja tämän artiklan noudattamisen edellyttämien lakien, asetusten tai hallinnollisten määräysten on tultava voimaan jäsenvaltioissa viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009.

7. Jos jäsenvaltiolla ei ole alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suojaa koskevaa kansallista lainsäädäntöä, se voi ainoastaan väliaikaisesti myöntää tämän alajakson mukaisesti nimelle kansallisen tason suojan, joka tulee voimaan päivästä, jona hakemus jätetään komissiolle. Väliaikainen kansallinen suoja lakkaa sinä päivänä, jona tehdään päätös tämän alajakson mukaisesta rekisteröinnistä tai hakemuksen hylkäämisestä.

179 artikla

Komission suorittama hakemuksen tutkiminen

1. Komissio julkaisee suojattua alkuperänimitystä tai maantieteellistä merkintää koskevan hakemuksen viimeisen jättöpäivän.

2. Komissio tutkii, ovatko 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitetut suojahakemukset tämän alajakson edellytysten mukaiset.

3. Jos komissio katsoo, että tämän alajakson edellytykset täyttyvät, se julkaisee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetun yhtenäisen asiakirjan ja 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun viittauksen eritelmän julkaisemiseen.

4. Jos komissio katsoo, että tässä alajaksossa säädetyt edellytykset eivät täyty, se päättää täytäntöönpanosäädöksillä hylätä hakemuksen.

180 artikla

Vastaväitemenettely

Kahden kuukauden kuluessa 179 artiklan 3 kohdassa säädetystä julkaisupäivästä kaikki jäsenvaltiot, kolmannet maat sekä luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, joiden oikeutettua etua asia koskee ja jotka asuvat muussa jäsenvaltiossa tai ovat sijoittautuneet muuhun jäsenvaltioon kuin suojahakemuksen jättänyt jäsenvaltio taikka jotka asuvat kolmannessa maassa tai ovat sijoittautuneet kolmanteen maahan, voivat vastustaa ehdotettua suojaa toimittamalla komissiolle tässä alajaksossa säädettyihin kelpoisuusedellytyksiin liittyvän, asianmukaisesti perustellun lausuman.

Kolmannessa maassa asuvien luonnollisten henkilöiden ja kolmanteen maahan sijoittautuneiden oikeushenkilöiden on toimitettava lausuma komissiolle joko suoraan tai kyseisen kolmannen maan viranomaisten välityksellä ensimmäisessä kohdassa asetetussa kahden kuukauden määräajassa.

181 artikla

Suojapäätös

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä 180 artiklassa tarkoitetun vastaväitemenettelyn päätyttyä käytettävissään olevien tietojen perusteella joko myöntää suojan alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle, joka on tässä alajaksossa säädettyjen edellytysten ja unionin lainsäädännön mukainen, tai hylätä hakemuksen, jos mainitut edellytykset eivät täyty.

182 artikla

Homonyymit

1. Tämän asetuksen mukaisesti jo rekisteröidyn viinialaa koskevan nimityksen kanssa kokonaan tai osittain homonyymisen nimen, jonka osalta hakemus on jätetty, rekisteröinnissä on otettava asianmukaisesti huomioon paikalliset ja perinteiset käytännöt sekä sekaannusten riski.

   Homonyymistä nimitystä, joka saa kuluttajan virheellisesti uskomaan, että tuotteet ovat peräisin joltain muulta alueelta, ei saa rekisteröidä, vaikka nimi olisikin oikea sen alueen tai paikan osalta, mistä kyseiset tuotteet ovat peräisin.

Rekisteröidyn homonyymisen nimen käyttö on sallittua edellyttäen, että myöhemmin rekisteröidyn homonyymisen nimen ja jo rekisteröidyn nimen välillä on käytännössä riittävä ero, ottaen huomioon tarve varmistaa kyseisten tuottajien tasavertainen kohtelu ja se, ettei kuluttajaa johdeta harhaan.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin, jos nimi, jonka osalta hakemus on jätetty, on kokonaan tai osittain homonyyminen jäsenvaltioiden lainsäädännön nojalla sellaisenaan suojatun maantieteellisen merkinnän kanssa.

Jäsenvaltiot eivät saa rekisteröidä muita kuin samanlaisia maantieteellisiä merkintöjä suojattavaksi omassa maantieteellisiä merkintöjä koskevassa lainsäädännössään, jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu unionissa alkuperänimityksiä ja maantieteellisiä merkintöjä koskevan unionin lainsäädännön nojalla.

3. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden merkitsemisessä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä, jos se sisältää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän tai koostuu tällaisesta nimityksestä tai merkinnästä, jollei komissio delegoiduilla säädöksillä toisin päätä käytössä olevien merkintäkäytäntöjen huomioon ottamiseksi.

4. Edellä 174 artiklan soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden alkuperänimitysten ja maantieteellisten merkintöjen suoja ei rajoita suojattuja maantieteellisiä merkintöjä, joita sovelletaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 110/2008 tarkoitettuihin alkoholijuomiin[32], ja päinvastoin.

183 artikla

Suojan epäämisperusteet

1. Nimiä, joista on tullut yleisnimiä, ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä.

Tässä alajaksossa ’nimellä, josta on tullut yleisnimi’, tarkoitetaan viinin nimeä, josta on unionissa tullut viinin yleinen nimi, vaikka se viittaakin paikkaan tai alueeseen, jossa kyseistä tuotetta alun perin tuotettiin tai pidettiin kaupan.

Sen määrittämiseksi, onko nimestä tullut yleisnimi, on otettava huomioon kaikki asiaankuuluvat tekijät ja erityisesti:

a) tilanne unionissa ja erityisesti alueilla, joilla tuotetta käytetään;

b) asiaa koskeva unionin tai kansallinen lainsäädäntö.

2. Nimeä ei saa suojata alkuperänimityksenä tai maantieteellisenä merkintänä, jos suoja saattaa johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen tunnistamisessa tavaramerkin maineen ja tunnettavuuden vuoksi.

---

32 EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16.

184 artikla

Suhde tavaramerkkeihin

1. Jos alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on suojattu tämän asetuksen mukaisesti, jotakin 185 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta vastaavan ja johonkin liitteessä XII olevassa II osassa lueteltuun luokkaan kuuluvaa tuotetta koskevan tavaramerkin rekisteröintihakemus on hylättävä, jos tavaramerkin rekisteröintihakemus on tehty sen päivän jälkeen, jona alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojahakemus toimitettiin komissiolle, ja alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä suojataan.

   Ensimmäisen alakohdan vastaisesti rekisteröidyt tavaramerkit on mitätöitävä.

2. Tavaramerkin, jonka käyttö vastaa jotakin 185 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tapausta ja jota koskeva rekisteröintihakemus on tehty tai joka on rekisteröity tai jota koskeva oikeus on saatu asiaa koskevan lainsäädännön mukaisesti unionin alueella tapahtuneella käytöllä ennen alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamista koskevan hakemuksen jättämistä komissiolle, käyttöä voidaan jatkaa ja se voidaan uusia alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojaamisesta huolimatta, jos Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2008/95/EY[33] tai neuvoston asetuksessa (EY) N:o 207/2009[34] säädettyjä tavaramerkin mitättömyys- tai menettämisperusteita ei ole olemassa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 183 artiklan 2 kohdan soveltamista.

   Tällöin alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän käyttö on sallittua samanaikaisesti asianomaisen tavaramerkin kanssa.

185 artikla

Suoja

1. Suojattuja alkuperänimityksiä ja suojattuja maantieteellisiä merkintöjä saa käyttää kuka tahansa asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotettua viiniä kaupan pitävä toimija.

2. Suojatut alkuperänimitykset ja suojatut maantieteelliset merkinnät sekä kyseisiä suojattuja nimiä käyttävät, asianomaisen eritelmän mukaisesti tuotetut viinit on suojattu

   a) suojatun nimen suoralta tai välilliseltä kaupalliselta käytöltä

      i) vastaavissa tuotteissa, jotka eivät ole suojattua nimeä koskevan eritelmän mukaisia; tai

      ii) jos nimen käytöllä hyödynnetään alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän mainetta;

---

33 EUVL L 299, 8.11.2008, s. 25.
34 EUVL L 78, 24.3.2009, s. 1.

b) väärinkäytöltä, jäljittelyltä tai mielleyhtymiltä, vaikka tuotteen tai palvelun oikea alkuperä on merkitty tai vaikka suojattu nimi on käännetty tai siihen on liitetty ilmaisu kuten ”laatu”, ”tyyppi”, ”menetelmä”, ”tuotettu kuten”, ”jäljitelmä”, ”makuinen”, ”kaltainen” tai muu samankaltainen ilmaisu;

c) muilta vääriltä tai harhaanjohtavilta merkinnöiltä, jotka koskevat tuotteen lähtöpaikkaa, alkuperää, tuotteen luonnetta tai olennaisia ominaisuuksia, jotka on merkitty sisä- tai ulkopakkaukseen, mainoksiin tai asianomaista viinituotetta koskeviin asiakirjoihin sekä tuotteen pakkaamiseen tavalla, joka on omiaan antamaan väärän kuvan sen alkuperästä;

d) muilta käytännöiltä, jotka saattaisivat johtaa kuluttajaa harhaan tuotteen todellisen alkuperän suhteen.

3. Suojatuista alkuperänimityksistä ja suojatuista maantieteellisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa 183 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yleisnimiä.

4. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen 2 kohdassa tarkoitetun lainvastaisen käytön.

186 artikla

Rekisteri

Komissio perustaa viinien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen sähköisen rekisterin, joka on yleisölle avoin, sekä ylläpitää kyseistä rekisteriä.

187 artikla

Toimivaltaisen viranomaisen nimeäminen

1. Jäsenvaltion on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, joka vastaa tässä alajaksossa säädettyjen velvoitteiden valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 882/2004[35] 4 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

2. Jäsenvaltion on varmistettava, että tätä alajaksoa noudattavilla toimijoilla on oikeus kuulua valvontajärjestelmän piiriin.

3. Jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset. Komissio julkaisee niiden nimet ja osoitteet ja päivittää kyseisiä tietoja säännöllisesti.

---

[35] EUVL L 165, 30.4.2004, s. 1.

188 artikla

Eritelmien noudattamisen tarkastaminen

1. Unionissa sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

   a) 187 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen tai tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset; tai

   b) yksi tai useampi asetuksen (EY) N:o 882/2004 2 artiklan toisen kohdan 5 alakohdassa tarkoitettu tarkastuksista vastaava valvontaelin, joka toimii tuotteita sertifioivana elimenä kyseisen asetuksen 5 artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

   Tarkastuskustannuksista vastaa tarkastuksen kohteena oleva toimija.

2. Kolmannessa maassa sijaitsevaan maantieteelliseen alueeseen liittyvien suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen osalta eritelmien noudattamisen tarkastamisesta vuosittain huolehtii viinin tuotannon aikana sekä kauppakunnostuksen aikana tai sen jälkeen

   a) yksi tai useampi kolmannen maan nimeämä viranomainen; tai

   b) yksi tai useampi sertifioiva elin.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa ja 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen sertifioivien elinten on noudatettava eurooppalaista standardia EN 45011 tai ISO/IEC Guide 65 (Tuotteita sertifioivat elimet. Yleiset vaatimukset) ja oltava niiden mukaisesti hyväksyttyjä.

4. Jos 1 kohdan a alakohdassa sekä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu viranomainen tai tarkoitetut viranomaiset ovat päättäneet tarkastaa eritelmien noudattamisen, niiden on annettava riittävät takeet objektiivisuudesta ja puolueettomuudesta ja niillä on oltava käytettävissään tehtäviensä hoitamiseen tarvittava asiantunteva henkilöstö ja voimavarat.

189 artikla

Eritelmän muutokset

1. Edellä 177 artiklan edellytykset täyttävä hakija voi pyytää suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän eritelmän muutoksen hyväksymistä erityisesti tieteellisen ja teknisen kehityksen perusteella tai 175 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun maantieteellisen alueen rajauksen tarkistamiseksi. Hakemuksessa on kuvattava ja perusteltava muutokset, joita pyyntö koskee.

2. Jos ehdotetusta muutoksesta seuraa yksi tai useampi muutos 175 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuun yhtenäiseen asiakirjaan, muutoshakemukseen sovelletaan soveltuvin osin 178–181 artiklaa. Jos ehdotettu muutos kuitenkin on vähäinen, komissio päättää hakemuksen hyväksymisestä täytäntöönpanosäädöksillä noudattamatta 179 artiklan 2 kohdassa ja 180 artiklassa säädettyä menettelyä ja, jos muutos hyväksytään, komissio julkaisee 179 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot.

3. Jos ehdotetusta muutoksesta ei seuraa mitään muutosta yhtenäiseen asiakirjaan, sovelletaan seuraavia sääntöjä:

a) jos maantieteellinen alue sijaitsee tietyssä jäsenvaltiossa, tämä jäsenvaltio ilmaisee muutosta koskevan kantansa ja puoltaessaan muutosta julkaisee muutetun eritelmän ja ilmoittaa komissiolle hyväksytyistä muutoksista ja niiden perusteista;

b) jos maantieteellinen alue sijaitsee kolmannessa maassa, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä, hyväksytäänkö ehdotettu muutos.

190 artikla

Peruuttaminen

1. Komissio voi omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion, kolmannen maan, luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön, jonka oikeutettua etua asia koskee, asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä päättää peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suojan, jos asianomaisen eritelmän edellytysten täyttymistä ei enää voida taata.

Edellä 178–181 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

191 artikla

Nykyiset suojatut viinien nimitykset

1. Viinien nimitykset, jotka on suojattu asetuksen (EY) N:o 1493/1999 51 ja 54 artiklan ja komission asetuksen (EY) N:o 753/2002[36] 28 artiklan mukaisesti, ovat suojattuja tämän asetuksen mukaisesti ilman eri toimenpiteitä. Komissio kirjaa ne tämän asetuksen 186 artiklassa säädettyyn rekisteriin.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava 1 kohdassa tarkoitettujen olemassa olevien suojattujen viinien nimitysten osalta komissiolle seuraavat tiedot:

a) 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tekniset asiakirjat;

b) kansalliset päätökset hyväksymisestä.

---

[36] EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut viinien nimitykset, joista ei toimiteta 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja 31 päivään joulukuuta 2011 mennessä, menettävät tämän asetuksen mukaisen suojan. Komissio toteuttaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua tarvittavat toimenpiteet asianomaisten nimitysten poistamiseksi 186 artiklassa säädetystä rekisteristä.

4. Edellä 190 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin olemassa oleviin suojattuihin viinien nimityksiin.

Komissio voi omasta aloitteestaan 31 päivään joulukuuta 2014 saakka päättää peruuttaa täytäntöönpanosäädöksillä 1 kohdassa tarkoitetun, suojatun viinin olemassa olevan nimityksen suojan, jos kyseinen nimitys ei ole 174 artiklassa säädettyjen edellytysten mukainen.

192 artikla

Maksut

Jäsenvaltiot voivat periä kulujensa kattamiseksi maksun tämän alajakson mukaisista suojahakemusten tutkimisesta, vastaväitteistä, muutoshakemuksista ja peruutuspyynnöistä aiheutuneet kulut mukaan luettuina.

193 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvan tuotannon erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

   a) maantieteellisen alueen rajaamista koskevat periaatteet; ja

   b) rajatulla maantieteellisellä alueella tapahtuvaan tuotantoon liittyvät määritelmät, rajoitukset ja poikkeukset.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa edellytykset, joilla eritelmiin voi sisältyä 175 artiklan 2 kohdan h alakohdassa tarkoitettuja lisävaatimuksia tuotteiden laadun ja jäljitettävyyden varmistamiseksi.

3. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä tuottajien tai toimijoiden oikeuksien tai oikeutettujen etujen turvaamiseksi

   a) määritellä tapaukset, jolloin yksittäinen tuottaja voi hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;

   b) vahvistaa rajoituksia hakijatyypeille, jotka voivat hakea suojaa alkuperänimitykselle tai maantieteelliselle merkinnälle;

   c) hyväksyä toimenpiteitä, jotka liittyvät kansallisiin menettelyihin rajat ylittävää suojaa koskevan hakemuksen osalta;

d) vahvistaa hakemuksille tai pyynnöille viimeisen jättöpäivän;

e) vahvistaa päivämäärän, josta alkaen suoja on voimassa;

f) vahvistaa edellytykset, joilla muutosta pidetään 189 artiklan 2 kohdan mukaisesti vähäisenä;

g) vahvistaa päivämäärän, jona muutos tulee voimaan.

4. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa suojattua nimitystä koskevia rajoituksia asianmukaisen suojan varmistamiseksi.

5. Komissio voi suojattujen alkuperänimitysten ja suojattujen maantieteellisten merkintöjen lainvastaisen käytön ehkäisemiseksi määritellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.

6. Komissio voi tässä alajaksossa säädettyjen tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi hyväksyä tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat toimijoiden ilmoittamista toimivaltaisille viranomaisille.

7. Jotta talouden toimijoille ja toimivaltaisille viranomaisille ei aiheutuisi haittaa tämän alajakson soveltamisesta ennen 1 päivää elokuuta 2009 suojan saaneiden viinien nimitysten osalta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa siirtymävaiheen säännökset, jotka liittyvät

a) viinien nimityksiin, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet alkuperänimityksinä tai maantieteellisinä merkintöinä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä;

b) alustavaan kansalliseen menettelyyn;

c) ennen tiettyä päivämäärää markkinoille saatettuihin tai etiketöityihin viineihin; ja

d) eritelmän muutoksiin.

194 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat

a) eritelmässä ilmoitettavia tietoja maantieteellisen alueen ja lopputuotteen välisestä yhteydestä;

b) suoja- tai hylkäyspäätösten julkaisemista;

c) 186 artiklassa tarkoitetun rekisterin perustamista ja ylläpitämistä;

d) suojatun alkuperänimityksen muuttamista suojatuksi maantieteelliseksi merkinnäksi;

e) rajat ylittävää suojaa koskevan hakemuksen jättämistä;

f) jäsenvaltioiden tekemiä tarkastuksia ja tarkistuksia, testaus mukaan luettuna.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, vastaväitteisiin, peruutuspyyntöihin ja muuttamispyyntöihin liittyvää menettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, ja nykyisiin suojattuihin viinien nimityksiin liittyvien tietojen toimittamista erityisesti seuraavien osalta:

a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;

b) määräajat;

c) hakemuksen tai pyynnön mukana toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.

195 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Jos hakemusta tai pyyntöä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua jättää sen tutkimatta.

III ALAJAKSO

PERINTEISET MERKINNÄT

196 artikla

Määritelmä

Ilmaisulla ’perinteinen merkintä’ tarkoitetaan jäsenvaltioissa 173 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista perinteisesti käytettyä merkintää, jolla osoitetaan

a) että tuotteella on unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä; tai

b) suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen tuotteiden tuotanto- tai vanhentamismenetelmää taikka viinin laatua, väriä, paikkaa tai kyseiseen viiniin liittyvää historiallista tapahtumaa.

197 artikla

Suoja

1. Suojattua perinteistä merkintää voidaan käyttää tuotteesta, joka on tuotettu 196 artiklassa tarkoitetun määritelmän mukaisesti.

   Perinteiset merkinnät suojataan lainvastaiselta käytöltä.

   Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet lopettaakseen suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön.

2. Perinteisistä merkinnöistä ei saa tulla unionissa yleisnimiä.

198 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa suojattavan merkinnän kieltä ja kirjoitusasua koskevia säännöksiä asianmukaisen suojan varmistamiseksi.

2. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä tuottajien tai toimijoiden oikeuksien tai oikeutettujen etujen turvaamiseksi vahvistaa seuraavat:

   a) hakijatyypit, jotka voivat hakea perinteisen merkinnän suojaa;

   b) perinteisen merkinnän hyväksymishakemuksen voimassaoloedellytykset;

   c) perusteet ehdotetun perinteisen merkinnän hyväksymisen vastustamiselle;

   d) suojan laajuus, mukaan luettuna suhde tavaramerkkeihin, suojattuihin perinteisiin merkintöihin, suojattuihin alkuperänimityksiin tai maantieteellisiin merkintöihin, homonyymeihin tai eräisiin viininvalmistuksessa käytettävien rypälelajikkeiden nimiin;

   e) perusteet perinteisen merkinnän peruuttamiselle;

   f) hakemusten tai pyyntöjen viimeinen jättöpäivä.

3. Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla perinteisiä merkintöjä voidaan käyttää kolmansien maiden tuotteissa, ja säätää poikkeuksista 196 artiklaan.

4. Komissio voi suojattujen perinteisten merkintöjen lainvastaisen käytön estämiseksi määritellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.

199 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän alajaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat perinteisen merkinnän suoja- tai muutoshakemusten tutkintamenettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, ja vastaväitteisiin tai peruutuspyyntöihin liittyvää menettelyä, käsiteltäväksi ottamisen edellytykset mukaan luettuina, erityisesti seuraavien osalta:

   a) asiakirjojen mallit ja tiedonsiirtomuoto;

   b) määräajat;

   c) hakemuksen tai pyynnön mukana toimitettavat tosiseikat, todisteet ja todistusasiakirjat.

2. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä tai hylätä perinteisen merkinnän suojahakemuksen, suojatun merkinnän muutoshakemuksen tai perinteisen merkinnän suojan peruutuspyynnön.

3. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä sellaisten perinteisten merkintöjen suojasta, joita koskeva suojahakemus on hyväksytty, erityisesti luokittelemalla ne 196 artiklan a tai b alakohdan mukaisesti ja julkaisemalla määritelmän ja/tai käyttöedellytykset.

200 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Jos hakemusta tai pyyntöä ei katsota voitavan ottaa tutkittavaksi, komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua jättää sen tutkimatta.

III JAKSO

MERKINNÄT JA ESITTELY VIINIALALLA

201 artikla

Määritelmä

Tässä jaksossa tarkoitetaan

a) ’merkinnällä’ tuotteeseen liittyvää mainintaa, tietoa, tavaramerkkiä, kaupallista merkkiä, kuvaa tai tunnusta, joka on tehty mihin tahansa kyseistä tuotetta seuraavaan tai siihen viittaavaan pakkaukseen, asiakirjaan, tiedotteeseen, etikettiin, renkaaseen tai kaulukseen;

b) ’esittelyllä’ tietoja, jotka annetaan kuluttajille kyseisen tuotteen pakkauksessa, mukaan luettuina pullojen muoto ja tyyppi.

202 artikla

Horisontaalisten sääntöjen sovellettavuus

Direktiiviä 2008/95/EY, neuvoston direktiiviä 89/396/ETY[37], Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2000/13/EY[38] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2007/45/EY[39] sovelletaan niiden soveltamisaloihin kuuluvien tuotteiden merkintöihin ja esittelyyn, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

203 artikla

Pakolliset merkinnät

1. Liitteessä XII olevan II kohdan 1–11, 13, 15 ja 16 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden, joita pidetään kaupan unionissa tai jotka on tarkoitettu vientiin, merkinnöissä ja esittelyssä on oltava seuraavat pakolliset tiedot:

   a) rypäletuotteen luokka liitteessä XII olevan II osan mukaisesti;

   b) viineissä, joilla on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä:

      i) ilmaisu ”suojattu alkuperänimitys” tai ”suojattu maantieteellinen merkintä”; ja

      ii) suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi;

   c) todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina;

   d) lähtöisyysmerkintä;

   e) maininta pullottajasta tai, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini, valmistajan tai myyjän nimi;

   f) maininta tuojasta, jos kyseessä on tuontiviini; ja

   g) maininta sokeripitoisuudesta, jos kyseessä on kuohuviini, hiilihapotettu kuohuviini, laatukuohuviini tai aromaattinen laatukuohuviini.

---

37 EYVL L 186, 30.6.1989, s. 21.
38 EYVL L 109, 6.5.2000, s. 29.
39 EUVL L 247, 21.9.2007, s. 17.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan a alakohdassa säädetään, rypäletuotteen luokka voidaan jättää mainitsematta viineissä, joissa on suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan b alakohdassa säädetään, ilmaisu ’suojattu alkuperänimitys’ tai ’suojattu maantieteellinen merkintä’ voidaan jättää pois

   a) jos merkinnässä on 196 artiklan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä;

   b) poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka komissio määrittää delegoiduilla säädöksillä käytössä olevien merkintäkäytäntöjen noudattamisen varmistamiseksi.

204 artikla

Vapaaehtoiset merkinnät

1. Edellä 203 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden merkinnöissä ja esittelyssä voi olla seuraavat vapaaehtoiset tiedot:

   a) satovuosi;

   b) yhden tai useamman rypälelajikkeen nimi;

   c) sokeripitoisuus, kun on kyse muista kuin 203 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitetuista viineistä;

   d) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperämerkinnällä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, 196 artiklan b alakohdassa tarkoitetut perinteiset merkinnät;

   e) suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää kuvaava unionin tunnus;

   f) eräisiin tuotantomenetelmiin viittaavat ilmaisut;

   g) kun kyseessä ovat suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustetut viinit, alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän perustana olevaa aluetta pienemmän tai suuremman maantieteellisen yksikön nimi, joka on muu kuin suojatun alkuperänimityksen tai maantieteellisen merkinnän nimi.

2. Kun kyseessä ovat viinit, joilla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää, 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen tietojen käytön osalta sovelletaan seuraavaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 182 artiklan 3 kohdan soveltamista:

   a) jäsenvaltion on otettava käyttöön lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, joilla varmistetaan asianomaisten tietojen todenperäisyyden takaavat sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt;

b) jäsenvaltio voi syrjimättömin ja puolueettomin perustein ja rehellisen kilpailun asianmukaisesti huomioon ottaen laatia alueellaan tuotetuista rypälelajikkeista saadun viinin osalta luetteloita luokittelun ulkopuolelle jäävistä rypälelajikkeista, erityisesti jos:

i) kuluttajille on vaarana aiheutua sekaannusta viinin todellisesta alkuperästä sen vuoksi että tietty rypälelajike on jonkin nykyisen suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän erottamaton osa;

ii) asiaankuuluvat tarkastukset eivät olisi kustannustehokkaita, sillä tietty rypälelajike edustaa vain pientä osaa jäsenvaltion viinitilojen tuotannosta;

c) eri jäsenvaltioista peräisin olevien viinien sekoitusten merkinnöissä ei saa käyttää rypälelajikkeen nimeä tai rypälelajikkeiden nimiä, elleivät jäsenvaltiot toisin sovi ja varmista, että asianmukaiset sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyt ovat toteutettavissa.

205 artikla

Kielet

1. Edellä 203 ja 204 artiklassa tarkoitetut pakolliset ja vapaaehtoiset merkinnät, jotka ilmaistaan sanoina, on tehtävä yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, suojatun alkuperänimityksen tai suojatun maantieteellisen merkinnän nimi tai 196 artiklan a alakohdassa tarkoitettu perinteinen merkintä on merkittävä sillä virallisella kielellä tai niillä virallisilla kielillä, johon tai joihin suojaa sovelletaan.

Jos kyseessä ovat suojatut alkuperänimitykset tai suojatut maantieteelliset merkinnät tai kansalliset erityisnimikkeet, joissa käytetään muuta kuin latinalaista aakkostoa, nimi voidaan merkitä myös yhdellä tai useammalla unionin virallisella kielellä.

206 artikla

Soveltamisen valvonta

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että 203 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuotetta, jota ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, ei saateta markkinoille tai että se poistetaan markkinoilta.

207 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi merkintöjä ja esittelyä koskevien horisontaalisten sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä määritelmiä, sääntöjä ja rajoituksia, jotka koskevat

   a) muiden kuin tässä jaksossa säädettyjen merkintöjen esillepanoa ja käyttöä;

   b) eräitä pakollisia merkintöjä, erityisesti

      i) pakollisissa merkinnöissä käytettäviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;

      ii) tilaan liittyviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;

      iii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa pakollisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

      iv) säännöksiä, joilla sallitaan 203 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen poikkeusten lisäksi lisäpoikkeuksia rypäletuotteen luokan mainitsematta jättämisen osalta; ja

      v) kielten käyttöä koskevia säännöksiä;

   c) vapaaehtoisia merkintöjä, erityisesti

      i) vapaaehtoisissa merkinnöissä käytettäviä ilmaisuja ja niiden käyttöedellytyksiä;

      ii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa vapaaehtoisia merkintöjä koskevia lisäsääntöjä;

   d) esittelyä, erityisesti

      i) eräiden pullomallien käyttöedellytyksiä ja luetteloa eräistä pullomalleista;

      ii) kuohuviinipullojen ja niiden sulkimien käyttöedellytyksiä;

      iii) säännöksiä, joilla tuottajajäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa esittelyä koskevia lisäsääntöjä;

      iv) kielten käyttöä koskevia säännöksiä.

2. Komissio voi sertifiointi-, hyväksymis- ja tarkastusmenettelyjen tehokkuuden varmistamiseksi hyväksyä delegoiduilla säädöksillä tältä osin tarvittavat toimenpiteet.

3. Komissio voi toimijoiden oikeutettujen etujen varmistamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä sääntöjä, jotka koskevat alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien väliaikaisia merkintöjä ja

esittelyä silloin kun asianomainen alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on 178 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vaatimusten mukainen.

4. Jotta talouden toimijoille ei aiheutuisi haittaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa siirtymäsäännöksiä ennen 1 päivää elokuuta 2009 markkinoille saatettujen ja etiketöityjen viinien osalta.

5. Estääkseen sellaisten tuotteiden, joita ei ole merkitty tämän jakson mukaisesti, kaupan pitämisen unionissa tai viennin, komissio voi määritellä delegoiduilla säädöksillä toimet, jotka jäsenvaltioiden on tältä osin pantava täytäntöön.

6. Komissio voi unionin ja eräiden kolmansien maiden välisen kaupan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä poikkeuksia tästä jaksosta.

208 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat menettelyitä, tiedonantoja ja teknisiä perusteita.

II LUKU

Tuottajaorganisaatiot, tuottajaryhmät, toimialakohtaiset organisaatiot ja toimijaorganisaatiot

I JAKSO

YLEISET PERIAATTEET

209 artikla

Tuottajaorganisaatiot

Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tuottajaorganisaatiot, jotka

a) muodostuvat jonkin seuraavan alan tuottajista:

i) humala;

ii) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit;

iii) hedelmät ja vihannekset niiden tuottajien osalta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa kyseisen alan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita;

[iv) maito ja maitotuotteet;]

v) silkkiäistoukat;

b) on perustettu tuottajien aloitteesta;

c) pyrkivät tiettyyn päämäärään, johon voi sisältyä, tai hedelmä- ja vihannesalan ollessa kyseessä, on sisällyttävä erityisesti yksi tai useampi seuraavista tavoitteista:

i) varmistaa tuotannon suunnittelu ja sen mukauttaminen kysyntää vastaavaksi, erityisesti määrän ja laadun osalta;

ii) jäsentensä tuottamien tuotteiden tarjonnan keskittäminen ja markkinoille saattaminen;

iii) tuotantokustannusten optimoiminen ja tuottajahintojen vakauttaminen.

Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös 1 artiklassa tarkoitettujen alojen tuottajien muodostamia tuottajaorganisaatioita, ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen alojen lisäksi, mainitun kohdan b ja c alakohdassa säädetyin edellytyksin.

Jäsenvaltiot voivat viinialalla hyväksyä ensimmäisen kohdan b ja c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä vastaavin edellytyksin tuottajaorganisaatiot, jotka soveltavat perussääntöä, jossa määrätään, että niiden jäsenten on erityisesti

a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;

b) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja ja markkinakehitystä;

c) vastattava seuraamuksista, kun perussäännön mukaisia velvoitteita jätetään noudattamatta.

Viinialalla voidaan pyrkiä erityisesti seuraaviin ensimmäisen kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin:

a) edistämään ja antamaan ympäristöä säästävien viljelymenetelmien ja tuotantotekniikoiden toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

b) edistämään aloitteita, jotka koskevat viininvalmistuksen sivutuotteiden käsittelyä ja jätehuoltoa erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi;

c) tutkimaan kestäviä tuotantomenetelmiä ja markkinakehitystä;

d) edistämään tämän osan I osaston IV luvun VII jaksossa tarkoitettujen tukiohjelmien saavuttamista.

210 artikla

Toimialakohtaiset organisaatiot

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä toimialakohtaiset organisaatiot,

   a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät seuraavien alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan ja/tai jalostukseen:

      i) oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien ala;

      ii) tupakka-ala;

   b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin niihin kuuluvien organisaatioiden tai yhteenliittymien aloitteesta;

   c) jotka pyrkivät tiettyyn tavoitteeseen, esimerkiksi:

      i) keskittämään ja sovittamaan yhteen jäsenten tuotteiden tarjontaa ja kaupan pitämistä;

      ii) mukauttamaan tuotantoa ja jalostusta markkinoiden vaatimuksiin ja parantamaan tuotetta;

      iii) edistämään tuotannon ja jalostuksen järkeistämistä ja koneistamista;

      iv) toteuttamaan tutkimuksia kestävistä tuotantomenetelmistä ja markkinoiden kehityksestä.

2. Silloin kun 1 kohdassa tarkoitetut toimialakohtaiset organisaatiot harjoittavat toimintaansa usean jäsenvaltion alueella, hyväksynnän myöntää komissio täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua.

3. Sen lisäksi, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on hedelmä- ja vihannesalalla velvollisuus ja viinialalla mahdollisuus hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,

   a) joihin kuuluu edustajia taloudellisen toiminnan aloilta, jotka liittyvät johdantolauseessa tarkoitettujen alojen tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;

   b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

   c) jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen ja viinialalla kansanterveyden ja kuluttajien edun huomioon ottaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta näiden seikkojen huomioon ottamista muilla aloilla, yhdellä tai useammalla unionin alueella vähintään yhtä, ja kun kyseessä on hedelmä- ja vihannesala, vähintään kahta seuraavista toimista:

      i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen;

ii) hedelmä- ja vihannesalan sekä viinialan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

iii) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

iv) tuotettuihin hedelmiin ja vihanneksiin sekä viinialan tuotantoon liittyvän koko potentiaalin hyödyntäminen;

v) tiedottaminen ja tutkimukset tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden vaatimuksiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

vi) keinojen etsiminen kasvinsuojeluaineiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi ja tuotteiden laadun varmistamiseksi sekä maaperän ja vesien suojelemiseksi;

vii) sellaisten menetelmien ja keinojen kehittäminen, joilla parannetaan tuotteiden laatua kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa ja viinialalla myös kaikissa viiniyttämisen vaiheissa;

viii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen;

ix) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöystävällisten tuotantotapojen edistäminen;

x) liitteessä XIV olevassa 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotantoa ja kaupan pitämistä koskevien sääntöjen vahvistaminen unionin tai kansallisia sääntöjä tiukempina hedelmä- ja vihannesalalla;

xi) viinialalla:

– tietojen antaminen suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustettujen viinien erityisominaisuuksista;

– kohtuullisen ja vastuullisen viininkulutuksen edistäminen ja terveydelle vaarallisen käytön haitoista tiedottaminen;

– viinin menekinedistämiskampanjoiden toteuttaminen erityisesti kolmansissa maissa.

[4. Jäsenvaltiot voivat hyväksyä myös toimialakohtaiset organisaatiot,

a) joihin kuuluu edustajia taloudellisten toimien aloilta, jotka liittyvät maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuotantoon, kauppaan tai jalostukseen;

b) jotka on perustettu kaikkien tai joidenkin a alakohdassa tarkoitettujen edustajien aloitteesta;

c) jotka harjoittavat kuluttajien edun huomioon ottaen yhdellä tai useammalla unionin alueella vähintään kahta seuraavista toimista:

i) tuotantoa ja markkinoita koskevan tietämyksen ja avoimuuden parantaminen, muun muassa julkistamalla aiemmin tehtyjen raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten mukaisia hintoja, määriä ja niiden kestoa koskevia tilastotietoja sekä toteuttamalla selvityksiä markkinoiden tulevasta kehityksestä alueellisella tai valtakunnallisella tasolla;

ii) maito- ja maitotuotealan tuotteiden markkinoille saattamisen entistä paremman yhteensovittamisen edistäminen erityisesti tutkimuksen ja markkinatutkimusten avulla;

iii) unionin sääntöjen mukaisten vakiosopimusten laatiminen;

iv) tiedottaminen ja tutkimusten toteuttaminen tuotannon ohjaamiseksi markkinoiden tarpeisiin ja kuluttajien makuun ja odotuksiin entistä paremmin mukautettujen tuotteiden suuntaan, erityisesti tuotteiden laadun ja ympäristönsuojelun osalta;

v) keinojen etsiminen eläinlääkintätuotteiden ja muiden tuotantopanosten käytön rajoittamiseksi;

vi) menetelmien ja keinojen kehittäminen tuotteiden laadun parantamiseksi kaikissa tuotannon ja kaupan pitämisen vaiheissa;

vii) luonnonmukaiseen maatalouteen liittyvän potentiaalin hyödyntäminen ja tällaisen maatalouden sekä alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaaminen ja edistäminen; ja

viii) integroidun tuotannon tai muiden ympäristöä säästävien tuotantotapojen edistäminen.]

211 artikla

Tuottajaorganisaatioita ja toimialakohtaisia organisaatioita koskevat yhteiset säännökset

1. Edellä 209 artiklaa ja 210 artiklan 1 kohtaa sovelletaan rajoittamatta jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön nojalla ja unionin lainsäädännön mukaisesti antamaa tuottajaorganisaatioiden tai toimialakohtaisten organisaatioiden hyväksyntää millä tahansa 1 artiklassa tarkoitetulla alalla, lukuun ottamatta 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdassa ja 210 artiklan 1 kohdassa mainittuja aloja.

2. Asetusten (EY) N:o 865/2004, (EY) N:o 1952/2005 ja (ETY) N:o 707/76 mukaisesti hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän asetuksen 209 artiklan mukaisina hyväksyttyinä tuottajaorganisaatioina.

Asetusten (ETY) N:o 2077/92 ja (EY) N:o 865/2004 mukaisesti hyväksyttyjä toimialakohtaisia organisaatioita pidetään tämän asetuksen 210 artiklan mukaisina hyväksyttyinä toimialakohtaisina organisaatioina.

212 artikla

Toimijaorganisaatiot

Tässä asetuksessa toimijaorganisaatioihin katsotaan kuuluvan hyväksytyt tuottajaorganisaatiot, hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot sekä oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan muiden toimijoiden hyväksytyt organisaatiot ja niiden yhteenliittymät.

II JAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TUOTTAJAORGANISAATIOITA JA TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA SEKÄ TUOTTAJARYHMIÄ KOSKEVAT SÄÄNNÖT

I ALAJAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOIDEN PERUSSÄÄNNÖT JA HYVÄKSYNTÄ

213 artikla

Tuottajaorganisaatioiden perussäännöt

1. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation perussäännöissä on määrättävä, että sen tuottajajäsenten on erityisesti

   a) sovellettava tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä, jotka liittyvät tuotantoilmoitusvelvoitteeseen, tuotantoon, kaupan pitämiseen ja ympäristönsuojeluun;

   b) kuuluttava minkä tahansa 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun, tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon;

   c) myytävä tuottajaorganisaation välityksellä koko kyseinen tuotantonsa;

   d) toimitettava tuottajaorganisaation tilastotarkoituksiin pyytämät tiedot, jotka koskevat erityisesti viljelyaloja, satoja, tuotoksia ja suoramyyntiä;

   e) suoritettava perussäännöissä määrätyt maksut 120 artiklassa säädettyjen toimintarahastojen perustamiseksi ja kartuttamiseksi.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdan c alakohdassa säädetään, tuottajajäsenet voivat tuottajaorganisaation luvalla ja tuottajaorganisaation vahvistamin edellytyksin

   a) myydä enintään tietyn osuuden tuotannostaan ja/tai tuotteistaan suoraan tilalla ja/tai tilan ulkopuolella kuluttajille näiden omiin tarpeisiin; jäsenvaltio vahvistaa tämän osuuden, jonka on oltava vähintään 10 prosenttia;

b) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, joiden määrä on oman tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon määrään nähden vähäinen;

c) pitää kaupan itse tai oman organisaationsa osoittaman toisen tuottajaorganisaation välityksellä tuotteita, jotka ominaispiirteidensä vuoksi eivät ensisijaisesti kuulu tuottajajäsenen oman tuottajaorganisaation kaupallisen toiminnan piiriin.

3. Tuottajaorganisaation perussäännöissä on lisäksi määrättävä

a) menettelyistä, joilla 1 kohdassa tarkoitetut säännöt määritellään, annetaan ja muutetaan;

b) tuottajaorganisaation rahoittamiseen tarvittavien maksujen perimisestä jäseniltä;

c) säännöistä, jotka varmistavat, että tuottajajäsenet voivat demokraattisella tavalla valvoa organisaatiota ja päätöksentekoa;

d) seuraamuksista, kun tuottajaorganisaation perussääntöjen mukaisia velvoitteita, erityisesti maksujen suorittamista, jätetään noudattamatta tai tuottajaorganisaation hyväksymiä sääntöjä rikotaan;

e) säännöistä, jotka liittyvät uusien jäsenten hyväksymiseen ja erityisesti jäsenyyden vähimmäiskestoon;

f) tuottajaorganisaation toiminnan kannalta välttämättömistä kirjanpito- ja budjettisäännöistä.

4. Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden katsotaan toimivan taloudellisissa asioissa jäsentensä nimissä ja näiden puolesta.

214 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltion on hyväksyttävä hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiksi kaikki oikeussubjektit tai oikeussubjektin tarkoin määritellyt osat, jotka hakevat tällaista hyväksymistä, jos

a) niiden tavoitteena on käyttää ympäristöystävällisiä viljelymenetelmiä, tuotantotekniikoita ja jätehuoltomenetelmiä erityisesti veden, maaperän ja maiseman laadun suojelemiseksi sekä luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi tai parantamiseksi, ja jos ne täyttävät 209 ja 213 artiklassa säädetyt vaatimukset ja esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;

b) niillä on vähimmäismäärä jäseniä, ja niiden kaupan pidetyn tuotannon määrä tai arvo täyttää jäsenvaltion asettamat vähimmäisvaatimukset, ja ne esittävät tästä asianmukaisen selvityksen;

c) on olemassa riittävä selvitys siitä, että ne voivat toteuttaa toimintaansa asianmukaisesti niin keston, tehokkuuden kuin tarjonnan keskittämisen suhteen, mitä varten jäsenvaltiot voivat päättää, minkä 209 artiklan ensimmäisen kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuista tuotteista tai tuoteryhmistä olisi kuuluttava tuottajaorganisaation piiriin;

d) ne todella antavat tuottajajäsenilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

e) ne asettavat tosiasiallisesti tuottajajäsentensä käyttöön tarpeen mukaan teknisiä apuvälineitä tuotteiden keräämiseksi, varastoimiseksi, pakkaamiseksi ja kaupan pitämiseksi;

f) ne varmistavat toimintansa asianmukaisen kaupallisen ja kirjanpidollisen hallinnoinnin; ja

g) niillä ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, ellei perussopimuksen 39 artiklassa tarkoitettuihin tavoitteisiin pyrkiminen sitä edellytä.

2. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä tuottajaorganisaation hyväksymisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine selvityksineen on tehty;

b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistuakseen, että tuottajaorganisaatiot ovat tämän luvun edellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;

c) ilmoitettava komissiolle vuosittain hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

II ALAJAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOIDEN LIITTO JA TUOTTAJARYHMÄT

215 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liitto hedelmä- ja vihannesalalla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden liitto perustetaan hyväksyttyjen tuottajaorganisaatioiden aloitteesta, ja se voi suorittaa mitä tahansa tässä asetuksessa tarkoitettuja tuottajaorganisaation tehtäviä. Tätä varten jäsenvaltiot voivat pyynnöstä hyväksyä tuottajaorganisaatioiden liiton, jos:

a) jäsenvaltio katsoo, että liitto kykenee tehokkaasti suorittamaan kyseiset tehtävät; ja

b) liitolla ei ole määräävää markkina-asemaa tietyillä markkinoilla, elleivät perussopimuksen 39 artiklassa tarkoitetut tavoitteet sitä edellytä.

Edellä 213 artiklan 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin.

216 artikla

Ulkoistaminen

Jäsenvaltiot voivat sallia hedelmä- ja vihannesalan hyväksytyn tuottajaorganisaation tai kyseisen alan hyväksytyn tuottajaorganisaatioiden liiton ulkoistavan minkä tahansa toimintonsa, myös tytäryrityksilleen, edellyttäen, että se antaa jäsenvaltiolle riittävän selvityksen siitä, että tämä menettely on asianmukainen keino saavuttaa asianomaisen tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton tavoitteet.

217 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmät

1. Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneissä jäsenvaltioissa, perussopimuksen 349 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla unionin syrjäisimmillä alueilla tai asetuksen (EY) N:o 1405/2006 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla pienillä Egeanmeren saarilla voidaan sellaisten viljelijöiden aloitteesta, jotka viljelevät yhtä tai useampaa hedelmä- ja vihannesalan tuotetta ja/tai tällaisia yksinomaan jalostukseen tarkoitettuja tuotteita, muodostaa tuottajaryhmiä, jotka ovat oikeussubjekteja tai oikeussubjektin tarkoin määriteltyjä osia, tuottajaorganisaatioksi hyväksymistä varten.

   Tällaisille tuottajaryhmille voidaan myöntää siirtymäkausi 209 artiklan mukaisten tuottajaorganisaation hyväksymisedellytysten täyttämiseksi.

   Kyseisten tuottajaryhmien on esitettävä jäsenvaltiolle tätä tarkoitusta varten porrastettu hyväksymistä koskeva suunnitelma, jonka hyväksyminen käynnistää toisessa alakohdassa tarkoitetun siirtymäkauden ja vastaa esihyväksymistä. Siirtymäkausi saa kestää enintään viisi vuotta.

2. Jäsenvaltion on ennen hyväksymistä koskevan suunnitelman hyväksymistä ilmoitettava komissiolle aikomuksistaan ja niiden todennäköisistä taloudellisista seurauksista.

III ALAJAKSO

SÄÄNTÖJEN SOVELTAMISALAN LAAJENTAMINEN KOSKEMAAN TALOUSALUEEN TUOTTAJIA

218 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos tietyllä talousalueella toimivan hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaation katsotaan olevan kyseisellä talousalueella edustava jonkin tuotteen tuotannon ja tuottajien osalta, asianomainen jäsenvaltio voi tuottajaorganisaation pyynnöstä velvoittaa talousalueelle sijoittautuneet mutta tuottajaorganisaatioon kuulumattomat tuottajat noudattamaan seuraavia sääntöjä:

   a) edellä 213 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut säännöt;

   b) edellä 121 artiklan 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden täytäntöönpanon edellyttämät säännöt.

   Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan sillä edellytyksellä, että:

   a) kyseisiä sääntöjä on sovellettu vähintään yhden markkinointivuoden ajan;

   b) kyseiset säännöt ovat liitteessä XIV olevassa luettelossa;

   c) kyseiset säännöt saatetaan sitoviksi enintään kolmeksi markkinointivuodeksi.

   Toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos asianomaiset säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteessä XIV olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

2. Tässä alajaksossa ’talousalueella’ tarkoitetaan maantieteellistä aluetta, joka muodostuu vierekkäisistä tai läheisistä tuotantoalueista, joilla on samanlaiset tuotantoon ja kaupan pitämiseen liittyvät edellytykset.

   Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi luettelo talousalueista.

   Komissio hyväksyy luettelon täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua yhden kuukauden kuluessa kyseisestä tiedoksi antamisesta tai päättää asianomaista jäsenvaltiota kuultuaan muutoksista, joita tämän on tehtävä luetteloon. Komissio julkaisee hyväksytyn luettelon asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

3. Tuottajaorganisaatiota pidetään edustavana 1 kohdassa tarkoitetussa merkityksessä, jos siihen kuuluu vähintään 50 prosenttia sen talousalueen tuottajista, jolla se toimii, ja jos se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tuotannon määrästä. Prosenttimääriä laskettaessa ei oteta huomioon 31 päivään joulukuuta 2008 saakka

asetuksen (ETY) N:o 2092/91 soveltamisalaan kuuluvia ja 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan kuuluvia luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia tai tuotantoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan soveltamista.

4. Määrätyn talousalueen kaikille tuottajille sitoviksi saatetut säännöt

a) eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja unionin muille tuottajille;

b) eivät ole sovellettavissa ennen markkinointivuoden alkua allekirjoitetun sopimuksen perusteella jalostettaviksi toimitettuihin tuotteisiin, ellei niitä erityisesti tarkoiteta sopimuksessa, lukuun ottamatta 213 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tuotantoilmoitusvelvoitetta koskevia sääntöjä;

c) eivät saa olla ristiriidassa voimassa olevien unionin ja kansallisten sääntöjen kanssa.

5. Asetuksen (ETY) N:o 2092/1991 soveltamisalaan 31 päivään joulukuuta 2008 saakka kuuluvien ja asetuksen (EY) N:o 834/2007 soveltamisalaan 1 päivästä tammikuuta 2009 alkaen kuuluvien luonnonmukaisten tuotteiden tuottajia ei voida velvoittaa noudattamaan sääntöjä, jollei tällaiselle toimenpiteelle ole antanut suostumustaan vähintään 50 prosenttia näistä tuottajista sillä talousalueella, jolla tuottajaorganisaatio toimii ja jolla se kattaa vähintään 60 prosenttia kyseisen talousalueen tällaisesta tuotannosta.

219 artikla

Tiedoksiantaminen

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat tehneet pakollisiksi tietyn talousalueen kaikille tuottajille 218 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

220 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen kumoaminen

Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, että jäsenvaltion on kumottava 218 artiklan 1 kohdan mukaisesti päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, jos se toteaa

a) että kyseinen laajentaminen koskemaan muita tuottajia estää kilpailun merkittävällä osalla sisämarkkinoita tai että se haittaa kaupan vapautta tai että perussopimuksen 39 artiklan tavoitteet vaarantuvat;

b) että sääntöihin, joiden soveltamisalaa on laajennettu koskemaan muita tuottajia, sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa. Komission kyseisten sääntöjen osalta tekemää päätöstä sovelletaan vasta toteamispäivästä alkaen;

c) tarkastuksissa, että tämän alajakson säännöksiä ei ole noudatettu.

221 artikla

Muiden kuin tuottajajäsenten maksuosuudet

Edellä 218 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa asianomainen jäsenvaltio voi päättää selvitystä tarkasteltuaan, että tuottajaorganisaatioon kuulumattomilla tuottajilla on velvollisuus suorittaa tuottajaorganisaatiolle tuottajajäsenten maksuosuus siltä osin kuin maksuilla katetaan

a) edellä 218 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen soveltamisesta aiheutuvia hallintokustannuksia;

b) tuottajaorganisaation tai tuottajaorganisaatioiden liiton vastuulleen ottamista, koko talousalueen tuottajia hyödyttävistä tutkimuksista, markkinatutkimuksista ja myynninedistämistoimista aiheutuvat kustannukset.

222 artikla

Tuottajaorganisaatioiden liittoja koskevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

Tässä alajaksossa kaikkia viittauksia tuottajaorganisaatioihin on pidettävä viittauksina myös hyväksyttyihin tuottajaorganisaatioiden liittoihin.

IV ALAJAKSO

HEDELMÄ- JA VIHANNESALAN TOIMIALAKOHTAISET ORGANISAATIOT

223 artikla

Hyväksyntä ja hyväksynnän peruutus

1. Jos jäsenvaltion rakenteiden kannalta on perusteltua, jäsenvaltio voi hyväksyä hedelmä- ja vihannesalan toimialakohtaisiksi organisaatioiksi kaikki oikeussubjektit, jotka ovat sijoittautuneet asianomaisen jäsenvaltion alueelle ja jotka hakevat asianmukaisesti hyväksyntää, jos ne

   a) harjoittavat toimintaansa yhdellä tai useammalla alueella asianomaisessa jäsenvaltiossa;

   b) edustavat merkittävää osaa kyseisen alueen tai kyseisten alueiden hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotannosta, kaupasta ja/tai jalostuksesta, ja silloin kun ne toimivat useammalla alueella, jos ne voivat osoittaa olevansa kullakin alueella riittävän edustavia kunkin niihin kuuluvan ammattialan osalta;

   c) toteuttavat vähintään kahta 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa mainituista toimista;

d) eivät itse suorita hedelmien ja vihannesten sekä hedelmä- ja vihannesjalosteiden tuotantoon, jalostukseen tai kaupan pitämiseen liittyviä toimia;

e) eivät ole sitoutuneet mihinkään 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista.

2. Jäsenvaltioiden on ennen hyväksymistä annettava komissiolle tiedoksi toimialakohtaiset organisaatiot, jotka ovat esittäneet hyväksymistä koskevan hakemuksen, johon on liitetty kaikki näiden organisaatioiden edustavuuteen ja niiden harjoittamiin toimintoihin liittyvät tiedot sekä muut arviointia varten tarvittavat tiedot.

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua esittää hyväksymistä koskevan vastalauseensa kahden kuukauden kuluessa tiedoksi antamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on

a) päätettävä hyväksymisen myöntämisestä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hakemus kaikkine liiteasiakirjoineen on jätetty;

b) tehtävä säännöllisin väliajoin tarkastuksia varmistaakseen, että toimialakohtaiset organisaatiot ovat hyväksymisedellytysten mukaisia, määrättävä näihin organisaatioihin sovellettavista seuraamuksista, jos tämän asetuksen säännöksiä ei noudateta tai niiden noudattamisessa ilmenee epäsäännönmukaisuuksia, sekä päätettävä tarvittaessa hyväksymisen peruuttamisesta;

c) peruutettava hyväksyminen, jos

i) tässä alajaksossa säädetyt vaatimukset ja hyväksymisen edellytykset eivät enää täyty;

ii) toimialakohtainen organisaatio sitoutuu johonkin 285 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen, päätökseen ja yhdenmukaistettuun menettelytapaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön perusteella määrättävien muiden seuraamusten soveltamista;

iii) toimialakohtainen organisaatio ei noudata 285 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tiedonantovelvoitetta;

d) ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa hyväksymisen myöntämistä, epäämistä tai peruuttamista koskevista päätöksistä.

4. Hyväksyntä antaa oikeuden harjoittaa 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa lueteltuja toimia, jollei tässä asetuksessa säädetyistä edellytyksistä muuta johdu.

5. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä edellytykset ja aikataulun, joita jäsenvaltioiden on noudatettava antaessaan komissiolle kertomuksia toimialakohtaisten organisaatioiden toiminnasta.

6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua pyytää tarkastusten perusteella jäsenvaltiota peruuttamaan hyväksynnän.

7. Komissio julkistaa asianmukaiseksi katsomallaan tavalla hyväksytyistä toimialakohtaisista organisaatioista luettelon, jossa mainitaan myös talousalue tai alue, jolla ne toimivat, sekä niiden toteuttamat 224 artiklassa tarkoitetut toimet. Myös hyväksynnän peruuttamiset julkistetaan.

224 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen

1. Jos jäsenvaltion yhdellä tai useammalla alueella toimiva toimialakohtainen organisaatio katsotaan jonkin tuotteen tuotannon, kaupan tai jalostuksen osalta edustavaksi, kyseinen jäsenvaltio voi tämän toimialakohtaisen organisaation pyynnöstä velvoittaa siihen kuulumattomat, kyseisellä yhdellä tai useammalla alueella toimivat yksittäiset tuottajat tai ryhmät noudattamaan tietyllä ajanjaksolla joitakin sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja, joista on sovittu kyseisessä organisaatiossa.

2. Toimialakohtaista organisaatiota pidetään 1 kohdan mukaisesti edustavana, jos se kattaa vähintään kaksi kolmasosaa kyseisen jäsenvaltion jonkin alueen tai joidenkin alueiden asianomaisten tuotteiden tuotannosta, kaupasta tai jalostuksesta. Jos sääntöjen soveltamisalan laajentamista koskeva hakemus kattaa useampia alueita, toimialakohtaisen järjestön on osoitettava olevansa kullakin asianomaisista alueista riittävän edustava kunkin siihen kuuluvan ammattialan osalta.

3. Sääntöihin, joiden soveltamisalan laajentamista voidaan hakea, sovelletaan seuraavaa:

   a) niillä on oltava jokin seuraavista tavoitteista:

      i) tuotantoon liittyvät tiedot ja markkinatiedot;

      ii) tuotantoa koskevat säännöt, jotka ovat unionin ja kansallisessa sääntelyssä vahvistettuja tiukemmat;

      iii) unionin sääntöjen kanssa yhteensopivien vakiosopimusten laatiminen;

      iv) kaupan pitämistä koskevat säännöt;

      v) ympäristönsuojelua koskevat säännöt;

      vi) tuotannon edistämistä ja arvoa koskevat toimet;

      vii) luonnonmukaisen maatalouden, alkuperänimitysten, laatumerkintöjen ja maantieteellisten merkintöjen suojaamista koskevat toimet;

   b) niitä on täytynyt soveltaa vähintään yhden markkinointivuoden ajan;

c) ne saatetaan sitoviksi enintään kolmeksi markkinointivuodeksi;

d) ne eivät saa aiheuttaa vahinkoa asianomaisen jäsenvaltion ja unionin muille tuottajille.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä olevat säännöt ovat sääntöjä, jotka luetellaan liitteessä XIV olevassa 1, 3 ja 5 kohdassa. Tällöin sääntöjen soveltamisalan laajentamista ei voida soveltaa yhtä markkinointivuotta pidempään.

4. Edellä olevan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii, iv ja v alakohdassa tarkoitetut säännöt eivät saa poiketa liitteessä XVI esitetyistä säännöistä. Tuotteisiin, jotka on tuotettu 1 kohdassa tarkoitetun alueen tai tarkoitettujen alueiden ulkopuolella, ei sovelleta 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä.

225 artikla

Sääntöjen soveltamisalan laajentamisen tiedoksiantaminen ja kumoaminen

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi säännöt, jotka ne ovat saattaneet pakollisiksi tietyn alueen tai tiettyjen alueiden kaikille toimijoille 224 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Komissio julkaisee kyseiset säännöt asianmukaiseksi katsomallaan tavalla.

2. Ennen sääntöjen julkaisemista komissio tiedottaa 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulle komitealle kaikista toimialakohtaisten sopimusten soveltamisalan laajentamista koskevista tiedonannoista.

3. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, että jäsenvaltion on kumottava päättämänsä sääntöjen soveltamisalan laajentaminen 220 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.

226 artikla

Muiden kuin jäsenten maksuosuudet

Jos yhtä tai useampaa tuotetta koskevien sääntöjen soveltamisalaa laajennetaan, ja jos yhdestä tai useammasta 224 artiklan 3 kohdan a alakohdassa mainitusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy kyseiseen tuotteeseen tai kyseisiin tuotteisiin, hyväksynnän antanut jäsenvaltio voi päättää, että toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumattomilla yksittäisillä toimijoilla tai ryhmillä, jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on velvollisuus suorittaa organisaatiolle jäsenten maksuosuutta joko kokonaan tai osittain vastaava määrä siltä osin kuin tällaiset maksut on tarkoitettu kattamaan kyseisistä toiminnoista suoraan aiheutuneita kustannuksia.

III JAKSO

TUOTTAJAORGANISAATIOITA JA TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT VIINIALALLA

227 artikla

Hyväksyminen

1. Jäsenvaltio voi hyväksyä tuottajaorganisaation tai toimialakohtaisen organisaation, joka on tehnyt asianomaiselle jäsenvaltiolle hyväksymishakemuksen, jossa on todisteet siitä, että

   a) kun kyseessä on tuottajaorganisaatio,

      i) se on 209 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

      ii) sillä on asianomaisen jäsenvaltion vahvistama vähimmäismäärä jäseniä;

      iii) se tuottaa asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman vähimmäismäärän kaupan pidettäviä tuotteita alueella, jolla se toimii;

      iv) se pystyy toteuttamaan toimintansa asianmukaisesti keston, tehokkuuden ja tarjonnan keskittämisen suhteen;

      v) se toimii tehokkaasti antaakseen jäsenilleen ympäristöystävällisten viljelymenetelmien toteuttamiseen tarvittavaa teknistä apua;

   b) kun kyseessä on toimialakohtainen organisaatio,

      i) se on 210 artiklan 3 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen;

      ii) se toteuttaa toimintaansa yhdellä tai useammalla asianomaisella alueella;

      iii) se edustaa merkittävää osaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotannosta tai kaupasta;

      iv) se ei osallistu viinialan tuotteiden tuotantoon, jalostukseen eikä kaupan pitämiseen.

2. Asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisesti hyväksyttyjä tuottajaorganisaatioita pidetään tämän artiklan mukaisesti hyväksyttyinä tuottajaorganisaatioina.

   Edellä 210 kohdan 3 kohdassa ja tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa esitetyt valintaperusteet täyttäviä organisaatioita, jotka jäsenvaltiot ovat hyväksyneet, pidetään kyseisten säännösten mukaisina toimialakohtaisina organisaatioina.

3. Edellä 214 artiklan 2 kohtaa ja 223 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin viinialan tuottajaorganisaatioihin ja toimialakohtaisiin organisaatioihin. Kuitenkin

   a) 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut määräajat ovat neljä kuukautta;

b) 214 artiklan 2 kohdan a alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut hyväksymistä koskevat hakemukset on jätettävä siinä jäsenvaltiossa, jossa organisaation päätoimipaikka on;

c) 214 artiklan 2 kohdan c alakohdassa ja 223 artiklan 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut vuotuiset tiedonannot on tehtävä vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä.

IV JAKSO

TUPAKKA-ALAN TOIMIALAKOHTAISIA ORGANISAATIOITA KOSKEVAT SÄÄNNÖT

228 artikla

Organisaatioon kuulumattomien toimijoiden maksamat jäsenmaksut

1. Jos yhdestä tai useammasta 2 kohdassa tarkoitetusta hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation harjoittamasta toiminnasta aiheutuu yleistä taloudellista hyötyä taloudellisille toimijoille, joiden toiminta liittyy yhteen tai useampaan kyseessä olevaan tuotteeseen, hyväksynnän antanut jäsenvaltio tai, jos komissio on antanut hyväksynnän, komissio ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean myötävaikutusta, voi päättää, että organisaatioon kuulumattomien yksittäisten toimijoiden tai ryhmien, jotka eivät ole organisaation jäseniä mutta jotka hyötyvät tästä toiminnasta, on maksettava organisaatiolle jäsenmaksuja vastaava määrä kokonaan tai osittain, siltä osin kuin tällaisten jäsenmaksujen on tarkoitus kattaa kyseisestä toiminnasta suoraan aiheutuneet kulut, hallinnollisia kustannuksia lukuun ottamatta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen toimintojen on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:

   a) tutkimus tuotteiden arvon lisäämiseksi erityisesti uusien kansanterveyttä vaarantamattomien käyttötapojen avulla;

   b) tupakanlehtien tai paalatun tupakan laadun parantamiseen tähtäävät tutkimukset;

   c) kasvinsuojeluaineiden käytön rajoittamisen mahdollistavia sekä maaperän ja ympäristön säilymisen turvaavia viljelymenetelmiä koskeva tutkimus.

3. Kyseessä olevien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle päätöksistä, jotka ne aikovat tehdä 1 kohdan mukaisesti. Näitä päätöksiä ei saa soveltaa ennen kuin on kulunut kolme kuukautta päivästä, jona asiasta ilmoitettiin komissiolle. Tämän kolmen kuukauden aikana kuluessa komissio voi vaatia täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätösehdotuksen hylkäämistä kokonaan tai osittain, jos yleinen taloudellinen etu, johon asiassa on vedottu, ei vaikuta perustellulta.

4. Kun komission tämän luvun säännösten mukaisesti hyväksymän toimialakohtaisen organisaation toteuttamat toimet edistävät yleistä taloudellista etua, komissio toimittaa päätösluonnoksensa asianomaisille jäsenvaltioille, joiden on esitettävä huomautuksensa kahden kuukauden kuluessa.

[V JAKSO

MAITO- JA MAITOTUOTEALAN TUOTTAJAORGANISAATIOT

229 artikla

Sopimusneuvottelut maito- ja maitotuotealalla

1. Edellä 209 artiklan mukaisesti hyväksytty maito- ja maitotuotealan tuottajaorganisaatio voi neuvotella tuottajajäsentensä puolesta raakamaidon toimittamista tuottajalta jalostajalle tai 311 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetulle kerääjälle koskevan sopimuksen, joka kattaa jäsenten koko yhteistuotannon tai osan siitä.

2. Tuottajaorganisaatio voi käydä neuvotteluja

   a) riippumatta siitä, siirretäänkö raakamaidon omistusoikeus tuottajalta tuottajaorganisaatiolle vai ei;

   b) riippumatta siitä, onko neuvoteltu hinta sama kaikkien vaiko pelkästään joidenkin tuottajajäsenten yhteistuotannolle;

   c) jos kyseisten neuvottelujen kohteena olevan tietyn tuottajaorganisaation tuottaman raakamaidon kokonaismäärä on enintään

      i) 3,5 prosenttia unionin kokonaistuotannosta; ja

      ii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta tietyn jäsenvaltion kansallisesta kokonaistuotannosta; ja

      iii) 33 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation neuvottelemasta kaikkien jäsenvaltion yhteenlasketusta kansallisesta kokonaistuotannosta;

   d) jos asianomaiset tuottajat eivät ole minkään muun sellaisen tuottajaorganisaation jäseniä, joka niin ikään neuvottelee tällaisia sopimuksia niiden puolesta; ja

   e) jos tuottajaorganisaatio ilmoittaa asiasta sen jäsenvaltion (niiden jäsenvaltioiden) toimivaltaisille viranomaisille, jossa (joissa) se toimii.

3. Tämän artiklan soveltamiseksi viittauksilla tuottajaorganisaatioihin tarkoitetaan myös tuottajaorganisaatioiden liittoja. Kyseisten liittojen asianmukaisen valvonnan

varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten liittojen hyväksymistä koskevat säännöt.

4. Edellä 2 kohdan c alakohdan soveltamiseksi komissio julkaisee tarkoituksenmukaisin menetelmin ja viimeisimpiä saatavilla olevia tietoja käyttäen unionissa ja jäsenvaltioissa tuotetun raakamaidon tuotannon määrät.

5. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa säädetään, toisessa alakohdassa tarkoitettu kilpailuviranomainen voi myös silloin, kun 33 prosentin raja ei ylity, yksittäisessä tapauksessa päättää olla sallimatta tuottajaorganisaation neuvotteluja, jos se katsoo sen olevan välttämätöntä kilpailun säilyttämiseksi tai kyseisen viranomaisen alueen pienille ja keskisuurille raakamaidon jalostusyrityksille aiheutuvan vakavan haitan välttämiseksi.

Komissio tekee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun päätöksen täytäntöönpanosäädöksellä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua silloin, kun neuvottelut kattavat useamman kuin yhden jäsenvaltion tuotannon. Muissa tapauksessa päätöksen tekee sen jäsenvaltion, jonka tuotannon neuvottelut kattavat, kansallinen kilpailuviranomainen.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja päätöksiä ei sovelleta ennen kuin ne on annettu tiedoksi asianomaisille yrityksille.

6. Tässä artiklassa tarkoitetaan

a) ’kansallisella kilpailuviranomaisella’ perussopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta annetun asetuksen (EY) N:o 1/2003[40] 5 artiklassa tarkoitettua viranomaista;

b) ’pk-yrityksellä’ mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä 6 päivänä toukokuuta 2003 annetussa komissiossa suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettuja mikro- ja pienyrityksiä sekä keskisuuria yrityksiä.]

VI JAKSO

MENETTELYSÄÄNNÖT

230 artikla

Siirretty säädösvalta ja täytäntöönpanovalta

1. Sen varmistamiseksi, että tuottajaorganisaatioiden, hedelmä- ja vihannesalan tuottajaryhmien, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan toimijaorganisaatioiden ja toimialakohtaisten organisaatioiden tavoitteet ja velvollisuudet ovat selkeästi määritellyt tällaisten organisaatioiden ja ryhmien toimien tehokkuuden parantamiseksi, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

[40] EYVL L 1, 4.1.2003, s. 1.

a) tällaisten ryhmien ja organisaatioiden erityistavoitteita, perussääntöjä, hyväksymistä, rakennetta, oikeushenkilöllisyyttä, jäsenyyttä, kokoa, vastuuvelvollisuutta ja toimia sekä hyväksynnän seurauksia, hyväksynnän peruuttamista, vähimmäiskokoa koskevia poikkeuksia ja sulautumisia;

b) eräiden toimialakohtaisten organisaatioiden sääntöjen soveltamisalan laajentamista muihin kuin jäseniin;

c) kansainvälisiä tuottajaorganisaatioita ja kansainvälisiä tuottajaorganisaatioiden liittoja, mukaan luettuna asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten antama hallinnollinen apu ylikansallisessa yhteistyössä;

d) tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden liittojen suorittamaa toimien ulkoistamista ja teknisten apuvälineiden käyttöön antamista;

e) tuottajaorganisaation kaupan pidettävän tuotannon vähimmäismäärää tai -arvoa;

f) poikkeuksia 209, 210 ja 212 artiklassa säädetyistä vaatimuksista;

g) seuraamuksia, jos hyväksymisperusteita ei noudateta.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän lukuun liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) jäsenvaltioilta edellytettäviä tiedonantoja;

b) hakemuksia, joilla haetaan hyväksyntää tuottajaorganisaatiolle;

c) tuottajaryhmien toteuttamaa hyväksymissuunnitelmien täytäntöönpanoa;

d) hyväksynnän laajentamista;

e) tarkastuksia ja tarkistuksia.

III OSA

KOLMANSIEN MAIDEN KANSSA KÄYTÄVÄ KAUPPA

I LUKU

Yleiset säännökset

231 artikla

Yleiset periaatteet

Jollei tässä asetuksessa tai sen nojalla annetuissa säännöksissä toisin säädetä, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa kielletään:

a) vaikutukseltaan tulleja vastaavien maksujen kantaminen;

b) kaikkien määrällisten rajoitusten tai vaikutukseltaan vastaavien toimenpiteiden soveltaminen.

232 artikla

Yhdistetty nimikkeistö

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tariffiluokitteluun sovelletaan tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23 päivänä heinäkuuta 1987 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2658/87[41] säädetyn yhdistetyn nimikkeistön, jäljempänä ’yhdistetty nimikkeistö’, yleisiä tulkintasääntöjä ja soveltamista koskevia erityissääntöjä. Tämän asetuksen soveltamisen pohjalta saatu tariffinimikkeistö, mukaan luettuina tarvittaessa liitteissä III ja liitteessä XII olevassa II osassa esitetyt määritelmät, liitetään yhteiseen tullitariffiin.

---

[41] EYVL L 256, 7.9.1987, s. 1.

II LUKU

Tuonti

I jakso

Tuontitodistukset

233 artikla

Tuontitodistukset

Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan tuontitodistukset, seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen unioniin tuontia varten voidaan edellyttää tuontitodistuksen esittämistä ottaen huomioon tuontitodistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta:

a) vilja;

b) riisi;

c) sokeri;

d) siemenet;

e) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit CN-koodeihin 1509, 1510 00, 0709 90 39, 0711 20 90, 2306 90 19, 1522 00 31 ja 1522 00 39 kuuluvien tuotteiden osalta;

f) pellava ja hamppu, kun kyse on hampusta;

g) hedelmät ja vihannekset;

h) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

i) banaanit;

j) viini;

k) elävät kasvit;

l) naudanliha;

m) maito ja maitotuotteet;

n) sianliha;

o) lampaan- ja vuohenliha;

p) munat;

q) siipikarjanliha;

r) maatalousperäinen etyylialkoholi.

234 artikla

Todistusten myöntäminen

Jäsenvaltioiden on myönnettävä tuontitodistukset kaikille hakijoille riippumatta näiden sijoittautumispaikasta unionissa, jollei perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetussa säädöksessä toisin säädetä ja rajoittamatta tämän luvun soveltamiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

235 artikla

Voimassaolo

Tuontitodistukset ovat voimassa kaikkialla unionissa.

236 artikla

Vakuus

1. Todistusten myöntämisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen, jolla taataan tuontisitoumuksen täyttäminen todistuksen voimassaoloaikana, jollei komissio toisin säädä delegoiduilla säädöksillä 238 artiklan mukaisesti.

2. Ylivoimaista estettä lukuun ottamatta vakuus pidätetään kokonaan tai osittain, jos tuonti ei toteudu todistuksen voimassaoloaikana tai se toteutuu vain osittain.

237 artikla

Erityisvakuus viinialalla

1. CN-koodeihin 2009 61, 2009 69 ja 2204 30 kuuluvien viinirypälemehujen ja rypäleen puristemehujen, joiden osalta yhteisen tullitariffin maksujen soveltaminen riippuu tuotavan tuotteen tuontihinnasta, tuontihinnan oikeellisuus tarkistetaan joko jokaisen lähetyksen tarkastuksen perusteella tai käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, jonka komissio laskee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua kyseisten tuotteiden alkuperämaassa todettujen hintanoteerausten perusteella.

   Jos kyseisen lähetyksen ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin mahdollisesti sovellettava kiinteä tuontiarvo korotettuna komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamalla marginaalilla, joka ei saa ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla,

vaaditaan kiinteän tuontiarvon perusteella määritetyn tuontitullin suuruisen vakuuden asettamista.

Jos kyseisen tavaralähetyksen tulohintaa ei ilmoiteta, yhteisen tullitariffin soveltaminen riippuu kiinteästä tuontiarvosta tai asiaa koskevien tullilainsäädännön säännösten soveltamisesta komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistamin edellytyksin.

2. Jos liitteessä XIII olevan II osan B jakson 5 kohdassa tai C jaksossa tarkoitettuja perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti säädettyjä poikkeuksia sovelletaan tuotuihin tuotteisiin, tuojien on asetettava näiden tuotteiden osalta nimetyille tulliviranomaisille vakuus vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen yhteydessä. Vakuus vapautetaan, kun tuoja esittää sen jäsenvaltion, jossa vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen on tapahtunut, tulliviranomaisille tyydyttävät todisteet siitä, että rypäleen puristemehuista on valmistettu viinirypälemehua, niitä on käytetty viinialaan kuulumattomissa tuotteissa tai, jos ne on viiniytetty, ne on varustettu asianmukaisin päällysmerkinnöin.

238 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Silloin kun on tarpeen kyseisten tuotteiden tuonnin seurannan kannalta, komissio voi kaupan ja markkinoiden kehityksen sekä asianomaisten markkinoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä

   a) laatia luettelon 233 artiklassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joilta edellytetään tuontitodistusta;

   b) määritellä tapaukset ja tilanteet, joissa tuontitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon erityisesti asianomaisten tuotteiden tullioikeudellisen aseman, noudatettavat kauppajärjestelmät, toimien tarkoituksen, hakijan oikeudellisen aseman ja asianomaiset määrät.

2. Komissio voi tuontitodistusjärjestelmän pääelementtien määrittämiseksi delegoiduilla säädöksillä

   a) määritellä todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet sekä todistuksen oikeudelliset vaikutukset, mukaan luettuna tuontivelvollisuuden noudattamiseen liittyvän sallitun poikkeaman mahdollisuus, sekä alkuperän ja lähtöisyyden ilmoittamisen silloin kun se on pakollista;

   b) säätää, että todistuksen myöntämisen tai vapaaseen liikkeeseen luovutuksen edellytyksenä on tuotteiden alkuperän, aitouden ja laatuominaisuudet varmentavan, kolmannen maan tai elimen antaman asiakirjan esittäminen;

   c) vahvistaa säännöt, joita sovelletaan todistuksen siirtämiseen tai tapauksen mukaan siirtoa koskevat rajoitukset;

   d) vahvistaa säännöt, jotka tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisia tilanteita varten, joissa tarvitaan

jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua petosten tai sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi tai selvittämiseksi;

e) määrittää tapaukset ja tilanteet, joissa vakuutta ei tarvitse asettaa.

239 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

a) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;

b) todistuksen voimassaoloaikaa ja asetettavan vakuuden määrää;

c) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;

d) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;

e) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa.

II JAKSO

TUONTITULLIT JA MAKSUT

240 artikla

Tuontitullit

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, 1 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan yhteisen tullitariffin tuontitulleja.

241 artikla

Viljojen tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (korkealaatuinen tavallinen vehnä), 1002 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00 ja 1007 00 90 (kylvämiseen tarkoitettua hybridiä lukuun ottamatta) kuuluvien tuotteiden tuontitulli on sama kuin näiden tuotteiden tuontihetkellä voimassa oleva interventiohinta, jota korotetaan 55 prosentilla ja josta vähennetään kyseiseen lähetykseen sovellettava cif-tuontihinta. Tämä tulli ei kuitenkaan voi olla korkeampi kuin yhdistetyn nimikkeistön pohjalta määritelty sopimustulli.

2. Komissio laskee 1 kohdassa tarkoitetun tuontitullin täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua sellaisten edustavien cif-

tuontihintojen perusteella, jotka vahvistetaan säännöllisesti tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

242 artikla

Esikuoritun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XV olevan 1 kohdan mukaisesti.

   Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua uuden sovellettavan tullin, jos kyseisen liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XV olevassa 1 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 20 kuuluvan esikuoritun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla, lukuun ottamatta 243 artiklassa tarkoitetun Basmati-riisin tuontitodistuksia.

3. Vuosittainen viitemäärä on 449 678 tonnia. Osittainen viitemäärä vastaa kunakin markkinointivuonna puolta vuosittaisesta viitemäärästä.

243 artikla

Esikuoritun Basmati-riisin tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodeihin 1006 20 17 ja 1006 20 98 kuuluviin liitteessä XVI lueteltuihin esikuoritun Basmati-riisin lajikkeisiin sovelletaan tuontitullia, joka on nolla, edellytyksin, jotka komissio vahvistaa 249 ja 240 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä.

244 artikla

Hiotun riisin tuontitullien laskeminen

1. Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitullin kymmenen päivän kuluessa kyseessä olevan viitejakson päättymisestä liitteessä XV olevan 2 kohdan mukaisesti.

   Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua uuden sovellettavan tullin, jos kyseisen liitteen mukaisesti tehdyt laskelmat osoittavat, että tullia on tarpeen muuttaa. Aiemmin vahvistettua tullia sovelletaan uuden sovellettavan tullin vahvistamiseen asti.

2. Liitteessä XV olevassa 2 kohdassa tarkoitetun tuonnin laskemiseksi on otettava huomioon määrät, joille CN-koodiin 1006 30 kuuluvan osittain tai kokonaan hiotun riisin tuontitodistuksia myönnettiin vastaavalla viitejaksolla.

245 artikla

Rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitullien laskeminen

Sen estämättä, mitä 240 artiklassa säädetään, CN-koodiin 1006 40 00 kuuluvien rikkoutuneiden riisinjyvien tuontitulli on 65 euroa tonnilta.

246 artikla

Tulohintajärjestelmä hedelmä- ja vihannesalalla sekä hedelmä- ja vihannesjalostealalla

1. Jos yhteisen tullitariffin tulleja sovelletaan tuodun erän tulohinnan mukaan, kyseisen hinnan todenperäisyys tarkastetaan käyttämällä kiinteää tuontiarvoa, jonka komissio laskee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 320 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua kunkin tuotteen ja alkuperän osalta kyseisten tuotteiden jäsenvaltioiden edustavilla tuontimarkkinoilla tai tarvittaessa muilla markkinoilla todettujen hintanoteerausten painotetun keskiarvon perusteella.

   Komissio voi kuitenkin antaa täytäntöönpanosäädöksillä erityissäännöksiä pääosin jalostettaviksi tarkoitettujen tuontituotteiden tulohinnan tarkastamiseksi.

2. Jos kyseisen erän ilmoitettu tulohinta on korkeampi kuin kiinteä tuontiarvo, johon on lisätty komission täytäntöönpanosäädöksillä vahvistama marginaali ja joka ei voi ylittää kiinteää arvoa yli 10 prosentilla, vaaditaan tuontitullien suuruinen kiinteän arvon perusteella määritetty vakuus.

3. Jos kyseisen erän tulohintaa ei ole ilmoitettu tulliselvityksessä, sovelletaan yhteisen tullitariffin tullia, joka riippuu kiinteästä tuontiarvosta, tai tullilainsäädännön asiaan kuuluvia säännöksiä komission myöhemmin 249 ja 250 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä määrittelemien edellytysten mukaisesti.

247 artikla

Lisätuontitullit

1. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä määrittää vilja-, riisi-, sokeri-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna-, siipikarjanliha- ja banaanialan sekä viinirypälemehu- ja rypäleen puristemehualan tuotteet, joiden tuonnissa on sovellettava 240–246 artiklassa säädetyn tullin lisäksi lisätuontitullia kyseisestä tuonnista johtuvien epäsuotuisten vaikutusten ehkäisemiseksi ja torjumiseksi unionin markkinoilla, jos

a) tuontihinta alittaa tason, jonka unioni on ilmoittanut WTO:lle (”käynnistyshinta”); tai

b) tuonnin määrä ylittää minä tahansa vuonna tietyn tason (”käynnistysmäärä”).

Käynnistysmäärä perustuu markkinoille pääsyn mahdollisuuksiin, jotka määritellään tapauksen mukaan tuonnin prosenttiosuutena edellisten kolmen vuoden vastaavasta kotimaisesta kulutuksesta.

2. Lisätuontitulleja ei määrätä, jos tuonti ei todennäköisesti häiritse unionin markkinoita tai jos vaikutukset ovat epäsuhteessa asetettuihin tavoitteisiin.

3. Edellä olevan 1 kohdan a alakohdan soveltamiseksi tuontihinnat määritellään tarkasteltavana olevan lähetyksen cif-tuontihintojen perusteella.

Cif-tuontihinnat tarkistetaan kyseisen tuotteen osalta maailmanmarkkinoilla tai unionin tuontimarkkinoilla todettujen edustavien hintojen perusteella.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa edustavat hinnat ja käynnistysmäärät lisätuontitullien soveltamiseksi 250 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

248 artikla

Tuontitullien soveltamisen keskeyttäminen sokerialalla

Jotta varmistetaan 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden valmistamiseksi tarvittava saatavuus, komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä keskeyttää tuontitullien soveltamisen kokonaan tai osittain seuraavien tuotteiden tiettyjen määrien osalta:

a) CN-koodiin 1701 kuuluva sokeri;

b) CN-koodeihin 1702 30 10, 1702 40 10, 1702 60 10 ja 1702 90 30 kuuluva isoglukoosi.

249 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä säätää, että tietyntyyppisen korkealaatuisen viljan ja Basmati-riisin tuonnissa on asetettava vakuus sen varmistamiseksi, että toimijat täyttävät velvollisuutensa.

2. Basmati-riisijärjestelmän moitteettoman toiminnan varmistamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa lisävaatimuksia, joita toimijoiden on noudatettava voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen 243 artiklan mukaisesti.

3. Komissio vahvistaa vilja-alan erityispiirteiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä vähimmäislaatuvaatimukset, joita on noudatettava, jotta tuontitullia voidaan alentaa.

250 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa

a) edellä olevan 241 artiklan osalta

i) huomioon otettavat hintanoteeraukset;

ii) tarvittaessa mahdollisuuden antaa toimijoille tietyissä tapauksissa mahdollisuus saada sovellettavan tullin suuruus tietoonsa ennen kyseessä olevien lähetysten saapumista;

b) säännöt, joita tarvitaan varmistamaan 243 artiklassa tarkoitettujen tullien moitteeton soveltaminen tuotavien tuotteiden ominaisuuksien ja laadun tarkastamiseksi, ja toimenpiteet, jotka toteutetaan järjestelmän soveltamiseen liittyvien ongelmien ratkaisemiseksi;

c) 246 artiklan osalta säännöt, jotka liittyvät kiinteän tuontiarvon laskemiseen, hintaselvityksiin, edustavien markkinoiden määrittämiseen ja tulohintaan;

d) 247 artiklan osalta lisäsäännöt, joita tarvitaan kyseisen artiklan 1 kohdan soveltamiseksi;

e) säännökset tuotavien tuotteiden ominaisuuksien ja laadun tarkastamiseksi.

III JAKSO

TUONTIKIINTIÖN HALLINNOINTI

251 artikla

Tariffikiintiöt

1. Komissio avaa 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuonnissa sovellettavat, perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista tai mistä tahansa muusta perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti annetusta säädöksestä johtuvat tariffikiintiöt ja hallinnoi niitä 253, 254 ja 255 artiklan mukaisesti delegoiduilla säädöksillä ja täytäntöönpanosäädöksillä.

2. Tariffikiintiöitä hallinnoidaan soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää välttäen kaikenlaista toimijoihin kohdistuvaa syrjintää:

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin” -periaate);

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikaisen tarkastelun menetelmä”);

c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat” -menetelmä).

3. Käytettävässä hallinnointimenetelmässä on tarvittaessa otettava riittävästi huomioon unionin markkinoiden hankintatarpeet ja tarve turvata näiden markkinoiden tasapaino.

252 artikla

Erityissäännöt

1. CN-koodeihin 0202 20 30, 0202 30 ja 0206 29 91 kuuluvan jäädytetyn ja jalostukseen tarkoitetun naudanlihan 54 703 tonnin tuontikiintiön osalta Euroopan parlamentti ja neuvosto voi perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen määrätä, että koko kiintiö tai osa siitä kattaa vastaavan määrän laatulihaa muuntokurssilla 4,375.

2. Espanjan 2 000 000 maissitonnin ja 300 000 durratonnin tuontitariffikiintiön sekä Portugalin 500 000 maissitonnin tuontitariffikiintiön osalta 253 artiklassa tarkoitettuihin sääntöihin on sisällyttävä myös säännökset, jotka ovat tarpeen tariffikiintiötuonnin ja tarvittaessa kyseisten jäsenvaltioiden maksajavirastojen tuomien määrien julkisen varastoinnin ja kyseisten jäsenvaltioiden markkinoille saattamisen toteuttamiseksi.

253 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen tasapuoliset mahdollisuudet käytettävissä olevien määrien osalta ja toimijoiden tasavertaisen kohtelun tuontitariffikiintiön osalta komissio toteuttaa delegoiduilla säädöksillä

a) niiden edellytysten ja kelpoisuusvaatimusten määrittelyn, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää hakemuksen tuontitariffikiintiössä; asianomaisissa säännöksissä voidaan edellyttää vähimmäiskokemusta kolmansien maiden ja niihin rinnastettavien alueiden kanssa käytävässä kaupassa tai jalostustoiminnassa, ilmaistuna vähimmäismääränä ja -aikana tietyllä markkinasektorilla; kyseisiin säännöksiin voi sisältyä erityissääntöjä, jotka soveltuvat tietyn alan tarpeisiin ja käytäntöihin erityisesti jalostusteollisuuden käyttötapojen ja tarpeiden osalta;

b) niiden säännösten vahvistamisen, jotka liittyvät oikeuksien siirtoon toimijoiden välillä ja tapauksen mukaan siirtorajoituksiin tuontitariffikiintiön hallinnon osalta.

2. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan ja että unionin sopimuksia tai sitoumuksia sovelletaan asianmukaisesti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä

a) säätää, että tuontitariffikiintiöön osallistumisen edellytyksenä on vakuuden asettaminen;

b) vahvistaa säännöt, joita tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi erityisesti tilanteissa, joissa tarvitaan jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua, mukaan luettuina säännökset, joilla velvoitetaan jäsenvaltiot toimittamaan tietoja;

c) vahvistaa säännöt petosten ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi säätämällä muun muassa erityisistä seuraamusmaksuista ja asianomaisten toimijoiden sulkemisesta tariffikiintiöiden ulkopuolelle suhteessa havaittuihin petoksiin ja sääntöjenvastaisuuksiin.

254 artikla

Täytäntöönpanovalta

1. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä

a) vuosittaisista tariffikiintiöistä, jotka jaetaan tarvittaessa sopivalla tavalla vuoden ajalle, ja päättää käytettävästä hallinnointimenetelmästä;

b) tuontijärjestelmää koskevassa sopimuksessa tai säädöksessä säädettyjen erityissäännösten soveltamista koskevista säännöistä, jotka liittyvät tapauksen mukaan erityisesti

i) takeisiin tuotteen luonteesta, lähtöpaikasta ja alkuperästä;

ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen takeiden tarkistamisen mahdollistavan asiakirjan hyväksymiseen;

iii) viejämaan antaman asiakirjan esittämiseen;

iv) tuotteiden käyttötarkoitukseen ja käyttöön;

c) todistusten tai lupien voimassaoloajasta;

d) vakuuksien määristä;

e) tietojen julkaisemista ja tiedonantoja koskevista säännöistä.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä säätää

a) todistusten käytöstä ja tarvittaessa erityissäännöistä, jotka koskevat erityisesti tuontihakemusten jättämisedellytyksiä ja lupien myöntämistä tariffikiintiöiden yhteydessä;

b) tuontijärjestelmän seurannasta.

255 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

1. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua säännökset, jotka koskevat menettelyn hallinnoimista sen varmistamiseksi, että tuontitariffikiintiössä käytettävissä olevia määriä ei ylitetä, erityisesti hyväksymällä kuhunkin hakemukseen sovellettavat jakokertoimet silloin kun käytettävissä olevat määrät on saavutettu, hylkäämällä vireillä olevat hakemukset ja tarvittaessa keskeyttämällä hakemusten jättämisen.

2. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa säännökset käyttämättömien määrien uudelleenjakamiseksi.

IV JAKSO

ERÄITÄ TUOTTEITA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I ALAJAKSO

TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET VILJA- JA RIISIALALLA

256 artikla

Eri viljojen seosten tuonti

Liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvista viljoista koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on vahvistettava seuraavasti:

a) jos seos koostuu kahdesta tällaisesta viljasta, tuontitulli on se, jota sovelletaan:

   i) painoltaan suurempaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

   ii) ainesosaan, jolla on korkeampi tuontitulli, jos kumpikaan ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

b) jos seos koostuu useammasta kuin kahdesta tällaisesta viljasta ja jos useista viljoista kukin on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, seokseen sovellettava tuontitulli on korkein näihin viljoihin sovellettavista tuontitulleista, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla niistä on sama tuontitulli.

   Jos ainoastaan yksi vilja on enemmän kuin 10 prosenttia seoksen painosta, sovellettava tuontitulli on tähän viljaan sovellettava tuontitulli;

c) kaikissa a ja b alakohdan soveltamisalaan kuulumattomissa tapauksissa sovellettava tuontitulli on seokseen kuuluviin viljoihin sovellettavista tuontitulleista korkein, siinäkin tapauksessa, että kahdella tai useammalla viljalla on sama tuontitulli.

257 artikla

Viljoista ja riisistä koostuvien seosten tuonti

Yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan I osan a ja b kohtaan kuuluvasta viljasta sekä yhdestä tai useammasta liitteessä I olevan II osan a ja b kohtaan kuuluvasta tuotteesta koostuviin seoksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan ainesosaan tai tuotteeseen, jolla on korkein tuontitulli.

258 artikla

Riisiseosten tuonti

Useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin luokiteltavasta riisistä koostuviin seoksiin taikka useampiin eri jalostusryhmiin tai -asteisiin luokiteltavasta riisistä ja rikkoutuneista riisinjyvistä koostuviin sekoituksiin sovellettava tuontitulli on se, jota sovelletaan:

a) painoltaan suurimpaan ainesosaan, jos se on vähintään 90 prosenttia seoksen painosta;

b) ainesosaan, jolla on korkein tuontitulli, jos yksikään ainesosista ei ole vähintään 90 prosenttia seoksen painosta.

259 artikla

Tariffiluokittelun sovellettavuus

Jos 256, 257 ja 258 artiklassa säädettyä tuontitullin vahvistamismenettelyä ei voida soveltaa, kyseisissä artikloissa tarkoitettuihin seoksiin sovellettava tulli on seosten tariffiluokittelun perusteella määritelty tulli.

II ALAJAKSO

SOKERIN TUONTIJÄRJESTELYT

260 artikla

Perinteinen hankintatarve puhdistusta varten

1. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin perinteiseksi hankintatarpeeksi unionissa vahvistetaan markkinointivuotta kohden 2 489 735 tonnia valkoisena sokerina ilmaistuna.

2. Ainoaa Portugalissa vuonna 2005 toiminnassa ollutta sokerijuurikkaan jalostustehdasta pidetään päätoimisena puhdistamona.

3. Puhdistettavaksi tarkoitetun sokerin tuontitodistuksia saa myöntää vain päätoimisille puhdistamoille sillä edellytyksellä, että asianomaiset määrät eivät ylitä määriä, jotka saa tuoda 1 kohdassa tarkoitetun perinteisen hankintatarpeen puitteissa. Todistuksia voidaan siirtää ainoastaan päätoimisten puhdistamojen kesken, ja niiden voimassaolo lakkaa sen markkinointivuoden lopussa, jolle ne on myönnetty.

   Tätä kohtaa sovelletaan jokaisen markkinointivuoden ensimmäisinä kolmena kuukautena.

261 artikla

Siirretty säädösvalta

Varmistaakseen, että puhdistettavaksi tarkoitettu tuontisokeri puhdistetaan tämän alajakson mukaisesti, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa

a) eräitä 260 artiklassa tarkoitettujen tuontijärjestelyjen toimintaan liittyviä määritelmiä;

b) edellytykset ja kelpoisuusvaatimukset, jotka toimijan on täytettävä voidakseen jättää tuontitodistushakemuksen, vakuuden asettaminen mukaan luettuna;

c) hallinnollisia seuraamuksia koskevat säännöt.

262 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa tarvittavat säännöt, jotka koskevat tuontivaatimuksiin ja -velvollisuuksiin liittyviä todisteita ja asiakirjoja, jotka toimijoiden ja erityisesti päätoimisten puhdistamojen on toimitettava.

III ALAJAKSO

HAMPUN TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

263 artikla

Hampun tuonti

1. Seuraavia tuotteita voidaan tuoda unioniin vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   a) CN-koodiin 5302 10 00 kuuluva raaka hamppu, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa säädetyt edellytykset;

b) CN-koodiin ex 1207 99 15 kuuluvat kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joiden mukana on todisteet siitä, että tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) ei ylitä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti vahvistettua pitoisuutta;

c) CN-koodiin 1207 99 91 kuuluvat muut kuin kylvettäviksi tarkoitetut hampunsiemenet, joita tuovat vain jäsenvaltion hyväksymät tuojat, jotta varmistetaan, että tällaisia siemeniä ei käytetä kylvämiseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa säädettyjen tuotteiden unioniin tuontiin on tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymisen määrittelemistä varten sovellettava tarkastuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission täytäntöönpanosäädöksillä 318 artiklan mukaisesti mahdollisesti antamien erityissäännösten soveltamista.

3. Tämän artiklan soveltaminen ei rajoita niiden tiukempien säännösten soveltamista, joita jäsenvaltiot ovat antaneet perussopimuksen ja WTO:n maataloussopimukseen perustuvien velvoitteiden noudattamiseksi.

IV ALAJAKSO

HUMALAN TUONTIA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

264 artikla

Humalan tuonti

1. Humala-alan tuotteita voidaan tuoda kolmansista maista ainoastaan, jos niiden laatuominaisuudet vastaavat vähintään unionissa korjatuille ja unionissa korjatuista tuotteista valmistetuille tuotteille vahvistettuja vaatimuksia.

2. Tuotteilla katsotaan olevan 1 kohdassa tarkoitetut ominaisuudet, jos niiden mukana seuraa alkuperämaan viranomaisten myöntämä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 117 artiklassa tarkoitettua varmennustodistusta vastaavaksi todettu todistus.

   Humalajauheen, lupuliinipitoisen humalajauheen, humalauutteen ja humalatuotteiden seosten osalta todistus voidaan todeta varmennustodistusta vastaavaksi ainoastaan, jos kyseisten tuotteiden alfahappopitoisuus ei ole pienempi kuin sen humalan alfahappopitoisuus, josta ne on valmistettu.

3. Komissio voi hallinnollisen taakan keventämiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä edellytykset, joilla vastaavuustodistukseen ja pakkausmerkintöihin liittyviä velvollisuuksia ei sovelleta.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tähän artiklaan liittyvät säännöt mukaan luettuina vastaavuustodistusten tunnustamista ja humalan tuontitarkastuksia koskevat säännöt.

V JAKSO

SUOJATOIMENPITEET JA SISÄINEN JALOSTUS

265 artikla

Suojatoimenpiteet

1. Jollei tämän artiklan 3 kohdasta muuta johdu, komissio toteuttaa unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan suojatoimenpiteitä neuvoston asetusten (EY) N:o 620/2009[42] ja (EY) N:o 265/2009[43] mukaisesti.

2. Jollei muiden Euroopan parlamentin ja neuvoston säädösten tai neuvoston muiden säädösten nojalla toisin säädetä, komissio toteuttaa tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti suojatoimenpiteitä sellaista unioniin suuntautuvaa tuontia vastaan, josta määrätään perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Komissio voi toteuttaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä täytäntöönpanosäädöksillä jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

4. Komissio kumoaa 3 kohdan mukaisesti toteutetut unionin suojatoimenpiteet tai muuttaa niitä täytäntöönpanosäädöksillä. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

266 artikla

Jalostusmenettelyn ja sisäisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos unionin markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä osittain tai kokonaan jalostusmenettelyn tai sisäisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, sokeri-, oliiviöljy- ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, maito- ja maitotuote-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha-, muna- ja siipikarja-alojen sekä maatalousperäisen etyylialkoholialan tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön

---

42 EUVL L 84, 31.3.2009, s. 1.
43 EUVL L 185, 17.7.2009, s. 1.

vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää sisäisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

III LUKU

Vienti

I jakso

Vientitodistukset

267 artikla

Vientitodistukset

1. Rajoittamatta tapauksia, joissa tämän asetuksen mukaisesti vaaditaan vientitodistukset, seuraavien alojen yhden tai useamman tuotteen unionista vientiä varten voidaan edellyttää vientitodistuksen esittämistä ottaen huomioon vientitodistusten tarve asianomaisten markkinoiden hallinnoinnin ja erityisesti kyseisten tuotteiden viennin seurannan kannalta:

   a) vilja;

   b) riisi;

   c) sokeri;

   d) oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit liitteessä I olevan VII osan a kohdassa tarkoitetun oliiviöljyn osalta;

   e) hedelmät ja vihannekset;

   f) hedelmä- ja vihannesjalosteet;

   g) viini;

   h) naudanliha;

   i) maito ja maitotuotteet;

   j) sianliha;

   k) lampaan- ja vuohenliha;

   l) munat;

   m) siipikarjanliha;

   n) maatalousperäinen etyylialkoholi.

2. Edellä 234, 235 ja 236 artiklaa sovelletaan soveltuvin osin.

268 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Silloin kun on tarpeen kyseisten tuotteiden viennin seurannan kannalta, komissio voi kaupan ja markkinoiden kehityksen sekä asianomaisten markkinoiden tarpeiden huomioon ottamiseksi delegoiduilla säädöksillä

   a) laatia luettelon 267 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen alojen tuotteista, joilta edellytetään vientitodistusta;

   b) määritellä tapaukset ja tilanteet, joissa vientitodistusta ei edellytetä, ottaen huomioon erityisesti asianomaisten tuotteiden tullioikeudellisen aseman, toimien tarkoituksen, hakijan oikeudellisen aseman ja asianomaiset määrät.

2. Komissio voi vientitodistusjärjestelmän pääelementtien määrittämiseksi delegoiduilla säädöksillä

   a) määritellä todistuksesta johtuvat oikeudet ja velvollisuudet, todistuksen oikeudelliset vaikutukset mukaan luettuina vientivelvollisuuden noudattamiseen liittyvän sallitun poikkeaman mahdollisuus ja pakollinen määräpaikan ilmoittaminen;

   b) vahvistaa säännöt, joita sovelletaan todistuksen siirtämiseen tai tapauksen mukaan siirtoa koskevat rajoitukset;

   c) vahvistaa säännöt, jotka tarvitaan todistusjärjestelmän luotettavuuden ja tehokkuuden varmistamiseksi ja sellaisia tilanteita varten, joissa tarvitaan jäsenvaltioiden välistä hallinnollista apua petosten estämiseksi tai selvittämiseksi;

   d) määrittää tapaukset ja tilanteet, joissa vakuutta ei tarvitse asettaa.

269 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat säännöt mukaan luettuina säännöt, jotka koskevat

a) hakemusten jättämistä sekä todistusten antamista ja käyttöä;

b) todistusten voimassaoloaikaa ja asetettavan vakuuden määrää;

c) todisteita siitä, että todistuksen käyttöedellytyksiä on noudatettu;

d) korvaavien todistusten ja kaksoiskappaleiden antamista;

e) todistusten käsittelyä jäsenvaltioissa ja järjestelmän hallinnon kannalta tarvittavien tietojen vaihtoa.

270 artikla

Ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua annettavat täytäntöönpanosäädökset

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua rajoittaa määriä, joille voidaan myöntää todistus, evätä haetut määrät ja keskeyttää hakemusten jättämisen markkinoiden hallinnoimiseksi silloin kun haetaan suuria määriä.

II JAKSO

VIENTITUET

271 artikla

Vientitukien soveltamisala

1. Jotta vienti olisi maailmanmarkkinanoteerausten ja -hintojen perusteella mahdollista sekä perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista johtuvissa rajoissa, mainittujen noteerausten tai hintojen ja unionin hintojen välinen erotus voidaan seuraavien tuotteiden osalta kattaa vientituella:

   a) seuraavien alojen tuotteet, jotka viedään sellaisenaan:

      i) vilja;

      ii) riisi;

      iii) sokeri liitteessä I olevan III osan b, c, d ja g kohdassa lueteltujen tuotteiden osalta;

      iv) naudanliha;

      v) maito ja maitotuotteet;

      vi) sianliha;

      vii) munat;

      viii) siipikarjanliha;

   b) edellä a alakohdan i, ii, iii, v ja vii alakohdassa luetellut tuotteet, jotka viedään liitteissä XVII ja XVIII lueteltuina tavaroina.

   Kun kyse on liitteessä XVII olevassa IV osassa lueteltuina tuotteina vietävistä maidosta ja maitotuotteista, vientitukia voidaan myöntää ainoastaan liitteessä I olevan XVI osan a–e ja g kohdassa luetelluille tuotteille.

2. Vientituki tuotteille, jotka viedään liitteissä XVII ja XVIII lueteltuina jalostettuina tavaroina, ei saa olla suurempi kuin samojen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituki.

3. Tiettyjen viljasta saatavien alkoholipitoisten juomien valmistuksen erityispiirteiden, pitkä kypsytysaika mukaan luettuna, huomioon ottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä antaa säännöksiä, jotka koskevat tuotteiden ja toimijoiden vientitukikelpoisuutta, erityisesti tuotteiden määritelmiä ja ominaisuuksia, sekä kertoimien vahvistamista vientitukien laskemiseksi asianomaisten tuotteiden kypsytysprosessin huomioon ottamiseksi.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet mukaan luettuina 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansallisiin tarkastuksiin liittyvät tekniset ja menettelyvaatimukset.

5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua vahvistaa kertoimen tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientituen mukauttamiseksi.

272 artikla

Vientituen jakaminen

Määrät, jotka voidaan viedä vientituella, myönnetään noudattamalla menetelmää, joka:

a) sopii parhaiten tuotteen luonteeseen ja kyseiseen markkinatilanteeseen ja jolla hyödynnetään käytettävissä olevia voimavaroja mahdollisimman tehokkaasti ottaen huomioon unionin viennin tehokkuus ja rakenne, aiheuttamatta kuitenkaan syrjintää kyseessä olevien toimijoiden ja etenkin suurten ja pienten toimijoiden välillä;

b) on toimijoille hallinnollisesti kevein, kun hallinnolliset vaatimukset otetaan huomioon;

c) estää kaikenlaisen syrjinnän kyseessä olevien toimijoiden välillä.

273 artikla

Vientituen vahvistaminen

1. Vientituki on samansuuruinen kaikkialla unionissa. Se voi vaihdella määräpaikan mukaan, erityisesti jos maailmanmarkkinatilanne, tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset tai perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet niin edellyttävät.

2. Neuvosto hyväksyy vientitukien vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

274 artikla

Vientituen myöntäminen

1. Edellä 271 artiklan 1 kohdan a alakohdassa luetelluille sellaisenaan vietäville tuotteille voidaan myöntää tukea vain hakemuksesta ja esittämällä asianmukainen vientitodistus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sovelletaan vientitodistuksen hakemispäivänä sovellettavaa vientitukea tai tapauksen mukaan asianomaiseen tarjousmenettelyyn perustuvaa vientitukea ja eriytetyn tuen osalta vientitukea, jota kyseisenä päivänä sovelletaan

   a) todistuksessa mainittuun määräpaikkaan; tai

   b) tapauksen mukaan todelliseen määräpaikkaan, jos se ei ole sama kuin todistuksessa mainittu määräpaikka, jolloin sovellettava määrä ei saa olla suurempi kuin vientitodistuksessa mainittuun määräpaikkaan sovellettava määrä.

   Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua toteuttaa asianmukaiset toimenpiteet tässä kohdassa säädetyn jouston väärinkäytön estämiseksi. Kyseiset toimenpiteet voivat liittyä erityisesti hakemusten jättämismenettelyyn ja viejien pakollisiin ilmoituksiin.

3. Komissio voi päättää delegoiduilla säädöksillä, että vientitodistukset voidaan siitosmunien ja päivänikäisten untuvikkojen kaupan ja kuljetuksen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi myöntää jälkikäteen.

4. Varmistaakseen, että toimijoilla on tasavertainen pääsy perussopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden vientitukiin, komissio voi delegoiduilla säädöksillä päättää soveltaa 1 ja 2 kohtaa tämän asetuksen 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tavaroihin.

   Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän kohtaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

5. Komissio voi hyväntekeväisyysjärjestöjen hallinnollisen taakan keventämiseksi myöntää delegoiduilla säädöksillä poikkeuksia 1 ja 2 kohdasta elintarvikeaputoimien yhteydessä vientitukea saavien tuotteiden osalta.

6. Vientituki maksetaan, kun esitetään selvitys siitä, että:

   a) tuotteet on viety unionista;

   b) tuotteet ovat eriytetyn vientituen tapauksessa saapuneet todistuksessa ilmoitettuun määräpaikkaan tai muuhun määräpaikkaan, jolle on vahvistettu vientituki, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan b alakohdan soveltamista.

7. Komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa vientitukien myöntämiselle lisäedellytyksiä kaupan vääristymien estämiseksi ja erityisesti säätää, että

a) vientitukia maksetaan ainoastaan EU:sta peräisin olevista tuotteista;

b) tuontituotteista maksettavan vientitukien määrän on oltava samansuuruinen kuin tuotaessa kannetut tuontitullit, jos ne ovat pienempiä kuin sovellettava vientituki.

275 artikla

Elävistä eläimistä naudanliha-alalla maksettavat vientituet

1. Naudanliha-alan tuotteiden osalta eläviä eläimiä koskevien vientitukien myöntäminen ja maksaminen edellyttää eläinten hyvinvointia ja erityisesti eläinten suojelua kuljetuksen aikana koskevassa unionin lainsäädännössä säädettyjen vaatimusten noudattamista.

2. Jotta viejiä kannustettaisiin noudattamaan eläinten hyvinvointia koskevia edellytyksiä ja jotta toimivaltaiset viranomaiset voisivat tarkistaa vientitukiin liittyvien varojen moitteettoman käytön silloin kun niiden edellytyksenä on eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattaminen, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

   a) säännöksiä, jotka liittyvät eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamiseen unionin tullialueen ulkopuolella sekä sen tarkastamiseen ja siitä raportoimiseen, riippumattomien kolmansien osapuolten käyttö mukaan luettuna;

   b) seuraamuksia, jotka liittyvät vientitukien maksamiseen tai takaisinperintään silloin kun eläinten hyvinvointia koskeviin edellytyksiin liittyviä lakisääteisiä vaatimuksia on jätetty noudattamatta.

3. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

276 artikla

Vientirajoitukset

Perussopimuksen 218 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvien määrällisten sitoumusten noudattaminen taataan kyseessä oleviin tuotteisiin sovellettavien viiteajanjaksojen osalta myönnettyjen vientitodistusten perusteella. WTO:n maataloussopimuksesta johtuvien velvoitteiden noudattamisen osalta viitejakson päättyminen ei vaikuta vientitodistusten voimassaoloon.

277 artikla

Siirretty säädösvalta

1. Varmistaakseen, että toimijat noudattavat velvollisuuksiaan tarjouskilpailuun osallistuessaan, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä ensisijaisen

vaatimuksen todistuksiin liittyvien vakuuksien vapauttamiseksi tarjouskilpailutettujen vientitukien yhteydessä.

2. Toimijoiden ja viranomaisten hallinnollisen taakan keventämiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa kynnysarvot, joiden alittuessa vientitodistuksen esittämistä ei edellytetä, ja määrittää määräpaikat, joiden osalta vientituen esittämisvelvollisuudesta vapauttaminen on perusteltua.

3. Sellaisten käytännön tilanteiden varalta, joissa vientitukiin on täysi tai osittainen tukikelpoisuus, ja jotta toimijat voivat paremmin toimia vientitukihakemuksen jättöpäivän ja vientituen lopullisen maksamisen välisenä aikana, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteet, jotka koskevat

   a) jotakin muuta vientituelle määriteltyä päivämäärää;

   b) seuraamuksia, jotka liittyvät vientituen maksamiseen silloin kun todistuksessa mainittu tuotekoodi tai määräpaikka ei vastaa todellista tuotetta tai määräpaikkaa;

   c) vientitukien ennakkomaksuja, mukaan luettuina vakuuden asettamista ja vapauttamista koskevat edellytykset;

   d) tarkastuksia ja todisteita silloin kun on epäilyksiä tuotteiden todellisen määräpaikan suhteen, mukaan luettuna mahdollisuus jälleentuontiin unionin tullialueelle;

   e) määräpaikkoja, joita pidetään unionista vientinä, ja unionin tullialueeseen kuuluvien vientitukikelpoisten määräpaikkojen sisällyttämistä.

4. Sen varmistamiseksi, että vientitukia saavat tuotteet viedään unionin tullialueelta, ja niiden mahdollisen kyseiselle alueelle paluun estämiseksi sekä toimijoiden hallinnollisen taakan keventämiseksi vientituettujen tuotteiden määrämaahan saapumista koskevien todisteiden laatimisen ja toimittamisen osalta eriytetyn vientituen tapauksessa komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteet, jotka koskevat

   a) määräaikaa, jossa tuotteiden on poistuttava unionin tullialueelta, mukaan luettuna väliaikaisen uuden maahantulon aika;

   b) käsittelyjä, jotka vientituetuille tuotteille saa tehdä kyseisenä ajanjaksona;

   c) todistetta määräpaikkaan saapumisesta eriytetyn vientituen tapauksessa;

   d) vientikynnyksiä ja edellytyksiä, joilla viejät voidaan vapauttaa tällaisen todisteen esittämisestä;

   e) edellytyksiä, joilla riippumattomat kolmannet osapuolet hyväksyvät todisteen määräpaikkaan saapumisesta eriytetyn vientituen tapauksessa.

5. Komissio voi eri alojen erityispiirteiden huomioon ottamiseksi vahvistaa delegoiduilla säädöksillä erityisvaatimuksia ja -edellytyksiä toimijoille ja vientitukikelpoisille tuotteille.

6. Komissio voi jalostusteollisuuden kehitykseen mukautumisen mahdollistamiseksi muuttaa delegoiduilla säädöksillä liitettä XVII ottaen huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1216/2009[44] 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut perusteet.

7. Varmistaakseen vientitukiedellytysten osalta tasavertaisen kohtelun perussopimuksen liitteessä I mainittujen tuotteiden ja niistä jalostettujen tuotteiden viejien kesken komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa 274 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan soveltamissäännöt 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1216/2009 säännökset.

278 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän jaksoon liittyvät tarvittavat toimenpiteet, jotka koskevat erityisesti

a) sellaisten vietävissä olevien määrien uudelleenjakamista, joita ei ole myönnetty eikä käytetty;

b) vientitukien ja kaikkien muiden vientitoimiin liittyvien taloudellisten suoritusten maksuun oikeuttavien toimien toteuttamista ja säännönmukaisuutta, fyysiset ja asiakirjatarkastukset mukaan luettuina;

c) 271 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tuotteita.

III JAKSO

VIENTIKIINTIÖN HALLINNOINTI MAITO- JA MAITOTUOTEALALLA

279 artikla

Kolmansien maiden avaamien tariffikiintiöiden hallinnointi

1. Jos perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyssä sopimuksessa määrätään jonkin kolmannen maan maidon ja maitotuotteiden osalta avaaman tariffikiintiön hallinnoinnista kokonaan tai osittain, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että sovellettavaa kiintiötä käytetään asianomaisen kansainvälisen sopimuksen tavoitteiden mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja tariffikiintiöitä on hallinnoitava tavalla, jolla vältetään kaikenlainen kyseessä olevien toimijoiden välinen syrjintä ja varmistetaan kyseisen kiintiön tarjoamien mahdollisuuksien täysipainoinen hyödyntäminen soveltamalla jotain seuraavista menetelmistä, niiden yhdistelmää tai jotain muuta asianmukaista menetelmää:

---

44 EUVL L 328, 15.12.2009, s. 10.

a) hakemusten saapumisjärjestykseen perustuva menetelmä (”ensin tullutta palvellaan ensin” -periaate);

b) menetelmä, jossa kiintiöt jaetaan suhteessa haettuihin määriin hakemusten jättöhetkellä (”samanaikaisen tarkastelun menetelmä”);

c) perinteisiin kaupan järjestelyihin perustuva menetelmä (”perinteiset/uudet toimijat -menetelmä”).

3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä tämän jakson mukaisesti avattujen kiintiöiden hallinnoimiseksi tarvittavat säännökset.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua säännökset, jotka koskevat menettelyn hallinnointia

a) sen varmistamiseksi, että tämän jakson mukaisesti avatuissa kiintiöissä käytettävissä olevia määriä ei ylitetä;

b) käyttämättömien määrien uudelleenjakamiseksi.

IV JAKSO

ERITYISTUONTIKOHTELU KOLMANSISSA MAISSA

280 artikla

Erityistuontikohtelun kolmannessa maassa saavien tuotteiden todistukset

1. Vietäessä tuotteita, jotka unionin perussopimuksen 218 artiklan nojalla tekemien sopimusten mukaisesti voivat saada erityiskohtelun tuonnissa kolmanteen maahan, jos tiettyjä edellytyksiä noudatetaan, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on annettava pyynnöstä ja asianmukaisten tarkastusten jälkeen asiakirja, jolla todistetaan edellytysten täyttyminen.

2. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki 1 kohtaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

V JAKSO

ELÄVIÄ KASVEJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

281 artikla

Viennin vähimmäishinnat

1. Kunkin CN-koodiin 0601 10 kuuluvan elävien kasvien alan tuotteen markkinoiden kehittymisen huomioon ottamiseksi kolmansiin maihin vientiä varten voidaan

vuosittain vahvistaa yksi tai useampi vähimmäishinta hyvissä ajoin ennen markkinointikautta. Neuvosto hyväksyy vähimmäishintojen vahvistamista koskevat toimenpiteet perussopimuksen 43 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Tällaisten tuotteiden vienti on sallittu ainoastaan, jos se tapahtuu yhtä suureen tai korkeampaan hintaan kuin kyseiselle tuotteelle vahvistettu vähimmäishinta.

2. Komissio hyväksyy kaikki 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan liittyvät tarvittavat hallinnolliset toimenpiteet täytäntöönpanosäädöksillä ottaen huomioon perussopimuksen 218 artiklan nojalla tehdyistä sopimuksista johtuvat velvoitteet.

VI JAKSO

ULKOINEN JALOSTUS

282 artikla

Ulkoisen jalostusmenettelyn keskeyttäminen

1. Jos unionin markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä ulkoisen jalostusmenettelyn vuoksi, komissio voi jonkin jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan keskeyttää täytäntöönpanosäädöksillä osittain tai kokonaan ulkoisen jalostusmenettelyn käytön vilja-, riisi-, hedelmä- ja vihannes-, hedelmä- ja vihannesjaloste-, viini-, naudanliha-, sianliha-, lampaan- ja vuohenliha- sekä siipikarja-alojen tuotteiden osalta. Jos komissio saa jäsenvaltiolta tällaisen pyynnön, se tekee asiasta täytäntöönpanosäädöksillä päätöksen viiden työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta. Kiireellisissä tapauksissa komissio tekee päätöksen 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

   Toteutetut toimenpiteet annetaan viipymättä tiedoksi jäsenvaltioille, ja ne tulevat voimaan välittömästi.

2. Siinä määrin kuin se on tarpeen maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn moitteettoman toiminnan kannalta, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdassa vahvistettua menettelyä noudattaen kieltää ulkoisen jalostusmenettelyn käytön osittain tai kokonaan 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta.

IV OSA

KILPAILUSÄÄNNÖT

I LUKU

Yrityksiin sovellettavat säännöt

283 artikla

Perussopimuksen 101–106 artiklan soveltaminen

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, perussopimuksen 101–106 artiklaa sekä niiden soveltamista koskevia säännöksiä sovelletaan kaikkiin perussopimuksen 101 artiklan 1 kohdassa ja 102 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuotantoa tai kauppaa, jollei tämän asetuksen 284, 285, 286 [ja 287] artiklasta muuta johdu.

284 artikla

Poikkeukset

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tämän asetuksen 283 artiklassa tarkoitettuihin sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka kuuluvat olennaisena osana kansalliseen markkinajärjestelyyn tai jotka ovat tarpeen perussopimuksen 39 artiklassa esitettyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

   Erityisesti perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta sellaisiin yksittäisen jäsenvaltion maataloustuottajien, tuottajien yhteenliittymien tai tällaisten yhteenliittymien muodostamien liittojen sopimuksiin, päätöksiin ja menettelytapoihin, jotka koskevat maataloustuotteiden tuotantoa tai myyntiä taikka maataloustuotteiden yhteisten varastointi-, käsittely- tai jalostuslaitosten käyttöä sikäli kuin niihin ei sisälly velvoitetta noudattaa määrättyjä hintoja, jollei komissio totea, että kilpailu tällöin estyy tai että perussopimuksen 39 artiklassa mainittujen tavoitteiden saavuttaminen vaarantuu.

2. Jollei Euroopan unionin tuomioistuimen toimivallasta tutkia komission päätöksiä muuta johdu, ainoastaan komissiolla on toimivalta, sen jälkeen kun se on kuullut jäsenvaltioita ja niitä yrityksiä tai yritysten yhteenliittymiä, joita asia koskee, sekä muita luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä, joiden kuulemista se pitää tarpeellisena, ratkaista, mitkä sopimukset, päätökset ja menettelyt täyttävät 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Tässä tarkoituksessa komissio tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen, joka julkaistaan.

Komissio tekee kyseisen ratkaisun joko omasta aloitteestaan taikka jonkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai sellaisen yrityksen tai yritysten yhteenliittymän pyynnöstä, jota asia koskee.

3. Julkaistaessa 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös on mainittava asianosaisten nimet ja päätöksen pääasiallinen sisältö. Siinä on otettava huomioon yritysten perustellut edut niiden liikesalaisuuksien suojan suhteen.

285 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 210 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

   a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

   b) komissio ei ole kahden kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä.

4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa:

   a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;

   b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;

   c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;

   d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka merkitsevät hintojen vahvistamista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta sellaisten toimien soveltamista, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat unionin erityissääntöjen mukaisesti;

   e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kahden kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.

286 artikla

Tupakka-alan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tupakka-alan hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tarkoituksena on panna täytäntöön tämän asetuksen 210 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tavoitteet, edellyttäen että

   a) sopimuksista ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

   b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa tarvittavien tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua mainittujen sopimusten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan ristiriidassa unionin kilpailusääntöjen kanssa.

   Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei saa panna täytäntöön mainitun kolmen kuukauden jakson aikana.

2. Sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat on julistettava unionin kilpailusääntöjen vastaisiksi seuraavissa tapauksissa:

   a) ne voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionin sisällä;

   b) ne voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn moitteetonta toimintaa;

   c) ne voivat luoda kilpailun vääristymiä, jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisen organisaation toimenpiteellä pyritään;

   d) ne sisältävät hintojen tai kiintiöiden vahvistamisen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta toimenpiteitä, joita toimialakohtaiset organisaatiot toteuttavat unionin sääntöihin sisältyvien erityisten säännösten soveltamiseksi;

e) ne voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua kyseisten tuotteiden merkittävältä osalta.

3. Jos komissio toteaa 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että tämän luvun soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Kyseistä päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

[287 artikla

Maito- ja maitotuotealan sopimukset ja yhdenmukaistetut menettelytavat

1. Perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta niihin hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin, joiden tavoitteena on tämän asetuksen 210 artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen toimien toteuttaminen.

2. Edellä 1 kohtaa sovelletaan vain, jos

a) sopimuksista, päätöksistä ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista on ilmoitettu komissiolle;

b) komissio ei ole kolmen kuukauden kuluessa kaikkien vaadittavien yksityiskohtaisten tietojen saamisesta todennut täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua näiden sopimusten, päätösten tai yhdenmukaistettujen menettelytapojen olevan unionin kilpailusääntöjen vastaisia.

3. Sopimuksia, päätöksiä ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja ei voida panna täytäntöön ennen 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun määräajan päättymistä.

4. Seuraavien sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen katsotaan olevan ristiriidassa unionin sääntöjen kanssa:

a) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa markkinoiden lokeroitumista unionissa;

b) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat haitata yhteisen markkinajärjestelyn toimintaa;

c) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat aiheuttaa kilpailun vääristymiä ja jotka eivät ole välttämättömiä yhteisen maatalouspolitiikan niiden tavoitteiden saavuttamiseksi, joihin toimialakohtaisten organisaatioiden toimilla pyritään;

d) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, joihin sisältyy hintojen vahvistaminen;

e) sopimukset, päätökset ja yhdenmukaistetut menettelytavat, jotka voivat olla syrjiviä tai poistaa kilpailua merkittävältä osalta asianomaisia tuotteita.

5. Jos komissio toteaa 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetun kolmen kuukauden määräajan jälkeen, että 1 kohdan soveltamista koskevat edellytykset eivät täyty, se tekee täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua päätöksen siitä, että kyseiseen sopimukseen, päätökseen tai yhdenmukaistettuun menettelytapaan sovelletaan perussopimuksen 101 artiklan 1 kohtaa.

Komission päätöstä voidaan soveltaa aikaisintaan sinä päivänä, jona se annetaan tiedoksi asianomaiselle toimialakohtaiselle järjestölle, paitsi jos tämä on antanut vääriä tietoja tai on väärinkäyttänyt 1 kohdassa säädettyä poikkeusta.

6. Kun kyseessä ovat monivuotiset sopimukset, ensimmäisenä vuotena annettu ilmoitus koskee myös seuraavia sopimuksen kattamia vuosia. Tällöin komissio voi kuitenkin milloin tahansa joko omasta aloitteestaan tai toisen jäsenvaltion pyynnöstä antaa lausunnon yhteensopimattomuudesta.]

288 artikla

Tupakka-alan sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen sitova vaikutus toimialakohtaisiin organisaatioihin kuulumattomiin toimijoihin

1. Tupakka-alan toimialakohtaiset organisaatiot voivat pyytää, että niiden tietyistä sopimuksista tai yhdenmukaistetuista menettelytavoista tehdään rajoitetuksi ajaksi sitovia niiden jäsenistön edustamiin ammattialoihin kuulumattomille saman talouden alan yksittäisille toimijoille tai näiden ryhmille alueella, jolla ne harjoittavat toimintaansa.

Sääntöjen laajennuksen soveltamiseksi toimialakohtaisten organisaatioiden on edustettava vähintään kahta kolmasosaa kyseisestä tuotannosta ja/tai kaupasta. Jos ehdotettu sääntöjen laajennus koskee useampaa aluetta, toimialakohtaisten organisaatioiden on osoitettava, että niillä on vähimmäisedustavuus jokaisella jäsenistönsä edustamalla ammattialalla jokaisella niistä alueista, joille niiden toiminta ulottuu.

2. Sääntöjen, joiden soveltamisalan laajentamista pyydetään, on pitänyt olla voimassa vähintään vuoden ja niiden on liityttävä johonkin seuraavista tavoitteista:

a) tuotannon ja markkinoiden tuntemus;

b) vähimmäislaatujen määrittely;

c) ympäristönsuojelun vaatimukset täyttävien viljelymenetelmien käyttö;

d) pakkaamista ja tarjontamuotoa koskevien vähimmäisvaatimusten määrittely;

e) varmennettujen siementen käyttö ja tuotteiden laadun valvonta.

3. Sääntöjen soveltamisalan laajentaminen edellyttää hyväksyntää, jonka komissio antaa täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua.

289 artikla

Sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskeva täytäntöönpanovalta

Komissio voi 285, 286, [287] ja 288 artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi hyväksyä täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina tiedoksiantamista ja julkaisemista koskevat säännöt.

II LUKU

Valtiontukisäännöt

290 artikla

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan soveltaminen

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa sovelletaan 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuotantoon ja kauppaan.

Perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklaa ei kuitenkaan sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot suorittavat tämän asetuksen mukaisesti ja joista säädetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 liitteessä II olevan I osaston III luvun IV a jakson III alajaksossa ja 37–41 artiklassa, 108, 111, 114, 117, 120, 123, 128 ja 148 artiklassa, 291 artiklan 2 kohdassa ja 292–297 artiklassa sekä tämän asetuksen II osan I osaston IV luvun VII jaksossa. Kuitenkin 136 artiklan 4 kohdan osalta vain perussopimuksen 108 artiklaa ei sovelleta.

291 artikla

Maito- ja maitotuotealaa koskevat erityissäännökset

1. Jollei perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, kielletään tuet, joiden määrä vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hinnan tai määrän perusteella.

   Kielletään myös kansalliset toimenpiteet, joilla sallitaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa XVI osassa lueteltujen tuotteiden hintojen tasaaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat myöntää maitoalan tuottajille 31 päivään maaliskuuta 2014 asti valtiontukea vuosittain yhteensä 55 prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa säädetystä ylärajasta mainitun asetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti myönnetyn unionin tuen lisäksi. Mainitun asetuksen 69 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden mukaisen unionin tuen ja valtiontuen yhteismäärä ei saa kuitenkaan missään tapauksessa ylittää 69 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettua ylärajaa.

292 artikla

Suomea ja Ruotsia koskevat erityissäännökset

Suomi ja Ruotsi voivat komission täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua antamalla suostumuksella myöntää tukea porojen ja porotuotteiden (CN-koodit ex 0208 ja ex 0210) tuotantoon ja kaupan pitämiseen sikäli kuin niistä ei aiheudu perinteisten tuotantotasojen lisäystä.

293 artikla

Sokerialaa koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot, jotka alentavat asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistettua sokerikiintiötään yli 50 prosenttia, voivat myöntää väliaikaista valtiontukea ajanjaksona, jona sokerijuurikkaan viljelijöille tarkoitettua siirtymäkauden tukea maksetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 93 artiklan mukaisesti. Komissio tekee kyseessä olevan jäsenvaltion hakemuksesta päätöksen tätä toimenpidettä varten käytettävissä olevan valtiontuen kokonaismäärästä täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu väliaikainen tuki ei saa Italian osalta olla yli 11 euroa markkinointivuotta ja sokerijuurikastonnia kohden, ja se on myönnettävä sokerijuurikkaan viljelijöille ja sokerijuurikkaiden kuljetuksiin.

Suomi saa myöntää sokerijuurikkaan viljelijöille tukea enintään 350 euroa hehtaaria ja markkinointivuotta kohden.

Kyseisten jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle markkinointivuonna tosiasiallisesti myönnetty valtiontuen määrä 30 päivän kuluessa kunkin markkinointivuoden päättymisestä.

294 artikla

Saksan alkoholimonopolia koskevat erityissäännökset

[Tämän asetuksen 290 artiklan toisessa kohdassa olevaa poikkeusta sovelletaan tukeen, jota Saksa myöntää kansallisen alkoholimonopolinsa, jäljempänä ’monopoli’, puitteissa tuotteille, joita monopoli pitää jatkojalostuksen jälkeen kaupan perussopimuksen liitteessä I mainittuna maatalousperäisenä etyylialkoholina. Poikkeusta sovelletaan vain 31 päivään joulukuuta 2017, se ei rajoita perussopimuksen 108 artiklan 1 kohdan ja 108 artiklan 3 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamista, ja sen edellytyksenä on seuraavien säännösten noudattaminen:

a) monopolinalaisen tukea saavan etyylialkoholin kokonaistuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 enimmäismäärästä 600 000 hehtolitraa 420 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 240 000 hehtolitraan vuonna 2013, ja se voi olla enintään 60 000 hehtolitraa vuodessa ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2017, jolloin monopolin on lakattava olemasta olemassa;

b) tukea saavien sinettitislaamoiden tuotannon on vähennyttävä asteittain vuoden 2011 540 000 hehtolitrasta 360 000 hehtolitraan vuonna 2012 ja 180 000 hehtolitraan vuonna 2013. Kaikkien sinettitislaamojen on irtauduttava monopolista viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Monopolista irtaantuville sinettitislaamoille myönnetään korvauksena 257,50 euroa hehtolitralta nominaalisia tislausoikeuksia sovellettavassa Saksan lainsäädännössä säädetyssä tarkoituksessa. Kyseinen korvaava tuki on myönnettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013. Se voidaan kuitenkin maksaa useina erinä, joista viimeinen on maksettava viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017;

c) monopolista voidaan myöntää tukea pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille 31 päivään joulukuuta 2017 saakka, jos tukea saava tuotanto ei ylitä 60 000:ta hehtolitraa vuodessa;

d) tuen, joka maksetaan 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisenä aikana, kokonaismäärä voi olla enintään 269,9 miljoonaa euroa, ja tuen, joka maksetaan 1 päivän tammikuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisenä aikana, kokonaismäärä voi olla enintään 268 miljoonaa euroa; ja

e) Saksan on vuosittain ennen 30 päivää kesäkuuta toimitettava komissiolle edellisvuotta koskeva kertomus monopolin toiminnasta ja sen puitteissa myönnetystä tuesta. Komissio toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Lisäksi vuosina 2013–2016 toimitettaviin vuosikertomuksiin on sisällyttävä asteittaista luopumista koskeva vuosisuunnitelma pientislaamoille, joille määritellään tuotannon vakiomäärä, tislaamojen käyttäjille ja hedelmäosuuskuntien tislaamoille.]

295 artikla

Perunoita koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot voivat jatkaa nykyisten järjestelmien mukaisen valtiontuen maksamista CN-koodiin 0701 kuuluvien tuoreiden tai jäähdytettyjen perunoiden tuotannon ja kaupan osalta 31 päivään joulukuuta 2011.

296 artikla [Poistetaan 31.12.2010 jälkeen]

Hedelmä- ja vihannesalaa koskevat erityissäännökset

Jäsenvaltiot voivat hedelmä- ja vihannesalan osalta maksaa valtiontukea 31 päivään joulukuuta 2010 asti seuraavin edellytyksin:

a) valtiontukea maksetaan ainoastaan hedelmien ja vihannesten tuottajille, jotka eivät ole hyväksytyn tuottajaorganisaation jäseniä ja jotka allekirjoittavat hyväksytyn tuottajaorganisaation kanssa sopimuksen, jossa ne sitoutuvat soveltamaan kyseisen tuottajaorganisaation kriisinehkäisy- ja -hallintatoimenpiteitä;

b) tällaisille tuottajille maksettavan tuen määrä on enintään 75 prosenttia kyseisen tuottajaorganisaation jäsenten saaman unionin tuen määrästä; ja

c) kyseinen jäsenvaltio toimittaa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 valtiontuen tehokkuudesta ja toimivuudesta selvityksen, jossa arvioidaan erityisesti, missä määrin sillä on tuettu alan järjestelyä. Komissio tarkastelee selvitystä ja päättää asianmukaisten ehdotusten tekemisestä.

297 artikla

Kansallinen tislaustuki kriisitapauksessa

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää viinintuottajille 1 päivästä elokuuta 2012 alkaen kansallista tukea viinin vapaaehtoista tai pakollista tislaamista varten perustelluissa kriisitapauksissa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuen on oltava suhteellista ja mahdollistettava kriisin ratkaisu.

3. Jäsenvaltiossa käytettävissä olevien tukien kokonaismäärä tiettynä vuotena ei tällaisen tuen osalta saa ylittää 15:tä prosenttia liitteessä X vahvistetuista kutakin jäsenvaltiota varten kyseisenä vuotena käytettävissä olevista kokonaismäärärahoista.

4. Jäsenvaltioiden, jotka haluavat käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tukea, on toimitettava asianmukaisesti perusteltu ilmoitus komissiolle. Komissio päättää täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua, hyväksytäänkö toimenpide ja voidaanko tukea myöntää.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tislauksen tuloksena tuotettu alkoholi on käytettävä yksinomaan teollisuudessa tai energiatarkoituksiin kilpailun vääristymisen välttämiseksi.

6. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä hyväksyä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

V OSA

USEITA TAI YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Useita aloja koskevat erityissäännökset

I JAKSO

HÄIRIÖT MARKKINOILLA

298 artikla

Sisämarkkinahintoihin liittyvät häiriöt

Jollei 300 artiklasta muuta johdu, komissio voi reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin hyväksyä kiireellisessä menettelyssä annetuilla delegoiduilla säädöksillä tarvittavat toimenpiteet seuraavissa tilanteissa, jos kyseiset tilanteet näyttävät jatkuvan, minkä vuoksi markkinat häiriintyvät tai uhkaavat häiriintyä:

a) sokeri-, humala-, naudan- ja vasikanliha-, maito- ja maitotuote- sekä lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteiden osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen unionin markkinahinta nousee tai laskee merkittävästi;

b) sianliha-, muna- ja siipikarjanliha-alan tuotteiden sekä oliiviöljyn osalta, jos minkä tahansa kyseisen tuotteen unionin markkinahinta nousee merkittävästi.

299 artikla

Maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen aiheuttamat häiriöt

Jos yhden tai useamman vilja-, riisi-, sokeri- ja maito- tai maitotuotealan tuotteen maailmanmarkkinanoteeraukset tai -hinnat saavuttavat tason, joka häiritsee tai uhkaa häiritä tuotteiden saatavuutta unionin markkinoilla, ja jos tilanne näyttää jatkuvan samanlaisena ja huononevan, eikä 300 artiklasta muuta johdu, komissio voi reagoidakseen tehokkaasti markkinahäiriöiden uhkiin hyväksyä kiireellisessä menettelyssä annetuilla delegoiduilla säädöksillä kyseessä olevan alan osalta tarvittavat toimenpiteet. Se voi erityisesti keskeyttää tuontitullien kantamisen kokonaan tai osittain tiettyjen määrien osalta.

300 artikla

Delegoitujen säädösten häiriötilanteissa antamista koskevat edellytykset

Edellä 298 ja 299 artiklassa säädetyt toimenpiteet voidaan toteuttaa:

a) edellyttäen, että kaikki muut tämän asetuksen nojalla käytettävissä olevat toimenpiteet vaikuttavat riittämättömiltä;

b) perussopimuksen 218 artiklan 2 kohdan mukaisista sopimuksista aiheutuvia velvoitteita noudattaen.

301 artikla

Täytäntöönpanovalta

Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa kaikki artiklaan 298 ja 299 liittyvät tarvittavat säännöt. Kyseiset säännöt voivat koskea erityisesti menettelyjä, tiedonantoja, teknisiä perusteita sekä jäsenvaltioiden tekemiä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia.

II JAKSO

KERTOMUKSET

302 artikla

Tiettyjä aloja koskevat kertomukset

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen

(1) joka kolmas vuosi ja ensimmäisen kerran viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010[2013] II osan I osaston IV luvun VIII jaksossa vahvistettujen mehiläishoitoalaa koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta;

(2) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2013 II osan I osaston IV luvun VI jaksossa ja II osan II osaston II luvussa annettujen säännösten täytäntöönpanosta hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden, toimintarahastojen ja toimintaohjelmien osalta;

(3) viimeistään 31 päivänä elokuuta 2012 128 artiklassa säädetyn kouluhedelmäjärjestelmän soveltamisesta; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia. Kertomuksessa käsitellään erityisesti sitä, missä määrin järjestelmä on edistänyt moitteettomasti toimivien kouluhedelmäjärjestelmien käyttöönottoa jäsenvaltioissa ja miten järjestelmä on vaikuttanut lasten ruokailutottumusten paranemiseen;

(4) viimeistään [31 päivänä joulukuuta 2010 ja] viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 markkinatilanteen kehitystä ja sen vaikutuksia maitokiintiöjärjestelmän sujuvan asteittaisen poistamisen edellytyksistä; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia

ehdotuksia. Lisäksi laaditaan kertomus asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisella suojatulla alkuperänimityksellä varustettujen juustojen tuottajille aiheutuvista seurauksista;

(5) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2011 138 artiklassa säädettyjen viinialan menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta;

(6) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2012 viinialasta ottaen erityisesti huomioon uudistuksen täytäntöönpanosta saadut kokemukset.[;]

[(7) viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 17 artiklassa säädetyn unionin vähävaraisimmille henkilöille suunnatun elintarvikkeiden jakeluohjelman soveltamisesta; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.]

[(8) viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2014 ja 31 päivänä joulukuuta 2018 maito- ja maitotuotealan markkinatilanteen kehityksestä ja erityisesti 209 artiklan ensimmäisen kohdan iv alakohdan, 210 artiklan 4 kohdan ja 229, 287, 310 ja 311 artiklan soveltamisesta sekä tuottajille yhteistuotantosopimusten tekemiseksi myönnettävistä mahdollisista kannustimista; kertomukseen liitetään tarvittaessa aiheellisia ehdotuksia.]

II LUKU

YKSITTÄISIÄ ALOJA KOSKEVAT ERITYISET SÄÄNNÖKSET

I JAKSO

HUMALA

303 artikla

Humala-alan sopimusten rekisteröinti

1. Kunkin tuottajajäsenvaltion sitä varten nimeämien elinten on rekisteröitävä kaikki unionissa tuotetun humalan toimitusta koskevat sopimukset, jotka on tehty tuottajan tai tuottajaorganisaation ja ostajan välillä.

2. Määrättyjen määrien toimittamista sovittuun hintaan yhtenä tai useampana satokautena koskevia sopimuksia, jotka on tehty ennen asianomaisen ensimmäisen satovuoden 1 päivää elokuuta, pidetään ”etukäteen tehtyinä sopimuksina”. Ne on rekisteröitävä erikseen.

3. Rekisteröinnissä kirjattuja tietoja saa käyttää vain tämän asetuksen soveltamiseksi.

4. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä humalan toimitussopimusten rekisteröintiä koskevia sääntöjä.

II JAKSO

VIINI

304 artikla

Viinitilarekisteri ja tuotantokykyselvitys

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä viinitilarekisteriä, joka sisältää ajantasaiset tiedot tuotantokyvystä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu velvollisuus ei koske jäsenvaltioita, joissa 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti luokiteltaviin viiniköynnöslajikkeisiin kuuluvien viiniköynnösten kokonaispinta-ala on pienempi kuin 500 hehtaaria.

3. Jäsenvaltioiden, joiden tukiohjelmiin sisältyy ”viinitilojen rakenneuudistus- ja uusiin lajikkeisiin siirtymistoimenpide” 139 artiklan mukaisesti, on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 1 päivänä maaliskuuta tuotantokykyään koskeva ajantasainen selvitys viinitilarekisterin perusteella.

4. Komissio voi päättää milloin tahansa 1 päivän tammikuuta 2016 jälkeen, ettei 1, 2 ja 3 kohtaa enää sovelleta.

5. Jotta tuotantokyvyn seuranta ja tarkastaminen olisi jäsenvaltioissa helpompaa, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa sääntöjä, jotka koskevat viinitilarekisterien soveltamisalaa ja laajuutta sekä poikkeuksia.

6. Komissio voi antaa täytäntöönpanosäädöksillä tietojen tarkastamista koskevia säännöksiä.

305 artikla

Viinialan pakolliset ilmoitukset

1. Viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden tuottajien sekä rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien on ilmoitettava vuosittain toimivaltaisille kansallisille viranomaisille edellisestä sadosta tuotetut määrät.

2. Jäsenvaltiot voivat vaatia viiniyttämiseen käytettävien rypäleiden kauppiaita ilmoittamaan vuosittain edellisestä sadosta kaupan pidetyt määrät.

3. Rypäleen puristemehun ja viinin tuottajien sekä kauppiaiden – vähittäiskauppiaita lukuun ottamatta – on vuosittain ilmoitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille hallussaan olevan rypäleen puristemehun ja viinin määrä riippumatta siitä, ovatko ne peräisin kyseisen vuoden vai edellisvuosien sadosta. Kolmansista maista tuodut rypäleen puristemehut ja viinit on mainittava erikseen.

4. Varmistaakseen, että 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tuottajat ja kauppiaat noudattavat velvollisuuksiaan, komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa säännöt, jotka koskevat

a) pakollisten ilmoitusten sisältöä ja poikkeuksia;

b) a alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusten sisältöä ja jättämisedellytyksiä sekä poikkeuksia ilmoitusten jättämisvelvollisuudesta;

c) seuraamuksia, joita on sovellettava, jos ilmoituksia ei jätetä jäsenvaltioille määräajassa.

5. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä

a) vahvistaa edellytykset, jotka liittyvät pakollisissa ilmoituksissa käytettäviin mallilomakkeisiin;

b) vahvistaa säännöt, jotka koskevat muiden tuotteiden kuin viinin muuntokertoimia;

c) asettaa määräajat pakollisten ilmoitusten jättämiselle;

d) vahvistaa säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden tarkastuksia ja raportointia komissiolle.

306 artikla

Saateasiakirjat ja rekisteri viinialalla

1. Viinialan tuotteet saa luovuttaa liikkeeseen unionissa ainoastaan, jos niiden mukana on virallisesti hyväksytty saateasiakirja.

2. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on ammattinsa harjoittamista varten hallussaan viinialan tuotteita, erityisesti tuottajien, pullottajien, jalostajien ja kauppiaiden, on pidettävä kirjaa edellä mainittujen tuotteiden saapuvista ja lähtevistä eristä.

3. Viinialan tuotteiden kuljetusten ja jäsenvaltioiden niille tekemien tarkastusten helpottamiseksi komissio voi delegoiduilla säädöksillä

a) vahvistaa säännöt, jotka koskevat saateasiakirjaa, sen käyttöä ja poikkeuksia tällaisen asiakirjan käyttövelvollisuudesta;

b) vahvistaa edellytykset, joilla saateasiakirjaa voidaan pitää todisteena suojatusta alkuperänimityksestä tai maantieteellisestä merkinnästä;

c) vahvistaa säännöt seuraamuksista, joita on sovellettava silloin kun saateasiakirjan osalta esiintyy noudattamatta jättämisiä;

d) säätää rekisterinpitovelvollisuudesta;

e) täsmentää, keiden on pidettävä rekisteriä, ja säätää poikkeuksista rekisterinpitovelvollisuuteen;

f) säätää toimista, jotka rekisteriin on sisällytettävä;

g) vahvistaa säännöt, jotka koskevat saateasiakirjojen ja rekisterien käyttöä.

4. Komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa

a) säännöt, jotka koskevat rekisterin rakennetta, rekisteriin sisällytettäviä tuotteita, rekistereihin kirjaamisen määräaikoja ja rekisterien päättämistä;

b) toimenpiteen, jolla jäsenvaltioiden edellytetään määrittävän hävikeille sallitut enimmäisosuudet;

c) yleiset ja siirtymävaiheen säännökset, jotka koskevat rekisterien pitoa;

d) säännöt, jotka koskevat saateasiakirjojen ja rekisterien pakollista säilytysaikaa;

e) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle toimittamia tiedonantoja;

f) säännöt, jotka koskevat ilmeisiä virheitä, ylivoimaisia esteitä ja poikkeuksellisia olosuhteita.

307 artikla

Kansallisten vastuuviranomaisten nimeäminen viinialalla

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi viranomainen, joka on vastuussa siitä, että unionin sääntöjen noudattaminen viinialalla varmistetaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen muiden, kansallisten vastuuviranomaisten määrittämistä koskevien säännösten soveltamista. Jäsenvaltioiden on erityisesti nimettävä laboratoriot, joilla on lupa suorittaa virallisia määrityksiä viinialalla. Nimettyjen laboratorioiden on oltava testauslaboratorioiden toiminnalle standardissa ISO/IEC 17025 asetettujen yleisten perusteiden mukaisia.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 1 kohdassa tarkoitettujen viranomaisten ja laboratorioiden nimet ja osoitteet. Komissio julkaisee nämä tiedot ja päivittää niitä säännöllisesti.

308 artikla

Tiedonannot ja arviointi viinialalla

1. Kun kyseessä ovat 82 artiklassa tarkoitetut 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen laittomasti istutetut alat, jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman lupaa 31 päivän elokuuta 1998 jälkeen, sekä alat, jotka on raivattu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Kun kyseessä on 83 artiklassa tarkoitettu ennen 1 päivää syyskuuta 1998 laittomasti istutettujen alojen pakollinen säännönmukaistaminen, jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaisen vuoden 1 päivään maaliskuuta mennessä:

a) alat, joille on istutettu viiniköynnöksiä ilman istutuslupaa ennen 1 päivää syyskuuta 1998;

b) alat, jotka on säännönmukaistettu kyseisen artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseisessä kohdassa säädetyt maksut sekä kyseisen artiklan 2 kohdassa säädetty alueellisten istutusoikeuksien keskimääräinen arvo.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä alat, jotka on raivattu 83 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

Tässä kohdassa säädettyihin velvoitteisiin ei vaikuta 89 artiklan 1 kohdassa säädetyn uusien viljelmien siirtymävaiheen istutuskiellon päättyminen 31 päivänä joulukuuta 2015.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain 1 päivään maaliskuuta mennessä ja ensimmäisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2010 mennessä kertomus II osan I osaston IV luvun VII jaksossa tarkoitettuihin tukiohjelmiinsa kuuluvien toimenpiteiden täytäntöönpanosta edellisenä varainhoitovuonna.

Kertomuksissa on lueteltava ja kuvattava toimenpiteet, joille on myönnetty tukiohjelmissa unionin tukea, ja erityisesti annettava tietoa 138 artiklassa tarkoitettujen menekinedistämistoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 1 päivään maaliskuuta 2011 mennessä ja toisen kerran 1 päivään maaliskuuta 2014 mennessä arviointi tukiohjelman kustannuksista ja tuloksista sekä suunnitelma niiden tehokkuuden parantamiseksi.

5. Komissio voi tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä säännöt, jotka koskevat tiedonantoja ja arvioita.

III JAKSO

MAITO JA MAITOTUOTTEET

309 artikla

Maito- ja maitotuotealan myynninedistämismaksu

Rajoittamatta tämän asetuksen 290 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti perussopimuksen 107, 108 ja 109 artiklan soveltamista, jäsenvaltio voi periä kaupan pidetyistä maitomääristä ja maitoa vastaavista tuotemääristä maidontuottajiltaan myynninedistämismaksua rahoittaakseen kulutuksen edistämistä unionissa, maidon ja maitotuotteiden markkinoiden laajentamista ja laadun parantamista koskevia toimenpiteitä.

[310 artikla

Pakolliset ilmoitukset maito- ja maitotuotealalla

1. Raakamaidon jalostajien on ilmoitettava kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kuukauden aikana niille toimitetut raakamaidon määrät.

2. Varmistaakseen kyseisten ilmoitusten hyödyllisyyden ja oikea-aikaisuuden markkinoiden hallintatarkoitusten kannalta komissio voi delegoiduilla säädöksillä vahvistaa tällaisten ilmoitusten kohdetta, sisältöä, muotoa ja toimittamisajankohtaa koskevat säännöt.

311 artikla

Sopimussuhteet maito- ja maitotuotealalla

1. Jos jäsenvaltio päättää, että kustakin raakamaidon toimituksesta tuottajalta raakamaidon jalostajalle on laadittava osapuolten välinen kirjallinen sopimus, sopimuksen on täytettävä 2 kohdassa vahvistetut edellytykset.

   Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa asianomaisen jäsenvaltion on myös päätettävä, että jos raakamaidon toimitus tapahtuu yhden tai useamman kerääjän välityksellä, toimituksen kustakin vaiheesta on oltava tällainen osapuolten välinen sopimus. Tässä tarkoituksessa ’kerääjällä’ tarkoitetaan yritystä, joka kuljettaa raakamaidon tuottajalta tai toiselta kerääjältä raakamaidon jalostajalle tai toiselle kerääjälle, ja raakamaidon omistusoikeus siirtyy kussakin tapauksessa.

2. Sopimukseen sovelletaan seuraavaa:

   a) se on tehtävä ennen toimitusta;

   b) se on tehtävä kirjallisesti; ja

   c) siihen on sisällyttävä erityisesti seuraavat tiedot:

      i) toimituksesta maksettava hinta,

         – jonka on oltava kiinteä ja sopimuksessa vahvistettu, ja/tai

         – joka vaihtelee ainoastaan sopimuksessa mainittujen tekijöiden perusteella; näitä tekijöitä ovat erityisesti markkinaindikaattoreiden perusteella arvioitu markkinatilanteen kehitys, toimitetut määrät ja toimitetun raakamaidon laatu tai koostumus;

      ii) määrä, joka voidaan toimittaa tai on toimitettava, sekä toimitusten ajankohta;

      iii) sopimuksen kesto, joka voi olla määräämätön, mutta sopimukseen on tällöin sisällytettävä irtisanomislauseke.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, sopimusta ei vaadita silloin, kun jalostaja, jolle tuottaja toimittaa raakamaidon, on osuuskunta, johon tämä tuottaja kuuluu, ja kyseisen osuuskunnan perussääntöihin sisältyy määräyksiä, jotka vaikutukseltaan vastaavat 2 kohdan a, b ja c kohdassa vahvistettuja säännöksiä.

4. Kaikista tuottajan, kerääjän tai jalostajan tekemien raakamaidon toimitusta koskevien sopimusten näkökohdista, 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut näkökohdat mukaan luettuina, voidaan vapaasti neuvotella osapuolten kesken.

5. Tämän artiklan yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet.]

IV JAKSO

ETYYLIALKOHOLI

312 artikla

Tiedonannot etyylialkoholialalla

1. Jäsenvaltioiden on etyylialkoholialan tuotteiden osalta toimitettava komissiolle seuraavat tiedot:

   a) maatalousperäisen etyylialkoholin tuotanto hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä alkoholin valmistukseen käytetyn tuotteen mukaan;

   b) maatalousperäisen etyylialkoholin myynti hehtolitroina puhdasta alkoholia, eriteltynä käyttötarkoitusalan mukaan;

   c) kyseisessä jäsenvaltiossa edellisen vuoden lopussa käytettävissä olleet maatalousperäisen etyylialkoholin varastot;

   d) kuluvan vuoden tuotantoa koskevat arviot.

   Komissio hyväksyy näiden tietojen toimittamista koskevat säännöt ja erityisesti tietojen toimittamistiheyden ja käyttötarkoitusalojen määrittelyn.

2. Komissio laatii 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen ja muiden saatavilla olevien tietojen perusteella täytäntöönpanosäädöksillä ilman 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean apua tilaston unionin maatalousperäisen etyylialkoholin markkinoista edellisenä vuonna ja tilastoarvion kuluvalle vuodelle.

   Unionin tilasto sisältää myös tietoja muusta kuin maatalousperäisestä etyylialkoholista. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä näiden tietojen täsmällisen sisällön ja menetelmät niiden keräämiseksi.

   Tässä kohdassa ’muulla kuin maatalousperäisellä etyylialkoholilla’ tarkoitetaan CN-koodeihin 2207, 2208 90 91 ja 2208 90 99 kuuluvia tuotteita, jotka on saatu muusta kuin perussopimuksen liitteessä I luetellusta tietystä maataloustuotteesta.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille tiedoksi 2 kohdassa tarkoitetut tilastot ja arviot.

VI OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

313 artikla

Rahoitusta koskevat säännökset

Asetusta (EY) N:o 1290/2005 ja sen soveltamiseksi annettuja säännöksiä sovelletaan menoihin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioille tästä asetuksesta johtuvien velvoitteiden täyttämisestä.

314 artikla

Viinialalla käytettävissä olevien määrien siirtäminen maaseudun kehittämiseen

1. Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja maatalousmarkkinoiden sääntelemiseksi tehtäviä interventiotoimenpiteitä varten 2 kohdassa vahvistetut määrät, jotka perustuvat asetuksen (EY) N:o 1493/1999 mukaisiin aiempiin menoihin, ovat käytettävissä unionin lisävaroina viinintuotantoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 mukaisesti rahoitettavissa maaseudun kehittämisohjelmissa toteutettavia toimenpiteitä varten.

2. Seuraavina kalenterivuosina käytettävissä ovat seuraavat määrät:

   – 2010: 82 110 000 euroa,

   – vuodesta 2011 alkaen: 122 610 000 euroa.

3. Edellä olevassa 2 kohdassa vahvistetut määrät jaetaan jäsenvaltioille liitteen XIX mukaisesti.

4. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä kaikki tähän artiklaan liittyvät tarvittavat toimenpiteet.

315 artikla

Toimenpiteet erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi

1. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksillä toimenpiteet, jotka ovat tarpeen ja perusteltuja erityisten käytännön ongelmien ratkaisemiseksi kiireellisissä tapauksissa. Nämä toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen säännöksistä, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajan kuin on ehdottoman välttämätöntä.

2. Komissio toimii 323 artiklan 2 kohdan mukaisesti silloin kuin se on tarpeen ongelman ratkaisemiseksi.

316 artikla

Tiedonvaihto

1. Jäsenvaltiot ja komissio toimittavat toisilleen tämän asetuksen soveltamisen tai markkinoiden seurannan ja analysoinnin ja 1 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevien kansainvälisten velvoitteiden noudattamisen kannalta tarpeelliset tiedot. Nämä tiedot voidaan tapauksen mukaan toimittaa kolmansien maiden toimivaltaisille viranomaisille tai asettaa niiden saataville tai julkaista.

2. Jotta 1 kohdassa tarkoitettu tietojentoimitus olisi nopeaa, tehokasta, tarkkaa ja kustannustehokasta, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä

   a) toimitettavien tietojen luonteen ja tyypin;

   b) toimitusmenetelmät;

   c) säännöt, jotka koskevat oikeutta päästä tietoihin tai saataville asetettavia tietojärjestelmiä;

   d) tietojen julkaisemisedellytykset ja -tavat.

3. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädöksillä

   a) säännöt, jotka koskevat tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavien tietojen toimittamista;

   b) järjestelyt toimitettavien tietojen hallinnoimiseksi sekä säännöt, jotka koskevat tiedonantojen sisältöä, muotoa, aikataulua, toimittamistiheyttä ja määräaikoja;

   c) järjestelyt, jotka koskevat tietojen ja asiakirjojen toimittamista tai käyttöön saattamista jäsenvaltioiden, kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten tai yleisön osalta.

317 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tässä asetuksessa säädettyjä etuuksia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille, joiden osalta on osoitettu, että näiden etuuksien saamiseen vaaditut edellytykset on luotu keinotekoisesti ja tämän asetuksen mukaisten tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisten säännösten soveltamista.

318 artikla

Tarkastukset, tarkistukset, hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset sekä niistä raportointi

1. Jotta maksujen, seuraamusten ja rangaistusten, joita määrätään tämän asetuksen soveltamisesta johtuvien velvollisuuksien noudattamatta jättämisen vuoksi, ja

järjestelmän joustavan soveltamisen välille saataisiin tasapaino, komissio vahvistaa delegoiduilla säädöksillä säännöt ja edellytykset, jotka liittyvät seuraaviin:

a) tuen ulkopuolelle jättäminen, maksujen keskeyttäminen tai tukien tai vientitukien alentaminen erityisesti silloin kun määräaikoja ei ole noudatettu, tuote, koko tai määrä ei ole hakemuksen mukainen, ohjelman arviointia tai tiedonantoa ei ole tehty tai tiedonanto ei pitänyt paikkaansa tai se myöhästyi;

b) jäsenvaltioille suoritettavien maatalousmenoihin liittyvien maksujen alentaminen silloin kun ylijäämämaksua koskevan maksuosuuden perimisen määräaikoja ei ole noudatettu tai kuukausimaksujen keskeyttäminen silloin kun jäsenvaltio jättää lähettämättä tietoja komissiolle tai lähettää ne myöhässä tai lähettää vääriä tietoja;

c) kiinteät määrät, jotka tarjouksentekijän on maksettava silloin kun interventiotuotteet eivät ole laatuvaatimusten mukaisia;

d) tukien takaisin periminen osittain tai kokonaan silloin kun hyväksyminen tai hyväksymissuunnitelma on keskeytetty tai peruutettu tai kun maksuja on suoritettu aiheettomasti;

e) lisämäärät, lisämaksut tai korot, joita sovelletaan petosten ja sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa ja silloin kun velvollisuuden täyttämisestä ei ole todisteita tai kun ilmoitus on jätetty myöhässä;

f) lainvastaisesti käytettyjen viinitarhojen raivaus;

g) vientitukiin, todistuksiin, tarjouksiin tai erityistilanteisiin liittyvien vakuuksien vapauttamiseen sovellettava alennuskerroin silloin kun vakuuden alainen velvollisuus on jätetty osittain tai kokonaan täyttämättä;

h) jäsenvaltioiden seuraamuksina tai rangaistuksina pidättämät määrät tai niiden osoittaminen unionin talousarvioon;

i) toimijan tai hakijan sulkeminen julkisen intervention ja yksityisen varastoinnin, todistusten hakujärjestelmän tai tariffikiintiöjärjestelmien ulkopuolelle silloin kun kyseessä on petos tai on toimitettu vääriä tietoja;

j) hyväksynnän peruuttaminen tai keskeyttäminen erityisesti silloin kun toimija, tuottajaorganisaatio, tuottajaorganisaatioiden liitto, tuottajaryhmä tai toimialakohtainen organisaatio ei noudata tai ei enää täytä vaadittuja edellytyksiä, tiedonantojen tekemättä jättäminen mukaan luettuna;

k) asianmukaisten kansallisten seuraamusten soveltaminen toimijoihin, jotka osallistuvat kiintiön ylittävään tuotantoon.

Ensimmäisen alakohdan mukaisesti säädetyt maksut, hallinnolliset seuraamukset ja rangaistukset on porrastettava havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan.

2. Komissio vahvistaa täytäntöönpanosäädösten avulla seuraavat:

a) säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden toteuttamia tämän asetuksen soveltamisesta aiheutuvien velvollisuuksien täyttämiseen liittyviä hallinnollisia ja fyysisiä tarkastuksia;

b) menettelyt ja tekniset perusteet, jotka liittyvät 1 kohdassa tarkoitettuihin hallinnollisiin toimenpiteisiin ja seuraamuksiin silloin kun havaitaan minkä tahansa tämän asetuksen soveltamisesta johtuvan velvoitteen noudattamatta jättäminen;

c) menettelyt ja perusteet, jotka liittyvät aiheettomasti suoritettujen maksujen takaisinperintään 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen sääntöjen ja edellytysten osalta;

d) säännöt ja menettelyt, jotka koskevat tehtyjen tarkastusten ja tarkistusten sekä niiden tulosten raportointia;

e) säännöt, jotka koskevat tullimenettelyihin liittyvien lisävaatimusten vahvistamista erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 450/2008[45] säädetyn mukaisesti silloin kun se on tarpeen järjestelmän moitteettoman hallinnon kannalta.

3. Lisäksi komissio voi täytäntöönpanosäädöksillä vahvistaa alojen mittaamista viinialalla koskevat säännöt tämän asetuksen säännösten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tällaiset säännöt voivat koskea erityisesti tarkistuksia ja sääntöjä, joilla säännellään tarkastusten parantamiseksi toteutettavia erityisiä rahoitusmenettelyjä.

319 artikla

Yhteensopivuus yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa

Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi viinialalla varmistettava, että 318 artiklassa tarkoitetut hallinto- ja valvontamenettelyt, jotka liittyvät aloihin, ovat yhteensopivia yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa seuraavilta osin:

a) sähköinen tietokanta;

b) asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitettu viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;

c) hallinnolliset tarkastukset.

Menettelyjen on mahdollistettava ongelmaton ja ristiriidaton yhteistoiminta tai tietojenvaihto yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän kanssa.

---

45 EUVL L 145, 4.6.2008, s. 1.

VII OSA

TOIMIVALLAN SIIRTO SEKÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

I LUKU

Toimivallan siirto ja täytäntöönpanosäännökset

320 artikla

Komission toimivalta

Jollei tässä asetuksessa nimenomaisesti toisin säädetä, silloin kun toimivalta siirretään komissiolle, se toimii

– 321 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat delegoidut säädökset,

– 321 ja 322 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat kiireellisessä menettelyssä annetut delegoidut säädökset, ja

– 323 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti, kun kyseessä ovat täytäntöönpanosäädökset.

321 artikla

Delegoidut säädökset

1. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi valta antaa tässä asetuksessa tarkoitettuja delegoituja säädöksiä.

   Heti kun komissio on hyväksynyt delegoidun säädöksen, se antaa säädöksen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 1 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron.

   Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee, ja mainitsee peruuttamisen syyt.

Peruuttamispäätöksellä lopetetaan päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan joko välittömästi tai jonakin myöhempänä, siinä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta aiemmin annettujen delegoitujen säädösten voimassaoloon. Se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa delegoitua säädöstä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun se on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaikaa pidennetään yhdellä kuukaudella.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut delegoitua säädöstä, se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se tulee voimaan siinä mainittuna päivänä.

Delegoitu säädös voidaan julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja se voi tulla voimaan ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat molemmat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa kyseistä säädöstä.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa delegoitua säädöstä, se ei tule voimaan. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

322 artikla

Kiireellinen menettely

1. Tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan viipymättä, ja sitä sovelletaan niin kauan kuin sitä ei ole vastustettu 2 kohdan mukaisesti. Kun tämän artiklan nojalla annettu delegoitu säädös annetaan tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, esitetään syyt kiireellisen menettelyn soveltamiselle.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa tämän artiklan nojalla annettua delegoitua säädöstä 321 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti. Siinä tapauksessa säädöksen soveltaminen lakkaa. Säädöstä vastustava toimielin esittää syyt, miksi se vastustaa delegoitua säädöstä.

323 artikla

Täytäntöönpanosäädösten komitea

1. [Kun tämän asetuksen nojalla annetaan täytäntöönpanosäädöksiä, komissiota avustaa maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn komitea ja sovelletaan asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] (*täydennetään sen jälkeen, kun SEUT-sopimuksen 291 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja valvontamenettelyjä koskevista yleisistä säännöistä ja periaatteista annettava asetus, josta keskustellaan parhaillaan Euroopan parlamentissa ja neuvostossa, on hyväksytty*) [5] artiklassa säädettyä menettelyä.]

2. Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 265, 266 ja 282 artiklassa sekä 315 artiklan 2 kohdassa säädetyt kiireelliset tapaukset, sovelletaan asetuksen (EU) N:o [xxxx/yyyy] [6] artiklassa säädettyä menettelyä.

324 artikla

Komitean työskentelyn järjestäminen

Edellä 323 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun komitean kokousten järjestämisessä on erityisesti otettava huomioon sen vastuualan laajuus, käsiteltävien kysymysten erityispiirteet sekä tarve saada käyttöön asianmukaista asiantuntemusta.

II LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

325 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (ETY) N:o 922/72.

2. Kumotaan asetus (EY) N:o 1234/2007.

   Kuitenkin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 113 a, 113 b, 114, 115 ja 116 artiklaa, 117 artiklan 1–4 kohtaa sekä liitteessä XI a olevan II kohdan toista alakohtaa, liitteessä XI a olevaa IV–IX kohtaa, liitteessä XII olevan IV kohdan 2 alakohtaa, liitteessä XIII olevan VI kohdan toista alakohtaa, liitteessä XIV olevaa A kohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 2 ja 3 alakohtaa, liitteessä XIV olevan B kohdan III alakohtaa, liitteessä XIV olevaa C kohtaa sekä liitteessä XV olevaa II, III, IV ja VI kohtaa sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi tämän asetuksen 326 artiklan mukaisesti määritettävään päivämäärään asti.

   Lisäksi

   – asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 o – 85 x artiklaa ja liitteitä X d ja X e sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi viinivuoden 2010/2011 loppuun saakka,

   – asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84 a, 86–95 a artiklaa, 188 a artiklan 3 ja 4 kohtaa sekä liitteitä X a ja XI sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi asianomaisten tuotteiden markkinointivuoden 2011/2012 loppuun saakka,

   – asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 w, 103 x ja 103 y artiklaa sekä liitettä XV a sovelletaan edelleen kyseisten artikloiden soveltamiseksi 31 päivään heinäkuuta 2012 saakka.

3. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 1234/2007 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XX olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

326 artikla

Kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivä

Komissio vahvistaa kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamiseen liittyvän oikeusvarmuuden varmistamiseksi delegoiduilla säädöksillä päivämäärän, jona tämän asetuksen 325 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 säännöksiä tai niiden osia lakataan soveltamasta asianomaiseen alaan. Kyseinen päivämäärä on vastaavien kaupan pitämistä koskevien sääntöjen soveltamispäivä, joka vahvistetaan tämän asetuksen II osan II osaston I luvun I jaksossa säädetyillä delegoiduilla säädöksillä.

327 artikla

Hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan siirtymäsäännöt

1. Tämä asetus ei vaikuta tuottajaryhmien, tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden liittojen hyväksyntään, joka on myönnetty ennen tämän asetuksen voimaantuloa, eikä vireillä oleviin hyväksymissuunnitelmiin tai toimintaohjelmiin.

2. Varmistaakseen, että kaikki asetuksessa (EY) N:o 1234/2007 säädetyt järjestelyt säilyvät, komissio voi vahvistaa siirtymäsääntöjä delegoiduilla säädöksillä.

328 artikla

Siirtymäkauden säännöt viinialalla

Varmistaakseen, ettei talouden toimijoille aiheudu haittaa tämän asetuksen voimaantulosta, komissio voi delegoiduilla säädöksillä hyväksyä toimenpiteitä, jotka tarvitaan helpottamaan siirtymistä asetuksissa (EY) N:o 1493/1999 ja (EY) N:o 479/2008 säädetyistä järjestelyistä tässä asetuksessa säädettyihin järjestelyihin.

329 artikla

Voimaantulo

1. Tämä asetus tulee voimaan [seitsemäntenä] päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

   [Sen 159 artiklaa sovelletaan kuitenkin […/*yhden vuoden kuluttua voimaantulosta*]].

2. Sokerialan osalta II osan I osastoa sovelletaan sokerin markkinointivuoden 2014/2015 päättymiseen asti.

   Tämän asetuksen II osan I osaston III luvussa vahvistettuun maidontuotannon rajoittamista koskevaan järjestelmään liittyviä säännöksiä sovelletaan 59 artiklan mukaisesti 31 päivään maaliskuuta 2015.

[Maito- ja maitotuotealan osalta 209 artiklan ensimmäisen kohdan iv alakohtaa, 210 artiklan 4 kohtaa sekä 229, 287, 310 ja 311 artiklaa sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2020.]

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*

LIITE I

LUETTELO 1 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUISTA TUOTTEISTA

I osa: Vilja

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat vilja-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0709 90 60	Tuore tai jäähdytetty sokerimaissi
	0712 90 19	Kuivattu sokerimaissi, kokonainen, paloiteltu, viipaloitu, rouhittu tai jauhettu, mutta ei enempää valmistettu, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu hybridi
	1001 90 91	Tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, siemenvilja
	1001 90 99	Spelttivehnä, tavallinen vehnä sekä vehnän ja rukiin sekavilja, muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1002 00 00	Ruis
	1003 00	Ohra
	1004 00	Kaura
	1005 10 90	Maissin, muun kuin hybridimaissin siemenet
	1005 90 00	Maissi, ei kuitenkaan siemenvilja
	1007 00 90	Durransiemenet, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut hybridit
	1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet, muu vilja
b)	1001 10	Durumvehnä
c)	1101 00 00	Hienot vehnäjauhot sekä vehnän ja rukiin sekajauhot
	1102 10 00	Hienot ruisjauhot
	1103 11	Vehnärouhe ja karkeat jauhot
	1107	Maltaat, myös paahdetut
d)	0714	Maniokki- (kassava-), arrow- ja salepjuuret, maa-artisokat, bataatit ja niiden kaltaiset runsaasti tärkkelystä tai inuliinia sisältävät juuret ja mukulat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös paloitellut tai pelleteiksi valmistetut; saagoydin
	ex 1102	Muut hienot viljajauhot kuin vehnäjauhot tai vehnän ja rukiin sekajauhot:
	1102 20	– maissijauho
	1102 90	– muut:
	1102 90 10	– – ohrajauho
	1102 90 30	– – kaurajauho
	1102 90 90	– – muu
	ex 1103	Viljarouheet, karkeat viljajauhot ja viljapelletit, ei kuitenkaan alanimikkeen 1103 11 vehnä eikä alanimikkeen 1103 19 50 riisi eikä alanimikkeen 1103 20 50 riisipelletit
	ex 1104	Muulla tavoin käsitellyt viljanjyvät (esim. kuoritut, valssatut, hiutaleiksi valmistetut, pyöristetyt, leikatut tai karkeasti rouhitut), ei kuitenkaan nimikkeen 1006 riisi eikä alanimikkeen 1104 19 91 riisihiutaleet; viljanjyvien alkiot, kokonaiset, valssatut, hiutaleiksi valmistetut tai jauhetut
	1106 20	Nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot
	ex 1108	Tärkkelys, inuliini:
		– tärkkelys:
	1108 11 00	– – vehnätärkkelys
	1108 12 00	– – maissitärkkelys
	1108 13 00	– – perunatärkkelys
	1108 14 00	– – maniokkitärkkelys (kassavatärkkelys)
	ex 1108 19	– – muu tärkkelys:
	1108 19 90	– – – muu

1109 00 00	Vehnägluteeni, myös kuivattu

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1702	Muut sokerit, myös kemiallisesti puhdas laktoosi, maltoosi, glukoosi ja fruktoosi (levuloosi), jähmeät; lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät sokerisiirapit; keinotekoinen hunaja, myös luonnonhunajan kanssa sekoitettuna; sokeriväri:
ex 1702 30	– glukoosi ja glukoosisiirappi, joissa ei ole lainkaan fruktoosia tai joissa sitä on vähemmän kuin 20 prosenttia kuivapainosta:
	– – muut:
ex 1702 30 50	– – – valkoisena kiteisenä jauheena, myös yhteenpuristettuna, jossa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 30 90	– – – muut, joissa on vähemmän kuin 99 prosenttia glukoosia kuivapainosta
ex 1702 40	– glukoosi ja glukoosisiirappi, jossa on vähintään 20 prosenttia, mutta vähemmän kuin 50 prosenttia fruktoosia kuivapainosta, ei kuitenkaan inverttisokeri:
1702 40 90	– – muu
ex 1702 90	– muut, myös inverttisokeri ja muut sokeri- ja sokerisiirappiseokset, joissa on fruktoosia 50 prosenttia kuivapainosta:
1702 90 50	– – maltodekstriini ja maltodekstriinisiirappi
	– – sokeriväri:
	– – – muut:
1702 90 75	– – – – jauheena, myös yhteenpuristettuna
1702 90 79	– – – – muut
2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex 2106 90	– muut
	– – lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit:
	– – – muut
2106 90 55	– – – – glukoosi- ja maltodekstriinisiirappi
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut
ex 2303	Tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet, sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet, rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2303 10	– tärkkelyksenvalmistuksen jätetuotteet ja niiden kaltaiset jäteaineet
2303 30 00	– rankki ja muut panimo- ja polttimojätteet
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa muodostuneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, jotka ovat peräisin:
	– muut
2306 90 05	– – maissinalkioista
ex 2308	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 40	– Tammenterhot ja hevoskastanjat; hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 11 2309 10 13 230910 31 2309 10 33 2309 10 51 2309 10 53	– – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2309 90	– muut:
2309 90 20	– – yhdistetyn nimikkeistön 23 ryhmän 5 lisähuomautuksessa tarkoitetut tuotteet
	– – muut, myös esiseokset:
2309 90 31 2309 90 33 2309 90 41 2309 90 43 2309 90 51 2309 90 53	– – – joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita:

([1]) Tässä alanimikkeessä ’maitotuotteilla’ tarkoitetaan nimikkeisiin 0401-0406 ja alanimikkeisiin 1702 11, 1702 19 ja 2106 90 51 kuuluvia tuotteita.

II osa: Riisi

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat riisialan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1006 10 21– 1006 10 98	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi), muu kuin kylvämiseen tarkoitettu
	1006 20	Esikuorittu riisi (cargo- eli ruskeariisi)
	1006 30	Osittain tai kokonaan hiottu riisi, myös kiillotettu tai lasitettu
b)	1006 40 00	Rikottu riisi
c)	1102 90 50	Riisijauhot
	1103 19 50	Riisistä valmistetut rouheet ja karkeat jauhot
	1103 20 50	Riisipelletit
	1104 19 91	Riisihiutaleet
	ex 1104 19 99	Valssatut riisinjyvät
	1108 19 10	Riisitärkkelys

III osa: Sokeri

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sokerialan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1212 91	Sokerijuurikas
	1212 99 20	Sokeriruoko
b)	1701	Ruoko- ja juurikassokeri sekä kemiallisesti puhdas sakkaroosi, jähmeä
c)	1702 20	Vaahterasokeri ja vaahterasiirappi
	1702 60 95 ja 1702 90 95	Muut sokerit ja sokerisiirapit, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämättömät, ei kuitenkaan laktoosi tai glukoosi, maltodekstriini ja isoglukoosi
	1702 90 71	Sokeriväri, jossa on sakkaroosia vähintään 50 prosenttia kuivapainosta
	2106 90 59	Lisättyä maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit, muut kuin isoglukoosi-, laktoosi-, glukoosi- ja maltodekstriinisiirapit
d)	1702 30 10 1702 40 10 1702 60 10 1702 90 30	Isoglukoosi
e)	1702 60 80 1702 90 80	Inuliinisiirappi
f)	1703	Sokerin erottamisessa ja puhdistamisessa syntyvä melassi
g)	2106 90 30	Maku- tai väriainetta sisältävät sokerisiirapit
h)	2303 20	Sokerijuurikasjätemassa, sokeriruokojäte ja muut sokerinvalmistuksen jätteet

IV osa: Kuivattu rehu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuivarehualan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	ex 1214 10 00	– keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
		– muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut jauhot ja pelletit
	ex 1214 90 90	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
		– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
b)	ex 2309 90 99	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
		– yksinomaan edellä tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

V osa: Siemenet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siemenalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0712 90 11	Sokerimaissihybridit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
0713 10 10	herneet (*Pisum sativum*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 20 00	kahviherneet (garbanzot):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 31 00	*Vigna mungo* (L.) Hepper- tai *Vigna radiata* (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 32 00	Adsukipavut (*Phaseolus* tai *Vigna angularis*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
0713 33 10	Tarhapavut (*Phaseolus vulgaris*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 39 00	Muut pavut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 40 00	Linssit eli kylvövirvilät:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 50 00	Härkäpavut (*Vicia faba* var. *major*, *Vicia faba* var. *equina* ja *Viciafaba* var. *minor*):
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 90 00	Muut kuivatut palkokasvit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1001 90 10	Spelttivehnä:
	– kylvämiseen tarkoitettu
ex 1005 10	Hybridimaissi, siemenvilja
1006 10 10	Kuorimaton riisi (paddy- eli raakariisi):
	– siemenvilja
1007 00 10	Durrahybridit:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1201 00 10	Soijapavut, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1202 10 10	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1204 00 10	Pellavansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1205 10 10 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 10	Auringonkukansiemenet, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
ex 1207	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut:
	– kylvämiseen tarkoitetut
1209	Siemenet, hedelmät ja itiöt, jollaisia käytetään:
	– kylvämiseen

VI osa: Humala

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat humala-alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1210	Tuoreet tai kuivatut humalantähkät, myös murskatut, jauhetut tai pelleteiksi valmistetut; lupuliini

2. Tämän asetuksen kaupan pitämistä ja kolmansien maiden kanssa käytävää kauppaa koskevia sääntöjä sovelletaan lisäksi seuraaviin tuotteisiin:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1302 13 00	Humalasta saadut kasvimehut ja -uutteet

VII osa: Oliiviöljy ja syötäväksi tarkoitetut oliivit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	1509	Oliiviöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
	1510 00	Muut yksinomaan oliiveista saadut öljyt ja niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat, myös näiden öljyjen tai jakeiden ja nimikkeen 1509 öljyjen tai jakeiden sekoitukset
b)	0709 90 31	Tuoreet tai jäädytetyt oliivit, muuhun käyttöön kuin öljyn valmistukseen tarkoitetut
	0709 90 39	Muut oliivit, tuoreet tai jäähdytetyt
	0710 80 10	Oliivit (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), jäädytetyt
	0711 20	Oliivit, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina
	ex 0712 90 90	Kuivatut oliivit, kokonaiset, paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut
	2001 90 65	Oliivit, etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt
	ex 2004 90 30	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, jäädytetyt
	2005 70	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt oliivit, muut kuin jäädytetyt
c)	1522 00 31 1522 00 39	Rasva-aineiden tai eläin- tai kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
	2306 90 11 2306 90 19	Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet jätetuotteet

VIII osa: Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat kuiduntuotantoon tarkoitetun pellavan ja hampun alan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
5301	Pellava, raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; pellavarohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)
5302	Hamppu (*Cannabis sativa* L.), raaka tai käsitelty, ei kuitenkaan kehrätty; hamppurohtimet ja -jätteet (myös lankajätteet ja garnetoidut jätteet ja lumput)

IX osa: Hedelmät ja vihannekset

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat hedelmä- ja vihannesalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0702 00 00	Tuoreet tai jäähdytetyt tomaatit
0703	Sipuli, tuoreet tai jäähdytetyt kepa-, salotti-, valko- ja purjosipulit sekä muut *Allium*-sukuiset kasvikset
0704	Tuore tai jäähdytetty keräkaali, kukkakaali, kyssäkaali ja lehtikaali sekä niiden kaltainen *Brassica*-sukuinen syötävä kaali
0705	Tuoreet tai jäähdytetyt salaatit (*Lactuca sativa*) sekä sikurit ja endiivit (*Cichorium* spp.)
0706	Tuoreet tai jäähdytetyt porkkanat, nauriit, punajuuret, kaurajuuret, mukulasellerit, retiisit ja retikat sekä niiden kaltaiset syötävät juuret
0707 00	Tuoreet tai jäähdytetyt kurkut
0708	Tuoreet tai jäähdytetyt palkokasvit, myös silvityt
ex 0709	Muut tuoreet tai jäähdytetyt kasvikset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0709 60 91, 0709 60 95, 0709 60 99, 0709 90 31, 0709 90 39 ja 0709 90 60 kasvikset
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat, ei kuitenkaan alanimikkeen 0802 90 20 areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
0803 00 11	Tuoreet jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut jauhobanaanit
0804 20 10	Tuoreet viikunat
0804 30 00	Ananakset
0804 40 00	Avokadot
0804 50 00	Guavat, mangot ja mangostanit
0805	Tuoreet tai kuivatut sitrushedelmät
0806 10 10	Tuoreet, syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet
0807	Tuoreet melonit (myös vesimelonit) ja papaijat
0808	Tuoreet omenat, päärynät ja kvittenit
0809	Tuoreet aprikoosit, kirsikat, persikat (myös nektariinit), luumut ja oratuomenmarjat
0810	Muut tuoreet hedelmät
0813 50 31 0813 50 39	Sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
0910 20	Sahrami
ex 0910 99	Tuore tai jäähdytetty timjami
ex 1211 90 85	Tuore tai jäähdytetty basilika, sitruunamelissa, minttu, mäkimeirami (*Origanum vulgare*), rosmariini, salvia
1212 99 30	Johanneksenleipä

X osa: Hedelmä- ja vihannesjalosteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat jalostetut hedelmä- ja vihannestuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt), ei kuitenkaan alanimikkeen 0710 40 00 sokerimaissi, alanimikkeen 0710 80 10 oliivit eivätkä alanimikkeen 0710 80 59 *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät
	ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen 0711 20 oliivit, alanimikkeen 0711 90 10 *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät eikä alanimikkeen 0711 90 30 sokerimaissi
	ex 0712	Kuivatut kasvikset, myös paloitellut, viipaloidut, rouhitut tai jauhetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0712 90 05 lämpökuivauksella keinotekoisesti kuivatut perunat, jotka eivät sovellu ihmisravinnoksi, alanimikkeiden ex 0712 90 11 ja 0712 90 19 sokerimaissi eivätkä alanimikkeen ex 0712 90 90 oliivit

0804 20 90	Kuivatut viikunat
0806 20	Kuivatut viinirypäleet
ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja pähkinät, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 0811 90 95 jäädytetyt banaanit

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
	ex 0812	Hedelmät ja pähkinät, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 08129098 banaanit
	ex 0813	Kuivatut hedelmät, nimikkeisiin 0801–0806 kuulumattomat; tämän ryhmän pähkinöiden tai kuivattujen hedelmien sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeiden 0813 50 31 ja 0813 50 39 sekoitukset, jotka sisältävät yksinomaan nimikkeiden 0801 ja 0802 pähkinöitä
	0814 00 00	Sitrushedelmien ja melonin (myös vesimelonin) kuoret, tuoreet, jäädytetyt, kuivatut tai väliaikaisesti suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa säilöttyinä
	0904 20 10	Kuivatut makeat ja miedot paprikat, murskaamattomat ja jauhamattomat
b)	ex 0811	Jäädytetyt hedelmät ja vihannekset, keittämättömät tai vedessä tai höyryssä keitetyt, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
	ex 1302 20	Pektiiniaineet ja pektinaatit
	ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, ei kuitenkaan: - alanimikkeen 2001 90 20 *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat - alanimikkeen 2001 90 30 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*) - alanimikkeen 2001 90 40 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä - alanimikkeen 2001 90 60 palmunsydämet - alanimikkeen 2001 90 65 oliivit - alanimikkeen ex 2001 90 97 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat
	2002	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt tomaatit
	2003	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt sienet ja multasienet (tryffelit)
	ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 2004 90 10 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen ex 2004 90 30 oliivit eivätkä alanimikkeen 2004 10 91 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat.
	ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet, ei kuitenkaan alanimikkeen 2005 70 oliivit, alanimikkeen 2005 80 00 sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*), alanimikkeen 2005 99 10 *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat eivätkä alanimikkeen 2005 20 10 valmistetut tai säilötyt hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina olevat perunat
	ex 2006 00	Sokerilla säilötyt (valellut, lasitetut tai kandeeratut) hedelmät, pähkinät, hedelmänkuoret ja muut kasvinosat, ei kuitenkaan alanimikkeiden ex 2006 00 38 ja ex 2006 00 99 sokerilla säilötyt banaanit
	ex 2007	Keittämällä valmistetut hillot, hedelmähyytelöt, marmelaatit, hedelmä- ja pähkinäsoseet sekä hedelmä- ja pähkinäpastat, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, ei kuitenkaan: - alanimikkeen ex 2007 10 homogenoidut banaanivalmisteet - alanimikkeiden ex 2007 99 39, ex 2007 99 50 ja ex 2007 99 97 banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet tai pastat
	ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat, ei kuitenkaan: - alanimikkeen 2008 11 10 maapähkinävoi - alanimikkeen 2008 91 00 palmunsydämet - alanimikkeen 2008 99 85 maissi - alanimikkeen 2008 99 91 jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä - alanimikkeen ex 2008 99 99 viinilehdet, humalanversot ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat - alanimikkeiden ex 2008 92 59, ex 2008 92 78, ex 2008 92 93 ja ex 2008 92 98 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanisekoitukset - alanimikkeiden ex 2008 99 49, ex 2008 99 67 ja ex 2008 99 99 muulla tavalla valmistetut tai säilötyt banaanit
	ex 2009	Käymättömät ja lisättyä alkoholia sisältämättömät hedelmämehut (ei kuitenkaan alanimikkeiden 2009 61 ja 2009 69 viinirypälemehu ja rypäleen puristemehu eikä alanimikkeen ex 2009 80 banaanimehu) ja vihannesmehut, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät

XI osa: Banaanit

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat banaanialan tuotteet:

CN-koodit	Tavaran kuvaus
0803 00 19	Tuoreet banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0803 00 90	Kuivatut banaanit, ei kuitenkaan jauhobanaanit
ex 0812 90 98	Väliaikaisesti säilötyt banaanit
ex 0813 50 99	Sekoitukset, jotka sisältävät kuivattuja banaaneja
1106 30 10	Banaanista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauheet
ex 2006 00 99	Sokerilla säilötyt banaanit
ex 2007 10 99	Homogenoidut banaanivalmisteet
ex 2007 99 39 ex 2007 99 50 ex 2007 99 97	Banaanista valmistetut hillot, hyytelöt, marmelaatit, soseet ja pastat
ex 2008 92 59 ex 2008 92 78 ex 2008 92 93 ex 2008 92 98	Sekoitukset, jotka sisältävät muuten valmistettuja tai säilöttyjä banaaneja, lisättyä alkoholia sisältämättömät
ex 2008 99 49 ex 2008 99 67 ex 2008 99 99	Muuten valmistetut tai säilötyt banaanit
ex 2009 80 35 ex 2009 80 38 ex 2009 80 79 ex 2009 80 86 ex 2009 80 89 ex 2009 80 99	Banaanimehut

XII osa: Viini

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat viinialan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	2009 61 2009 69	Viinirypälemehu (mukaan lukien rypäleen puristemehu ”grape must”)
	2204 30 92 2204 30 94 2204 30 96 2204 30 98	Muu rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin käymistilassa tai jonka käyminen on pysäytetty muuten kuin alkoholia lisäämällä
b)	ex 2204	Tuoreista rypäleistä valmistettu viini, myös väkevöity viini; rypäleen puristemehu (grape must), muu kuin nimikkeeseen 2009 kuuluva, ei kuitenkaan alanimikkeiden 2204 30 92, 2204 30 94, 2204 30 96 ja 2204 30 98 muu rypäleen puristemehu
c)	0806 10 90	Tuoreet viinirypäleet, muut kuin syötäväksi tarkoitetut
	2209 00 11 2209 00 19	Viinietikka
d)	2206 00 10	Piquette (puristejäännöksestä valmistettu viini)
	2307 00 11 2307 00 19	Viinisakka
	2308 00 11 2308 00 19	Viinirypäleiden puristejäännös

XIII osa: Elävät puut ja muut elävät kasvit, sipulit, juuret ja niiden kaltaiset tuotteet, leikkokukat ja leikkovihreä

Elävien puiden ja muiden elävien kasvien, sipulien, juurien ja niiden kaltaisten tuotteiden, leikkokukkien ja leikkovihreän alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat kaikki yhdistetyn nimikkeistön 6 ryhmään kuuluvat tuotteet.

XIV osa: Raakatupakka

Raakatupakka-alalla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat CN-koodiin 2401 kuuluvat raakatupakka tai valmistamaton tupakka ja tupakanjätteet.

XV osa: Naudanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat naudanliha-alan tuotteet:

CN-koodi		Tavaran kuvaus
a)	0102 90 05– 0102 90 79	Elävät, kotieläiminä pidettävät nautaeläimet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0201	Naudanliha, tuore tai jäähdytetty
	0202	Naudanliha, jäädytetty
	0206 10 95	Pallealiha ja kuveliha, tuore tai jäähdytetty
	0206 29 91	Pallealiha ja kuveliha, jäädytetty
	0210 20	Naudanliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 51	Pallealiha ja kuveliha, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 90	Lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe
	1602 50 10	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
	1602 90 61	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, kypsentämättömät; kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
b)	0102 10	Elävät nautaeläimet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 10 98	Muut tuoreet tai jäähdytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
	0206 21 00 0206 22 00 0206 29 99	Muut jäädytetyt nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha, muuhun kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen
	0210 9959	Muut suolatut, suolavedessä olevat, kuivatut tai savustetut nautaeläimen syötävät osat kuin pallealiha tai kuveliha
	ex 1502 00 90	Muiden kuin nimikkeen 1503 nautaeläinten rasva
	1602 50 31 ja 1602 50 95	Muut valmisteet ja säilykkeet naudanlihasta tai muista naudanosista, muu kuin kypsentämätön liha tai kypsentämättömät muut eläimenosat ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
	1602 90 69	Muut valmisteet ja säilykkeet, joissa on muuta kuin kypsentämätöntä naudan lihaa tai muita naudanosia, ja kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XVI osa: Maito ja maitotuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat maito- ja maitotuotealan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0401	Maito ja kerma, tiivistämätön ja lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältämätön
b)	0402	Maito ja kerma, tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä
c)	0403 10 11– 0403 10 39 0403 9011– 0403 90 69	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä, maustamaton ja lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
d)	0404	Hera, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä; muualle kuulumattomat maidon luonnollisista ainesosista koostuvat tuotteet, myös sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät
e)	ex 0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 75 mutta pienempi kuin 80 painoprosenttia
f)	0406	Juustot ja juustoaine
g)	1702 19 00	Laktoosi ja laktoosisiirappi, lisättyä maku- tai väriainetta sisältämätön, laktoosipitoisuus vedettömänä laktoosina ilmaistuna vähemmän kuin 99 prosenttia kuiva-aineen painosta
h)	2106 90 51	Maku- tai väriainetta sisältävä laktoosisiirappi
i)	ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan: – valmisteet ja rehut, joissa on tuotteita, joihin sovelletaan tätä asetusta suoraan tai asetuksen (EY) N:o 1667/2006 nojalla, lukuun ottamatta valmisteita ja rehuja, joihin sovelletaan tämän liitteen I osaa

XVII osa: Sianliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat sianliha-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	ex 0103	Elävät siat, kotieläinlajit, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
b)	ex 0203	Kesyn sian liha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	ex 0206	Kesyn sian muut syötävät osat, tuoreet, jäädytetyt tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	ex 0209 00	Siansilava vailla lihaskudosta, sianrasva, sulattamattomat tai muutoin erottamattomat, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	ex 0210	Kesyn sian liha ja kesyä sikaa olevat muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	1501 00 11 1501 00 19	Sianrasva, myös sianihra (laardi)
c)	1601 00	Makkarat ja niiden kaltaiset tuotteet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä; näihin tuotteisiin perustuvat elintarvikevalmisteet
	1602 10 00	Homogenoidut valmisteet lihasta, muista eläimenosista tai verestä
	1602 20 90	Muusta eläimenmaksasta kuin hanhen- tai ankanmaksasta valmistetut valmisteet ja säilykkeet
	1602 41 10 1602 42 10 1602 49 11– 1602 49 50	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu kesyn sian lihasta tai kesyä sikaa olevista muista eläimenosista
	1602 90 10	Eläimenverestä tehdyt valmisteet
	1602 90 51	Muut valmisteet tai säilykkeet, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia
	1902 20 30	Täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut, joissa on enemmän kuin 20 painoprosenttia makkaraa ja sen kaltaisia tuotteita, lihaa ja muita eläimenosia (mukaan lukien rasva lajista tai alkuperästä riippumatta)

XVIII osa: Lampaan- ja vuohenliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat lampaan- ja vuohenliha-alan tuotteet:

CN-koodi		Tavaran kuvaus
a)	0104 10 30	Karitsat (enintään vuoden ikäiset)
	0104 10 80	Elävät lampaat, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet ja karitsat
	0104 20 90	Elävät vuohet, muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet
	0204	Lampaan- tai vuohenliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0210 99 21	Lampaan- ja vuohenliha, luullinen, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 29	Lampaan- ja vuohenliha, luuton, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
b)	0104 10 10	Elävät lampaat, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0104 20 10	Elävät vuohet, puhdasrotuiset siitoseläimet
	0206 80 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, tuoreet tai jäähdytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0206 90 99	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, jäädytetyt, muut kuin farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	0210 99 60	Lampaan ja vuohen muut syötävät osat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
	ex 1502 00 90	Lampaan ja vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat
c)	1602 90 72	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- tai vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, kypsentämättömät
	1602 90 74	Kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet
d)	1602 90 76 1602 90 78	Muut valmisteet ja säilykkeet lampaan- ja vuohenlihasta tai muista lampaan tai vuohen osista, muut kuin kypsentämättömät tai kypsennetystä lihasta tai kypsennetyistä muista eläimenosista sekä kypsentämättömästä lihasta tai kypsentämättömistä muista eläimenosista tehdyt sekavalmisteet

XIX osa: Munat

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat muna-alan tuotteet:

CN-koodi		Tavaran kuvaus
a)	0407 00 11 0407 00 19 0407 00 30	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt
b)	0408 11 80 0408 19 81 0408 19 89 0408 91 80 0408 99 80	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät, muut kuin ihmisravinnoksi soveltumattomat

XX osa: Siipikarjanliha

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat siipikarjanliha-alan tuotteet:

	CN-koodi	Tavaran kuvaus
a)	0105	Elävä siipikarja eli kanat, ankat, hanhet, kalkkunat ja helmikanat
b)	ex 0207	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha ja muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt, ei kuitenkaan c alakohtaan kuuluva maksa
c)	0207 13 91	Siipikarjan maksa, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty
	0207 14 91	
	0207 26 91	
	0207 27 91	
	0207 34	
	0207 35 91	
	0207 36 81	
	0207 36 85	
	0207 36 89	
	0210 99 71	Siipikarjan maksa, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
	0210 99 79	
d)	0209 00 90	Siipikarjanrasva, sulattamaton tai muutoin erottamaton, tuore, jäähdytetty, jäädytetty, suolattu, suolavedessä, kuivattu tai savustettu
e)	1501 00 90	Siipikarjanrasva
f)	1602 20 10	Hanhen- tai ankanmaksa, muulla tavalla valmistettu tai säilötty
	1602 31	Nimikkeeseen 0105 kuuluvan siipikarjan liha tai muut eläimen osat, muulla tavalla valmistetut tai säilötyt
	1602 32	
	1602 39	

XXI osa: Muut tuotteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0101	Elävät hevoset, aasit, muulit ja muuliaasit:
0101 10	– puhdasrotuiset siitoseläimet:
0101 10 10	– – hevoset ([a])
0101 10 90	– – muut
0101 90	– muut:
	– – hevoset:
0101 90 19	– – – muut kuin teuraseläimet
0101 90 30	– – aasit
0101 90 90	– – muulit ja muuliaasit
ex 0102	Elävät nautaeläimet:
ex 0102 90	– muut kuin puhdasrotuiset siitoseläimet:
0102 90 90	– – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103	Elävät siat:
0103 10 00	– puhdasrotuiset siitoseläimet ([b])
	– muut:
ex 0103 91	– – paino pienempi kuin 50 kg:
0103 91 90	– – – muut kuin kotieläinlajit
ex 0103 92	– – paino vähintään 50 kg

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0103 92 90	– – muut kuin kotieläinlajit
0106	Muut elävät eläimet
ex 0203	Sianliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
	– tuore tai jäähdytetty:
ex 0203 11	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 12	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 19	– – muut:
0203 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– jäädytetty:
ex 0203 21	– – ruhot ja puoliruhot:
0203 21 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 22	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0203 22 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0203 29	– – muut:
0203 29 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0205 00	Aasin-, muulin- tai muuliaasinliha, tuore, jäähdytetty tai jäädytetty:
ex 0206	Naudan, sian, lampaan, vuohen, hevosen, aasin, muulin ja muuliaasin muut syötävät osat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt:
ex 0206 10	– nautaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 10 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– nautaa, jäädytetyt:
ex 0206 22 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
ex 0206 29	– – muut:
0206 29 10	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
ex 0206 30 00	– sikaa, tuoreet tai jäähdytetyt:
	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– – muut:
	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– sikaa, jäädytetyt:
ex 0206 41 00	– – maksa:
	– – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– – – muut:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0206 49 00	– – muut:
	– – – kesyä sikaa:
	– – – – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– – – muut
ex 0206 80	– muut, tuoreet tai jäähdytetyt:
0206 80 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– – muut:
0206 80 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
ex 0206 90	– muut, jäädytetyt:
0206 90 10	– – farmaseuttisten tuotteiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
	– – muut:
0206 90 91	– – – hevosta, aasia, muulia tai muuliaasia
0208	Muu liha ja muut syötävät eläimenosat, tuoreet, jäähdytetyt tai jäädytetyt

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0210	Liha ja muut syötävät eläimenosat, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut; lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho tai jauhe:
	– sianliha:
ex 0210 11	– – kinkku, lapa ja niiden palat, luulliset:
0210 11 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 12	– – kylki ja kuve (lihaskudosta sisältävä silava) sekä niiden palat:
0210 12 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 0210 19	– – muut:
0210 19 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
	– muut, myös lihasta tai muista eläimenosista valmistettu syötävä jauho ja jauhe:
0210 91 00	– – kädellistä nisäkästä
0210 92 00	– – valasta, delfiiniä ja pyöriäistä (*Cetacea*-lahkon nisäkästä); manaattia ja merilehmää eli dugongia (*Sirenia*-lahkon nisäkästä)
0210 93 00	– – matelijaa (myös käärmettä ja kilpikonnaa)
ex 0210 99	– – muu:
	– – – liha:
0210 99 31	– – – – poronliha
0210 99 39	– – – – muu
	– – – muut eläimenosat:
	– – – – muuta kuin kesyä sikaa, nautaa, lammasta ja vuohta
0210 99 80	– – – – – muu kuin siipikarjan maksa
ex 0407 00	Kuorelliset linnunmunat, tuoreet, säilötyt tai keitetyt:
0407 00 90	– muut kuin siipikarjan munat
ex 0408	Kuorettomat linnunmunat ja munankeltuainen, tuoreet, kuivatut, höyryssä tai vedessä keitetyt, muotoillut, jäädytetyt tai muulla tavalla säilötyt, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät:
	– munankeltuainen:
ex 0408 11	– – kuivattu:
0408 11 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
ex 0408 19	– – muu:
0408 19 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumaton ([d])
	– muut:
ex 0408 91	– – kuivatut:
0408 91 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
ex 0408 99	– – muut:
0408 99 20	– – – ihmisravinnoksi soveltumattomat ([d])
0410 00 00	Eläinperäiset syötävät tuotteet, muualle kuulumattomat
0504 00 00	Eläinten (muiden kuin kalan) suolet, rakot ja vatsat, kokonaisina tai paloina, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt, suolatut, suolavedessä, kuivatut tai savustetut
ex 0511	Muualle kuulumattomat eläintuotteet; ihmisravinnoksi soveltumattomat kuolleet 1 tai 3 ryhmän eläimet:
0511 10 00	– naudan siemenneste
	– muut:
ex 0511 99	– – muut:
0511 99 85	
	– – – muu
ex 0709	Muut tuoreet tai jäädytetyt kasvikset:
ex 0709 60	– *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät:
	– – muut:
0709 60 91	– – – – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, kapsasiinin tai *Capsicumin* alkoholipitoisten oleoresiinien valmistukseen tarkoitetut ([c])
0709 60 95	– – – haihtuvien öljyjen ja resinoidien teolliseen valmistukseen tarkoitetut ([c])
0709 60 99	– – – muut

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
ex 0710 80	– muut kasvikset:
	– – *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät:
0710 80 59	– – – muut kuin makeat tai miedot paprikat
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
ex 0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
	– – kasvikset:
0711 90 10	– – – – *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät, ei kuitenkaan makeat ja miedot paprikat
ex 0713	Kuivattu, silvitty palkovilja, myös kalvoton tai halkaistu
ex 0713 10	– herneet (*Pisum sativum*):
0713 10 90	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 20 00	– kahviherneet (garbanzot):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
	– pavut (*Vigna* spp. ja *Phaseolus* spp.):
ex 0713 31 00	– – *Vigna mungo* (L) Hepper- tai *Vigna radiata* (L.) Wilczek -lajin pavut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 32 00	– – Adsukipavut (*Phaseolus* tai *Vigna angularis*):
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 33	– – tarhapavut (*Phaseolus vulgaris*):
0713 33 90	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 39 00	– – muut:
	– – – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 40 00	– Linssit eli kylvövirvilät:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 50 00	– härkäpavut (*Vicia faba* var. *major*, *Vicia faba* var. *equina* ja *Vicia faba* var. *minor*):
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 0713 90 00	– muut:
	– – muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
0801	Tuoreet tai kuivatut kookos-, para- ja cashewpähkinät, myös kuorettomat
ex 0802	Muut tuoreet tai kuivatut pähkinät, myös kuorettomat:
ex 0802 90	– muut:
ex 0802 90 20	– – areca- eli betelpähkinät ja koolapähkinät (colapähkinät)
ex 0804	Tuoreet tai kuivatut taatelit, viikunat, ananakset, avokadot, guavat, mangot ja mangostanit:
0804 10 00	– taatelit
0902	Tee, myös maustettu
ex 0904	*Piper*-sukuinen pippuri; kuivatut, murskatut tai jauhetut *Capsicum*- tai *Pimenta*-sukuiset hedelmät:, ei kuitenkaan alanimikkeen 0904 20 10 makeat tai miedot paprikat
0905 00 00	Vanilja
0906	Kaneli ja kanelinnuput
0907 00 00	Mausteneilikka (hedelmät, kukannuput ja kukkavarret)
0908	Muskottipähkinä, muskottikukka ja kardemumma
0909	Aniksen, tähtianiksen, fenkolin (saksankuminan), korianterin, roomankuminan tai kuminan hedelmät ja siemenet; katajanmarjat
ex 0910	Inkivääri, kurkuma, laakerinlehdet, curry ja muut mausteet timjamia ja sahramia lukuun ottamatta
ex 1106	Nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta, nimikkeen 0714 saagosta, juurista tai mukuloista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe; 8 ryhmän tuotteista valmistetut hienot ja karkeat jauhot sekä jauhe:
1106 10 00	– nimikkeen 0713 kuivatusta palkoviljasta valmistetut
ex 1106 30	– 8 ryhmän tuotteista valmistetut:
1106 30 90	– – muista kuin banaaneista valmistetut

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 1108	Tärkkelys; inuliini:
1108 20 00	– Inuliini
1201 00 90	Soijapavut, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1202 10 90	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuorelliset, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1202 20 00	Paahtamattomat tai muulla tavoin kypsentämättömät maapähkinät, kuoritut, myös murskatut
1203 00 00	Kopra
1204 00 90	Pellavansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1205 10 90 ja ex 1205 90 00	Rapsin- ja rypsinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 91	Auringonkukansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1206 00 99	
1207 20 90	Puuvillansiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 40 90	Seesaminsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 50 90	Sinapinsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 91 90	Unikonsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1207 99 91	Hampunsiemenet, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
ex 1207 99 97	Muut öljysiemenet ja -hedelmät, myös murskatut, muut kuin kylvämiseen tarkoitetut
1208	Öljysiemen- ja öljyhedelmäjauhot, ei kuitenkaan sinappijauho
1211	Kasvit ja kasvinosat (myös siemenet ja hedelmät), jollaisia käytetään pääasiallisesti hajusteisiin, farmaseuttisiin tuotteisiin, hyönteisten ja sienitautien torjunta-aineisiin tai niiden kaltaisiin tuotteisiin, tuoreet tai kuivatut, myös paloitellut, murskatut tai jauhetut, lukuun ottamatta CN-koodiin ex 1211 90 85 kuuluvia, tämän liitteen IX osassa lueteltuja tuotteita
ex 1212	Johanneksenleipä, merilevät ja muut levät, sokerijuurikas ja sokeriruoko, tuoreet, jäähdytetyt, jäädytetyt tai kuivatut, myös jauhetut; hedelmänkivet ja -sydämet sekä muut kasvituotteet (myös paahtamattomat juurisikurin *Cichorium intybus sativum* juuret), jollaisia käytetään pääasiallisesti ihmisravinnoksi, muualle kuulumattomat:
ex 1212 20 00	– merilevät ja muut levät, jollaisia käytetään pääasiallisesti farmaseuttisiin tuotteisiin ja ihmisravinnoksi
	– muut:
ex 1212 99	– – muu kuin sokeriruoko:
1212 99 41 ja 1212 99 49	– – – johanneksenleivän siemenet
ex 1212 99 70	– – – muut, ei kuitenkaan juurisikurin juuret
1213 00 00	Valmistamattomat oljet ja akanat, myös silputut, jauhetut, puristetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 1214	Lantut, rehujuurikkaat ja muut rehujuuret, heinä, sini- eli rehumailanen (alfalfa), apila, esparsetti, rehukaali, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, myös pelleteiksi valmistetut:
ex 1214 10 00	– Keinotekoisesti lämpökuivatusta sini- eli rehumailasesta valmistetut tai muulla tavoin kuivatusta ja jauhetusta sini- eli rehumailasesta (alfalfa) valmistetut
ex 1214 90	– muut:
1214 90 10	– – rehujuurikkaat, lantut ja muut rehujuuret
ex 1214 90 90	– – muut, ei kuitenkaan:
	– keinotekoisesti lämpökuivatut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna ja niiden kaltaiset rehuaineet, lukuun ottamatta heinää ja rehukaalia sekä heinää sisältäviä tuotteita
	– muulla tavoin kuivatut ja jauhetut sini- eli rehumailanen (alfalfa), esparsetti, apila, lupiini, virna, hunajalootus, kahviherne ja linnunjalka
ex 1502 00	Nautaeläinten, lampaan tai vuohen rasva, muut kuin nimikkeeseen 1503 kuuluvat:
ex 1502 00 10	– muuhun teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitettu, ei kuitenkaan luista ja jätteistä saatu rasva (c)
1503 00	Laardisteariini, laardiöljy, oleostearii ni, oleomargariini ja taliöljy, emulgoimattomat, sekoittamattomat tai muutoin valmistamattomat
1504	Kala- ja merinisäkäsrasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1507	Soijaöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1508	Maapähkinäöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1511	Palmuöljy ja sen jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1512	Auringonkukka-, saflori- ja puuvillansiemenöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti

muuntamattomat

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1513	Kookos- (kopra-), palmunydin- ja babassuöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
1514	Rapsi-, rypsi- ja sinappiöljy sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1515	Muut kasvirasvat ja rasvaiset kasviöljyt (ei kuitenkaan alanimikkeen 1515 90 11 jojobaöljy) sekä niiden jakeet, myös puhdistetut, mutta kemiallisesti muuntamattomat
ex 1516	Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt sekä niiden jakeet, osittain tai kokonaan hydratut, vaihtoesteröidyt, uudelleen esteröidyt tai elaidinoidut, myös puhdistetut, mutta ei enempää valmistetut, ei kuitenkaan alanimikkeen 1516 20 10 hydrattu risiiniöljy (opaalivaha)
ex 1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet, eivät kuitenkaan alanimikkeet 1517 10 10, 1517 90 10 ja 1517 90 93
1518 00 31 1518 00 39	Rasvaisten kasviöljyjen seokset, nestemäiset, muuhun tekniseen tai teolliseen käyttöön kuin elintarvikkeiden valmistukseen tarkoitetut ([c])
1522 00 91	Öljyjen pohjasakat; neutralointimassa (soap-stock), rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
1522 00 99	Muut rasva-aineiden tai eläin- ja kasvivahojen käsittelyssä syntyneet jätteet, eivät kuitenkaan sellaiset, joissa on oliiviöljyn ominaisuudet omaavaa öljyä
ex 1602	Muut valmisteet ja säilykkeet, jotka on valmistettu lihasta, muista eläimenosista tai verestä:
	– siasta valmistetut:
ex 1602 41	– – kinkku ja sen palat:
1602 41 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 42	– – lapa ja sen palat:
1602 42 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 49	– – muut, myös sekavalmisteet:
1602 49 90	– – – muuta kuin kesyä sikaa
ex 1602 90	– muut, myös eläimenverestä tehdyt valmisteet:
	– – muut kuin eläimenverestä tehdyt valmisteet:
1602 90 31	– – – riistasta tai kanista valmistetut
	– – – muut:
	– – – – muut kuin sellaiset, joissa on kesyn sian lihaa tai kesyä sikaa olevia muita eläimenosia:
	– – – – – muut kuin sellaiset, joissa on naudanlihaa tai nautaa olevia muita eläimenosia:
1602 90 99	– – – – – – muut kuin lampaasta tai vuohesta valmistetut
1603 00	Lihasta, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista saadut uutteet ja mehut
1801 00 00	Kaakaopavut, kokonaiset tai rouhitut, raa'at tai paahdetut
1802 00 00	Kaakaonkuoret ja -kalvot sekä muut kaakaonjätteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
ex 2001 90	– muut:
2001 90 20	– – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
ex 2005 99	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2005 99 10	– – *Capsicum*-sukuiset hedelmät, muut kuin makeat ja miedot paprikat
ex 2206	Muut käymisen avulla valmistetut juomat (esim. siideri, päärynäviini ja sima); käymisen avulla valmistettujen juomien sekoitukset sekä käymisen avulla valmistettujen juomien ja alkoholittomien juomien sekoitukset, muualle kuulumattomat:
2206 00 31– 2206 00 89	– muu kuin piquette
ex 2301	Lihasta, muista eläimenosista, kalasta, äyriäisistä, nilviäisistä tai muista vedessä elävistä selkärangattomista valmistetut ihmisravinnoksi soveltumattomat jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet:
2301 10 00	– lihasta tai muista eläimenosista valmistetut jauhot, jauheet ja pelletit; eläinrasvan sulatusjätteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2302	Leseet, lesejauhot ja muut viljan tai palkoviljan seulomisessa, jauhamisessa tai muussa käsittelyssä syntyneet jätetuotteet, myös pelleteiksi valmistetut:
2302 50 00	– palkoviljasta peräisin olevat
2304 00 00	Öljykakut ja muut soijaöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
2305 00 00	Öljykakut ja muut maapähkinäöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut
ex 2306	Öljykakut ja muut kasvirasvojen tai -öljyjen erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet, myös jauhetut tai pelleteiksi valmistetut, muut kuin nimikkeisiin 2304 tai 2305 kuuluvat, ei kuitenkaan CN-alanimikeet 2306 90 05 (Öljykakut ja muut maissinalkioiden erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet) ja 2306 90 11 ja 2306 90 19 (Öljykakut ja muut oliiviöljyn erottamisessa syntyneet kiinteät jätetuotteet)
ex 2307 00	Viinisakka; raaka viinikivi:
2307 00 90	– raaka viinikivi
ex 2308 00	Muualle kuulumattomat kasviaineet ja kasvialkuperäiset jätteet sekä kasvialkuperäiset jätetuotteet ja sivutuotteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan, myös pelleteiksi valmistetut:
2308 00 90	– muut kuin viinirypäleiden puristejäännös, tammenterhot ja hevoskastanjat sekä hedelmien (muiden kuin rypäleiden) puristejäännös
ex 2309	Valmisteet, jollaisia käytetään eläinten ruokintaan:
ex 2309 10	– koiran- tai kissanruoka vähittäismyyntipakkauksissa:
2309 10 90	– – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita
ex 2309 90	– muut:
2309 90 10	– – kala- tai merinisäkäsliimavesi
	– – muut, myös esiseokset:
ex 2309 90 91– 2309 90 99	– – – muut kuin sellaiset, joissa on tärkkelystä tai alanimikkeiden 1702 30 50, 1702 30 90, 1702 40 90, 1702 90 50 ja 2106 90 55 glukoosia, glukoosisiirappia, maltodekstriiniä tai maltodekstriinisiirappia taikka joissa on maitotuotteita, ei kuitenkaan
	– sini- eli rehumailasmehusta (alfalfamehusta) ja vihermehusta saatavat valkuaisainetiivisteet
	– yksinomaan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen tiivisteiden valmistuksessa saadusta kiinteästä puristejäännöksestä ja mehusta saadut dehydratoidut tuotteet

([a]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 93/623/ETY (EYVL L 298, 3.12.1993, s. 45)).

([b]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. neuvoston direktiivi 88/661/ETY (EYVL L 382, 31.12.1988, s. 36); neuvoston direktiivi 94/28/EY (EYVL L 178, 12.7.1994, s. 66); komission päätös 96/510/ETY (EYVL L 210, 20.8.96, s. 53).

([c]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava asiaa koskevissa unionin säännöksissä vahvistettuja edellytyksiä (ks. komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1) 291–300 artikla ja myöhemmät muutokset).

([d]) Tähän alanimikkeeseen luokiteltaessa on noudatettava yhdistetyn nimikkeistön johdantomääräysten II osaston F kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

LIITE II

LUETTELO TUOTTEISTA, JOILLE ON VAHVISTETTU 1 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETTUJA ERITYISTOIMENPITEITÄ

I osa: Maatalousperäinen etyylialkoholi

1. Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat etyylialkoholialan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 2207 10 00	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus vähintään 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2207 20 00	Denaturoitu etyylialkoholi (etanoli) ja muut denaturoidut väkevät alkoholijuomat, väkevyydestä riippumatta, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista
ex 2208 90 91 ja ex 2208 90 99	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia, saatu perussopimuksen liitteessä I luetelluista maataloustuotteista

2. Tuontitodistuksia koskevaa III osan II luvun I jaksoa ja kyseisen osan III luvun I jaksoa sovelletaan myös CN-koodiin 2208 kuuluviin yli kahden litran astioissa oleviin maatalousperäisestä etyylialkoholista saatuihin tuotteisiin, joilla on kaikki 1 kohdassa kuvatun etyylialkoholin ominaisuudet.

II osa: Mehiläistuotteet

Tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat seuraavat mehiläishoitoalan tuotteet:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
0409	Luonnonhunaja
ex 0410 00 00	Syötävä emoaine ja kittivaha
ex 0511 99 85	Muu kuin syötävä emoaine ja kittivaha
ex 1212 99 70	Siitepöly
ex 152190	Mehiläisvaha

III osa: Silkkiäistoukat

Silkkiäistoukkien osalta tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvat CN-koodiin ex 0106 90 00 kuuluvat silkkiäistoukat ja CN-koodiin ex 0511 99 85 kuuluvat silkkiäismunat.

LIITE III

2 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT

I osa: Riisialan määritelmät

I. Ilmaisut ”paddy- eli raakariisi”, ”esikuorittu riisi”, ”osittain hiottu riisi”, ”kokonaan hiottu riisi”, ”lyhytjyväinen riisi”, ”keskipitkäjyväinen riisi”, ”luokan A tai B pitkäjyväinen riisi” ja ”rikkoutuneet riisinjyvät” määritellään seuraavasti:

1. a) ”Paddy- eli raakariisillä” tarkoitetaan riisiä, jossa on ulkokuori jäljellä vielä puimisen jälkeen.

   b) ”Esikuoritulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta ainoastaan ulkokuori on poistettu. Esimerkkejä tämän määritelmän riiseistä ovat riisit, joiden kaupalliset nimet ovat ”ruskeariisi”, ”cargoriisi”, ”loonzain” ja ”riso sbramato”.

   c) ”Osittain hiotulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, osa alkiota sekä siemenkalvon uloimmat kerrokset kokonaan tai osittain, mutta ei sisempiä kerroksia.

   d) ”Kokonaan hiotulla riisillä” tarkoitetaan raakariisiä, josta on poistettu ulkokuori, siemenkalvon ulko- ja sisäkerrokset kokonaisuudessaan, koko alkio, kun kyseessä on pitkä- tai keskipitkäjyväinen riisi, tai ainakin osa siitä, kun kyseessä on lyhytjyväinen riisi, mutta jossa enintään 10 prosenttiin jyvistä voi jäädä pitkittäisiä valkeita juovia.

2. a) ”Lyhytjyväisellä riisillä” tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on enintään 5,2 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on alle 2.

   b) ”Keskipitkäjyväisellä riisillä” tarkoitetaan riisiä, jonka jyvien pituus on yli 5,2 millimetriä ja enintään 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on enintään 3.

   c) ”Pitkäjyväisellä riisillä” tarkoitetaan:

      i) luokka A: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on yli 2 ja alle 3,

      ii) luokka B: riisi, jonka jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja jonka pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3.

   d) ”Jyvien mittauksella” tarkoitettaan jyvien mittausta, joka suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

      i) otetaan edustava näyte erästä,

      ii) lajitellaan näyte siten, että mittaus voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,

iii) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,

iv) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.

3. ’Rikkoutuneilla riisinjyvillä’ tarkoitetaan jyvänpalasia, joiden pituus on enintään 3/4 kokonaisen jyvän keskipituudesta.

II. Muut kuin laadultaan moitteettomat jyvät ja rikkoutuneet riisinjyvät määritellään seuraavasti:

A. "’Kokonaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden kärjestä on poistettu ainoastaan osa, riippumatta kullekin jalostusasteelle tyypillisistä ominaisuuksista.

B. ’Leikatuilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko kärki on poistettu.

C. ’Rikkoutuneilla jyvillä tai jyvänpalasilla’ tarkoitetaan jyviä, joista on poistettu kärkeä suurempi osa. Rikkoutuneet riisinjyvät koostuvat:

– suurista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään puolet jyvän pituudesta mutta jotka eivät muodosta kokonaista jyvää),

– keskikokoisista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on vähintään neljännes jyvän pituudesta mutta jotka eivät saavuta ”suurten rikkoutuneiden riisinjyvien” vähimmäiskokoa),

– hienoista rikkoutuneista riisinjyvistä (jyvien palaset, joiden pituus on alle neljänneksen jyvän pituudesta mutta jotka eivät läpäise seulaa, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä),

– palasista (jyvän pienet palaset tai hiukkaset, joiden on läpäistävä seula, jonka silmäkoko on 1,4 millimetriä); palasiin sisältyvät myös haljenneet jyvät (jyvien palaset, jotka ovat syntyneet jyvän haljettua pitkittäin).

D. ’Vihreillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, jotka eivät ole täysin kypsyneitä.

E. ’Jyvillä, joissa on luonnollisia epämuodostumia’ tarkoitetaan jyviä, joissa on periytyviä tai periytymättömiä luonnollisia epämuodostumia, verrattuina lajikkeelle tyypillisiin morfologisiin ominaisuuksiin.

F. ’Liitumaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnasta vähintään kolme neljäsosaa näyttää himmeältä ja jauhomaiselta.

G. ’Punajuovaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on voimakkuudeltaan ja sävyltään erilaisia punaisia pitkittäisiä juovia, jotka aiheutuvat siemenkalvon jäänteistä.

H. ’Täplikkäillä jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joissa on tumma, tarkkarajainen, melko säännöllisen muotoinen pieni ympyrä; täplikkäinä jyvinä pidetään

lisäksi jyviä, joiden pinnassa on ohuita mustia juovia; juovilla ja täplillä ei saa olla keltaista tai tummaa kehää.

I. ’Laikukkailla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden pinnan luonnollinen väri on selvästi muuttunut pienellä alueella; laikut voivat olla erivärisiä (mustahkoja, punertavia, ruskeita); laikkuina pidetään myös syviä mustia juovia. Jos laikkujen väri (musta, vaaleanpunainen, punaruskea) on voimakkuudeltaan sellainen, että se näkyy heti ja jos laikku peittää vähintään puolet jyvästä, jyviä on pidettävä keltaisina jyvinä.

J. ’Keltaisilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden luonnollinen väri on muuttunut kokonaan tai osittain sitruunankeltaisen tai oranssinkeltaisen eri sävyiksi muulla tavalla kuin kuivaamalla.

K. ’Kellanruskeilla jyvillä’ tarkoitetaan jyviä, joiden koko pinnan väri on tasaisesti hieman muuttunut muulla tavalla kuin kuivaamalla; jyvien väri on muuttunut vaalean kullankeltaiseksi.

II osa: Sokerialan määritelmät

1. ’Valkoisella sokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on vähintään 99,5 prosenttia.

2. ’Raakasokerilla’ tarkoitetaan maustamatonta ja värjäämätöntä sokeria, johon ei ole lisätty muita aineita ja jonka sakkaroosipitoisuus polarimetrimenetelmällä kuivapainosta määritettynä on pienempi kuin 99,5 prosenttia.

3. ’Isoglukoosilla’ tarkoitetaan tuotetta, joka on valmistettu glukoosista tai sen polymeereista ja jossa on kuivapainosta määritettynä vähintään 10 prosenttia fruktoosia.

4. ’Inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu välittömästi inuliinin tai oligofruktoosien hydrolyysilla ja joka sisältää kuiva-aineesta laskettuna vähintään 10 prosenttia vapaassa muodossa olevaa fruktoosia tai sakkaroosiksi laskettuna ja ilmoitettuna sokeri/isoglukoosiekvivalentteina. Komissio voi muuttaa tätä määritelmää, jotta vältetään markkinarajoituksia, jotka koskevat inuliinikuituvalmistajan inuliinisiirappikiintiön ulkopuolella valmistamia lievästi makeuttavia tuotteita;

5. ’Kiintiösokerilla’, ’kiintiöisoglukoosilla’ tai ’kiintiöinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna asianomaisen yrityksen kiintiön rajoissa.

6. ’Teollisuudelle tarkoitetulla sokerilla’ tarkoitetaan sokerimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna, joka ylittää 5 kohdassa tarkoitetun sokerimäärän ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen.

7. ’Teollisuudelle tarkoitetulla isoglukoosilla’ tai ’teollisuudelle tarkoitetulla inuliinisiirapilla’ tarkoitetaan isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka on tarkoitettu teollisuuden käyttöön jonkin 55 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun tuotteen valmistukseen.

8. ’Ylijäämäsokerilla’, ’ylijäämäisoglukoosilla’ tai ’ylijäämäinuliinisiirapilla’ tarkoitetaan sokeri-, isoglukoosi- tai inuliinisiirappimäärää, joka tuotetaan tiettynä markkinointivuonna ja joka ylittää asianomaisen 5, 6 ja 7 kohdassa tarkoitetun määrän.

9. ’Kiintiösokerijuurikkaalla’ tarkoitetaan kiintiösokeriksi jalostettavia sokerijuurikkaita.

10. ’Toimitussopimuksella’ tarkoitetaan myyjän ja yrityksen tekemää sopimusta ja sitoumusta toimittaa sokerijuurikasta sokerin valmistukseen.

11. ’Toimialakohtaisella sopimuksella’ tarkoitetaan jotain seuraavista:

a) kansallisten yritysten järjestöjen ryhmittymän ja kansallisten myyjien järjestöjen ryhmittymän unionin tasolla ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

b) yritysten tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän yritysten järjestön ja asianomaisen jäsenvaltion hyväksymän myyjien järjestön ennen toimitussopimusten tekemistä tekemä sopimus;

c) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, yhtiö- tai osuuskuntaoikeuteen liittyvät määräykset siinä määrin kuin ne koskevat yhtiön osakkeenomistajien tai jäsenten tai sokeria valmistavan osuuskunnan sokerijuurikkaiden toimittamista;

d) jollei a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta ole, ennen toimitussopimusten tekemistä toteutuneet järjestelyt, jos järjestelyn hyväksyvät myyjät toimittavat vähintään 60 prosenttia kaikista yrityksen ostamista sokerijuurikkaista, jotka on tarkoitettu sokerinvalmistukseen yhdessä tai useammassa tehtaassa.

12. ’Päätoimisella puhdistamolla’ tarkoitetaan tuotantoyksikköä,

– jonka ainoa toiminta on tuodun raa'an ruokosokerin puhdistaminen,

– joka puhdisti markkinointivuonna 2004/2005 vähintään 15 000 tonnia tuotua raakaa ruokosokeria.

III osa: Humala-alan määritelmät

1. ’Humalalla’ tarkoitetaan köynnösmäisen humalan (*Humulus lupulus*) (emikasvin) kuivattuja kukintoja, joita kutsutaan myös tähkiksi; näissä kellanvihreissä soikeissa kukinnoissa on kukkaperä, ja niiden suurin halkaisija vaihtelee 2 ja 5 senttimetrin välillä;

2. ’Humalajauheella’ tarkoitetaan humalasta jauhamalla saatua tuotetta, joka sisältää humalan kaikki luonnolliset osat.

3. ’Lupuliinipitoisella humalajauheella’ tarkoitetaan tuotetta, joka on saatu humalasta jauhamalla sen jälkeen kun siitä on mekaanisesti poistettu osa lehdistä, varsista, suojuslehdistä ja kukkavarsista.

4. ’Humalauutteella’ tarkoitetaan humalasta tai humalajauheesta uuttamalla saatuja tiivistettyjä tuotteita.

5. ’Humalatuotteiden seoksella’ tarkoitetaan kahden tai useamman 1–4 kohdassa tarkoitetun tuotteen seosta.

IV osa: Viinialalla sovellettavat määritelmät

Viiniköynnöksiin liittyvät määritelmät

1. ’Raivauksella’ tarkoitetaan kaikkien viiniköynnösten täydellistä poistamista viiniköynnöstä kasvavalta alalta.

2. ’Istutuksella’ tarkoitetaan vartettujen tai varttamattomien viinitaimien tai viinitaimien osien lopullista istuttamista rypäleiden tuotantoa tai emoviiniköynnösten varttamisoksien kasvatusta varten.

3. ’Uudelleenvarttamisella’ tarkoitetaan jo kertaalleen vartetun viiniköynnöksen varttamista.

Tuotteeseen liittyvät määritelmät

4. ’Tuoreella viinirypäleellä’ tarkoitetaan viiniköynnöksestä saatavaa kypsää tai jopa hieman kuivunutta hedelmää, jota käytetään viiniyttämisessä ja joka voidaan murskata tai puristaa tavanomaisilla viinikellarimenetelmillä ja joka voi saada aikaan luonnollisen alkoholikäymisen.

5. ’Tuoreella rypäleen puristemehulla, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia’, tarkoitetaan tuotetta,

   a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 ja enintään 15 tilavuusprosenttia;

   b) joka valmistetaan lisäämällä käymättömään rypäleen puristemehuun, jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia ja joka on peräisin yksinomaan 166 artiklan 2 kohdan mukaisesti määriteltävistä rypälelajikkeista,

      i) joko viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

      ii) tai puhdistamatonta viinin tislaamisesta saatua tuotetta, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta enintään 80 tilavuusprosenttia.

6. ’Viinirypälemehulla’ tarkoitetaan käymätöntä mutta käymiskykyistä nestemäistä tuotetta, joka

   a) käsitellään siten, että se on valmis nautittavaksi sellaisenaan;

   b) saadaan tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta tai laimentamalla. Jos se saadaan laimentamalla, se on laimennettava väkevöidystä tai tiivistetystä rypäleen puristemehusta.

   Viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

7. ’Tiivistetyllä viinirypälemehulla’ tarkoitetaan sokeriväriä sisältämätöntä viinirypälemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypälemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen niin, että refraktometrin, jota käytetään erikseen säädettävän menetelmän mukaisesti, 20 °C:n lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

   Tiivistetyn viinirypälemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

8. ’Viinisakalla’ tarkoitetaan jäännöstä,

a) joka jää viiniä sisältävien säiliöiden pohjalle käymisen jälkeen, varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen;

b) joka tulee a alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista;

c) joka jää rypäleen puristemehua sisältävien säiliöiden pohjalle varastoinnin aikana tai sallitun käsittelyn jälkeen; tai

d) joka tulee c alakohdassa tarkoitetun tuotteen suodattamisesta tai sentrifugoinnista.

9. ’Rypäleiden puristejäännöksellä’ tarkoitetaan tuoreiden rypäleiden puristamisesta tulevaa jäännöstä, joka on käynyt tai käymätön.

10. ’Puristejäännöksestä valmistetulla viinillä (piquette)’ tarkoitetaan tuotetta, joka saadaan

a) vedessä maseroidun käyttämättömän puristejäännöksen käymisestä; tai

b) käyneen puristejäännöksen liuottamisesta vedessä.

11. ’Tislausta varten väkevöidyllä viinillä’ tarkoitetaan tuotetta,

a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 18 ja enintään 24 tilavuusprosenttia;

b) joka on valmistettu ainoastaan lisäämällä jäännössokeria sisältämättömään viiniin puhdistamatonta tuotetta, jota saadaan viinin tislaamisesta ja jonka todellinen alkoholipitoisuus on enintään 86 tilavuusprosenttia; tai

c) jonka haihtuvien happojen pitoisuus on enintään 1,5 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

12. ’Cuvéellä’ tarkoitetaan

a) rypäleen puristemehua;

b) viiniä; tai

c) ominaisuuksiltaan erilaisten rypäleen puristemehujen ja/tai viinien sekoitusta,

joka on tarkoitettu tietynlaisten kuohuviinien valmistukseen.

Alkoholipitoisuuteen liittyvät määritelmät

13. ’Todellisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

14. ’Potentiaalisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan 100 litrassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä syntyvän puhtaan alkoholin määrää litroina 20 °C:n lämpötilassa.

15. ’Kokonaisalkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan todellisen alkoholipitoisuuden ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

16. ’Luonnollisella alkoholipitoisuudella tilavuusprosentteina’ tarkoitetaan tuotteen kokonaisalkoholipitoisuutta tilavuusprosentteina ennen mahdollista väkevöintiä.

17. ’Todellisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan 100 kilogrammassa tuotetta olevan puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina.

18. ’Potentiaalisella alkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan sitä puhtaan alkoholin määrää kilogrammoina, joka syntyisi 100 kilogrammassa tuotetta olevien sokerien täydellisestä käymisestä.

19. ’Kokonaisalkoholipitoisuudella painoprosentteina’ tarkoitetaan todellisen ja potentiaalisen alkoholipitoisuuden yhteenlaskettua määrää.

V osa: Naudanliha-alan määritelmät

1. ’Nautaeläimillä’ tarkoitetaan CN-koodeihin ex 0102 10 ja 0102 90 05–0102 90 79 kuuluvia kotieläiminä pidettäviä nautoja.

2. ’Täysikasvuisilla nautaeläimillä’ tarkoitetaan nautaeläimiä, joiden elopaino on yli 300 kilogrammaa.

VI osa: Maito- ja maitotuotealan määritelmät

Uudesta-Seelannista peräisin olevaa voita koskevan tariffikiintiön täytäntöönpanemista varten ilmaisu ”valmistettu suoraan maidosta tai kermasta” ei sulje pois voita, joka on valmistettu maidosta tai kermasta ilman varastoituja aineksia, soveltamalla yksittäistä, itsenäistä ja keskeytymätöntä menettelyä, jonka aikana kerma voi välillä olla voiöljynä ja/tai maitorasvan fraktiona.

VII osa: Muna-alan määritelmät

1. ’Kuorellisilla munilla’ tarkoitetaan kuorellisia siipikarjan munia tuoreina, säilöttyinä tai keitettyinä, lukuun ottamatta 2 kohdassa tarkoitettuja haudottavia munia.

2. ’Siitosmunilla’ tarkoitetaan haudottaviksi tarkoitettuja siipikarjan munia.

3. ’Kokonaisilla tuotteilla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia kuorettomia linnunmunia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

4. ’Erotetuilla tuotteilla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvia linnunmunien keltuaisia, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävinä.

VIII osa: Siipikarjanliha-alan määritelmät

1. ’Elävällä siipikarjalla’ tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on suurempi kuin 185 grammaa.

2. ’Poikasilla’ tarkoitetaan eläviä kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja, joiden yksikköpaino on enintään 185 grammaa.

3. ’Teurastetulla siipikarjalla’ tarkoitetaan kuolleita kanoja, ankkoja, hanhia, kalkkunoita ja helmikanoja kokonaisina, myös ilman muita eläimenosia.

4. ’Johdetuilla tuotteilla’ tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

   a) liitteessä I olevan XX osan a alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   b) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitetut tuotteet, lukuun ottamatta teurastettua siipikarjaa ja muita syötäviä eläimenosia, joita kutsutaan ”siipikarjan paloiksi”;

   c) liitteessä I olevan XX osan b alakohdassa tarkoitetut muut syötävät eläimenosat;

   d) liitteessä I olevan XX osan c alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   e) liitteessä I olevan XX osan d ja e alakohdassa tarkoitetut tuotteet;

   f) liitteessä I olevan XX osan f alakohdassa tarkoitetut tuotteet, eivät kuitenkaan CN-koodeihin 1602 20 11 ja 1602 20 19 kuuluvat tuotteet.

IX osa: Mehiläishoitoalan määritelmät

1. ’Hunajalla’ tarkoitetaan luontoperäistä makeaa ainetta, jonka hunajamehiläinen (*Apis mellifera*) on tuottanut kukkien medestä tai kasvien elävien osien eritteistä tai tiettyjen kasveja imevien hyönteislajien kasvien elävillä osilla olevista eritteistä, ja jota mehiläiset keräävät, muuntavat yhdistellen tiettyjen itsestään peräisin olevien aineiden kanssa, saostavat, kuivaavat, varastoivat sekä jättävät kehittymään ja kypsymään hunajakennoihin.

Hunajan päälajit ovat seuraavat:

a) alkuperän mukaan:

i) kukkaishunaja tai mesihunaja: hunaja, joka on saatu kasvien medestä;

ii) mesikastehunaja: hunaja, joka on saatu pääasiassa kasveja imevien hyönteislajien (*Hemiptera*) kasvien elävillä osilla olevista eritteistä tai kasvien elävien osien eritteistä;

b) tuotantotavan ja/tai olomuodon mukaan:

iii) kennohunaja: hunaja, jota mehiläiset varastoivat vastarakennetuissa sikiöttömissä hunajakakuissa tai ainoastaan mehiläisvahaa sisältäviin pohjakakkulevyihin ja jota myydään kuorimattomana kokonaisina kakkuina tai kakun palasina;

iv) palahunaja tai leikattu kennohunaja: hunaja, joka sisältää yhden tai useamman palan kennohunajaa;

v) valutettu hunaja: hunaja, joka on saatu valuttamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

vi) lingottu hunaja: hunaja, joka on saatu linkoamalla kuorittuja, sikiöttömiä hunajakakkuja;

vii) puristettu hunaja: hunaja, joka on saatu puristamalla sikiöttömiä hunajakakkuja käyttämällä tai käyttämättä kohtuullista, enintään 45 asteen lämpöä;

viii) suodatettu hunaja: hunaja, joka on saatu poistamalla vierasta epäorgaanista tai orgaanista ainetta siten, että merkittävä osa siitepölystä on poistettu.

”Taloushunajalla” tarkoitetaan hunajaa, joka:

a) soveltuu teollisuuskäyttöön tai muiden myöhemmin jalostettavien elintarvikkeiden ainesosaksi ja

b) mahdollisesti

– sisältää vieraita makuja tai hajuja, tai

– on alkanut käydä tai on jo käynyt, tai

– jota on ylikuumennettu.

2. ’Mehiläistuotteilla’ tarkoitetaan hunajaa, mehiläisvahaa, emoainetta, kittivahaa ja siitepölyä.

LIITE IV

8 ARTIKLAN 1 JA 3 KOHDASSA TARKOITETTU RIISIN JA SOKERIN VAKIOLAATU

A. Paddy- eli raakariisin vakiolaatu

Vakiolaatuisen paddyriisin on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) sen on oltava laadultaan virheetöntä, aitoa ja myyntikelpoista sekä hajutonta;

b) sen kosteuspitoisuuden on oltava enintään 13 prosenttia;

c) kokonaan hiotun riisin tuotoksen on oltava kokonaisten jyvien painosta 63 prosenttia (leikatuissa jyvissä sallittu poikkeama on 3 prosenttia), josta kokonaan hiotun riisin jyvien, jotka eivät ole laadultaan moitteettomia, prosenttiosuus painosta voi olla:

CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät	1,5 %
muihin kuin CN-koodeihin 1006 10 27 ja 1006 10 98 kuuluvat paddyriisin liitumaiset jyvät	2,0 %
punajuovaiset jyvät	1,0 %
täplikkäät jyvät	0,50 %
laikukkaat jyvät	0,25 %
keltaiset jyvät	0,02 %
kellanruskeat jyvät	0,05 %

B. Sokerin vakiolaadut:

I Sokerijuurikkaan vakiolaatu

Vakiolaatuisilla juurikkailla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

a) virheetön, aito ja myyntikelpoinen laatu

b) vastaanotettaessa 16 prosentin sokeripitoisuus.

II Valkoisen sokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuisella valkoisella sokerilla on oltava seuraavat ominaispiirteet:

a) virheetön, kunnollinen ja myyntikelpoinen laatu; kuiva, tasainen kiderakenne, vapaasti juokseva,

b) polarisaatio vähintään: 99,7;

c) kosteuspitoisuus enintään: 0,06 %;

d) inverttisokeripitoisuus enintään: 0,04 %;

e) jäljempänä olevan 2 kohdan mukaisesti vahvistettu kokonaispistemäärä on enintään 22 ja enintään

15 tuhkapitoisuuden osalta,

9 värityypiltä, määritettynä Brunswick Institute of Agricultural Technologyn menetelmän, jäljempänä ”Brunswickin menetelmä”, mukaisesti,

6 liuoksen värisävyltä, määritettynä International Commission for Uniform Methods of Sugar Analyses -menetelmän, jäljempänä ”Icumsa-menetelmä”, mukaisesti.

2. Yksi piste vastaa

a) 0,0018 prosentin tuhkapitoisuutta, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti 28 Brix-asteessa;

b) 0,5 värityyppiyksikköä, määritettynä Brunswick-menetelmän mukaisesti;

c) 7,5 liuoksen väripitoisuuden yksikköä, määritettynä Icumsa-menetelmän mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ominaisuuksien määrittämisessä käytetään samoja menetelmiä kuin interventiotoimenpiteiden yhteydessä samojen ominaisuuksien määrittämisessä.

III Raakasokerin vakiolaatu

1. Vakiolaatuinen raakasokeri on saannoltaan 92 prosenttia olevaa valkoista sokeria.

2. Juurikasraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin polarisaatioasteesta:

a) sen tuhkapitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna neljällä;

b) sen inverttisokeripitoisuuden prosenttiosuus kerrottuna kahdella;

c) luku 1.

3. Ruokoraakasokerin saanto lasketaan vähentämällä tämän sokerin kahdella kerrotusta polarisaatioasteesta luku 100.

LIITE V

34 ARTIKLASSA TARKOITETUT UNIONIN RUHOJEN LUOKITTELUASTEIKOT

A. Unionin täysikasvuisten nautaeläinten ruhojen luokitteluasteikko:

I. Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1. ’ruholla’ teurastettujen eläinten kokoruhoja, joista on laskettu veri, poistettu sisälmykset ja jotka on nyljetty;

2. ’puoliruholla’ tuotetta, joka on saatu halkaisemalla 1 kohdassa tarkoitettu ruho symmetrisesti kunkin kaula-, selkä-, lanne- ja ristinikaman keskikohdasta sekä rintalastan ja häpyliitoksen keskikohdasta.

II. Luokat

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: nuorempien kuin kaksivuotiaiden kuohitsemattomien sonnien ruhot;

B: muiden urospuolisten kuohitsemattomien eläinten ruhot;

C: kuohittujen sonnien ruhot;

D: lehmien ruhot;

E: muiden naaraspuolisten nautojen ruhot.

III Luokittelu

Ruhojen luokittelu suoritetaan arvioimalla erikseen:

1. Lihakkuus, joka määritellään seuraavasti:

Ruhon muotojen kehittyneisyys, erityisesti sen pääosien osalta (reisi, selkä, lapa)

Lihakkuusluokka	Tavaran kuvaus
S ylivertainen	Kaikki muodot äärimmäisen paljon ulospäin kaarevat; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset (kaksoislihastyyppi)
E erinomainen	Kaikki muodot ulospäin kaarevista erityisen paljon ulospäin kaareviin; poikkeuksellisen kehittyneet lihakset
U erittäin hyvä	Yleensä ulospäin kaarevat muodot; erittäin kehittyneet lihakset
R	Yleensä suorat muodot; hyvin kehittyneet lihakset

hyvä	
O melko hyvä	Muodot suorista sisäänpäin kaareviin; keskinkertaisesti kehittyneet lihakset
P heikko	Kaikki muodot sisäänpäin kaarevista erittäin paljon sisäänpäin kaareviin; vähän kehittyneet lihakset

2. Rasvaisuus, joka määritellään seuraavasti:

Ulkoisen rasvan paksuus ruhon pinnassa ja rintaontelon sisäpinnassa

Rasvaisuusluokka	Tavaran kuvaus
1 hyvin ohut	Ei rasvakerrosta tai hyvin ohut rasvakerros
2 ohut	Ohut rasvakerros lihakset lähes kaikkialla näkyvissä
3 keskinkertainen	Lihakset reittä ja lapaa lukuun ottamatta lähes kaikkialla rasvan peitossa; ohuita rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
4 paksu	Lihakset rasvan peitossa, mutta vielä osittain näkyvissä reiden ja lavan kohdalla; muutamia selviä rasvakasautumia rintaontelon kalvon alla
5 hyvin paksu	Koko ruho rasvan peitossa, paksuja kasautumia rintaontelon kalvon alla

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava:

1. ilman päätä ja sorkkia; pään on oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta, sorkat on oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä,

2. ilman rinta- ja vatsaontelon elimiä, munuaisineen, munuaisrasvoineen ja lantion rasvakasautumineen tai ilman niitä,

3. ilman sukuelimiä ja niihin kiinnittyneitä lihaksia, ilman utareita tai utarerasvaa.

V Luokitus ja tunnistemerkitseminen

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 853/2004[46] 4 artiklan nojalla hyväksyttyjen teurastamojen on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki kyseisissä laitoksissa teurastettujen täysikasvuisten nautaeläinten ruhot ja puoliruhot, jotka on merkitty Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 854/2004[47] 5 artiklan 2 kohdassa

[46] EUVL L 139, 30.4.2004, s. 55.
[47] EUVL L 139, 30.4.2004, s. 206.

yhdessä liitteessä I olevan I jakson III luvun kanssa säädetyllä terveysmerkillä, luokitellaan ja tunnistemerkitään unionin asteikon mukaisesti.

Ennen tunnistemerkitsemistä jäsenvaltiot voivat antaa luvan ulkoisen rasvan poistamiseen ruhoista tai puoliruhoista, mikäli se on perusteltua rasvaisuuden kannalta.

B. Unionin sianruhojen luokitusasteikko:

I Määritelmä

’Ruholla’ tarkoitetaan kokonaista tai keskeltä jaettua teurastetun sian ruumista, joka on pistetty ja jonka elimet on poistettu.

II Luokittelu

Ruhot on luokiteltava niiden arvioidun vähärasvaisen lihan osuuden mukaan ja ne on jaettava luokkiin seuraavasti:

Luokat	Vähärasvaisen lihan prosenttiosuus ruhon painosta
S	60 tai enemmän (*)
E	55 tai enemmän
U	vähintään 50, mutta vähemmän kuin 55
R	vähintään 45, mutta vähemmän kuin 50
O	vähintään 40, mutta vähemmän kuin 45
P	vähemmän kuin 40

(*) [Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön omalla alueellaan teurastetuille sioille erillisen vähärasvaisen lihan 60 prosentin ja suuremman osuuden luokan, jota merkitään kirjaimella S.]

III Tarjontamuoto

Ruhot tarjotaan ilman kieltä, karvoja, sorkkia, sukuelimiä, kylkirasvaa, munuaisia ja palleaa.

IV Vähärasvaisen lihan osuus

1. Vähärasvaisen lihan osuus arvioidaan komission hyväksymien luokitusmenetelmien avulla. Ainoastaan sellaiset arviointimenetelmät hyväksytään, jotka ovat tilastollisesti testattuja ja jotka perustuvat sianruhon yhden tai useamman anatomisen osan fyysiseen mittaukseen. Luokitusmenetelmien hyväksyminen perustuu arvioinnin tilastolliseen enimmäisvirhepoikkeamaan.

2. Ruhojen kaupallista arvoa ei kuitenkaan määritetä ainoastaan niiden vähärasvaisen lihan arvioidun osuuden mukaan.

V Ruhojen tunnistemerkitseminen

Jollei komissio toisin säädä, luokitellut ruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

C. Unionin lampaanruhojen luokitusasteikko:

I Määritelmä

Käsitteiden ’ruho’ ja ’puoliruho’ osalta noudatetaan A kohdan I kohdassa esitettyjä määritelmiä.

II Luokat

Ruhot jaetaan luokkiin seuraavasti:

A: nuorempien kuin 12-kuukautisten lampaiden ruhot,

B: muiden lampaiden ruhot.

III Luokittelu

Ruhot on luokiteltava soveltamalla soveltuvin osin A kohdan III kohdan säännöksiä. Korvataan kuitenkin A kohdan III kohdan 1 kohdassa ja A kohdan III kohdan 2 kohdassa olevan taulukon riveillä 3 ja 4 olevat ilmaisut "reittä/reiden" ilmaisuilla "takaneljännestä/takaneljänneksen".

IV Tarjontamuoto

Ruhot ja puoliruhot on tarjottava ilman päätä (oltava katkaistu ylemmän niskanivelen etupuolelta), sorkkia (oltava katkaistu etupolvinivelistä tai kinnernivelistä), häntää (katkaistu kuudennen ja seitsemännen häntänikaman välistä), utareita, sukuelimiä, maksaa ja keuhkoja. Munuaiset ja munuaisrasva kuuluvat ruhoon.

V. Ruhojen tunnistemerkitseminen

Luokitellut ruhot ja puoliruhot on varustettava unionin asteikon mukaisella tunnistemerkinnällä.

LIITE VI

50 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET JA ALUEELLISET KIINTIÖT SOKERIN, ISOGLUKOOSIN JA INULIINISIIRAPIN TUOTANNOLLE

markkinointivuodesta 2010/2011 alkaen

(tonnia)

Jäsenvaltio tai alue (1)	Sokeri (2)	Isoglukoosi (3)	Inuliinisiirappi (4)
Belgia	676 235,0	114 580,2	0
Bulgaria	0	89 198,0	
Tšekki	372 459,3		
Tanska	372 383,0		
Saksa	2 898 255,7	56 638,2	
Irlanti	0		
Kreikka	158 702,0	0	
Espanja	498 480,2	53 810,2	
Ranska (emämaa)	3 004 811,15		0
Ranskan merentakaiset departementit	432 220,05		
Italia	508 379,0	32 492,5	
Latvia	0		
Liettua	90 252,0		
Unkari	105 420,0	220 265,8	
Alankomaat	804 888,0	0	0
Itävalta	351 027,4		
Puola	1 405 608,1	42 861,4	
Portugali (manneralue)	0	12 500,0	
Azorien itsehallintoalue	9 953,0		

Romania	104 688,8	0	
Slovenia	0		
Slovakia	112 319,5	68 094,5	
Suomi	80 999,0	0	
Ruotsi	293 186,0		
Yhdistynyt kuningaskunta	1 056 474,0	0	
YHTEENSÄ	13 336 741,2	690 440,8	0

LIITE VII

SOKERI- TAI ISOGLUKOOSIKIINTIÖIDEN SIIRTOA 53 ARTIKLAN MUKAISESTI KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT

I

Tässä liitteessä tarkoitetaan:

a) ’yritysten sulautumisella’ kahden tai useamman yrityksen yhdentymistä yhdeksi ainoaksi yritykseksi;

b) ’yrityksen luovuttamisella’ sellaisen yrityksen omaisuuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle, jolla on kiintiö, tai tämän yrityksen omaisuuden ottamista hoidettavaksi;

c) ’tehtaan luovuttamisella’ teknistä yksikköä, jossa on kaikki kyseisen tuotteen valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan omistusoikeuden siirtämistä yhdelle tai useammalle yritykselle siten, että tämä tai nämä ottavat hoidettavakseen koko omistusoikeuden siirtävän yrityksen tuotannon tai osan siitä;

d) ’tehtaan vuokraamisella’ sellaista teknistä yksikköä, jossa on kaikki sokerin valmistukseen tarvittavat laitteistot, koskevan vuokrasopimuksen tekemistä tuotannon harjoittamista varten vähintään kolmen perättäisen markkinointivuoden ajaksi siten, että osapuolet sitoutuvat olemaan purkamatta sopimusta ennen kolmannen markkinointivuoden päättymistä, sellaisen yrityksen kanssa, joka on sijoittautunut samaan jäsenvaltioon kuin missä kyseinen tehdas sijaitsee, jos vuokrasuhteen voimaantulon jälkeen sitä yritystä, joka vuokraa mainitun tehtaan, voidaan pitää koko tuotantonsa osalta vain sokeria tuottavana yrityksenä.

II

1. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista sokerintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa sekä sokeritehtaita luovutettaessa kiintiötä on muutettava seuraavasti:

   a) jos sokerintuotantoyritykset sulautuvat, jäsenvaltion on myönnettävä sulautumisessa syntyneelle yritykselle kiintiö, joka vastaa ennen sulautumista kyseisille sokerintuotantoyrityksille myönnettyjen kiintiöiden yhteismäärää;

   b) sokerintuotantoyritystä luovutettaessa jäsenvaltion on myönnettävä sokerin tuotannon osalta luovutettavan yrityksen kiintiö luovutuksen vastaanottavalle yritykselle tai, jos luovutuksen vastaanottavia yrityksiä on useita, niille on myönnettävä kiintiöt suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin sokerin tuotannon määriin;

   c) jos sokeritehdas luovutetaan, jäsenvaltion on vähennettävä tuotantolaitoksen omistusoikeuden luovuttavan yrityksen kiintiötä ja lisättävä kyseisen tuotantolaitoksen saavan yhden tai useamman sokerintuotantoyrityksen kiintiötä vähennetyllä määrällä suhteessa sen hoidettavakseen ottamaan tuotannon määrään.

2. Jos osa sokerijuurikkaan- tai -ruo'on viljelijöistä, joita 1 kohdassa tarkoitetun toimen vaikutukset suoraan koskevat, nimenomaan tuo esille halukkuutensa toimittaa juurikkaansa tai ruokonsa sellaiselle sokerintuotantoyritykselle, joka ei ole ollut näissä toimissa osallisena, jäsenvaltio voi toteuttaa kiintiön myöntämisen sen perusteella, millaisen määrän tuotannosta yritys, jolle tuottajat aikovat juurikkaansa tai sokeriruokonsa toimittaa, ottaa hoidettavakseen.

3. Lakkautettaessa toimintaa muuten kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa

   a) sokerintuotantoyrityksen osalta;

   b) sokerintuotantoyrityksen yhden tai useamman tehtaan osalta,

   jäsenvaltio voi myöntää kiintiöiden osat, joita lakkautus koskee, yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle.

   Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jäsenvaltio voi silloin, kun osa kyseisistä tuottajista nimenomaisesti ilmaisee halunsa toimittaa sokerijuurikkaansa tai sokeriruokonsa tietylle sokerintuotantoyritykselle, myöntää kyseistä sokerijuurikas- tai sokeriruokomäärää vastaavan osuuden kiintiöistä yritykselle, jolle tuottajat aikovat sokerijuurikkaansa ja sokeriruokonsa toimittaa.

4. Asetuksen 43 artiklan 6 kohdassa tarkoitettuun poikkeukseen turvauduttaessa asianomainen jäsenvaltio voi vaatia niitä sokerijuurikkaanviljelijöitä ja sokeriyrityksiä, joihin mainittua poikkeusta sovelletaan, sisällyttämään toimialakohtaisiin sopimuksiinsa erityismääräyksiä, joiden mukaan jäsenvaltio voi soveltaa tämän jakson 2 ja 3 kohdan määräyksiä.

5. Sokerintuotantoyritykselle kuuluvaa tehdasta vuokrattaessa jäsenvaltio voi pienentää tämän tehtaan vuokralle antavan yrityksen kiintiötä ja myöntää kiintiöstä lohkaistun osan yritykselle, joka vuokraa tehtaan tuottaakseen siinä sokeria.

   Jos vuokrasuhde päättyy I kohdan d alakohdassa tarkoitettujen kolmen markkinointivuoden aikana, jäsenvaltion on peruutettava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla toteutettu kiintiöiden mukauttaminen taannehtivasti vuokrasopimuksen voimaantulopäivästä. Jos vuokrasuhde kuitenkin päättyy ylivoimaisen esteen vuoksi, jäsenvaltion ei tarvitse peruuttaa mukauttamista.

6. Jos sokerintuotantoyritys ei enää kykene varmistamaan sille unionin lainsäädännön mukaan kuuluvien kyseisiä sokerijuurikkaan- tai sokeriruo'ontuottajia koskevien velvoitteiden täyttämistä ja kun kyseisen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän todenneet, jäsenvaltio voi myöntää osan kyseisistä kiintiöistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle sokerintuotantoyritykselle suhteessa niiden hoidettavakseen ottamiin tuotannon määriin.

7. Jos sokerintuotantoyritys saa jäsenvaltiolta hinta- ja myyntitakuita sokerijuurikkaan etyylialkoholiksi jalostamista varten, asianomainen jäsenvaltio voi yhteisymmärryksessä tämän yrityksen ja kyseisten juurikkaanviljelijöiden kanssa myöntää sokerintuotantokiintiöt tai osan niistä yhdeksi tai useammaksi markkinointivuodeksi yhdelle tai useammalle muulle yritykselle.

III

Isoglukoosintuotantoyritysten sulautuessa tai niitä luovutettaessa taikka isoglukoositehdasta luovutettaessa jäsenvaltio voi myöntää asianomaiset isoglukoosin tuottamiseksi myönnetyt kiintiöt yhdelle tai useammalle yritykselle riippumatta siitä, onko näillä ennestään tuotantokiintiötä.

IV

Edellä II ja III jakson nojalla toteutettavat toimenpiteet voivat tulla voimaan ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) jokaisen asianomaisen osapuolen etu otetaan huomioon;

b) ne ovat kyseisen jäsenvaltion mielestä omiaan parantamaan juurikkaantuotantoalan, sokeriruo'ontuotantoalan tai sokerinvalmistusalan rakenteita;

c) ne koskevat samalle alueelle, jolle liitteessä IV vahvistetaan kiintiö, sijoittautuneita yrityksiä.

V

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana, II ja III jaksossa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan kuluvana markkinointivuonna.

Jos sulautuminen tai luovutus tapahtuu 1 päivän toukokuuta ja saman vuoden 30 päivän syyskuuta välisenä aikana, II ja III jaksossa tarkoitetut toimenpiteet tulevat voimaan seuraavana markkinointivuonna.

VI

Edellä II ja III jaksoa sovellettaessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mukautetut kiintiöt viidentoista päivän kuluessa V jaksossa tarkoitettujen jaksojen päättymisestä.

LIITE VIII

59 ARTIKLASSA TARKOITETUT KANSALLISET KIINTIÖT MAIDON JA MUIDEN MAITOTUOTTEIDEN TUOTANNOLLE

(määrät (tonneina) 12 kuukauden jaksoa ja jäsenvaltiota kohti):

Jäsenvaltio	2008/09	2009/10	2010/11	2011/12	2012/13	2013/14	2014/15
Belgia	3 427 288,740	3 461 561,627	3 496 177,244	3 531 139,016	3 566 450,406	3 602 114,910	3 602 114,910
Bulgaria	998 580,000	1 008 565,800	1 018 651,458	1,028 837,973	1 039 126,352	1 049 517,616	1 049 517,616
Tšekki	2 792 689,620	2 820 616,516	2 848 822,681	2 877 310,908	2 906 084,017	2 935 144,857	2 935 144,857
Tanska	4 612 619,520	4 658 745,715	4 705 333,172	4 752 386,504	4 799 910,369	4 847 909,473	4 847 909,473
Saksa	28 847 420,391	29 135 894,595	29 427 253,541	29 721 526,076	30 018 741,337	30 318 928,750	30 318 928,750
Viro	659 295,360	665 888,314	672 547,197	679 272,669	686 065,395	692 926,049	692 926,049
Irlanti	5 503 679,280	5 558 716,073	5 614 303,234	5 670 446,266	5 727 150,729	5 784 422,236	5 784 422,236
Kreikka	836 923,260	845 292,493	853 745,418	862 282,872	870 905,700	879 614,757	879 614,757
Espanja	6 239 289,000	6 301 681,890	6 364 698,709	6 428 345,696	6 492 629,153	6 557 555,445	6 557 555,445
Ranska	25 091 321,700	25 342 234,917	25 595 657,266	25 851 613,839	26 110 129,977	26 371 231,277	26 371 231,277
Italia	10 740 661,200	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866	11 288 542,866
Kypros	148 104,000	149 585,040	151 080,890	152 591,699	154 117,616	155 658,792	155 658,792
Latvia	743 220,960	750 653,170	758 159,701	765 741,298	773 398,711	781 132,698	781 132,698
Liettua	1 738 935,780	1 756 325,138	1 773 888,389	1 791 627,273	1 809 543,546	1 827 638,981	1 827 638,981
Luxemburg	278 545,680	281 331,137	284 144,448	286 985,893	289 855,752	292 754,310	292 754,310
Unkari	2 029 861,200	2 050 159,812	2 070 661,410	2 091 368,024	2 112 281,704	2 133 404,521	2 133 404,521
Malta	49 671,960	50 168,680	50 670,366	51 177,070	51 688,841	52 205,729	52 205,729
Alankomaat	11 465 630,280	11 580 286,583	11 696 089,449	11 813 050,343	11 931 180,847	12 050 492,655	12 050 492,655
Itävalta	2 847 478,469	2 875 953,254	2 904 712,786	2 933 759,914	2 963 097,513	2 992 728,488	2 992 728,488
Puola	9 567 745,860	9 663 423,319	9 760 057,552	9 857 658,127	9 956 234,709	10 055 797,056	10 055 797,056

Portugali	1 987 521,000	2 007 396,210	2 027 470,172	2 047 744,874	2 068 222,323	2 088 904,546	2 088 904,546
Romania	3 118 140,000	3 149 321,400	3 180 814,614	3 212 622,760	3 244 748,988	3 277 196,478	3 277 196,478
Slovenia	588 170,760	594 052,468	599 992,992	605 992,922	612 052,851	618 173,380	618 173,380
Slovakia	1 061 603,760	1 072 219,798	1 082 941,996	1 093 771,416	1 104 709,130	1 115 756,221	1 115 756,221
Suomi	2 491 930,710	2 516 850,017	2 542 018,517	2 567 438,702	2 593 113,089	2 619 044,220	2 619 044,220
Ruotsi	3 419 595,900	3 453 791,859	3 488 329,778	3 523 213,075	3 558 445,206	3 594 029,658	3 594 029,658
Yhdistynyt	15 125 168,940	15 276 420,629	15 429 184,836	15 583 476,684	15 739 311,451	15 896 704,566	15 896 704,566

LIITE IX

63 ARTIKLASSA TARKOITETTU VIITERASVAPITOISUUS

Jäsenvaltio	g/kg
Belgia	36,91
Bulgaria	39,10
Tšekki	42,10
Tanska	43,68
Saksa	40,11
Viro	43,10
Kreikka	36,10
Espanja	36,37
Ranska	39,48
Irlanti	35,81
Italia	36,88
Kypros	34,60
Latvia	40,70
Liettua	39,90
Luxemburg	39,17
Unkari	38,50
Alankomaat	42,36
Itävalta	40,30
Puola	39,00
Portugali	37,30
Romania	38,50
Slovenia	41,30
Slovakia	37,10
Suomi	43,40
Ruotsi	43,40
Yhdistynyt kuningaskunta	39,70

LIITE X

136 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETUT TUKIOHJELMIEN MÄÄRÄRAHAT

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011	2012	2013	2014 alkaen
BG	15 608	21 234	22 022	27 077	26 742	26 762
CZ	2 979	4 076	4 217	5 217	5 151	5 155
DE	22 891	30 963	32 190	39 341	38 867	38 895
EL	14 286	19 167	19 840	24 237	23 945	23 963
ES	213 820	284 219	279 038	358 000	352 774	353 081
FR	171 909	226 814	224 055	284 299	280 311	280 545
IT(*)	238 223	298 263	294 135	341 174	336 736	336 997
CY	2 749	3 704	3 801	4 689	4 643	4 646
LT	30	37	45	45	45	45
LU	344	467	485	595	587	588
HU	16 816	23 014	23 809	29 455	29 081	29 103
MT	232	318	329	407	401	402
AT	8 038	10 888	11 313	13 846	13 678	13 688
PT	37 802	51 627	53 457	65 989	65 160	65 208
RO	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100	42 100
SI	3 522	3 770	3 937	5 119	5 041	5 045
SK	2 938	4 022	4 160	5 147	5 082	5 085
UK	0	61	67	124	120	120

(*) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä VIII olevia kansallisia enimmäismääriä, jotka vastaavat vuosia 2008, 2009 ja 2010, vähennetään Italian osalta 20 miljoonalla eurolla, ja nämä määrät on sisällytetty tässä taulukossa vahvistettuihin Italian määrärahoihin varainhoitovuosien 2009, 2010 ja 2011 osalta.

LIITE XI

159 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT KANSAINVÄLISET ORGANISAATIOT

– Codex Alimentarius

– Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomissio

LIITE XII

163 ARTIKLASSA TARKOITETUT MÄÄRITELMÄT, NIMITYKSET JA MYYNTINIMITYKSET

Tässä liitteessä ”myyntinimikkeellä” tarkoitetaan nimeä, jolla elintarvike myydään ja jota tarkoitetaan direktiivin 2000/13/EY 5 artiklan 1 kohdassa.

I osa. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha

I. MÄÄRITELMÄ

Tämän liitteen tässä osassa ”lihalla” tarkoitetaan ihmisravinnoksi tarkoitettuja, enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevia ruhoja, luullista tai luutonta lihaa ja muita eläimenosia, leikattuja tai leikkaamattomia, jotka tarjotaan tuoreena, pakastettuna tai jäädytettynä riippumatta siitä, onko ne kauppakunnostettu tai pakattu.

Toimijoiden on jaettava teurastettaessa kaikki enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet toimivaltaisen viranomaisen valvonnassa jompaankumpaan seuraavista luokista:

A) Luokka V: enintään 8 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: V;

B) Luokka Z: yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäiset nautaeläimet

Luokan kirjaintunnus: Z.

II. MYYNTINIMIKKEET

1. Enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevaa lihaa saa pitää jäsenvaltioissa kaupan ainoastaan seuraavilla, kutakin jäsenvaltiota varten vahvistetuilla myyntinimikkeillä:

   A) enintään 8 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha [(luokan kirjaintunnus: V)]

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Belgia	**veau, viande de veau/kalfsvlees/Kalbfleisch**
Bulgaria	**месо от малки телета**
Tšekki	**Telecí**
Tanska	**Lyst kalvekød**
Saksa	**Kalbfleisch**
Viro	**Vasikaliha**

Kreikka	**μοσχάρι γάλακτος**
Espanja	**Ternera blanca, carne de ternera blanca**
Ranska	**veau, viande de veau**
Irlanti	**Veal**
Italia	**vitello, carne di vitello**
Kypros	**μοσχάρι γάλακτος**
Latvia	**Tela gala**
Liettua	**Veršiena**
Luxemburg	**veau, viande de veau/Kalbfleisch**
Unkari	**Borjúhús**
Malta	**Vitella**
Alankomaat	**Kalfsvlees**
Itävalta	**Kalbfleisch**
Puola	**Cielęcina**
Portugali	**Vitela**
Romania	**carne de vițel**
Slovenia	**Teletina**
Slovakia	**Teľacie mäso**
Suomi	**vaalea vasikanliha/ljust kalvkött**
Ruotsi	**ljust kalvkött**
Yhdistynyt kuningaskunta	**Veal**

B) yli 8 mutta enintään 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin oleva liha [(luokan kirjaintunnus: Z)]:

Kaupanpitämismaa	Käytettävä myyntinimike
Belgia	**jeune bovin, viande de jeune bovin/jongrundsvlees/Jungrindfleisch**
Bulgaria	**Телешко месо**
Tšekki	**hovězí maso z mladého skotu**
Tanska	**Kalvekød**
Saksa	**Jungrindfleisch**
Viro	**noorloomaliha**

Kreikka	**νεαρό μοσχάρι**
Espanja	**Ternera, carne de ternera**
Ranska	**jeune bovin, viande de jeune bovin**
Irlanti	**rosé veal**
Italia	**vitellone, carne di vitellone**
Kypros	**νεαρό μοσχάρι**
Latvia	**jaunlopa gala**
Liettua	**Jautiena**
Luxemburg	**jeune bovin, viande de jeune bovin/Jungrindfleisch**
Unkari	**Növendék marha húsa**
Malta	**Vitellun**
Alankomaat	**rosé kalfsvlees**
Itävalta	**Jungrindfleisch**
Puola	**młoda wołowina**
Portugali	**Vitelão**
Romania	**carne de tineret bovin**
Slovenia	**meso težjih telet**
Slovakia	**mäso z mladého dobytka**
Suomi	**vasikanliha/kalvkött**
Ruotsi	**Kalvkött**
Yhdistynyt kuningaskunta	**Beef**

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja myyntinimityksiä voidaan täydentää kyseisten lihanpalojen tai muiden eläimenosien nimeä tai kuvausta tarkoittavalla merkinnällä.

3. Edellä 1 kohdassa esitetyn taulukon A kohdassa lueteltuja luokan V myyntinimityksiä tai niistä johdettuja uusia nimityksiä saa käyttää ainoastaan, jos kaikki tämän liitteen vaatimukset täyttyvät.

   Erityisesti termejä "veau", "telecí", "Kalb", "μοσχάρι", "ternera""kalv", "veal", "vitello", "vitella", "kalf", "vitela" ja "teletina" ei saa käyttää myyntinimityksessä eikä mainita yli 12 kuukauden ikäisistä nautaeläimistä peräisin olevan lihan päällysmerkinnässä.

4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä ei sovelleta nautaeläinten lihaan, jota koskeva suojattu alkuperänimitys tai maantieteellinen merkintä on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 510/2006 mukaisesti ennen 29 päivää heinäkuuta 2007.

II osa. Rypäletuotteet

(1) Viini

Viini on tuote, joka saadaan murskatuista tai murskaamattomista tuoreista rypäleistä tai rypäleen puristemehusta ainoastaan täydellisellä tai osittaisella alkoholikäymisellä.

Viinin on oltava seuraavien edellytysten mukaista:

a) sen todellinen alkoholipitoisuus tilavuusprosentteina on joko liitteessä XIII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 8,5 tilavuusprosenttia, jos viini on valmistettu ainoastaan tämän liitteen lisäyksessä tarkoitetuilta A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiltä poimituista rypäleistä, ja vähintään 9 tilavuusprosenttia muiden viininviljelyvyöhykkeiden osalta;

b) jos viinillä on suojattu alkuperänimitys tai suojattu maantieteellinen merkintä, sen todellinen alkoholipitoisuus on – poiketen muutoin sovellettavasta todellisen alkoholipitoisuuden vähimmäistilavuusprosentista – joko liitteessä XIII olevan I osan B jaksossa esitettyjen käsittelyjen jälkeen tai ilman niitä vähintään 4,5 tilavuusprosenttia;

c) sen kokonaisalkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia. Tästä poiketen

– kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi olla komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti tekemän päätöksen mukaisesti 20 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat tietyillä viininviljelyalueilla yhteisössä tuotetut viinit, jotka on valmistettu ilman väkevöimistä

– kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisraja voi ylittää 15 tilavuusprosenttia, kun kyseessä ovat viinit, joilla on suojattu alkuperänimitys ja jotka on valmistettu ilman väkevöimistä;

d) sen kokonaishappopitoisuus viinihappona ilmaistuna on vähintään 3,5 grammaa litrassa eli 46,6 milliekvivalenttia litrassa, ellei komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti mahdollisesti hyväksymistä poikkeuksista muuta johdu.

Retsina on viini, jota tuotetaan ainoastaan Kreikan maantieteellisellä alueella rypäleen puristemehusta, johon on lisätty Aleppo-mäntypihkaa. Aleppo-mäntypihkaa saa käyttää ainoastaan retsinaviinin valmistuksessa niiden edellytysten mukaisesti, jotka on vahvistettu Kreikassa sovellettavissa säännöksissä.

Edellä olevasta b alakohdasta poiketen Tokaji eszenciaa ja Tokajská esenciaa pidetään viininä.

Sen estämättä, mitä 163 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että ilmaisua "viini" käytetään, jos

a) se on hedelmän nimeen liitettynä yhdysnimikkeen muodossa muiden hedelmien kuin rypäleiden käymisestä saatujen tuotteiden pitämisessä kaupan; tai

b) se on osa yhdysnimeä.

Tässä liitteessä esitettyjä viiniluokkia vastaavien tuotteiden kanssa ei saa aiheutua sekaannusta.

(2) Käymistilassa oleva uusi viini

Käymistilassa oleva uusi viini on viini, jonka alkoholikäyminen ei ole vielä päättynyt ja jota ei ole vielä erotettu sakastaan.

(3) Väkevä viini

Väkevä viini on tuote,

a) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 15 ja enintään 22 tilavuusprosenttia;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 17,5 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;

c) joka on saatu

– käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta,

– viinistä,

– edellisten sekoituksesta, tai

– rypäleen puristemehusta tai rypäleen puristemehun ja viinin sekoituksesta, kun kyseessä ovat eräät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittelemät suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit;

d) jonka alkuperäinen luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 12 tilavuusprosenttia, lukuun ottamatta eräitä suojatulla alkuperänimityksellä tai maantieteellisellä merkinnällä varustettuja väkeviä viinejä, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon;

e) johon on lisätty

i) joko yksinään tai sekoitettuna:

– viinistä tislattua neutraalia alkoholia, myös sellaista kuivatuista rypäleistä tislattua alkoholia, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 96 tilavuusprosenttia,

– viinistä tai kuivatuista rypäleistä saatavaa tislettä, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia;

ii) ja tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

– tiivistetty rypäleen puristemehu,

– jokin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitetun rypäleen puristemehun kanssa;

f) johon on e alakohdan poikkeusta soveltaen lisätty, silloin kun kyseessä ovat tietyt suojatulla alkuperänimityksellä tai suojatulla maantieteellisellä merkinnällä varustetut väkevät viinit, jotka sisältyvät komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimaan luetteloon,

i) jotakin e alakohdan i alakohdassa tarkoitettua tuotetta yksinään tai sekoitettuna; tai

ii) yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

– viinistä tai kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholi, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 95 ja enintään 96 tilavuusprosenttia,

– viinistä tai rypäleen puristejäännöksestä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 ja enintään 86 tilavuusprosenttia,

– kuivatuista rypäleistä tislattu alkoholijuoma, jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 52 mutta alle 94,5 tilavuusprosenttia; ja

iii) tarvittaessa yhtä tai useampaa seuraavista tuotteista:

– kuivuneista viinirypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu,

– avotulikäsittelyllä saatu tiivistetty rypäleen puristemehu, joka vastaa tätä toimenpidettä lukuun ottamatta tiivistetyn rypäleen puristemehun määritelmää,

– tiivistetty rypäleen puristemehu,

– jokin f alakohdan ii alakohdassa tarkoitettu tuote sekoitettuna c alakohdan ensimmäisessä ja neljännessä luetelmakohdassa tarkoitettuun rypäleen puristemehuun.

(4) Kuohuviini

Kuohuviini on tuote,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

– tuoreista rypäleistä,

– rypäleen puristemehusta tai

– viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 8,5 tilavuusprosenttia.

(5) Laatukuohuviini

Laatukuohuviini on tuote,

a) joka saadaan ensimmäisen tai toisen alkoholikäymisen avulla

– tuoreista rypäleistä,

– rypäleen puristemehusta tai

– viinistä;

b) josta purkautuu säiliötä avattaessa yksinomaan käymisestä peräisin olevaa hiilidioksidia;

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jonka valmistukseen tarkoitetun cuvéen kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia.

(6) Aromaattinen laatukuohuviini

Aromaattinen laatukuohuviini on laatukuohuviiniä,

a) joka saadaan käyttämällä cuvéen valmistukseen ainoastaan komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti laatimassa luettelossa mainituista rypälelajikkeista peräisin olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua.

Komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti aromaattiset laatukuohuviinit, jotka valmistetaan perinteisesti käyttämällä cuvéen valmistukseen viinejä,

b) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa;

c) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 6 tilavuusprosenttia; ja

d) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 10 tilavuusprosenttia.

(7) Hiilihapotettu kuohuviini

Hiilihapotettu kuohuviini on tuote,

a) joka on saatu viinistä, jolla ei ole suojattua alkuperänimitystä tai suojattua maantieteellistä merkintää;

b) josta purkautuu säiliötä avatessa hiilidioksidia, joka on peräisin kokonaisuudessaan tai osittain tämän kaasun lisäämisestä; ja

c) johon muodostuu hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 3 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa.

(8) Helmeilevä viini

Helmeilevä viini on tuote,

a) joka on saatu viinistä, jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 9 tilavuusprosenttia;

b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(9) Hiilihapotettu helmeilevä viini

Hiilihapotettu helmeilevä viini on tuote,

a) joka on valmistettu viinistä;

(b) jonka todellinen alkoholipitoisuus on vähintään 7 tilavuusprosenttia ja kokonaisalkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia;

c) johon muodostuu endogeenisen hiilidioksidin liukenemisesta aiheutuva vähintään 1 baarin ja enintään 2,5 baarin ylipaine, kun sitä säilytetään suljetussa säiliössä 20 celsiusasteen lämpötilassa; ja

d) jota pidetään enintään 60 litran säiliöissä.

(10) Rypäleen puristemehu

Rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, joka saadaan tuoreista rypäleistä luonnollisilla tai fysikaalisilla menetelmillä. Rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(11) Osittain käynyt rypäleen puristemehu

Käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun käymistuote, jonka todellinen alkoholipitoisuus on suurempi kuin 1 tilavuusprosentti ja pienempi kuin kolme viidesosaa sen kokonaisalkoholipitoisuudesta.

(12) Kuivuneista rypäleistä saatu osittain käynyt rypäleen puristemehu

Kuivuneista rypäleistä saatu käymistilassa oleva rypäleen puristemehu on rypäleen puristemehun osittaisesta käymisestä saatu tuote, joka valmistetaan kuivuneista rypäleistä, joiden kokonaissokeripitoisuus ennen käymistä on vähintään 272 grammaa litrassa ja joiden luonnollinen ja todellinen alkoholipitoisuus ei saa olla pienempi kuin 8 tilavuusprosenttia. Tiettyjä nämä vaatimukset täyttäviä viinejä, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, ei kuitenkaan pidetä kuivuneista rypäleistä saatuna osittain käyneenä rypäleen puristemehuna.

(13) Tiivistetty rypäleen puristemehu

Tiivistetty rypäleen puristemehu on sokeriväriä sisältämätöntä viinirypäleen puristemehua, joka saadaan osittaisella veden poistamisella viinirypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 165 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 172 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 50,9.

Tiivistetyn viinirypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(14) Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu

Puhdistettu tiivistetty rypäleen puristemehu on nestemäinen tuote, johon ei ole lisätty sokeriväriä ja

a) joka saadaan osittaisella veden poistamisella rypäleen puristemehusta millä tahansa muulla sallitulla menetelmällä kuin avotulta käyttäen siten, että refraktometrin, jota käytetään 165 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ja 172 artiklan d alakohdan mukaisesti vahvistettavan menetelmän mukaisesti, 20 celsiusasteen lämpötilassa antama prosenttiluku on vähintään 61,7;

b) joka on käsitelty sallituilla happamuuden vähentämismenetelmillä ja muiden ainesosien kuin sokerin poistomenetelmillä;

c) jolla on seuraavat ominaisuudet:

– pH on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 5,

– optinen tiheys on 425 nanometrissä yhden senttimetrin paksuudessa tiivistetyssä rypäleen puristemehussa 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 0,100,

– sakkaroosipitoisuutta ei voida havaita tietyllä erikseen määriteltävällä määritysmenetelmällä,

– Folin-Ciocalteau-luku on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla enintään 6,00,

– kokonaishappopitoisuus on enintään 15 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– rikkidioksidipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– kokonaiskationipitoisuus on enintään 8 milliekvivalenttia kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– johtokyky on 25 celsiusasteessa Brixin asteikolla ja 20 celsiusasteessa enintään 120 mikrosiemensiä senttimetrissä,

– hydroksimetyylifurfuraalipitoisuus on enintään 25 milligrammaa kilogrammassa kokonaissokeripitoisuudesta,

– sisältää mesoinositolia.

Puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun todellinen alkoholipitoisuus voi olla enintään 1 tilavuusprosentti.

(15) Kuivatuista rypäleistä valmistetut viinit

Kuivatuista rypäleistä valmistettu viini on tuote,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä viinirypäleistä, jotka on jätetty aurinkoon tai varjoon veden osittaista poistamista varten;

b) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 9 tilavuusprosenttia; ja

c) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on vähintään 16 tilavuusprosenttia (tai 272 grammaa sokeria litrassa).

(16) Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini

Ylikypsistä rypäleistä valmistettu viini on tuote,

a) joka on tuotettu ilman väkevöimistä;

b) jonka luonnollinen alkoholipitoisuus on yli 15 tilavuusprosenttia; ja

c) jonka kokonaisalkoholipitoisuus on vähintään 15 tilavuusprosenttia ja todellinen alkoholipitoisuus vähintään 12 tilavuusprosenttia.

Jäsenvaltiot voivat säätää tätä tuotetta koskevasta vanhentamiskaudesta.

(17) Viinietikka

Viinietikka on etikka,

a) joka on valmistettu ainoastaan viinin etikkakäymisellä; ja

b) jonka kokonaishappopitoisuus on vähintään 60 grammaa litrassa etikkahappona ilmaistuna.

III osa. Maito ja maitotuotteet

1. Ilmaisulla ”maito” tarkoitetaan yksinomaan tavanomaista yhdellä tai useammalla lypsämisellä utareista erittynyttä tuotetta, johon ei ole lisätty mitään ja josta ei ole poistettu mitään.

Ilmaisua ”maito” saa kuitenkin käyttää:

a) maidosta, jota on käsitelty sen koostumusta muuttamatta, tai maidosta, jonka rasvapitoisuus on vakioitu tässä liitteessä olevan IV osan mukaisesti;

b) maidon perusmuotoa, laatuluokkaa, alkuperää ja/tai suunniteltua käyttöä määrittävän sanan tai määrittävien sanojen yhteydessä tai kuvaamaan maidon läpikäymää fyysistä käsittelyä tai maidon koostumukselle tehtyjä muutoksia sillä edellytyksellä, että nämä muutokset rajoittuvat maidon luontaisten ainesosien lisäämiseen ja/tai poistamiseen.

2. Tässä osassa ”maitotuotteilla” tarkoitetaan yksinomaan maidosta saatuja tuotteita ottaen huomioon, että niihin voidaan lisätä niiden valmistuksen kannalta tarpeellisia aineita sillä edellytyksellä, ettei näitä aineita käytetä maidon minkään ainesosan osittaiseen tai täydelliseen korvaamiseen.

Maitotuotteita koskevat ainoastaan:

a) seuraavat kaupan pitämisen kaikissa vaiheissa käytetyt nimitykset:

i) hera,

ii) kerma,

iii) voi,

iv) piimä,

v) voiöljy,

vi) kaseiinit,

vii) vedetön maitorasva,

viii) juusto,

ix) jogurtti,

x) kefiiri,

xi) kumissi,

xii) viili/fil,

xiii) smetana,

xiv) fil;

b) direktiivin 2000/13/EY 5 artiklassa tarkoitetut nimitykset, joita tosiasiallisesti käytetään maitotuotteista.

3. Ilmaisua ”maito” tai maitotuotteesta käytettäviä nimityksiä voidaan käyttää myös jonkin sanan tai sanojen yhteydessä, kun tarkoitetaan yhdistettyjä tuotteita, joissa mikään osa ei korvaa tai joissa mitään osaa ei ole tarkoitettu korvaamaan mitään maidon ainesosaa ja joissa maito tai maitotuote on olennainen osa määränsä tai tuotetta kuvaavan vaikutuksensa puolesta.

4. Jos komissio määrittelee, että maito tai maitotuote on peräisin muista kuin nautaeläimistä, on alkuperä mainittava.

5. Tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja nimityksiä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

Tätä säännöstä ei sovelleta kuitenkaan sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä.

6. Muiden kuin tämän osan 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden etiketeissä, kaupallisissa asiakirjoissa, julkisessa aineistossa tai minkäänlaisessa neuvoston

direktiivin 2006/114/EY[48] 2 artiklassa määritellyssä mainonnassa tai minkäänlaisessa esillepanossa ei saa käyttää väitteitä, ilmaisuja tai vihjeitä siitä, että kyseessä olisi maitotuote.

Tuotteesta, joka sisältää maitoa tai maitotuotteita, saa kuitenkin käyttää nimitystä ’maito’ tai tämän osan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja nimityksiä kuvaamaan vain perusraaka-aineita ja luettelemaan tuotteen ainesosat direktiivin 2000/13/EY mukaisesti.

IV osa. CN-koodiin 0401 kuuluva ihmisravinnoksi tarkoitettu maito

I. Määritelmät

Tässä osassa tarkoitetaan

a) ”maidolla” yhdestä tai useammasta lehmästä lypsettyä tuotetta;

b) ”kulutukseen tarkoitetulla maidolla” III kohdassa tarkoitettuja tuotteita, jotka on tarkoitettu toimitettaviksi sellaisenaan kuluttajalle;

c) ”rasvapitoisuudella” maitorasvayksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa;

d) ”proteiinipitoisuudella” maitoproteiiniyksiköiden osuutta painona 100 yksiköstä kyseistä maitoa (saadaan kertomalla painoprosenttina ilmaistu maidon kokonaistyppipitoisuus 6,38:lla).

II. Toimitus tai myynti loppukuluttajalle

(1) Vain sellaista maitoa, joka täyttää kulutukseen tarkoitetulle maidolle asetetut vaatimukset, saa toimittaa tai luovuttaa jalostamattomana loppukuluttajalle suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai muiden vastaavien suurkeittiöiden välityksellä.

(2) Näiden tuotteiden myyntinimitykset mainitaan tämän osan III kohdassa. Niitä saa käyttää ainoastaan mainitussa kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden käyttöä yhdistetyissä nimityksissä.

(3) Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteitä antaakseen kuluttajille tietoa kyseisten tuotteiden laadusta ja koostumuksesta aina, kun tällaisen tiedon poisjättäminen todennäköisesti aiheuttaa sekaannusta.

III Kulutukseen tarkoitettu maito

1. Seuraavia tuotteita pidetään kulutukseen tarkoitettuna maitona:

a) raakamaito: maito, jota ei ole kuumennettu yli 40 celsiusasteen lämpötilaan tai käsitelty vaikutukseltaan vastaavalla tavalla;

48 EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21.

b) täysmaito: lämpökäsitelty maito, joka rasvapitoisuuden osalta täyttää yhden seuraavista vaatimuksista:

i) vakioitu täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuus on vähintään 3,50 prosenttia (m/m). Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää ylimääräisestä täysmaidon luokasta, jonka rasvapitoisuus on vähintään 4,00 prosenttia (m/m);

ii) vakioimaton täysmaito: maito, jonka rasvapitoisuutta ei ole muutettu käsittelyvaiheen jälkeen rasvaa lisäämällä tai vähentämällä eikä sekoittamalla sitä maitoon, jonka luonnollista rasvapitoisuutta on muutettu. Rasvapitoisuus ei saa kuitenkaan olla alle 3,50 prosenttia (m/m);

c) kevytmaito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu vähintään 1,50 prosentiksi (m/m) ja enintään 1,80 prosentiksi (m/m);

d) rasvaton maito: lämpökäsitelty maito, jonka rasvapitoisuus on muutettu enintään 0,50 prosentiksi (m/m).

Lämpökäsiteltyä maitoa, jonka rasvapitoisuus ei ole ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa vahvistettujen vaatimusten mukainen, voidaan pitää kulutukseen tarkoitettuna maitona edellyttäen, että rasvapitoisuus ilmoitetaan pakkauksessa yhden desimaalin tarkkuudella ja selvästi ja helposti luettavasti muodossa ”… prosenttia rasvaa”. Tällaista maitoa ei saa kuvailla täysmaidoksi, kevytmaidoksi tai rasvattomaksi maidoksi.

2. Rajoittamatta 1 kohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamista ainoastaan seuraavat muutokset ovat sallittuja:

a) maidon luonnollisen rasvapitoisuuden muuttaminen poistamalla tai lisäämällä kermaa tai lisäämällä täysmaitoa, kevytmaitoa tai rasvatonta maitoa kulutukseen tarkoitetulle maidolle säädettyjen rasvapitoisuuksien aikaansaamiseksi;

b) maitoproteiinin, kivennäisaineiden tai vitamiinien lisääminen maitoon;

c) maidon laktoosipitoisuuden hydrolysointi glukoosiksi ja galaktoosiksi.

Edellä b ja c alakohdassa tarkoitetut maidon koostumuksen muutokset sallitaan vain, jos ne mainitaan tuotteen pakkauksessa helposti havaittavalla, luettavalla ja pysyvällä tavalla. Tämä merkintä ei kuitenkaan vapauta velvoitteesta tehdä neuvoston direktiivissä

90/496/ETY[49] tarkoitettu ravintoarvomerkintä. Lisättäessä proteiineja maidon proteiinipitoisuuden on oltava vähintään 3,8 prosenttia (m/m).

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin rajoittaa b ja c alakohdassa tarkoitettuja maidon koostumuksen muutoksia tai kieltää ne.

3. Kulutukseen tarkoitetun maidon

a) jäätymispisteen on oltava lähellä kulutukseen tarkoitetun maidon alkuperäisellä keräilyalueella todettua raakamaidon keskimääräistä jäätymispistettä;

b) painon on oltava vähintään 1 028 g/l maitoa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m) ja lämpötila on 20°C, tai vastaava paino litraa kohti, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen;

c) on sisällettävä vähintään 2,9 prosenttia (m/m) valkuaisaineita maidossa, jonka rasvapitoisuus on 3,5 prosenttia (m/m), tai vastaava pitoisuus, jos kyse on maidosta, jonka rasvapitoisuus on toinen.

[49] EYVL L 276, 6.10.1990, s. 40.

V osa. Siipikarja-alan tuotteet

I Tämän liitteen tätä osaa sovelletaan tietyntyyppisen ja tiettyä tarjontamuotoa edustavan siipikarjanlihan sekä siipikarjanlihasta tai siipikarjan muista osista saatujen raakalihavalmisteiden ja lihavalmisteiden, jotka ovat peräisin seuraavista lajeista, liiketoimintana tai kauppana tapahtuvaan kaupan pitämiseen unionissa:

– kanat (*Gallus domesticus*),

– ankat,

– hanhet,

– kalkkunat,

– helmikanat.

Näitä säännöksiä sovelletaan myös CN-koodiin 0210 99 39 kuuluvaan suolaliuoksessa olevaan siipikarjanlihaan.

II Määritelmät

(1) ’Siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan ihmisravinnoksi soveltuvaa siipikarjanlihaa, jolle ei ole tehty muuta käsittelyä kuin kylmäkäsittely.

(2) ’Tuoreella siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka ei ole jäykistynyt missään vaiheessa jäähdytyksen aikana ja jota on jatkuvasti säilytettävä vähintään –2 celsiusasteen ja enintään 4 celsiusasteen lämpötilassa. jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia vähimmäisajaksi, joka tarvitaan tuoreen siipikarjanlihan leikkaamiseen ja käsittelyyn vähittäismyymälöissä tai myyntipisteiden yhteydessä olevissa tiloissa, kun leikkaaminen ja käsittely suoritetaan yksinomaan kuluttajalle paikalla tapahtuvaa tarjontaa varten.

(3) ’Jäädytetyllä siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, joka on jäädytettävä mahdollisimman nopeasti tavanomaisen teurastusmenettelyn yhteydessä ja jota säilytetään jatkuvasti enintään –12 celsiusasteen lämpötilassa.

(4) ’Pakastetulla siipikarjanlihalla’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jota säilytetään vähintään –18 celsiusasteen lämpötilassa kaikkina aikoina neuvoston direktiivissä 89/108/ETY[50] säädettyjen poikkeamien rajoissa.

(5) ’Siipikarjasta saadulla raakalihavalmisteella’ tarkoitetaan siipikarjanlihaa, jauhettu siipikarjanliha mukaan luettuna, johon on lisätty elintarvikkeita, mausteita tai lisäaineita tai jota on jalostettu, mutta ei kuitenkaan siten, että lihan sisäinen lihassyyrakenne olisi muuttunut.

---

[50] EYVL L 40, 11.2.1999, s. 34.

(6) ’Tuoreesta siipikarjanlihasta saadulla raakalihavalmisteella’ tarkoitetaan siipikarjanlihasta saatua raakalihavalmistetta, johon on käytetty tuoretta siipikarjanlihaa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vahvistaa hieman erilaisia lämpötilavaatimuksia, joita sovelletaan tarvittavana vähimmäisaikana ja vain siinä määrin kuin se on tarpeen tehtaassa tapahtuvan leikkaamisen ja käsittelyn helpottamiseksi valmistettaessa tuoreesta siipikarjanlihasta saatuja raakalihavalmisteita.

(7) ’Siipikarjanlihavalmisteella’ tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 853/2004 liitteessä I olevassa 7.1 kohdassa määriteltyä lihavalmistetta, johon on käytetty siipikarjanlihaa.

VI osa. Levitettävät rasvat

163 artiklassa tarkoitettuja tuotteita voidaan toimittaa tai luovuttaa kuluttajalle sellaisenaan joko suoraan tai ravintoloiden, sairaaloiden, ruokaloiden tai vastaavien laitosten välityksellä ainoastaan, jos ne vastaavat liitteessä vahvistettuja vaatimuksia.

Kyseisten tuotteiden myyntinimitysten on oltava tässä osassa täsmennettyjä myyntinimityksiä.

Seuraavassa mainitut myyntinimitykset varataan asianomaisessa kohdassa määritellyille, seuraaviin CN-koodeihin kuuluville tuotteille, joiden rasvapitoisuus on suurempi kuin 10 mutta pienempi kuin 90 painoprosenttia:

a) CN-koodeihin 0405 ja ex 2106 kuuluvat maitorasvat;

b) CN-koodiin ex 1517 kuuluvat rasvat;

c) kasvi- ja/tai eläintuotteista koostuvat CN-koodiin ex 1517 ja ex 2106 kuuluvat rasvat.

Rasvapitoisuuden, lisättyä suolaa lukuun ottamatta, on oltava vähintään kaksi kolmasosaa kuiva-aineesta.

Kyseisiä myyntinimityksiä sovelletaan kuitenkin vain tuotteisiin, jotka säilyttävät kiinteän koostumuksensa 20 celsiusasteen lämpötilassa ja jotka soveltuvat levitteiksi.

Kyseisiä määritelmiä ei sovelleta

a) sellaisten tuotteiden kuvaukseen, joiden tarkka luonne tunnetaan perinteisen käytön vuoksi ja/tai jos nimityksiä käytetään selvästi kuvaamaan tuotteen jotain ominaispiirrettä;

b) tiivistettyihin tuotteisiin (voi, margariini, seokset), joiden rasvapitoisuus on vähintään 90 prosenttia.

Rasvaryhmä Määritelmät	Myyntinimikkeet	Tuoteluokat Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
A. Maitorasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu yksinomaan maidosta ja/tai tietyistä maitotuotteista ja joissa rasva on arvon kannalta olennainen osa. Muita niiden valmistuksessa tarvittavia aineita voidaan kuitenkin lisätä, jollei näitä aineita käytetä korvamaan joko kokonaan tai osittain maidon ainesosia.	1. Voi 2. Voi 60 (*) 3. Voi 40 (**) 4. Maitorasvalevite X %	Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia, vesipitoisuus enintään 16 prosenttia ja maidon rasvattoman kuiva-aineen pitoisuus enintään 2 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia. Tuote, jonka maitorasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.
B. Rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on enintään 3 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Margariini 2. Margariini 60 (***) 3. Margariini 40 (****) 4. Rasvalevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä rasvoista saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

Rasvaryhmä	Myyntinimikkeet	Tuoteluokat
Määritelmät		Luokan tarkempi kuvaus ja rasvapitoisuus painoprosentteina
C. Kasvi- ja/tai eläinperäisistä tuotteista koostuvat rasvat Tuotteet, jotka esiintyvät pääosin vesi öljyssä -tyyppisenä kiinteänä ja taipuisana emulsiona, jotka on saatu kiinteistä ja/tai nestemäisistä ihmisravinnoksi kelpaavista kasvi- ja/tai eläinrasvoista ja joiden maitorasvapitoisuus on 10–80 prosenttia rasvapitoisuudesta.	1. Rasvaseos	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 80 prosenttia mutta vähemmän kuin 90 prosenttia.
	2. Rasvaseos 60 (*****)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 60 prosenttia ja enintään 62 prosenttia.
	3. Rasvaseos 40 (******)	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuus on vähintään 39 prosenttia ja enintään 41 prosenttia.
	4. Rasvaseoslevite X %	Kasvi- ja/tai eläinperäisten rasvojen sekoituksena saatu tuote, jonka rasvapitoisuudet ovat seuraavat: - vähemmän kuin 39 prosenttia, - enemmän kuin 41 prosenttia mutta vähemmän kuin 60 prosenttia, - enemmän kuin 62 prosenttia mutta vähemmän kuin 80 prosenttia.

(*) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 60”.

(**) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”smør 40”.

(***) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 60”.

(****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”margarine 60”.

(*****) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 60”.

(******) Vastaa tanskan kielen ilmaisua ”blandingsprodukt 40”.

Huom.: Tässä osassa lueteltujen tuotteiden maitorasva-ainesosaa voidaan muuttaa ainoastaan fysikaalisin menetelmin.

VII osa. Oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvaukset ja määritelmät

Tässä osassa esitettyjen oliiviöljyjen ja oliivin puristemassaöljyjen kuvausten ja määritelmien käyttö on pakollista unionissa toteutettavassa kyseisten tuotteiden kaupan pitämisessä ja, sikäli kuin se on kansainvälisten pakottavien sääntöjen mukaista, kolmansien maiden kanssa käytävässä kaupassa.

Vähittäismyyntivaiheessa voidaan pitää kaupan ainoastaan tämän osan 1 kohdan a ja b alakohdassa sekä 3 ja 6 kohdassa tarkoitettuja öljyjä.

(1) NEITSYOLIIVIÖLJYT

Öljyt, jotka on saatu oliivipuun hedelmistä ainoastaan mekaanisia tai muita fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen sellaisissa olosuhteissa, jotka eivät johda öljyn laadun heikkenemiseen, ja joita ei ole käsitelty muuten kuin pesemällä, dekantoimalla, sentrifugoimalla tai suodattamalla; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu liuottimilla uuttamalla, käyttämällä apuainetta, jolla on kemiallista tai biokemiallista vaikutusta, tai uudelleen esteröimällä, eikä oliiviöljyn ja muiden öljyjen keskinäiset seokset.

Neitsytoliiviöljyt luokitellaan ja kuvataan yksinomaan seuraavasti:

a) Ekstra-neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,8 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

b) Neitsytoliiviöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 2 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

c) Oliiviöljylamppuöljy

Neitsytoliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna on enemmän kuin 2 g / 100 g ja/tai jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(2) JALOSTETTU OLIIVIÖLJY

Neitsytoliiviöljyä jalostamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(3) JALOSTETUSTA OLIIVIÖLJYSTÄ JA NEITSYTOLIIVIÖLJYSTÄ VALMISTETTU OLIIVIÖLJY

Jalostettua oliiviöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus

öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(4) RAAKA OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Öljy, joka on valmistettu oliivin puristemassasta liuottimia tai fysikaalisia valmistusmenetelmiä käyttäen, tai öljy, joka tiettyjä ominaisuuksia lukuun ottamatta vastaa oliivilamppuöljyä, ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset; ei kuitenkaan öljyt, jotka on valmistettu uudelleen esteröimällä tai sekoittamalla muita öljyjä.

(5) JALOSTETTU OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Raakaa oliivin puristemassaöljyä jalostamalla saatu öljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 0,3 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

(6) OLIIVIN PURISTEMASSAÖLJY

Jalostettua oliivin puristemassaöljyä ja neitsytoliiviöljyä, ei kuitenkaan oliivilamppuöljyä, sekoittamalla saatu oliiviöljy, jonka vapaiden rasvahappojen pitoisuus öljyhappona ilmaistuna saa olla enintään 1 g / 100 g ja jonka muut ominaisuudet ovat kyseiselle luokalle säädettyjen ominaisuuksien mukaiset.

II osassa tarkoitettu liitteen XII lisäys

Viininviljelyvyöhykkeet

Viininviljelyvyöhykkeet ovat seuraavat:

(1) A-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Saksassa muut kuin 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut viiniviljelmät;

b) Luxemburgissa koko Luxemburgin viininviljelyalue;

c) Alankomaissa, Belgiassa, Irlannissa, Puolassa, Ruotsissa, Tanskassa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa näiden maiden kaikki viininviljelyalueet;

d) Tšekissä Čechyn viininviljelyalue.

(2) B-viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Saksassa viiniviljelmät Badenin määritellyllä alueella;

b) Ranskassa niissä departementeissa olevat viiniviljelmät, joita ei mainita tässä liitteessä, sekä seuraavissa departementeissa seuraavilla alueilla sijaitsevat viiniviljelmät:

– Alsace: Bas-Rhin ja Haut-Rhin,

– Lorraine: Meurthe-et-Moselle, Meuse, Moselle ja Vosges,

– Champagne: Aisne, Aube, Marne, Haute-Marne ja Seine-et-Marne,

– Jura: Ain, Doubs, Jura ja Haute-Saône,

– Savoie: Savoie, Haute-Savoie ja Isère (Chapareillanin kunta),

– Val de Loire: Cher, Deux-Sèvres, Indre, Indre-et-Loire, Loir-et-Cher, Loire-Atlantique, Loiret, Maine-et-Loire, Sarthe, Vendée ja Vienne sekä Nièvren departementissa sijaitsevan Cosne-sur-Loiren arrondissementin viiniviljelmät;

c) Itävallassa Itävallan kaikki viininviljelyalueet;

d) Tšekissä Moravan viininviljelyalue ja 1 kohdan d alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

e) Slovakiassa seuraavien alueiden viiniviljelmät: Malokarpatská vinohradnícka oblast', Južnoslovenská vinohradnícka oblast', Nitrianska vinohradnícka oblast', Stredoslovenská vinohradnícka oblast' ja Východoslovenská vinohradnícka oblast' sekä 3 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viininviljelyalueet;

f) Sloveniassa seuraavien alueiden viiniviljelmät:

– Podravjen alue: Štajerska Slovenija ja Prekmurje;

– Posavjen alue: Bizeljsko Sremič, Dolenjska ja Bela krajina sekä viiniviljelmät 4 kohdan d alakohtaan kuulumattomilla alueilla;

g) Romaniassa Podișul Transilvaniein alue.

(3) C I -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

– seuraavissa departementeissa: Allier, Alpes-de-Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ariège, Aveyron, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Corrèze, Côte-d'Or, Dordogne, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Isère (lukuun ottamatta Chapareillanin kuntaa), Landes, Loire, Haute-Loire, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Nièvre (lukuun ottamatta Cosne-sur-Loiren arrondissementtia), Puy-de-Dôme, Pyrénées-Atlantiques, Hautes-Pyrénées, Rhône, Saône-et-Loire, Tarn, Tarn-et-Garonne, Haute-Vienne ja Yonne,

– Drômen departementissa sijaitsevat Valencen ja Dien arrondissementit (lukuun ottamatta kantoneita Dieulefit, Loriol, Marsanne ja Montélimar),

– Ardèchen departementissa sijaitsevassa Tournonin arrondissementissa sekä seuraavissa kantoneissa: Antraigues, Buzet, Coucouron, Montpezat-

sous-Bauzon, Privas, Saint-Etienne-de-Lugdarès, Saint-Pierreville, Valgorge ja Voulte-sur-Rhône;

b) Italiassa Valle d'Aostan alueen sekä Sondrion, Bolzanon, Trenton ja Bellunon provinssien viiniviljelmät;

c) Espanjassa viiniviljelmät La Coruñan, Asturian, Cantabrian, Guipúzcoan ja Vizcayan provinsseissa;

d) Portugalissa viiniviljelmät Norten alueen siinä osassa, joka vastaa määriteltyä Vinho Verde -viinialuetta, sekä kunnat Bombarral, Lourinhã, Mafra ja Torres Vedras (lukuun ottamatta Carvoeiran ja Dois Portosin piirejä), jotka kuuluvat Região viticola da Extremadura -viinialueeseen;

e) Unkarissa kaikki viiniviljelmät;

f) Slovakiassa Tokajská vinohradnícka oblast' -alueen viiniviljelmät;

g) Romaniassa 2 kohdan g alakohtaan tai 4 kohdan f alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

(4) C II -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

– seuraavissa departementeissa: Aude, Bouches-du-Rhône, Gard, Hérault, Pyrénées-Orientales (lukuun ottamatta kantoneita Olette ja Arles-sur-Tech) ja Vaucluse,

– siinä osassa Varin departementtia, jonka eteläosaa rajaavat seuraavien kuntien pohjoisrajat: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan de la Tour ja Sainte-Maxime,

– Nyonsin arrondissementissa ja Drômen departementin kantonissa Loriol-sur-Drôme,

– Ardèchen departementin alueilla, joita ei mainita 3 kohdan a alakohdassa;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Abruzzi, Campania, Emilia-Romagna, Friuli-Venezia Giulia, Lazio, Liguria, Lombardia (lukuun ottamatta Sondrion provinssia), Marche, Molise, Piemonte, Toscana, Umbria ja Veneto (lukuun ottamatta Bellunon provinssia), mukaan lukien näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Elba, sekä muut Toscanan saaristoon kuuluvat saaret, Ponza-saaret, Capri ja Ischia;

c) Espanjassa seuraavien provinssien viiniviljelmät:

– Lugo, Orense ja Pontevedra,

– Ávila (lukuun ottamatta paikallisia hallintoalueita, jotka kuuluvat Cebreroksen määriteltyyn comarca-viinialueeseen), Burgos, León, Palencia, Salamanca, Segovia, Soria, Valladolid ja Zamora,

– La Rioja,

– Álava,

– Navarra,

– Huesca,

– Barcelona, Girona ja Lleida,

– siinä osassa Zaragozan provinssia, joka sijaitsee Ebrojoen pohjoispuolella,

– Tarragonan provinssiin kuuluvissa kunnissa, jotka kuuluvat Penedésin alkuperänimityksen alueeseen,

– Tarragonan provinssiin kuuluvalla Conca de Barberán hallinnollisella viinialueella (”comarca”);

d) Sloveniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Brda tai Goriška Brda, Vipavska dolina tai Vipava, Kras ja Slovenska Istra;

e) Bulgariassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Dunavska Ravnina (Дунавска равнина), Chernomorski Rayon (Черноморски район) ja Rozova Dolina (Розова долина);

f) Romaniassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

Dealurile Buzăului, Dealu Mare, Severinului ja Plaiurile Drâncei, Colinele Dobrogei, Terasele Dunării ja eteläinen viinialue hietikoineen ja muine suotuisine alueineen.

(5) C III a -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Kreikassa seuraavilla nomos-alueilla sijaitsevat viiniviljelmät: Florina, Imathia, Kilkis, Grevena, Larisa, Ioannina, Lefkas, Akhaia, Messinia, Arkadia, Korinthia, Iraklion, Hania, Rethymnon, Samos, Lasithi ja Thiran saari (Santorini);

b) Kyproksessa yli 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

c) Bulgariassa 4 kohdan e alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät.

(6) C III b -viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvat

a) Ranskassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla:

– Korsikan departementit,

– se osa Varin departementin aluetta, joka sijaitsee meren ja seuraavien samaan viininviljelyvyöhykkeeseen kuuluvien kuntien välissä: Evenos, Le Beausset, Solliès-Toucas, Cuers, Puget-Ville, Collobrières, la Garde-Freinet, Plan-de-la-Tour ja Sainte-Maxime,

– Pyrénées-Orientales-departementin alueella sijaitsevat kantonit Olette ja Arles-sur-Tech;

b) Italiassa viiniviljelmät seuraavilla alueilla: Calabria, Basilicata, Apulia, Sardinia ja Sisilia, mukaan luettuina näihin alueisiin kuuluvat saaret, kuten Pantelleria ja Lipari sekä Egadin ja Pelagiset saaret;

c) Kreikassa 5 kohdan a alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

d) Espanjassa 3 kohdan c alakohtaan tai 4 kohdan c alakohtaan kuulumattomat viiniviljelmät;

e) Portugalissa viiniviljelmät alueilla, jotka eivät kuulu 3 kohdan d alakohtaan;

f) Kyproksessa enintään 600 metrin korkeudella sijaitsevat viiniviljelmät;

g) Maltassa kaikki viiniviljelmät.

Tässä liitteessä mainittujen hallinnollisten yksiköiden alueet on rajattu 15 päivänä joulukuuta 1981 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti sekä Espanjan osalta 1 päivänä maaliskuuta 1986 ja Portugalin osalta 1 päivänä maaliskuuta 1998 voimassa olleiden kansallisten säännösten mukaisesti.

LIITE XIII

I osa

Väkevöiminen sekä happamuuden lisääminen ja vähentäminen eräillä viininviljelyvyöhykkeillä

A. Väkevöimisen rajoitukset

1. Kun ilmasto-olot tietyillä liitteen XII lisäyksessä mainituilla unionin viininviljelyvyöhykkeillä sitä edellyttävät, asianomaiset jäsenvaltiot voivat sallia 166 artiklan mukaisesti luokitelluista rypälelajikkeista peräisin olevien tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin sekä viinin tilavuusprosentteina ilmaistun luonnollisen alkoholipitoisuuden lisäämisen.

2. Luonnollisen alkoholipitoisuuden lisääminen on suoritettava B jaksossa tarkoitettujen viininvalmistuskäytäntöjen mukaisesti, eikä se saa ylittää seuraavia rajoja:

   a) 3 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla A-viininviljelyvyöhykkeellä;

   b) 2 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla B-viininviljelyvyöhykkeellä;

   c) 1,5 tilavuusprosenttia liitteen XII lisäyksessä mainitulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.

3. Poikkeuksellisen epäsuotuisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat pyytää, että 2 kohdassa säädettyjä rajoja nostetaan 0,5 prosentilla. Vastauksena tällaiseen pyyntöön komissio antaa mahdollisimman pian täytäntöönpanosäädöksen 172 artiklassa tarkoitetun toimivallan nojalla. Komissio pyrkii tekemään päätöksensä neljän viikon kuluessa pyynnön esittämisestä.

B. Väkevöimiskäsittelyt

1. Edellä A jaksossa tarkoitettua tilavuusprosentteina ilmaistua luonnollista alkoholipitoisuutta saa lisätä ainoastaan

   a) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua, kun kyseessä ovat tuoreet rypäleet, käymistilassa oleva rypäleen puristemehu ja käymistilassa oleva uusi viini;

   b) lisäämällä sakkaroosia, tiivistettyä rypäleen puristemehua tai puhdistettua tiivistettyä rypäleen puristemehua taikka osittaisella tiivistämisellä, käänteinen osmoosi mukaan luettuna, kun kyseessä on rypäleen puristemehu;

   c) osittaisella tiivistämisellä jäähdyttämisen avulla, kun kyseessä on viini.

2. Jokainen 1 kohdassa tarkoitettu menetelmä sulkee pois muiden menetelmien käytön, kun viiniä tai rypäleen puristemehua väkevöidään tiivistetyllä rypäleen puristemehulla tai puhdistetulla tiivistetyllä rypäleen puristemehulla ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 103 y artiklan mukaista tukea on maksettu.

3. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettu sakkaroosin lisääminen on sallittu ainoastaan kuivasokeroimalla ja vain seuraavilla alueilla:

   a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu A-viininviljelyvyöhyke;

   b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu B-viininviljelyvyöhyke;

   c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitettu C-viininviljelyvyöhyke,

   lukuun ottamatta Italiassa, Kreikassa, Espanjassa, Portugalissa ja Kyproksessa sekä seuraavien hovioikeuksien tuomiovaltaan kuuluvissa Ranskan departementeissa:

   – Aix-en-Provence,

   – Nîmes,

   – Montpellier,

   – Toulouse,

   – Agen,

   – Pau,

   – Bordeaux,

   – Bastia.

   Kansalliset viranomaiset voivat kuitenkin poikkeuksellisesti sallia väkevöittämisen kuivasokeroimalla edellä mainituissa Ranskan departementeissa. Ranskan on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille viipymättä tällaisista luvista.

4. Tiivistetyn rypäleen puristemehun tai puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun lisääminen ei saa aiheuttaa murskattujen tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun tai käymistilassa olevan uuden viinin alkuperäisen määrän lisääntymistä yli 11 prosenttia liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä, yli 8 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä ja yli 6,5 prosenttia kyseisessä lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä.

5. Rypäleen puristemehun ja viinin, joille tehdään 1 kohdassa tarkoitettu käsittely, tiivistäminen

   a) saa vähentää tuotteen alkuperäistä määrää enintään 20 prosenttia;

b) saa lisätä tuotteen luonnollista alkoholipitoisuutta enintään 2 tilavuusprosentilla, sen estämättä mitä A jakson 2 kohdan c alakohdassa säädetään.

6. Edellä 1 ja 5 kohdassa tarkoitetuilla käsittelyillä saa lisätä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan uuden viinin ja viinin tilavuusprosentteina ilmaistun kokonaisalkoholipitoisuuden

a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 11,5 tilavuusprosenttiin;

b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12 tilavuusprosenttiin;

c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla C I -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 12,5 tilavuusprosenttiin;

d) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla C II -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13 tilavuusprosenttiin; ja

e) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla C III -viininviljelyvyöhykkeellä enintään 13,5 tilavuusprosenttiin.

7. Edellä olevasta 6 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat

a) punaviinin osalta nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden enimmäisrajan liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla A-viininviljelyvyöhykkeellä 12 tilavuusprosenttiin ja liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla B-viininviljelyvyöhykkeellä 12,5 tilavuusprosenttiin;

b) nostaa 6 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden kokonaisalkoholipitoisuuden tilavuusprosentteina alkuperänimityksellä varustettujen viinien tuotannon osalta tasoon, jonka jäsenvaltiot määrittävät.

C. Happamuuden lisääminen ja vähentäminen

1. Tuoreille rypäleille, rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle rypäleen puristemehulle, käymistilassa olevalle uudelle viinille ja viinille voidaan tehdä

a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla A-, B- ja C I -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden vähentäminen;

b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla C I-, C II- ja C III a -viininviljelyvyöhykkeillä happamuuden lisääminen ja happamuuden vähentäminen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän jakson 7 kohdan soveltamista; tai

c) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla C III b -viininviljelyvyöhykkeellä happamuuden lisääminen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin viinin happamuutta voidaan lisätä enintään 1,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 20 milliekvivalenttia litraa kohti.

3. Viinien happamuutta saa lisätä enintään 2,50 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 33,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

4. Viinien happamuutta saa vähentää enintään 1 grammaa litraa kohti viinihappona ilmaistuna, eli 13,3 milliekvivalenttia litraa kohti.

5. Tiivistettäväksi tarkoitetun rypäleen puristemehun happamuutta voidaan osittain vähentää.

6. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuosina jäsenvaltiot voivat sallia 1 kohdassa tarkoitettujen, liitteen XII lisäyksessä tarkoitettujen A- ja B-viininviljelyvyöhykkeiden tuotteiden happamuuden lisäämisen tämän jakson 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

7. Saman tuotteen happamuuden lisääminen ja väkevöiminen, ellei komissio päätä poikkeuksesta delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä tuotteen happamuuden lisääminen ja sen happamuuden vähentäminen sulkevat pois toisensa.

D. Käsittelyt

1. Edellä B ja C jaksossa tarkoitetut käsittelyt viinin happamuuden lisäämistä ja vähentämistä lukuun ottamatta ovat sallittuja vain, jos ne suoritetaan komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrittämin edellytyksin jalostettaessa tuoreita rypäleitä, rypäleen puristemehua, käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua tai käymistilassa olevaa uutta viiniä viiniksi tai muuksi 1 artiklan 1 kohdan l alakohdassa tarkoitetuksi sellaisenaan nautittavaksi tarkoitetuksi juomaksi kuin kuohuviiniksi tai hiilihapotetuksi kuohuviiniksi sellaisella viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

2. Viinien tiivistäminen on suoritettava sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta käsiteltävät tuoreet rypäleet on korjattu.

3. Viinin happamuutta voidaan lisätä ja vähentää ainoastaan siinä viininvalmistuslaitoksessa ja sillä viininviljelyvyöhykkeellä, jolta viininvalmistuksessa käytettävät rypäleet on korjattu.

4. Jokaisesta 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta käsittelystä on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille. Sama koskee niitä tiivistetyn rypäleen puristemehun, puhdistetun tiivistetyn rypäleen puristemehun tai sakkaroosin määriä, jotka luonnollisilla henkilöillä, oikeushenkilöillä tai henkilöryhmittymillä on hallussaan ammattinsa harjoittamista varten, erityisesti tuottajilla, pullottajilla, jalostajilla ja kauppiailla, jotka komissio määrittelee delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti, samoin kuin heidän samaan aikaan ja samassa paikassa pitämänsä tuoreiden rypäleiden, rypäleen puristemehun, käymistilassa olevan rypäleen

puristemehun ja irtotavarana olevan viinin määriä. Näiden määrien ilmoittaminen voidaan kuitenkin korvata niiden merkitsemisellä saapumis- ja varastonkäyttöluetteloon.

5. Jokainen B ja C jaksossa tarkoitettu käsittely on merkittävä 306 artiklassa säädettyyn saateasiakirjaan, jonka perusteella nämä käsittelyt läpikäyneet tuotteet lasketaan liikkeeseen.

6. Erityisistä ilmasto-oloista johtuvia poikkeuksia lukuun ottamatta kyseisiä käsittelyjä ei saa tehdä

   a) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetulla C-viininviljelyvyöhykkeellä 1 päivän tammikuuta jälkeen;

   b) liitteen XII lisäyksessä tarkoitetuilla A- ja B-viininviljelyvyöhykkeillä 16 päivän maaliskuuta jälkeen; ja

   ne on tehtävä ainoastaan näitä määräaikoja välittömästi edeltävän viinisadon tuotteille.

7. Tiivistämistä jäähdyttämisen avulla sekä happamuuden lisäämistä ja vähentämistä saa kuitenkin tehdä koko vuoden ajan, sen estämättä mitä 6 kohdassa säädetään.

II osa
Rajoitukset

A. Yleistä

1. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu veden lisääminen, jollei se ole välttämätöntä erityisen teknisen tarpeen vuoksi.

2. Mihinkään sallittuun viininvalmistusmenetelmään ei kuulu alkoholin lisääminen lukuun ottamatta menettelyjä, jotka liittyvät tuoreista rypäleistä valmistetun rypäleen puristemehun, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, väkevän viinin, kuohuviinin, tislausta varten väkevöidyn viinin ja helmeilevän viinin valmistamiseen.

3. Tislausta varten väkevöityä viiniä voidaan käyttää ainoastaan tislaukseen.

B. Tuoreet rypäleet, rypäleen puristemehu ja viinirypälemehu

1. Tuoreista rypäleistä valmistettua rypäleen puristemehua, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty alkoholia lisäämällä, saa käyttää ainoastaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29. Edellä esitetty ei rajoita jäsenvaltiota soveltamasta tiukempia säännöksiä sen alueella tapahtuvaan sellaisten tuotteiden valmistukseen, jotka eivät kuulu CN-koodiin 2204 10, 2204 21 tai 2204 29.

2. Viinirypälemehua ja tiivistettyä viinirypälemehua ei saa käyttää viiniyttämiseen eikä lisätä viiniin. Niitä ei saa käyttää alkoholiksi unionin alueella.

3. Edellä 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta tuotteisiin, joista valmistetaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Irlannissa ja Puolassa CN-koodiin 2206 00 kuuluvia tuotteita, joista jäsenvaltiot voivat sallia käytettävän yhdysnimikettä, joka sisältää myyntinimityksen ”viini”.

4. Kuivuneista viinirypäleistä saatua käymistilassa olevaa rypäleen puristemehua saa saattaa markkinoille ainoastaan väkevän viinin valmistukseen ainoastaan niillä viinialueilla, joilla tämä käyttö oli perinteistä 1 päivänä tammikuuta 1985, sekä viinin valmistukseen ylikypsistä rypäleistä.

5. Kolmansista maista peräisin olevista tuoreista rypäleistä, rypäleen puristemehusta, käymistilassa olevasta rypäleen puristemehusta, tiivistetystä rypäleen puristemehusta, puhdistetusta tiivistetystä rypäleen puristemehusta, rypäleen puristemehusta, jonka käyminen on estetty tai keskeytetty lisäämällä alkoholia, viinirypälemehusta ja tiivistetystä viinirypälemehusta ja viinistä tai kyseisten tuotteiden sekoituksista ei saa tehdä tässä liitteessä tarkoitettuja tuotteita eikä niitä saa lisätä tällaisiin tuotteisiin unionin alueella, jollei toisin päätetä perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

C. Viinien sekoittaminen

Kolmannesta maasta peräisin olevan viinin leikkaaminen unionin viinin kanssa samoin kuin kolmansista maista peräisin olevien viinien leikkaaminen keskenään on kielletty unionissa, jollei toisin päätetä perussopimuksen 43 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin kansainvälisiä sitoumuksia noudattaen.

D. Sivutuotteet

1. Rypäleiden ylipuristaminen on kielletty. Jäsenvaltio voi päättää paikalliset olosuhteet ja tekniset edellytykset huomioon ottaen alkoholin vähimmäismäärästä, joka puristejäännöksen ja sakan on sisällettävä rypäleiden puristamisen jälkeen.

   Jäsenvaltiot päättävät kyseisten sivutuotteiden sisältämän alkoholin määrän, jonka on oltava vähintään 5 prosenttia tuotetun viinin sisältämän alkoholin määrästä.

2. Alkoholia, puristejäännöksestä tislattua alkoholijuomaa ja puristejäännöksestä valmistettua viiniä (piquette) lukuun ottamatta yhteisöstä peräisin olevasta viinisakasta ja rypäleen puristejäännöksestä ei saa valmistaa viiniä tai muuta suoraan ihmisravinnoksi tarkoitettua juomaa. Viinin kaataminen viinisakan, puristejäännöksen tai aszú-lajikkeen puristetun hedelmälihan päälle on sallittua komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamin edellytyksin, jos tätä käsittelyä on perinteisesti käytetty Tokaji fordítás- ja Tokaji máslás -viinien tuotannossa Unkarissa sekä Tokajský forditáš- ja Tokajský mášláš -viinien tuotannossa Slovakiassa.

3. Viinisakan puristaminen ja puristejäännöksen uudelleenkäyttäminen muihin tarkoituksiin kuin tislaukseen tai puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) tuotantoon on kielletty. Viinisakan suodatusta ja sentrifugointia ei

pidetä puristamisena, jos saadut tuotteet ovat virheettömiä, kunnollisia ja myyntikelpoisia.

4. Jos puristejäännöksestä valmistetun viinin (piquette) valmistaminen on jäsenvaltiossa sallittua, sitä saa käyttää ainoastaan tislaukseen tai viininviljelijän perheen omaan käyttöön.

5. Luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden tai henkilöryhmittymien, joilla on hallussaan tämän viininvalmistuksen sivutuotteita, on hävitettävä ne valvonnan alaisena ja komission delegoiduilla säädöksillä 162 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun vaikuttamatta jäsenvaltioiden mahdollisuuteen päättää vaatia sivutuotteiden hävittämistä tislaamalla.

LIITE XIV

TÄYDELLINEN LUETTELO SÄÄNNÖISTÄ, JOTKA VOIDAAN 218 JA 224 ARTIKLAN NOJALLA LAAJENTAA KOSKEMAAN TUOTTAJAORGANISAATIOIHIN KUULUMATTOMIA TUOTTAJIA

1. Tuotantoon liittyviä tietoja koskevat säännöt

   a) ilmoitus viljelysuunnitelmista tuotekohtaisesti ja tapauksen mukaan lajikekohtaisesti;

   b) ilmoitus viljelystä;

   c) ilmoitus viljellystä kokonaispinta-alasta eriteltynä tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;

   d) ilmoitus ennakoitavasta tonnimäärästä sekä todennäköisistä sadonkorjuuajankohdista tuotteittain ja, jos mahdollista, lajikkeittain;

   e) kausittainen ilmoitus korjatun sadon määrästä tai käytettävissä olevista varastomääristä lajikkeittain;

   f) tiedot varastointikapasiteetista.

2. Tuotantoa koskevat säännöt

   a) käytettävien siementen valinta tuotteen käyttötarkoituksen perusteella: tuoremarkkinat tai teollinen jalostus;

   b) hedelmätarhojen harventaminen.

3. Kaupan pitämistä koskevat säännöt

   a) sadonkorjuulle määrätyt alkamispäivämäärät ja kaupan pitämisen porrastaminen;

   b) laatua ja kokoa koskevat vähimmäisvaatimukset;

   c) kauppakunnostus, tarjontamuoto, pakkaaminen ja merkinnät markkinoille saattamisen ensimmäisessä vaiheessa;

   d) tuotteen alkuperää koskevat merkinnät.

4. Ympäristönsuojelua koskevat säännöt

   a) lannoitteiden ja lannan käyttö;

   b) kasvinsuojeluaineiden ja muiden viljelysten suojelua koskevien menetelmien käyttö;

   c) hedelmien ja vihannesten kasvinsuojeluaineiden ja lannoitteiden jäämien enimmäispitoisuudet;

d) sivutuotteiden ja käytettyjen tarvikkeiden hävittämiseen liittyvät säännöt;

e) markkinoilta poistettuja tuotteita koskevat säännöt.

5. Säännöt, jotka koskevat 121 artiklan 2 kohdan c alakohdan mukaista menekinedistämistä ja tiedotusta kriisinehkäisyn ja -hallinnan yhteydessä.

LIITE XV

242 JA 244 ARTIKLASSA TARKOITETUT RIISIN TUONTITULLIT

1. Esikuoritun riisin tuontitullit

a) 30 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vuosittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät eivät saavuta 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua osittaista viitemäärää vähennettynä 15 prosentilla;

b) 42,5 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa vuosittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän vähennettynä 15 prosentilla ja että ne eivät ylitä samaa osittaista viitemäärää korotettuna 15 prosentilla;

c) 65 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun vuosittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun esikuoritun riisin määrät ylittävät 242 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun osittaisen viitemäärän korotettuna 15 prosentilla.

2. Hiotun riisin tuontitullit

a) 175 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 387 743 tonnia,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät ylittävät 182 239 tonnia;

b) 145 euroa tonnilta seuraavissa tapauksissa:

i) kun todetaan, että juuri päättyneen markkinointivuoden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 387 743:a tonnia,

ii) kun todetaan, että markkinointivuoden ensimmäisten kuuden kuukauden aikana tuodun osittain tai kokonaan hiotun riisin määrät eivät ylitä 182 239:ää tonnia.

LIITE XVI

243 ARTIKLASSA TARKOITETUT BASMATI-RIISIN LAJIKKEET

Basmati 217

Basmati 370

Basmati 386

Kernel (Basmati)

Pusa Basmati

Ranbir Basmati

Super Basmati

Taraori Basmati (HBC-19)

Type-3 (Dehradun)

LIITE XVII

VILJA-, RIISI-, SOKERI-, MAITO- JA MUNA-ALOJEN TAVARALUETTELO 16 ARTIKLAN a ALAKOHDAN ii ALAKOHDASSA SÄÄDETTYÄ TARKOITUSTA JA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN

I osa: Vilja

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
0710 40 00	– sokerimaissi
ex 0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
0711 90 30	– sokerimaissi
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muut:
1901 90 11– 1901 90 19	– – mallasuute
	– – muut:
1901 90 99	– – – muu
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	– kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
1902 11 00	– – munaa sisältävät
1902 19	– – muut
ex 1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muu:
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet
1902 40	– couscous
1903 00 00	Tapioka ja tärkkelyksestä valmistetut tapiokankorvikkeet, hiutaleina, jyvinä, helmisuurimoina,

seulomisjääminä tai niiden kaltaisessa muodossa

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat:
1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2008	Muulla tavalla valmistetut tai säilötyt hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat, myös lisättyä sokeria, muuta makeutusainetta tai alkoholia sisältävät, muualle kuulumattomat:
	– muut, myös sekoitukset, ei kuitenkaan alanimikkeeseen 2008 19 kuuluvat:
2008 99	– – muut:
	– – – lisättyä alkoholia sisältämättömät:
	– – – – lisättyä sokeria sisältämättömät:
2008 99 85	– – – – – maissi, muu kuin sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2008 99 91	– – – – – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2101 30	Paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut
	– – paahdetun juurisikurin uutteet, esanssit ja tiivisteet ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 99	– – – muu

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	2102	Hiivat (elävä eli aktiivinen tai kuollut eli inaktiivinen); muut kuolleet yksisoluiset mikro-organismit (ei kuitenkaan nimikkeen 3002 rokotteet); valmistetut leivinjauheet:
	2102 10	– elävä eli aktiivinen hiiva
	2102 10 31 ja 2102 10 39	– – leivontahiiva
	2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, myös kaakaota sisältävät
ex	2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
	2106 90	– muut:
		– – muut:
	2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
	2106 90 98	– – – muut
	2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut
	2205	Vermutti ja muu tuoreista rypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex	2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri ja muut alkoholipitoiset juomat:
	2208 30	– viski:
	2208 30 30– 2208 30 88	– – muu kuin bourbon
	2208 50	– gini ja genever
	2208 60	– votka
	2208 70	– likööri
	2208 90	– muut:
		– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
		– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
	2208 90 41	– – – – ouzo
		– – – – muut:
		– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
		– – – – – – muut:
	2208 90 52	– – – – – – – korn
	2208 90 56	– – – – – – – muut
	2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
		– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
		– – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan liköörit):
	2208 90 77	– – – – – muut
	2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
	2905 43 00	– – mannitoli
	2905 44	– – D-glusitoli (sorbitoli)
ex	3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:

CN-koodi	Tavaran kuvaus
3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
	– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
	– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
	– – – – muut:
3302 10 29	– – – – – muut
3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys); tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat
3824 60	– sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

II osa: Riisi

CN-koodi	Tavaran kuvaus
ex 0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
0403 10	– jogurtti:
0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
0403 90	– muu:
0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex 1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
1704 90 51– 1704 90 99	– – muu
ex 1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, eivät kuitenkaan alanimikkeiden 1806 10, 1806 20 70, 1806 90 60, 1806 90 70 ja 1806 90 90 tavarat
ex 1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
1901 90	– muu:
1901 90 11– 1901 90 19	– – mallasuute
	– – muut:
1901 90 99	– – – muut
ex 1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
	– – muut
1902 20 91	– – – kypsennetyt
1902 20 99	– – – muut
1902 30	– muut makaronivalmisteet

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1902 40	– Couscous:
1902 40 90	– – muu
1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex 1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
1905 90 20	– – ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat:
	– – muut:
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 12	– – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – muut
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
2101 20 98	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex 2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
2106 90	– muut:
	– – muut:
2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
2106 90 98	– – – muut
ex 3505	Dekstriini ja muu modifioitu tärkkelys (esimerkiksi esihyytelöity tai esteröity tärkkelys); tärkkelykseen, dekstriiniin tai muuhun modifioituun tärkkelykseen perustuvat liimat ja liisterit, lukuun ottamatta nimikkeen 3505 10 50 tärkkelystä
ex 3809	Viimeistelyvalmisteet, valmisteet, jotka nopeuttavat värjäytymistä tai väriaineiden kiinnittymistä, sekä muut tuotteet ja valmisteet (esim. liistausaineet ja peittausaineet), jollaisia käytetään tekstiili-, paperi-, nahka- tai niiden kaltaisessa teollisuudessa, muualle kuulumattomat:
3809 10	– tärkkelyspitoisiin aineisiin perustuvat

III osa: Sokeri

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	0403	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
	0403 10	– Jogurtti:
	0403 10 51– 0403 10 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
	0403 90	– muu:
	0403 90 71– 0403 90 99	– – maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä
ex	0710	Jäädytetyt kasvikset (myös höyryssä tai vedessä keitetyt):
	0710 40 00	– sokerimaissi
ex	0711	Kasvikset, väliaikaisesti (esim. rikkidioksidikaasulla tai suolavedessä, rikkihapoke- tai muussa säilöntäliuoksessa) säilöttyinä, mutta siinä tilassa välittömään kulutukseen soveltumattomina:
	0711 90	– muut kasvikset; kasvissekoitukset:
		– – kasvikset:
	0711 90 30	– – – sokerimaissi
	1702 50 00	– kemiallisesti puhdas fruktoosi
ex	1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa), lukuun ottamatta alanimikkeen 1704 90 10 lakritsiuutetta
	1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex	1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
	1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
	1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	1901 90	– muut:
		– – muut:
	1901 90 99	– – – muut
ex	1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
	1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
		– – muut:
	1902 20 91	– – – kypsennetyt
	1902 20 99	– – – muut
	1902 30	– muut makaronivalmisteet
	1902 40	– couscous:
	1902 40 90	– – muu
	1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex	1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
	1905 10 00	– näkkileipä

CN-koodi	Tavaran kuvaus
1905 20	– maustekakut
1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
1905 90	– muut:
	– – muut:
1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
	– – – muut:
1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
1905 90 90	– – – – muut
ex 2001	Etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt kasvikset, hedelmät, pähkinät ja muut syötävät kasvinosat:
2001 90	– muut:
2001 90 30	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
2001 90 40	– – jamssit, bataatit ja niiden kaltaiset syötävät kasvinosat, joissa on vähintään 5 painoprosenttia tärkkelystä
ex 2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2004 10	– perunat
	– – muut
2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2004 90	– muut kasvikset sekä kasvissekoitukset:
2004 90 10	– – sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
2005 20	– perunat:
2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
2005 80 00	– sokerimaissi (*Zea mays* var. *saccharata*)
ex 2101	Kahvi-, tee-, ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin tuotteisiin tai kahviin, teehen tai mateen perustuvat valmisteet; paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– kahviuutteet, -esanssit ja -tiivisteet ja kahviuutteisiin, -esansseihin tai -tiivisteisiin taikka kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12	– – – näihin uutteisiin, esansseihin tai tiivisteisiin perustuvat valmisteet tai kahviin perustuvat valmisteet:
2101 12 98	– – – – muut:
2101 20	– tee- ja mateuutteet, -esanssit ja -tiivisteet sekä näihin uutteisiin, esansseihin ja tiivisteisiin taikka teehen tai mateen perustuvat valmisteet:
	– – – valmisteet
2101 20 98	– – – – muut
2101 30	– paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet sekä niiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
	– – paahdettu juurisikuri ja muut paahdetut kahvinkorvikkeet:
2101 30 19	– – – muut
	– – paahdetun juurisikurin ja muiden paahdettujen kahvinkorvikkeiden uutteet, esanssit ja tiivisteet:
2101 30 99	– – – muut
2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
ex	2106 90	– muut:
		– – muut:
	2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
	2106 90 98	– – – muut
ex	2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- tai kasvismehut, lukuun ottamatta mallasjuomaa, jonka alkoholipitoisuus on enintään 0,5 tilavuusprosenttia
	2205	Vermutti ja muu tuoreista viinirypäleistä valmistettu viini, joka on maustettu kasveilla tai aromaattisilla aineilla
ex	2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööritja muut alkoholipitoiset juomat:
	2208 20	– väkevät alkoholijuomat, rypäleviinistä tai viininvalmistuksen puristejäännöksestä tislaamalla valmistetut
ex	2208 50	– genever
	2208 70	– likööritja
ex	2208 90	– muut:
		– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
		– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
	2208 90 41	– – – – ouzo
		– – – – muut:
		– – – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan likööritja):
		– – – – – – hedelmistä tislatut
	2208 90 45	– – – – – – – calvados
	2208 90 48	– – – – – – – muut
		– – – – – – muut:
	2208 90 52	– – – – – – – korn
	2208 90 56	– – – – – – – muut
	2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
		– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
		– – – – väkevät alkoholijuomat (ei kuitenkaan likööritja):
	2208 90 71	– – – – – hedelmistä tislatut
	2208 90 77	– – – – – muut
	2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
	2905 43 00	– – mannitoli
	2905 44	– D-glusitoli (sorbitoli)
ex	3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
	3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- ja juomateollisuudessa
		– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
		– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
		– – – – – muut, todellinen alkoholipitoisuus enintään 0,5 tilavuusprosenttia
	3302 10 29	– – – – – muut
ex	38 luku	Erinäiset kemialliset tuotteet:

3824 60	– sorbitoli, muu kuin alanimikkeeseen 2905 44 kuuluva

IV osa: Maito

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	0405	Voi ja muut maitorasvat; maidosta valmistetut levitteet:
	0405 20	– maidosta valmistetut levitteet:
	0405 20 10	– – rasvapitoisuus vähintään 39, mutta pienempi kuin 60 painoprosenttia
	0405 20 30	– – rasvapitoisuus vähintään 60 mutta enintään 75 painoprosenttia
ex	1517	Margariini; syötävät seokset ja valmisteet, jotka on valmistettu eläin- tai kasvirasvoista tai -öljyistä tai tämän ryhmän eri rasvojen ja öljyjen jakeista, muut kuin nimikkeen 1516 syötävät rasvat ja öljyt sekä niiden jakeet:
	1517 10	– margariini, ei kuitenkaan nestemäinen margariini:
	1517 10 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
	1517 90	– muut:
	1517 90 10	– – jossa on enemmän kuin 10 painoprosenttia mutta enintään 15 painoprosenttia maitorasvaa
ex	1704	Kaakaota sisältämättömät sokerivalmisteet (myös valkoinen suklaa):
ex	1704 90	– muut, ei kuitenkaan lakritsiuute, jossa on sakkaroosia enemmän kuin 10 painoprosenttia, mutta ei muita lisättyjä aineita

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet, ei kuitenkaan alanimikkeen ex 1806 10 ainoastaan sakkaroosilla makeutettu kaakaojauhe
ex	1901	Mallasuute; muualle kuulumattomat hienoista tai karkeista jauhoista, rouheista, tärkkelyksestä tai mallasuutteesta tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 40 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna; muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa ei ole lainkaan kaakaota tai joissa sitä on vähemmän kuin 5 painoprosenttia täysin rasvattomasta aineesta laskettuna:
	1901 10 00	– pikkulasten ruoaksi tarkoitetut valmisteet vähittäismyyntipakkauksissa
	1901 20 00	– seokset ja taikinat, nimikkeen 1905 leipomatuotteiden valmistukseen tarkoitetut
	1901 90	– muut:
		– – muut:
	1901 90 99	– – – muut
ex	1902	Makaronivalmisteet, kuten spagetti, makaroni, nuudelit, lasagne, gnocchi, ravioli ja cannelloni, myös kypsennetyt tai (lihalla tai muulla aineella) täytetyt tai muulla tavalla valmistetut; couscous, myös valmistettu:
		– kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu
	1902 19	– – muut
	1902 20	– täytetyt makaronivalmisteet, myös kypsennetyt tai muulla tavalla valmistetut:
		– – muut:
	1902 20 91	– – – kypsennetyt
	1902 20 99	– – – muut
	1902 30	– muut makaronivalmisteet
	1902 40	– couscous:
	1902 40 90	– – muu
	1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat
ex	1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
	1905 10 00	näkkileipä
	1905 20	– maustekakut
		– makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits); vohvelit ja vohvelikeksit:
	1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
	1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
	1905 40	– korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
	1905 90	– muut:
		– – muut:
	1905 90 45	– – – keksit ja pikkuleivät (biscuits)
	1905 90 55	– – – puristetut tai paisutetut tuotteet, maustetut tai suolatut
		– – – muut:
	1905 90 60	– – – – lisättyä makeutusainetta sisältävät
	1905 90 90	– – – – muut
ex	2004	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädytetyt, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
	2004 10	– perunat:
		– – muut:
	2004 10 91	– – – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex	2005	Muulla tavalla kuin etikan tai etikkahapon avulla valmistetut tai säilötyt muut kasvikset, jäädyttämättömät, muut kuin nimikkeen 2006 tuotteet:
	2005 20	– perunat:
	2005 20 10	– – hienoina tai karkeina jauhoina taikka hiutaleina
	2105 00	Jäätelö, mehujää ja muiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet myös kaakaota sisältävät
ex	2106	Muualle kuulumattomat elintarvikevalmisteet:
	2106 90	– muut:
		– – muut:
	2106 90 92	– – – joissa ei ole lainkaan maitorasvaa, sakkaroosia, isoglukoosia, glukoosia tai tärkkelystä, taikka joissa on vähemmän kuin 1,5 painoprosenttia maitorasvaa, vähemmän kuin 5 painoprosenttia sakkaroosia tai isoglukoosia, vähemmän kuin 5 painoprosenttia glukoosia tai tärkkelystä
	2106 90 98	– – – muut
ex	2202	Vesi, myös kivennäisvesi ja hiilihapotettu vesi, lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävä tai maustettu, ja muut alkoholittomat juomat, ei kuitenkaan nimikkeen 2009 hedelmä- ja kasvismehut:
	2202 90	– muut:
		– – muut, jotka sisältävät nimikkeiden 0401–0404 tuotteista saatuja rasvoja:
	2202 90 91	– – – vähemmän kuin 0,2 painoprosenttia
	2202 90 95	– – – vähintään 0,2 painoprosenttia, mutta vähemmän kuin 2 painoprosenttia
	2202 90 99	– – – vähintään 2 painoprosenttia
ex	2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööri ja muut alkoholipitoiset juomat:
	2208 70	– likööri t
	2208 90	– muut:
		– – muut väkevät alkoholijuomat ja muut alkoholipitoiset juomat:
		– – – enintään 2 litraa vetävissä astioissa:
		– – – – muut:
	2208 90 69	– – – – – muut alkoholipitoiset juomat
		– – – enemmän kuin 2 litraa vetävissä astioissa:
	2208 90 78	– – – – muut alkoholipitoiset juomat
ex	3302	Hyvänhajuisten aineiden seokset sekä yhteen tai useampaan tällaiseen aineeseen perustuvat seokset (myös alkoholiliuokset), jollaisia käytetään raaka-aineena teollisuudessa; muut hyvänhajuisiin aineisiin perustuvat valmisteet, jollaisia käytetään juomien valmistukseen:
	3302 10	– jollaisia käytetään elintarvike- tai juomateollisuudessa:
		– – jollaisia käytetään juomateollisuudessa:
		– – – valmisteet, joissa on kaikki juomille luonteenomaiset aromiaineet:
		– – – – muut:
	3302 10 29	– – – – – muut
	3501	Kaseiini, kaseinaatit ja muut kaseiinijohdannaiset; kaseiiniliimat
ex	3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
	3502 20	– maitoalbumiini (laktalbumiini), myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet:
		– – muu:
	3502 20 91	– – – kuivattu (esim. levyinä, suomuina, hiutaleina, jauheena)
	3502 20 99	– – – muu

V osa: Munat

CN-koodi		Tavaran kuvaus
ex ex ex ex	0403 10 51– 0403 10 99 ja 0403 90 71– 0403 90 99	Kirnupiimä, juoksetettu maito ja kerma, jogurtti, kefiiri ja muu käynyt tai hapatettu maito ja kerma, maustettu tai lisättyä hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä, myös tiivistetty tai maustettu tai lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta, hedelmää, pähkinää tai kaakaota sisältävä:
	1806	Suklaa ja muut kaakaota sisältävät elintarvikevalmisteet
ex	1901	Muualle kuulumattomat nimikkeiden 0401–0404 tuotteista tehdyt elintarvikevalmisteet, joissa on vähemmän kuin 5 painoprosenttia kaakaota täysin rasvattomasta aineesta laskettuna
	1902 11 00	– Kypsentämättömät makaronivalmisteet, joita ei ole täytetty eikä muullakaan tavalla valmistettu, munaa sisältävät
ex	1904	Viljasta tai viljatuotteista paisuttamalla tai paahtamalla tehdyt elintarvikevalmisteet (esim. maissihiutaleet); vilja (ei kuitenkaan maissi) jyvinä tai jyväsinä tai hiutaleina tai muulla tavalla valmistettuina jyvinä tai jyväsinä (lukuun ottamatta jauhoja ja rouheita), esikypsennetty tai muulla tavalla valmistettu, muualle kuulumattomat, kaakaota sisältävät
ex	1905	Ruokaleipä, kakut ja leivokset, keksit ja pikkuleivät (biscuits) sekä muut leipomatuotteet, myös jos niissä on kaakaota; ehtoollisleipä, tyhjät oblaattikapselit, jollaiset soveltuvat farmaseuttiseen käyttöön, sinettiöylätit, riisipaperi ja niiden kaltaiset tuotteet:
	1905 20	– maustekakut
	1905 31	– – makeat keksit ja pikkuleivät (sweet biscuits)
	1905 32	– – vohvelit ja vohvelikeksit:
	1905 40	– – korput, paahdettu leipä ja niiden kaltaiset paahdetut tuotteet
ex	1905 90	– – muut, ei kuitenkaan nimikkeiden 1905 90 10–1905 90 30 tuotteet
ex	2105 00	Jäätelö, mehujää ja niiden kaltaiset jäädytetyt valmisteet, kaakaota sisältävät
	2208	Denaturoimaton etyylialkoholi (etanoli), alkoholipitoisuus pienempi kuin 80 tilavuusprosenttia; väkevät alkoholijuomat, likööritja muut alkoholipitoiset juomat:
ex	220870	– – likööritt
	3502	Albumiinit (myös kahden tai useamman heraproteiinin tiivisteet, joiden heraproteiinipitoisuus on suurempi kuin 80 prosenttia kuiva-aineen painosta), albuminaatit ja muut albumiinijohdannaiset:
	3502 11 90	– – – muu kuivattu muna-albumiini
	3502 19 90	– – – muu muna-albumiini

LIITE XVIII

LUETTELO TIETYISTÄ SOKERIA SISÄLTÄVISTÄ TAVAROISTA III OSAN III LUVUN II JAKSOSSA TARKOITETTUA VIENTITUKIEN MYÖNTÄMISTÄ VARTEN

Liitteessä I olevan X osan b kohdassa luetellut tuotteet.

LIITE XIX

314 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETUT MÄÄRÄRAHAT MAASEUDUN KEHITTÄMISEEN VIININTUOTANTOALUEILLA

tuhatta euroa

Varainhoitovuosi	2009	2010	2011 alkaen
BG	—	—	—
CZ	—	—	—
DE	—	—	—
EL	—	—	—
ES	15 491	30 950	46 441
FR	11 849	23 663	35 512
IT	13 160	26 287	39 447
CY	—	—	—
LT	—	—	—
LU	—	—	—
HU	—	—	—
MT	—	—	—
AT	—	—	—
PT	—	—	—
RO	—	—	—
SI	—	1 050	1 050
SK	—	—	—
UK	160	160	160

LIITE XX

325 ARTIKLAN 3 KOHDASSA TARKOITETTU VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 1234/2007	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	—
5 artikla	4 ja 5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	10 artikla
11 artikla	11 artikla
12 artikla	12 artikla
13 artikla	13 artikla
14 artikla	—
15 artikla	—
16 artikla	—
17 artikla	—
18 artiklan 1–4 kohta	14 artikla
18 artiklan 5 kohta	—
19 artikla	—
20 artikla	—
21 artikla	—
22 artikla	—
23 artikla	—
24 artikla	—
25 artikla	15 artikla
26 artikla	16 artikla
27 artikla	17 artikla
28 artikla	20 artikla
29 artikla	21 artikla
30 artikla	—

31 artikla	22 artikla
32 artikla	23 artikla
33 artikla	24 artikla
34 artikla	25 artikla
35 artikla	—
36 artikla	—
37 artikla	26 artikla
38 artikla	27 artikla
39 artikla	28 artikla
40 artikla	29 artikla
41 artikla	30 artikla
42 artikla	34 artikla
43 artiklan a–f, i, j ja l alakohta	31, 32 ja 33 artikla
43 artiklan k alakohta	30 artiklan 1 kohta
43 artiklan g ja h alakohta	80 artikla
43 artiklan m alakohta	35 ja 36 artikla
44 artikla	37 artikla
45 artikla	38 artikla
46 artikla	39 artikla
47 artikla	40 artikla
48 artikla	41 artikla
49 artikla	42 artikla
50 artikla	43 artikla
51 artikla	44 artikla
52 artikla	45 artikla
52a artikla	—
53 artikla	46 artikla
54 artikla	47 ja 48 artikla
55 artikla	49 artikla
56 artikla	50 artikla
57 artikla	51 artikla
58 artikla	—
59 artiklan 1 kohdan ensimmäinen virke	52 artikla
59 artiklan 1 kohdan toinen virke ja 2 kohta	—
60 artiklan 1–3 kohta	53 artikla

60 artiklan 4 kohta	—
61 artikla	54 artikla
62 artikla	55 artikla
63 artikla	56 artikla
64 artikla	57 artikla
65 artikla	58 artikla
66 artiklan 1 kohta	59 artiklan 1 kohta
66 artiklan 2 kohta	59 artiklan 2 kohta
66 artiklan 3 kohta	59 artiklan 3 kohta
66 artiklan 4 kohta	—
66 artiklan 5 kohta	59 artiklan 4 kohta
	59 artiklan 5 kohta
67 artikla	60 artikla
68 artikla	61 artikla
69 artikla	62 artiklan 1 ja 2 kohta
	62 artiklan 3 kohta
70 artiklan 1–5 kohta, ensimmäinen alakohta	63 artikla
70 artiklan 5 kohdan viimeinen alakohta	—
71 artikla	64 artikla
72 artikla	65 artikla
73 artikla	66 artikla
74 artikla	67 artikla
75 artikla	68 artikla
76 artikla	69 artikla
77 artikla	70 artikla
78 artikla	71 artikla
79 artikla	72 artikla
80 artikla	73 artiklan 1 kohta
81 artikla	74 artikla
82 artiklan ensimmäinen kohta	75 artikla
82 artiklan toinen kohta	81 artiklan i kohta
83 artiklan 1–3 kohta	76 artikla
83 artiklan 4 kohta	81 artiklan d alakohta
84 artikla	77 artikla

84a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
85 artiklan a, b ja c alakohta	78 ja 79 artikla
85 artiklan d alakohta	—
	80 artikla
	81 artikla
85 a artikla	82 artikla
85 b artikla	83 artikla
85 c artikla	84 artikla
85 d artikla	85 artikla
85 e artikla	86 ja 87 artikla
85 f artikla	88 artikla
85 g artikla	89 artikla
85 h artikla	90 artikla
85 i artikla	91 artikla
85 j artikla	92 artikla
85 k artikla	93 artikla
85 l artikla	94 artikla
85 m artikla	95 artikla
85 n artikla	96 ja 97 artikla
85 o – 85 x artikla	[325 artiklan 2 kohta]
86–90 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
91–95 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
95 a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
96 artikla	—
97 artikla	99 artikla
98 artikla	100 artikla
99 artikla	101, 103 ja 104 artikla
100 artikla	102, 103 ja 104 artikla
101 artikla	—
102 artikla	108, 109 ja 110 artikla
102 a artikla	111, 112 ja 113 artikla
103 artikla	114, 115 ja 116 artikla
103 a artikla	117, 118 ja 119 artikla
103 b artikla	120 artikla
103 c artikla	121 artikla

103 d artikla	122 artikla
103 e artikla	123 artikla
103 f artikla	124 artikla
103 g artikla	125 artikla
103 g a artikla	128 artikla
103 h artiklan a–i alakohta	126 ja 127 artikla
103 h artiklan f alakohta	129 ja 130 artikla
103 i artikla	131 artikla
103 j artikla	132 artikla
103 k artikla	133 artikla
103 l artikla	134 artikla
103 m artikla	135 artikla
103 n artikla	136 artikla
103 o artikla	137 artikla
103 p artikla	138 artikla
103 q artikla	139 artikla
103 r artikla	140 artikla
103 s artikla	141 artikla
103t artikla	142 artikla
103 u artikla	143 artikla
103 v artikla	144 artikla
103 w – 103 y artikla	[325 artiklan 2 kohta]
103 z artikla	145 artikla
103 z a artikla	146 ja 147 artikla
104 artikla	-
105 artikla	148 artikla
106 artikla	149 artikla
107 artikla	150 artikla
108 artikla	151 artikla
109 artikla	152 artikla
110 artikla	153 ja 154 artikla
111 artikla	155 artiklan 1, 2 ja 4 kohta
[Neuvoston asetus (ETY) N:o 922/72]	155 artiklan 3 kohta
112 artikla	156 ja 157 artikla
113 artiklan 1 kohta	162 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 172 artiklan

	d alakohta
113 artiklan 2 kohdan a alakohta	162 artiklan 3 kohta
113 artiklan 2 kohdan b alakohta	162 artiklan 2 kohta
113 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	161 artikla
113 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	171 artikla
113 a artikla	[325 artiklan 2 kohta]
113 b artiklan 1 kohta	163 artiklan 1 kohta yhdessä liitteessä XII olevan I osan kanssa
113 b artiklan 2 kohta	Liitteessä XII olevan I osan II kohdan 4 alakohta
113 c artikla	98 artikla
113 d artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	163 artiklan 2 kohta
113 d artiklan 1 kohdan toinen alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 1 kohdan viides alakohta
113 d artiklan 2 kohta	163 artiklan 3 kohta
113 d artiklan 3 kohta	167 artikla
114 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
115 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
116 artikla	[325 artiklan 2 kohta]
117 artiklan 1–4 kohta	[325 artiklan 2 kohta]
117 artiklan 5 kohta	162 artiklan 1 kohta
118 artikla	163 artiklan 2 kohta yhdessä liitteessä XII olevan VII osan ensimmäisen ja toisen kohdan kanssa
118 a artikla	173 artikla
118 b artikla	174 artikla
118 c artikla	175 artikla
118 d artikla	176 artikla
118 e artikla	177 artikla
118 f artikla	178 artikla
118 g artikla	179 artikla
118 h artikla	180 artikla
118 i artikla	181 artikla
118 j artikla	182 artikla
118 k artikla	183 artikla

118 l artikla	184 artikla
118 m artikla	185 artikla
118 n artikla	186 artikla
118 o artikla	187 artikla
118 p artikla	188 artikla
118 q artikla	189 artikla
118 r artikla	190 artikla
118 s artikla	191 artikla
118 t artikla	192 artikla
118 u artikla	196 artikla
118 v artikla	197 artikla
118 w artikla	201 artikla
118 x artikla	202 artikla
118 y artikla	203 artikla
118 z artikla	204 artikla
118 z a artikla	205 artikla
118 z b artikla	206 artikla
119 artikla	105 artiklan 1 kohta
120 artikla	162 artiklan 2 kohdan e ja g alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
120 a artikla	166 artikla
120 b artikla	-
120 c artikla	165 artiklan 2 kohta
120 d artikla	168 artiklan 2 kohta
120 e artiklan 1 kohta	162 artiklan 2 kohdan g ja n alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
120 e artiklan 2 kohta	168 artiklan 3 kohta
120 f artikla	165 artiklan 3 kohta
120 g artikla	165 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan i alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan a alakohdan iii alakohta	161 ja 169 artikla
121 artiklan a alakohdan iv alakohta	163 artiklan 2 kohta ja 172 artiklan d alakohta

121 artiklan b alakohdan i alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan b alakohdan ii alakohta	163 artiklan 3 kohta ja 172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan c alakohdan i alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan c alakohdan ii alakohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan c alakohdan iii alakohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan c alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan u alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d kohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan k alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan e alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan d alakohdan vi alakohta	179 artikla ja 172 artiklan i alakohta
121 artiklan d alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan d ja p alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan d, g ja i alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan vi alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 2 kohdan s alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan e alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan m ja n alakohta sekä 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan ii alakohta	162 artiklan 2 kohdan a alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan iii alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta, 169

	artikla ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan iv alakohta	162 artiklan 2 kohdan p alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan v alakohta	162 artiklan 2 kohdan o alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan vi alakohta	162 artiklan 2 kohdan u alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan f alakohdan vii alakohta	162 artiklan 2 kohdan p alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan g alakohta	162 artiklan 2 kohdan e alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan h alakohta	172 artiklan d alakohta
121 artiklan i kohta	106 ja 107 artikla
121 artiklan j alakohdan i alakohta	162 artiklan 2 kohdan d alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan j alakohdan ii alakohta	169 artikla ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan k alakohta	193, 194 ja 195 artikla
121 artiklan l kohta	198, 199 ja 200 artikla
121 artiklan m alakohta	207 ja 208 artikla
121 artiklan 2 kohta	162 artiklan 3 kohta ja 172 artiklan b ja c alakohta
121 artiklan 3 kohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta ja 172 artiklan d alakohta
121 artiklan 4 kohdan a alakohta	-
121 artiklan 4 kohdan b alakohta	162 artiklan 2 alakohdan g ja n alakohta
121 artiklan 4 kohdan c alakohta	162 artiklan 2 alakohdan g ja n alakohta
121 artiklan 4 kohdan d alakohta	162 artiklan 2 kohdan h alakohta
121 artiklan 4 kohdan e alakohta	162 artiklan 2 kohdan f alakohta
121 artiklan 4 kohdan f alakohta	162 artiklan 2 kohdan g alakohta
121 artiklan 4 kohdan g alakohta	162 artiklan 2 kohdan s alakohta
122 artikla	209 artikla
	209 artiklan a alakohdan iv alakohta
123 artikla	210 artiklan 1, 2 ja 3 kohta
	210 artiklan 4 kohta
124 artikla	211 artikla
125 artikla	212 artikla
125 a artikla	213 artikla

125 b artikla	214 artikla
125 c artikla	215 artikla
125 d artikla	216 artikla
125 e artikla	217 artikla
125 f artikla	218 artikla
125 g artikla	219 artikla
125 h artikla	220 artikla
125 i artikla	221 artikla
125 j artikla	222 artikla
125 k artikla	223 artikla
125 l artikla	224 artikla
125 m artikla	225 artikla
125 n artikla	226 artikla
125 o artikla	227 artikla
126 artikla	228 artikla
	229 artikla
127 artikla	230 artikla
128 artikla	231 artikla
129 artikla	232 artikla
130 artikla	233 artikla
131 artikla	234 artikla
132 artikla	235 artikla
133 artikla	236 artikla
133a artikla	237 artikla
134 artikla	238 ja 239 artikla
135 artikla	240 artikla
136 artikla	241 artikla
137 artikla	242 artikla
138 artikla	243 artikla
139 artikla	244 artikla
140 artikla	245 artikla
140 a artikla	246 artikla
141 artikla	247 artikla
142 artikla	248 artikla
143 artikla	249 ja 250 artikla

144 artikla	251 artikla
145 artikla	254 artiklan 1 kohdan a alakohta
146 artikla	252 artikla
147 artikla	-
148 artikla	253, 254 ja 255 artikla
149 artikla	256 artikla
150 artikla	257 artikla
151 artikla	258 artikla
152 artikla	259 artikla
153 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	260 artikla
153 artiklan 4 kohta	-
154 artikla	-
155 artikla	-
156 artikla	261 ja 262 artikla
157 artikla	263 artikla
158 artikla	264 artikla
158 a artikla	170 ja 172 artikla
159 artikla	265 artikla
160 artikla	266 artikla
161 artikla	267, 268, 269 ja 270 artikla
162 artikla	271 artikla
163 artikla	272 artikla
164 artiklan 1 ja 2 kohta	273 artikla
164 artiklan 3 ja 4 kohta	[43 artiklan 3 kohta]
165 artikla	[43 artiklan 3 kohta]
166 artikla	[43 artiklan 3 kohta]
167 artikla	274 artikla
168 artikla	275 artikla
169 artikla	276 artikla
170 artikla	277 ja 278 artikla
171 artikla	279 artikla
172 artikla	280 artikla
173 artikla	281 artikla
174 artikla	282 artikla
175 artikla	283 artikla

176 artikla	284 artikla
176 a artikla	285 artikla
177 artikla	286 artikla
	287 artikla
178 artikla	288 artikla
179 artikla	289 artikla
180 artikla	290 artikla
181 artikla	291 artiklan 1 kohta
182 artiklan 1 kohta	292 artikla
182 artiklan 2 kohta	-
182 artiklan 3 kohta	293 artikla
182 artiklan 4 kohta	294 artikla
182 artiklan 5 kohta	295 artikla
182 artiklan 6 kohta	296 artikla
182 artiklan 7 kohta	291 artiklan 2 kohta
182 a artikla	297 artikla
183 artikla	309 artikla
	310 artikla
	311 artikla
184 artikla	302 artiklan 1–7 kohta
	302 artiklan 8 kohta
185 artikla	303 artikla
185 a artikla	304 artikla
185 b artikla	305 artikla
185 c artikla	306 artikla
185 d artikla	307 artikla
186 artikla	298 artikla
187 artikla	299 artikla
188 artikla	300 ja 301 artikla
188 a artiklan 1, 2, 5, 6 ja 7 kohta	302 artikla
188 a artiklan 3 ja 4 kohta	[325 artiklan 2 kohta]
189 artikla	312 artikla
190 artikla	313 artikla
190 a artikla	314 artikla

191 artikla	315 artikla
192 artikla	316 artikla
193 artikla	317 artikla
194 artikla	318 artikla
194 a artikla	319 artikla
	320 artikla
	321 artikla
	322 artikla
195 artikla	323 artikla
196 artikla	324 artikla
197 artikla	—
198 artikla	—
199 artikla	—
200 artikla	—
201 artikla	325 artikla
	326 artikla
202 artikla	—
203 artikla	—
203 a artikla	327 artikla
203 b artikla	328 artikla
204 artikla	329 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
Liite VI	Liite VI
Liite VII	-
Liite VII a	-
Liite VII b	-
Liite VII c	-
Liite VIII	Liite VII
Liite IX	Liite VIII
Liite X	Liite IX
Liite X a	- -

Liite X b	Liite X
Liite X c	Liite XIX
Liite X d	-
Liite X e	-
Liite XI	-
	Liite XI
Liitteessä XI a oleva I kohta	Liitteessä XII olevan I osan I kohdan ensimmäinen alakohta
Liitteessä XI a olevan II kohdan ensimmäinen alakohta	Liitteessä XII olevan I osan I kohdan toinen alakohta
Liitteessä XI a olevan II kohdan toinen alakohta	-
Liitteessä XI a olevan III kohdan 1 alakohta	Liiteen XII ensimmäinen kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 1 kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 3 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 2 kohta
Liitteessä XI a olevan III kohdan 4 alakohta	Liitteessä XII olevan II osan 3 kohta
Liitteessä XI a oleva IV–IX kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liite XI b	Liitteessä XII oleva II osa
Liitteen XI b lisäys	Liitteessä XII olevan II osan lisäys
Liitteessä XII oleva I kohta	-
Liitteessä XII olevan II kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 1 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 2 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 3 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 3 kohta
Liitteessä XII olevan II kohdan 4 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 4 kohta
Liitteessä XII olevan III kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 5 kohta
Liitteessä XII olevan III kohdan 2 alakohta	Liitteessä XII olevan III osan 6 kohta
Liitteessä XII olevan IV kohdan 1 alakohta	172 artiklan b ja c alakohta
Liitteessä XII olevan IV kohdan 2 alakohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XIII oleva I kohta	Liitteessä XII olevan IV osan I kohta
Liitteessä XIII oleva II kohta	Liitteessä XII olevan IV osan II kohta
Liitteessä XIII oleva III kohta	Liitteessä XII olevan IV osan III kohta
Liitteessä XIII oleva IV kohta	161 artikla ja 163 artiklan 2 kohta
Liitteessä XIII oleva V kohta	-
Liitteessä XIII olevan VI kohdan ensimmäinen alakohta	-
Liitteessä XIII olevan VI kohdan toinen	[325 artiklan 2 kohta]

alakohta	
Liitteessä XIV oleva A kohta	162 artiklan 1 kohta, 2 kohdan b ja d alakohta, 169 artikla ja 172 artiklan d alakohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan V osan I kohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan I alakohdan 2 ja 3 alakohta	162 artiklan 1 kohta ja 172 artiklan d alakohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan II alakohta	Liitteessä XII olevan V osan II kohta
Liitteessä XIV olevan B kohdan III alakohta ja C kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV olevan I kohdan 1 alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan ensimmäinen alakohta
Liitteessä XV olevan I kohdan 2 alakohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan toinen ja kolmas alakohta
Liitteessä XV olevan I kohdan 2 alakohdan kolmas alakohta	Liitteessä XII olevan VI osan kuudes alakohta
Liitteessä XV oleva II, III ja VI kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV olevan IV kohdan 1 alakohta	168 artiklan 1 kohta
Liitteessä XV olevan IV kohdan 2 ja 3 alakohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteessä XV oleva V kohta	161 artikla ja 163 artiklan 2 kohta
Liitteessä XV oleva VI kohta	[325 artiklan 2 kohta]
Liitteen XV lisäys	Liitteessä XII olevan VI osan seitsemäs alakohta
Liite XV a	Liitteessä XIII oleva I osa
Liite XV b	Liitteessä XIII oleva II osa
Liite XVI	Liitteessä XII oleva VII osa
Liite XVI a	Liite XIV
Liite XVII	Liite XV
Liite XVIII	Liite XVI
Liite XIX	-
Liite XX	Liite XVII
Liite XXI	Liite XVIII
Liite XXII	-
	Liite XX